உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏகாம்பரநாதாய நம:

காஞ்சி க்ஷேத்திர மஞ்சரி.

இஃது

திருக்கைலாயபரம்பரை

ஸ்ரீகாஞ்சிபுரம் ஞானப்பிரகாசதேசிக சுவாமிகள் ஆதீனம்

மெய்கண்ட சிவாசாரியார் சந்தானம்

ஞானபீடம்

மஹா சந்நிதானம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ

ஞானப்பிரகாச தேசிக சுவாமிகள் அவர்கள்

கட்டளைப்படி

கா - ஐ - ஆலாலசுந்தரம் பிள்ளை

அவர்களால்

திரட்டப்பட்டு

சென்னை:

வித்யா பாஸ்கர அச்சியந்திரசாலையில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விசுவாவசு ௵ பங்குனி௴

1906.

கவனிப்பு.

சிவநேசச்செல்வர்களாகிய நண்பர்காள்! "நன்மைகடைப்பிடி" என்ற மூதுரையை நன்மைக்குரியாராகிய நாமனைவரும் நன்கு பாராட்டுதல் வேண்டும். நன்மைகடைப்பிடித்தற்கு அறிவன்றியாமோ, அவ்வறிவு கல்விகேள்விக ளன்றியாமோ, அவை நூல்கள் வெளிப்பட்டாலன்றியாமோ, வெளிப்படுதல் செல்வப் பொருளன்றியாமோ. ஆகா, இப்புத்தகத்திற் கண்டிருக்கும் நூல்கள் நெடுநாளைக்கு முன்னெழுதியனவேயாயினும் பொருளென்னுஞ் செல்வச் செவிலியில்லாமையான் முட்டின்றி நடைபெறுதற்குத் தடைபட்டன. இனியேனும் நூலியற்றி வெளிப்படுத்தும் எமக்குப் பொருளால் மனக்கட்டத்துக் கிடங்கொடாமல் புத்தக விளம்பரத்திற் கண்டிருக்கும் தேவீபாகவத ஸ்கந்தங்களைப் பெற்று அவற்றிற்குரிய கிரயத்தை உதவி செய்வது போற் செய்து ஏனையவும் வெளியாக்கும் சிவபுண்ணியத்தைப் பெறுவீர்களாக. சுபம்! சுபம்!!

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

* முகவுரை.

ஸ்ரீ காமாக்ஷிதேவ்யைநம:

"சாந்தோக்யே ஸா புனர் ப்ரஹ்ம புரமித்யேவ வர்ணிதா, அதர்வணேன ஸா ஸ்வர்க்க லோக: ப்ரோக்தோ மஹாபுரீ தைத்திரீய ஜ்யோதிஷா ஸ்வர்க்க ஆவ்ருதோ லோக இத்யபி, ததப்ரஹ்ம புரமேகத்தி நான்யத்காஞ்சீ புராதிதி, ஸர்வோப்யுபநிஷத் பாக: ப்ரவதந்தி யாகமைஸ்ஸஹ:"

என்று வேதவேதாந்தங்களில் பரமாகாச மென்றும் பிரமபுரமென்றும் ஜ்யோதி சுவர்க்கமென்றும் சுவர்க்கமென்றும் ஆங்காங்கு பிரதிபாதிக்கப்பட்டதாயும், "ஆருமெய்த்தற கரிதுபெரிதுமே ஆற்றலெய்தற் கரிதுபெரிதுமே, தேரருமறியார் திகைப்பரே சித்தமு மறியாது திகைப்பரே, காரநிறத்தமரர்க்கொரு கம்பமே, வாரிருங்குழன் மைவாணெடுங்கண் மலைமகள் மருவிய கொன்றைத், தாரிருந் தடமார்புநீங்காத் தையலா ளுலகுய்ய வைத்த, காரிரும்பொழிற் கச்சிமூதூர் காமக்கோட்டம்" எனத் திராவிட வேதங்களாற் போற்றப்பட்டதாயும் உள்ளது காஞ்சிநகரம்.

அது அனந்தசக்தி அலுப்தசக்தி அநாதிபோத முதலிய எண்குணங்களை யுடைய அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய இறைவனால் விரும்பப்பட்ட நித்ய நைமித்திக காமியமென்னு மூன்றனுள் நித்தியார்ச்சனைப் பயனொன்றனையே தருமேனைய வுலகங்களையும் கண்டங்களையும் போலாது, இம்மூன் றருச்சனைப்பயனையு மொருங்கே தரவல்ல இழ்க்கடல

---

* இது நூன்முகத்துரைக்கும் பொருளே யன்றி நூலின் பெருமை முதலியவை விளங்க அலங்கரித்துரைக்கும் அணிந்துரை புனைந்துரை என்பவற்றின் பொருளையுங்கொண்டு நிற்பது.

மேற்கடல் சேது இமயமென்னு நாற்பாங் கெல்லைக்குட்பட்ட இப்பரதகண்டத்திற் சிறந்து விளங்குவது,—

அன்றியும் சிவக்ஷேத்திரங்கள் பலகோடியினும் அவற்றுட் சிறந்த ஆயிரத்தெட்டினும், அவற்றுட் சிறந்த நூற்றெட்டினும், அவற்றுட் சிறந்த அறுபத்தெட்டினும் அவற்றுட் சிறந்த காசியினும் புவனசாரம் மும்மூர்த்திவாசம் விண்டுபுரம் காஞ்சி லயஜித்து கலிஜித்து சகலசித்தி தபோமயம் பிரமபுரம் ஆதிபீடம் கன்னிகாப்பு சிவபுரம் எனவரும் பன்னிரு திருநாமம் புனைந்து காஞ்சியே சால நமக்கினிய நகர் என்றிறைவனால் வலியுறுத்திச் சிறந்தெடுத்தோதப்பட்டது,—

பராசத்தியினது ஸ்தன்யத்தினின்றும் பெருகிய க்ஷீரநதிசங்கமமாகிய கீழ்க்கடற்கரையும், பிநாகத்தினால் வெளிப்பட்ட கங்கையாகிய தக்ஷிணபிநாகினியும், அமிர்தசஞ்சீவி கலந்த சிலாக்ஷீரநதமும், விரஜாநதி சம்பந்தமுடைய சுவாமி புஷ்கரணியுமாகிய நான்கெல்லைக்குட்பட்டதும் துண்டீரனாலாளப்பட்டதுமான துண்டீர மண்டலத்தை இடமாகக் கொண்டுள்ளது,—

மாவலிச் சக்கரவர்த்தி தவம்புரிந்து பெருஞ்செல்வமடையப்பெற்ற மாவலிபுரம், உக்கிரசேனன் தவம்புரிந்து கன்னிகாரத்னமாகிய தேவகியைப் பெறப்பெற்ற தேவகிபுரம், அரம்பை ஊர்வசி முதலாயினாரினும் சிறக்கத்தவம்புரியப் பிரமனால்படைக்கப்பெற்ற விரிஞ்சிபுரம், சிவபெருமான் விடத்தைத் திருக்கரத்திலேந்தத் தேவர்கள் தவம்புரியப்பெற்ற நாகலாபுரம், ஆகிய நான்கு தவபுரங்களையும் நான்கு புறங்களிற் கொண்டதும் அதனடுவில் பார்வதியாரால் தவஞ் செய்யப்பட்ட தபோவனத்தை யுடையதுமான காரணத்தால் தபோவனமெனப் பெயர் பெற்றோங்குவது,—

திரிவேணிசங்கம ஸ்நானபலனைத்தந்த த்ரிவேணி சங்கமநகரம், நடராஜமூர்த்தி நிருத்த தரிசனந்தந்த வியாக்ரபுரநகரும், விஷ்ணுமூர்த்தி சேஷசயன தரிசனந்தந்த க்ஷீரகப்தி

நகரம், நந்திவிரய்க் கங்கையால மோக்ஷதெரிசனந்தந்த நந்தி கங்காபுரநகரம் ஆகிய நானகு நகரங்களையும் நான்குபக்கங் களிற கொண்டதும, பிரமனால் யாகஞ்செய்யப பட்டது பற்றி பிரமசாலையெனப்பெயர்பெற்றுள்ளது,—

இறந்துபோன தாய் தந்தையர் முதலாயினோரைக் காட் [illegible]ன்றிடம, அமுதநீர் முதலானவற்றைக் கொடுக்கும் [illegible] வேதிகை, நெல்லரியுந்தோறும மீள மீள விளைதல் முதலிய நான்கு வயல்கள், பிரமன முதலாயினோரைக்காட்டும் சிங்காதனங்கள், ஒருநாளத்தில மூன்று தாமரையைக்காட டல் முதலிய ஐந்து தடாகங்கள், ஏகாம்பரநாதர் வீற்றிருக்கும ஆம்பர விருக்ஷத்திற்கு வலமிடங்களி லுலாவுகின்ற புறவு நாகணவாய்ப்புள் முதலிய ஆறு பறவைகள், முயல யானையைத்துரத்தல்முதலிய ஏழுபொதுவிடங்கள், இசசித்தவையெல்லாந் தருதல முதலிய எட்டுப்பொய்கைகள், தீண்டினோரைத் தேவாக்கல் முதலிய ஒன்பது கற்கள், நவரத்னங்களைப பொழிகின்ற ஒன்பது சோலைகள், மகாபாதகரை ஊமையாக்கல்முதலிய பத்துச்சுனைகள், பாரதத்துவாசிமுல் தோன்றுமாறுசெய்தல் முதலிய பதினொரு கூவல்கள் ஆகிய வற்புதங்களைக்காட்டும அற்புதக்ஷேத்திரமாகியும்,—

கல்விமண்டபம் கணக்கறிமண்டபம் கழைக்கூத்துமண்டபம ஆயிரக்கால் மண்டபம ஆடல்மண்டபம ஆஸ்தான மண்டபம் பாடல்மண்டபம துலாபாரதான மண்டபம பரமானந்தமுதலிய மூன்று முத்திமண்டப முதலியவைகளால் பொன்னுலகினும் அழகு பெற்றிருக்கும அலங்கார நகரமாகியும்,—

மேலும் சத்தியசத்தியர் சத்தியசோதகர் சத்திய சங்கற்பர் சத்தியகாமர்களாகிய சரியைகிரியாயோக ஞானிகள் வாழ்வுபெற்ற சத்திய விரதக்ஷேத்திரமாகியும்,—

பிரமனுக்கு ஞானோதயமுண்டாக்கிய க்ஷீரநதியைப் பாகு வேகவதி அரித்திராம்பு பம்பை கமபைமுதலிய சபதநதி

களும், ததீசிமுனிவர்முதலிய பலர்க்கும் இஷ்டசித்திகளைக் கொடுத்த இஷ்டசித்தி தீர்த்தம் சிவகங்கை மங்கள தீர்த்தம் இந்திர தீர்த்தம் காயாரோகண தீர்த்தம் சதாசிவமூர்த்தி சடைமுடியினின்றும் பெருகிய பஞ்சதீர்த்தம் உருத்திர மூர்த்தியின் ரோமகூபத்தினின்றும் பெருகிய சர்வதீர்த்தம் முதலிய சப்தவார தீர்த்தங்களும், வரதராஜ மூர்த்தி வீற்றிருக்கும் ஹஸ்திகிரிமுதலிய பர்வதங்களும் தர்மார்த்த காமமோக்ஷங்களைக் கோடி கோடியாகத் தரவல்ல காமகோட்டம் முப்புராரிகோட்டம் குமரகோட்டம் கச்சபாலயம் முதலிய ஆலயங்களும் ஆகிய நிபாவ நாலயங்களாற் சூழப்பட்ட பாஸ்கரக்ஷேத்திரமாகியும்,—

நிலமகட்கு உந்தித்தானமாகிய காமகோடி முதலிய பிலங்களும், காமாக்ஷிதேவி முதலிய முச்சத்திகளும் வழிபடுவதற்கிடமாயுள்ள மாமுருக்கு கூவிளம் முதலிய விருக்ஷங்களும், மேகவாகனமாயிருந்து வழிபட்டுப்பெற்ற திருமாலுக்கு நிலயமாயுள்ள புண்ணியகோடிமுதலிய விமானங்களும் ஆகிய மஹாபில மஹா விருக்ஷ மஹாபுண்ணியகோடி விமானங்களால் முதரிக்கப்பட்ட தைஜஸக்ஷேத்திரமாகியும்,

இருநாழிநெற்கொண்டு முப்பத்திரண்டறங்களு நிலைபெறச்செய்தற்கிடந்தரவல்ல தர்மக்ஷேத்திரமாகியும்,—

அருவுருவங் குறிகுணங்கள் முதலிற் கட்டுவீடனைத்துமின்றிப், பெருமையதாய் நுண்ணியதாய்ப் பேருணர்வாயானந்தப்பிழம்பா யெங்கும், ஒருமுதலாயழிவின்றி யோங்கொளியாய் நிறைந்துள்ள பரப்பிரமமொன்றும், விரவியுடனொழிற்படுத்துப் புலங்கொளுத்தி வீடெய்துமபதி, உய்வண்ணமறியாது இருண்மலத்தி லிருவினையாற் பிணிப்புண்டு மருளின்மூழ்கிக் கிடக்கும் ஆன்மாக்களை யிருவினைக்குரிய பிறவிப்படுத்திச் சுவர்க்கநரகாதிகளில் ஊசலெனச்சுழல்வித்துப் பருவநோக்கி மெள்ள வினைப்பயனூட்டி அதுபின்னின்றும் அணுகாவண்ணங் காத்தற்பொருட்டுக் கச்சியேசம்

சித்திசம் காயாரோகணம் வீரட்டகாசம் திருவேகம்பம் என்னுமிடங்களில் தோற்ற நிலை யிறுதி மறைப்பு அருளென்னும் பஞ்சகிருத்தியமாகிய தாண்டவம் புரியும் ரக்ஷாதாண்டவக்ஷேத்திரமாயும்,—

சரியை கிரியா யோகங்களாலடையத்தகும் சாலோகாதிபதமுத்திகளுட்சிறந்தசிவஞானத்தாலடையப்படுவதாகிய தீண்ணிகரில் கேசாந்தமுற்றுமாவி தன்சிரத்துக்கபாலங்கீறி, வன்னியினிற பூவெனப்போய் வாயுவினிற் புவ்வெனப் போயிரவிமாட்டுப், பின்னாறுகவ்வெனப்போய் விண்ணாரசின்மகவெனப்போய்ப பிரமத்தொன்றாய், மன்னிடு மிக்கேசாந்தமுத்தியாகிய துவாதசாந்தமுத்தியினை மெய்ஞ்ஞானிகளையன்றி ஒன்றுணராமடமோர்கள் விலங்குமரமுதலனைத்துமுயிர்போங்காலை மன்றமிசைத் தலையோடுகீறி யுடலவிடுத்தேகுங்கால் வழங்கிடப்பிறமாநெறியளிக்கும் துவாதசாந்தாதிக முத்திக்ஷேத்திரமாகியும்,—

இடையூறகற்றவும் அளிக்கவும் வந்த விநாயகரும், தந்தைமொழிக்கிவிர்த்தகத்தால் வந்த சுப்பிரமணியரும், பிரமகபாலிகநில திருமால முதலியோா ருதிரமேற்றபபூதங்களுக்குப பகிர்ந்த வயிரவக்கடவுள் முதலிய சிவகுமாரர்களும,—

இறைவன் பேராணைவேண்டிவந்த ஹரிஹரபுத்திரரும், நருடனை யாணையினறியலேத்தத்தால வந்த இடபதேவரும்,

சுத்தாசுத்தபுவன பதவதிகாரங்களைப்பெற விரும்பிய அஷ்டவித்யேஸ்வரரும உருத்திரகோடிகளும்,—

முத்தியுலகவாழ்வை விரும்பிய சுவேதன்முதல் இலக்ஷரிசன்றன வெண்ணிறந்த சிவாம்ஸபூதர்களும்,—

சங்கிறந்த க்ஷீராபதிவாசர், சக்கரம வேண்டிய வைகுண்டவாசர், லக்ஷ்மி வேண்டியகள்வர், பிரமனைப்பெறவேண்டியமேகவாகனர் வைகுண்டம வேண்டிய திருமால், புண்ணியகோடி விமானம வேண்டியவரதர் ஆகிய தமது ரக்ஷக

த் தொழிலுக்குரியன வெல்லாம் பெறவேண்டி வந்த திருமாலவதார பேதங்களும்,

ஸ்வேத (வெண்மை) நிறமிழந்த சுவேதப்பெருமாள், விஷச்சுவாலை தணியவேண்டியநிலாத்துண்டர், காளாங்கம் (பச்சைசரீரம்) ஒழியவேண்டிய பச்சைவண்ணர், பவளநிறம்வேண்டிய பவளவண்ணர், ஆகிய தமது திருமேனிக்குவந்த இடையூறகற்றிக்கொள்ள வந்த திருமாலவதார பேதங்களும்,

பொய்யுரை கூறியதனால் வந்த சர்ப்பவுரு நீங்கவேண்டிய அனந்தபத்மர், மாமியைக் கொலை செய்ததனால் வந்த சாபம் நீங்க வேண்டிய திருமால், மாவலிபாற் களவாடிய தீங்ககல வேண்டியவாமனர், இரணியன் உதிரபானவெறியைப்போக்கிய கருணைநாடிவந்த நரசிங்கர், சீதையைக்கொள்வதையே வேண்டிப் பாசுபதம் விரும்பிய ஸ்ரீராமர் ஆகிய பொய் கொலை களவு கட்காமம் என்கிற ஐந்தும் நிகழவந்தமைக்குப் பரிகாரம் வேண்டி வந்த திருமால் அவதாரபேதங்களும்,

உதிர தர்ப்பணஞ்செய்ய விரும்பிய பரசுராமர், அசுரர்களைப் பெண்ணுருவால் மயக்க விரும்பிய மோகினி, நக்கிர சுரனோடு பிறந்த எண்மரைக்கொல்ல எட்டுக்கரம் விரும்பிய அஷ்டபுஜர், தன்மேனிக்குப் பிரகாசம்வேண்டிய தீபப்பிரகாசர், வேதம் அமிர்தம், பூமி இவைகட்குவந்த இடையூற்றைப் போக்கவிரும்பிய மச்சகூர்ம வராகம், துஷ்ட நிக்ரஹத்தை விரும்பிய கற்கி ஆகியபராக்ரமத்தை விரும்பிவந்த திருமாலவதாரபேதங்களும்,

சிவநெறியாகிய தவநெறியை அவநெறியாக்கிய புத்தர், சிவபூதங்களின்மீது நின்றும் இருந்துங் கிடந்தபூதப்பந்தகர் அடியாரால்வஞ்சகனென்றிகழப்பட்ட உருகுமுள்ளத்தார், ஆகிய சிவாபராதம் போக்கிக் கொள்ளவந்த திருமாலவதார பேதங்களும்,

சிவதீக்ஷை விரும்பிவந்த பலராமர் கிருஷ்ணர் ஆகிய திருமாலவதா

சிவசாரூப்பியம் வேண்டி வந்த, திருமால், படகம் முழக்க வேண்டிவந்த விஷ்ணு, மத்தளம் முழக்க வேண்டி வந்த மத்தள மாதவர் ஆகிய சிவசம்பந்தமான அடிமைத்திறம் வேண்டிவந்த திருமாலவசர பேதங்களும்,—

சத்தியலோகம் விரும்பிய விதியும், சிருட்டி வேண்டிய அயனும், திருமாலைப்படைக்கவேண்டிய பிரமனும்,

தன்பதம் வெறுத்துச் சிவபதம்விரும்பிய இந்திரனும் கீர்த்தியை யபகரித்துச்சென்ற திருமாலை வெல்லவிரும்பிய இந்திரனும், அவிசுகளைச்சுமக்கும் ஆற்றலை விரும்பிய அக்னியும், தண்டத்தலைமை விரும்பிய இயமனும், பூதாதிகளுக்குத்தலைமைவிரும்பிய நிருதியும், சலத்திற்குந் தலைவனும்பதம்விரும்பிய வருணனும், கந்தவாகனனென்னும் பெயர்விரும்பிய வாயுவும், இழந்தகண்ணையும் இறைவன் றோழமையும் விரும்பிய குபேரனும், திக்குகளிற்சிறந்த ஈசானபதம் விரும்பிய ஈசானருமாகிய அஷ்டதிக்குப்பாலகரும்,—

கண்ணிழந்தபகனும், பல்லிழந்த பகலவனும், கிரணம் விரும்பியசந்திரனும், முத்தியின்பம்வேண்டிய தேவகுருவும், மிருதசஞ்சீவிவேண்டிய அசுரகுருவும், கிரகநிலை விரும்பிய பருதிமுதலிய நவக்கிரகங்களும்,—

ஆதியந்தங் காணக்கூடாத அடிமுடியைக் காணவெண்ணிய அபராத நீங்கவேண்டிய அரிபிரமரும்,—

இறைவன்கொள்ளாத அவிர்ப்பாகத்தைத் தாங்கொள்ள வெண்ணிய வபராதமும், தாங்கொள்ளாத விஷத்தை இறைவன்கொள்ளச் செய்தவபராதமும், அரும்பெருமையை யளக்கமுடியாத தம்மைத் தலைவராக வெண்ணிய வபராதமும் நீங்க வேண்டியதிருமால்முதலிய தேவர்களும்,—

துவாரபாலகராக வெண்ணிய முப்புராரிகளும், சிவகணத் தலைமை விரும்பிய வாணனும், முத்தியை விரும்பிய அந்தகன் சலந்தரன் ஞானன் ராவணனும், மன்றைவேண்டிய இரணியன் இரணியாக்ஷன் மாவலி பிரகலாதன் விரோசனன் முதலிய அசுரர்களும்,—

உற்பத்திக்கும் தானம் கொடுப்பதற்குங் கொள்வதற்கு
ந் தானேயாகி எங்குந் தன்னாணை விரும்பிய மன்மதனும், சி
வகணத் தலைமை விரும்பிய தக்ஷனும், திருமாலிழந்த சக்கரம்
பெற விரும்பிய விடுவச்சேனனும், பாம்புகள் தன்னைக்கண்
டஞ்சவெண்ணிய கருடனும், கருடன் தங்களைக்கண்டஞ்ச
இறைவனணியாக வேண்டிய ஆதிசேடன் முதலிய பாம்பு
களும், முத்தியின்பம்வேண்டிய மாகாளனும், தெய்வத்தன்
மை விரும்பிய ரேணுகையும், கருமையுங் கிழத்தன்மையு நீ
க்கிக்கொள்ள விரும்பிய திருமகளும், திருமாலைக் கணவனா
க விரும்பிய திருமகளும், நீராடவந்த பிரமனோடும் திருமா
லோடும் வந்த கலைமகளும், திருமகளும்,—

தமிழ்வழங்கவும் மணக்கோலங்காணவும் விரும்பிவந்த
அகத்தியமுனிவரும், பால்வேண்டிய உபமன்னிய முனிவரு
ம், வச்சிரதேகம் விரும்பிய ததீசிமுனிவரும், நாராயணபர
த்துவஞ் செய்த வபாரதநீங்கவந்த வியாசமுனிவரும், அணி
மாமுதலிய சித்திகள்வேண்டிய சித்தர்களும், முத்திவேண்
டிய சத்தரிஷிகளும், அரக்கர்குலத்தை நீறுக்கவெண்ணிய ப
ராசரரிஷியும், திரிகாலஞானம்வேண்டிய முனிவர்களும், மகி
மையறிவானெண்ணிச் சிவலிங்கத்தின்மேற் குளிகைவைத்தி
ழந்த கொங்கணமுனிவரும், பிறப்பையொழிக்கவெண்ணிய
மார்க்கண்டேயமுதலிய பலமுனிவர்களும், அரம்பையா
போகம்விரும்பிய துச்சுருமேளன் மாண்டுகன்னி முதலிய
முனிவர்களும்,—

எண்ணிறப்பெண்ணியாங் கெய்திய வரநகரமாயுள்ளது.

இங்ஙனம் ஒப்புவமையின்றித் தண்டீரமண்டலமென
வும், தபோவனமெனவும், பிரமசாலையெனவும், அற்புத
க்ஷேத்திரமெனவும், அலங்காரநகரமெனவும், சத்தியவிரத
க்ஷேத்திரமெனவும், பாஸ்கரக்ஷேத்திரமெனவும், தைஜஸ
க்ஷேத்திரமெனவும், தருமக்ஷேத்திரமெனவும், யக்ஷகாண்
டவக்ஷேத்திரமெனவும், முத்திக்ஷேத்திரமெனவும், சிவஞ்
பாராசூரன், அரிஹரபுத்திரர், இடபதேவர், உருத்திர கோடி

கள், சிவாம்ச பூதர்கள், திருமாலவதார பேதங்கள், திருமா
லவசரபேதங்கள், சதுர்முகப் பிரமனுடைய பேதங்கள், அ
ஷ்டதிக்குப்பாலகர், அசுரர்கள், மன்மதன், தக்ஷன், விஷ்வ
க்சேனன் இவரொழிந்த நாகங்கள், கருடன், ரேணுகை,
கலைமகள், திருமகள், அகத்தியமுனிவர், முதலியமுனிகண
ங்கள் ஆகிய இவரெல்லாம் எண்ணிய வெண்ணியாங் செ
ய்தவ பெறும் வரநகரமென்வும், தேசமெல்லாம புகழ்ந்தாபி
ங்காஞ்சியின்கண் ஸ்ரீவித்யா பரமேஸ்வரியாகிய ராஜராஜேஸ்
வரியென்னும ஸ்ரீ காமாக்ஷிதேவி திருக்கோயில்கொண்டு வீ
ற்றிருக்கின்றனள்

அவ்வாலயத்துள் தேவிசம்பந்தமான பீடங்கள் ஆயி
ரத்து நானூறு என்றும், அவற்றுள் அறுபத்து நான்கு பீ
டங்கள் சிறந்தன வென்றும், அவற்றுள் ஐம்பத்தாறு பீட
ங்கள் சிறந்தன வென்றும், அவற்றுள் முப்பத்தாறு பீடங்
கள் சிறந்தன வென்றும், அவற்றுள் பதினெண் பீடங்கள்
சிறந்தன வென்றும், அவற்றுள் ஓட்டியாண பீடம், சாலந்தர
பீடம், காமராஜபீடம் என்னு மூன்றுபீடங்கள் சிறந்தன
வென்றும், அவற்றுள் மிகச்சிறந்து விளங்குகின்ற காம
ராஜபீடம் நாயகமணியாய் விளங்கி, பிலாகாச ரூபமாயுள்
ளதென்றுங் கூறப்பட்டுள்ளது,

பிலாகாசமாகிய அது நாதபிந்து சம்யுதம் பரமம்
வியோமம் என்றும், ஆகாசசரீரம் பிரம்ஹம் என்றும், சம்
புசரீரம் என்றும், பிரத்தியக்ஷம் மோக்ஷதம்பரம என்றும்
தேவசின்னம: என்றும், ஜகத்காம களாகாரம என்றும்,
குண்டலிநீயுதம் என்றும், ஆதிபௌதிக மர்மாங்கம என்
றும், காமநகர மென்றும், திவ்யம என்றும், அகக்னம் எ
ன்றும், சர்வசித்திதம் தபஸ்தானம் என்றும், சூக்ஷ்மம்பில
ம் என்றும், பூயோனி என்றும், காமகோடி என்றும், காம
கோஷ்டம் என்றும், வேதங்களாலும் வேத உபப்ரஹ்மண
ங்களாலுந் துதிக்கப் பட்டிருக்கின்றது.

இந்தக் காமகோடிபீடத்துக்கு வாயு மூலையில் எவ்வுல
கத்தும் எச்சமயத்தும் தழைத்தோங்கிவளர்கின்ற வேதமே

மாவிருக்ஷமாய்ந் தளிர் பூங்கனிகளோடு நிழல்செய்ய அம் மூலத்தில் உருவருவருவ மல்ல யுண்மை யின்மை மற்றிரு ள ஒளியன்றி நின்றிலங்கும் அகண்டசோதியாய் விளங்குஞ் சத்மாத்திரமாய், உயிர்ப்பினையொடுக்கி விழித்துறங் கும் யோகியர் அப்பியாசிப்பி லகக்கண்ணு ணோக்கும் சுடரொ ளியாய் விளங்குஞ் சின்மாத்திரமாய், எனையோருள்ளத்துப் பெருகிய வன்பினு ளுளத்திற் பேணிநின் றுருவுயிர் முழுவ தும் ஆட்டும் விளக்கொளியாய் விளங்கும் ஆனந்தமாத்திரமா ய்ப் பிரகாசிக்கும் அகண்டசச்சிதானந்தப் பிழம்பாய்த்தோ ன்றி பிரமவிஷ்ணு தேவேந்திராதிகளால் சேவிக்கப் பட்டு “பாயுமால்விடைமே லொருபாகனை, காமவின்மதன் பட்ட நாளும்மே” என்றும், “கரவாடும் வன்னெஞ்சர்க்கரியானை, இராவாடும் பெருமானை யென்மனத்தே வைத்தேனே” என்றும், “ஆலைத்தானுகந்தமுதுசெய்தானை, காலகாலனைக்கம் பனெம்மானைக் காணக்கண்ணடியேன் பெற்றவாறே” என்றும் சைவசமயாசாரியர்களாகிய மூவர்முதலிகளா லோதப் பட்டனவாகிய பல தேவாரமாலைகளேற்று அவருள் திரு ஞானசம்பந்தசுவாமிகளுக்கு, தவங்கிடந்த திருமாலுக்குச் சிவசாரூபங்கொடுக்கு மாற்றினும், “மைப்படிந்த கண்ணாளுந் தானுங் கச்சியேகம்பத்தான் வார்சடையா னென்னினல்லா, னொப்புடையனலை னொருவனல்ல னோரூரனல்ல னொருவமனி லலி, அப்படியு மந்நிறமு மவ்வண்ணமு மவனருளே கண்ணாகக் காணினல்லால், இப்படியன் இந்நிறத்தன் இவ்வண்ணத்த னிவனிறைவ னென்றெழுதிக் காட்டொணாதே” என்று திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளுக்கு எழுதிக்காட்ட வல்ல சிவானுபவவினாவும், “நெய்யும் பாலுந்தயிருங்கொண்டு நித்தம் பூசனை செய்யலுற்றார், கையிலொன்றுங் காணமில்லைக் கழலடி தொழுதுய்யினல்லால், ஐவர் கொண்டிங்காட்டவாடி யாழ் குழிப்பட் டழுந்துவேனுக், குய்யுமாறொன் றருளிச்செய்யீ ரோணகாந்தன் றளியுளீரே” என்ற சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்கு சிவபோகநுகர்தற் கேதுவாகிய நெய்முதலிய திரவியங்களோடு பொன்னுந் தந்தருளிய ஏகாம்பரநாதராலயம்

பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. அக்கினி மூலையில் அவ்வேகமபவாணர் சந்நிதியை நோக்கி நிற்கும் அத்திகிரி நாதராகிய வரதராஜப் பெருமாளாலயம் பிரகாசிக்கின்றது.

இங்ஙனம் மூவராலும் பிரகாசிக்கின்ற அந்தக் காஞ்சி க்ஷேத்திரப்பிரபாவம் வடமொழியில் ஸ்காந்தபுராணம் சனற்குமார சம்ஹிதை காளிகாகண்டத்தில் தீர்த்தமான்மியத்தில் கூறப்பட்டுள்ள ஐம்பத்தைந்து அத்தியாயமாகிய "பஞ்சாசத்" என்கிற நூலினும், சிவபுராணம் பிரமாண்டபுராணம் முதலிய பல புராணங்களினின்றும் சங்கிரகித்துள்ள நூறு அத்தியாயமாகிய "சதாத்யாயம்" என்னு நூலினும் மார்க்கண்டேய புராணம் ஸ்ரீ வித்யாகண்டத்தில் சிறந்தெடுத்துச் சொல்லப்பட்டுள்ள பதினொன்கு அத்யாயமாகிய காமாக்ஷிவிலாசம் என்கிற நூலினும் சொல்லப்பட்டுள்ளது. அம்மூன்றும் மூர்த்தி தலம் தீர்த்த மென்பனவற்றைக் கூறுவனவேயாயினும் பஞ்சாசத் என்கிற நூல் காஞ்சியில் வீற்றிருக்கும் சிவமூர்த்திகளுடைய ஆதிக்கிய பிரபாவங்களையும், சதாத்தியாய மென்கிற நூல் தலம் தீர்த்தமென்கிற இவ்விரண்டின் ஆதிக்கிய பிரபாவங்களையும், காமாக்ஷி விலாசமென்கிற நூல் காமாக்ஷிதேவியினுடைய பிரபாவத்தையும் விதந்து சிறப்பாக வெடுத்துக் கூறுகின்றன. இவ்வுண்மை அந்நூல்களைக் கண்ணுறுங்கால் விளங்கும்.

வடமொழியிலுள்ள இம்மூன்று நூல்களுள் பஞ்சாசத் என்னும் நூல் திராவிடமகாபாஷ்ய கர்த்தராகிய ஸ்ரீ சிவஞான யோகிகளாலும், சதாத்யாயம் என்னும் நூல் மேற்படி ஸ்ரீ சிவஞானமுநிவரின் மாணாக்கராகிய கச்சியப்ப முநிவராலும் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுக் காஞ்சிப்புராணமென வழங்கிவருகின்றது. தமிழில் வந்த அந்தக்காஞ்சிப்புராணத்தை யச்சிடவந்தவர்கள் நூலாசிரியராகிய இருவரும் வடமொழியாகிய முதனூல்களைக் கொண்டியற்றினார்களென்பதை யறிவதற் கிடனில்லாமற் பெயரையுமாய்த்தும், இருவரும் ஆசிரியர் மாணாக்கரா யிருந்தமையாலும், இருவரும் காஞ்சி மான்மியத்தைத்தே சொன்னமையாலும், முதற்கண்

டம் இரண்டாங்காண்டமெனப்பெயரிட்டு வெளியாக்கினர். அதனுண்மையை நோக்குங்கால் இரண்டுந் தனித்தனிப் புராணங்களென்றே வெளியாகின்றன. ஆகவே, ஒரு நூற் சம்பந்தத்தைக் காட்டும் திருவிளையாடற் புராணக் காண்டங்களைப் போல இக்காண்டங்களாகா.

சிதம்பர க்ஷேத்திரத்துக்குக் கோயிற் புராணம், சிதம்பரபுராணம் எனவும், மதுரை க்ஷேத்திரத்துக்குத் திருவிளையாடற் புராணம், கடம்பவன புராணமெனவும் ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தமில்லாமல் ஒன்றற்கே ஒன்று இரண்டு பலவாகப் பலபுராணங்களிருப் பனபோலும் காஞ்சி க்ஷேத்திரத்துக்கும் முதற்காண்டம், இரண்டாங்காண்டமெனக் குறிக்கப்பட் டிருப்பதை யிரண்டு புராணங்களாகக் கொள்வதே முறைமையா மென்றுணரக் கிடக்கின்றன. நிற்க.

காஞ்சிப்பிரபாவத்தை விளக்கிய மூன்று நூல்களுள் காமாக்ஷிதேவியினுடைய பிரபாவத்தை விளக்கவந்த காமாக்ஷி விலாசமென்கிற நூலிதுவரையில் வெளிப்படாமலிருந்தமையால் அந்நூலை உரையளவையான் விளங்கத்தக்க ஏனை இரண்டு நூல்களைப் போலல்லாமல் யாவர்க்குமிகவெளிமையுடையாய் விளங்கத்தக்க வசனநடையில் வெளியாக்குவதே மிகவும் நன்மையாமென்று எமக்குவேண்டிய பலர் அபிப்பிராயப்பட்டமையான் அவ்வண்ணமே வெளியிடலாயிற்று.

வடமொழியினும் தென்மொழியினும் உள்ள காஞ்சிப் புராணங்களில் காஞ்சியிலுள்ள சிவமூர்த்திகள் இவரிவரென்பதும், தீர்த்தங்களிவையிவையென்பதும் இவ்வவ் விடங்களில் இருக்கின்றன வென்பதும், பூசித்தோர் இவரிவரென்பதும் ஒருசேரக் கண்டு தெளிதல் அருமையாக விருக்கின்றமை யானும், க்ஷேத்திர தரிசனத்தை விரும்பி வருவோர் புராணங்களைப் பார்ப்பதும் முன்கூறியமூர்த்தி, தலம், தீர்த்தங்களிருக்குமிடங்களைக் காணப்பெறுவதும், ஆங்காங்கு செல்லும் மார்க்கங்களை யறிந்துகொள்வதும், அருமையினும் அருமையாய்த்தரிசனஞ் செய்வதை யிழந்து போகின்றமையானும் அந்தக் கஷ்டங்களெல்லாம் அன்பர்கட்கு நிவிர்த்தி செய்வித்தல் பெரிய சிவபுண்ணிய மெனக் கருதி காஞ்சி சிவக்ஷேத்திரவிளக்கமென்கிற ஒருசுருக்கமும் இந்தக் காமாக்ஷி லீலாபிரபாவத்துடன் வெளியிடலாயிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காஞ்சிக்ஷேத்திரமஞ்சரி

ஆய நானிலத் தமைதியிற் றத்தமக் கடுத்த
மேய செய்தொழில் வேறுபல் குலங்களின் விளங்கித்
தீய வென்பன கனவிலு நினைவிலாச் சிந்தைத்
தூய மாந்தர்வாழ் தொண்டைநாட் டியல்பு சொல்வரைத்தோ

ஈண்டு தீவினையாவையுநீக்கி யின்பமேதரும் புண்ணியதீ
ர்த்தம், வேண்டினோர் தமக்கிட்டசித்தியதாய் விளங்குதீர்த்தந்
தனமங்கலதீர்த்த, நீண்டகாப்புடைத் தீர்த்தமூன்றுலகினி
னிறைந்தசார்வ தீர்த்தமுமுதலா, ஆண்டுநீடிய தீர்த்தமெண
ணிலவு மமரநாட்டவ ராடுதலொழியார்.

என்று சேக்கிழார் பெருமானும்,

இப்படி யுரைவரு மெய்த்திய திறஞ்
லொப்பன போல வுரைத்திட லொப்போ
ஆயபதி யேயத னுக்கிணை யன்றிச்
செயபுரி தாம்பிற சீர்கெழு காஞ்சி.

வானோர்க்கிருக்கு முலகென்னவு மன்னவன் செங்
சேனோர்க்கிருக்குங் குடியென்னவுங் கோதி லும்ப
ரானோர்க்குநாக ருலகோர்க்கு மவனி யோர்க்கு
மேனோர்க்குநாடு நகராகி யிருந்த தவ்வூர்.

என்று கச்சியப்ப சிவாசாரியரும்,

எந்நாட்டிற் பெருவளமு மெவ்வெவர்கோட் பாடுகளுமி
யம்பவல்ல, பொன்னாட்டுப் பொன்செருக்கும் பன்னாகர்க்குப்ப
ணிச்செருக்கும் போக்குவித்த, நன்னாட்டுப் புலவரெலாந்

தொண்டைநா டெனவுரைப்பர் ஞாலமங்கை, தன்னுட்போ
தனையமுகக் கனிவாயாங் காரணத்தின் சார்பாற்போலும்.

சலதியுடைச் சேயிழைக்குத் தமிழ்நாடே மதிமுகமாத்
தமிழ்நாட்டுள்ளும், அலர்புகழ்த்தொண் டைநாடேகனிவாயா வத
னுள்ளுஞ் சாதிபேதங், குலவுமா ருயிர்க்கெல்லாந் தத்தமது
பரபொழுக்கங் குடங்கைசேரா, மலகமெனத் தேற்றுதலி
ஞெவனலாங் காஞ்சிநகர் வண்மைசொல்வாம்.

என்று சிவஞான முனிவரும்,

மருமலர்ப் பசும் பொதும்பரிற் பண்பயில் வரியளிமுர
ன்றுடும், பொருவிகந்தசீர்க் காஞ்சிநீ டெல்லையு ளாகமபுரா
ணங்கள், சுருதிநூ லெடுத் தியம்பிடப்பட்டன தொழுபவா
நடைகளெல்லாம், இருமைவாழ்வருள் கடவுளிருக்கைக ளெ
ண்ணிறந்தன வோங்கும்.

செயபரும்புகழ் பூண்டமற் றவற்றினுட் சினகரமுள
வான, முபபதிற்றுமூன் றிரட்டியபத்துநூ றெண்படு மு
றைசான்ற, வப்பெருநகரு தளிகளுட்பனிவரை யணங்கு பு
ன்முலைதோய்ந்த, துப்புவார்சடை யண்ணலார்தளிக ளோட
புரட்டியா யிரஞ்சூழல்.

காமக்கோட்டத்தி னிருந்தறம் புரிந்தருள் காமநோக்கு
டை மென்பூந், தாமப்பூங்குழ லம்பிகைக்குரியநற் சத்திகள
ாகின்ற, வேமகோயில்க ளொருதுற ழாயிர மெரிதவழ் சுடரா
ழி, நாமத்திண்படை நாயகனிருக்கைமுந் நான்குபத் துறழ்
நூறே.

உலகெலாந்தரு நான்முகற் கொருபதி னுயிரத்தெழு
நூறு, இலகுமுக்குடை யானவற் கொன்பதினுயிரத்தெழு
நூறாற், றலைமைசால்புகழ் புத்தனுக்கெட்டுறழாயிரஞ் சகம்
போற்றக், குலவுகொற்றவை வயிரவன்சாத்தனுக் கொவ்
வொரா யிரங்கோயில்.

மெய்க்குநெட்டிலை வேற்படைப் பண்ணவன் வாணிலாப்
பிறைக்கோட்டால், உயங்கவெம்பகை முடித்திரு ளோங்கரந்த

தொருமுத லியர்வானத், தியங்குசெங்கதி ரிருக்கைகள்
வேறுவே றைந்துநா றெனச்சொல்வர், தயங்குமேதகை
யனந்தன்வாழ் மந்திரஞ் சாற்றிலிங் கொருநூறே

ஆரிருளறுக்கு மின்ன வறுபத்தா றுயிரத்த
சீரியநளிக ளுள்ளுந திருவிழாச் சிறப்பின்மல்கும்
ஏரியல்வரைப்பு நாலாயிரத்துநா னூற்று நாற்பது
நீரொருநான்கு மன்னுமென்மனர் புலவர்மன்னோ

என்று கச்சியப்ப முனிவரும,

கூறிவந்த சிறப்பினால் தொண்டைநாடானது தீய வென்பன கனவிலு நினைவிலாச சிந்தையிற சிறந்த சான்றோரையுடைத்தாகிய சிறப்பினையுடைத்தெனவும், போகலோகவாசிகளாகிய தேவரும் தமக்கு அங்குவரும துன்பங்களைஸ்நானமாத்திரத்தில் போக்கிக்கொண்டு இன்பத்தில் வாழவெண்ணிவரும் தீர்த்தங்கள் பலவுடைத்தாகிய மகிமையையுடைத்தெனவும், பொன்னாட்டுப்புலவராகிய வியாழபகவானும, பல் நாக்குப் பிரம்பிரசாகிய ஆதிசேடனும் இத்தன்மைத்தாமென்று மதிக்கவும் சொல்லவுங்கூடாத பெருவளத்தையும கோட்பாடுகளையும் உடைத்தாகிய அற்புதத்தையுடைத்தெனவும், பரந்தபூமண்டலத்தை யுடம்பாகப்படைத்த பூமிதேவி தமிழ்நாட்டை முகமாகப் படைத்ததுபோலும், தண்டகாரண்ணியத்தை வாயாகப்படைத்தது போலும், படைங்காது அவ்விரண்டினுஞ்சிறந்த நாவாகப் படைத்துள்ளதாகிய நன்மையுடைத்தெனவும், இங்ஙனமான சிறப்பினாலேனும், மகிமையினாலேனும், அற்புதத்தினாலேனும், யாநலத்துள்ளதூஉ மல்லாத நாநலத்தினாலேனும ஒப்புமை சொல்லுதற்கரிமை யுடைத்தாகிய பதித்தன்மையுடைத்தெனவும் உம்பரும் நாகரும் பூவுலகினரும் ஏனையரும தாங்கள்வாழும் நகரங்களை நகரங்களாக நாடுதற்குச்சிறிதுமிடங்கொடாமல்அவற்றையெல்லாம் நாடாகவெண்ணச்செய்துஅந்நாடுக்

கெல்லாம் தன்னையே நகரமாக வெண்ணச்செய்யும் வன்மையுடைத்தாகிய திண்மையுடைத்தெனவும் விளங்கிற்று.

சூரியப்பிரகாசத்தைத் காட்டும பலகிரணங்கள்போல இவ்விளக்கத்திற்குப் பிரகாசமாக எண்ணிடற்கரிய சிவாலயாதி பலதேவாலயங்கள் உள்ளனவெனவும், அவ்வளவுங் காண்டற்கரியனவெனவும், அவற்றுள் காண்டற்குரியனவாய் விளங்குவன அறுபத்தாறாயிரமெனவும் அவற்றுள் திருஞானசம்பந்தப் பெருமானருளிய பதினாறாயிரந் திருப்பதிகங்களையேற்று ஆங்காங்கு திருகோயில் கொண்டிருக்கும சிவமூர்த்திகளெல்லாம் ஒருங்கு திரண்டுள்ளா ரென்றெண்ணச் சிவாலயங்கள் பதினாறாயிரமெனவும், தேவியினுடைய பரிவார சத்திக ளாலயம் ஐயாயிரமெனவும, கணேசராலயம் ஐந்நூறெனவும், முருகக்கடவுளாலயம் ஐந்நூறெனவும, விஷ்ணுவாலயம் பன்னீராயிரம் எனவும், சூரியமூர்த்தியினாலயம் ஐந்நூறெனவும், பிரமனாலயம பதினாயிரத்தெழுநூறெனவும், துர்க்கை, வைரவர், சாத்தன் இவர்கட்குத் தனித்தனி ஆயிரமெனவும், புத்த தேவதைக்கு எண்ணாயிரமெனவும், அருகனுக்கு ஒன்பதினாயிரத தெழுநூறெனவும, அநந்தனுக்குநூறெனவும் தெரியவந்தன.

இவற்றுள் இக்காலத்தில் பிரமன் புத்தன் அருகன் அநந்தன் முதலாயினோர் இவர்களுடைய ஆலயங்ளுள் உண்டென்பதற்குச் சிற்சிலவிடங்கள் ஆங்காங்கிருக்கின்றன. ஏனைய சூரியன் முதலியோருடைய ஆலயங்களும அவ்வண்ணமேயுள்ளன. பிரசித்தமாயுள்ளன சிவாலயங்களும் விஷ்ணுவாலயங்களும் சத்திஆலயங்களுமேயாம்; இவ்வாலயங்களிருக்குமிடங்களைக் காண்பதும் இப்பொழுது அருமையே. ஆகலான் தமிழ்க் காஞ்சிப்புராணத்தினும் இதற்கு முதனூலாகிய வடமொழிப் பஞ்சாசத்என்னும் நூலினும் கண்டவாறு கோயில்கொண்டிருக்கும் சிவபெருமான் திருநாமங்களும் ஏனையவும் இனி வருமாறு காண்க.

சிவகுமாரர்களால்பூஜிக்கப்பட்டவர்.

1 அநேகபதேச்வரர்
2 சேனாபதீச்வரர்
3 காதம்பரேச்வரர்
4 பைரவேச்வரர்
5 மகாசாஸ்தேச்வரர்
6 வ்ருஷபேச்வரர்

புருஷார்த்தங்களால்

7 தர்மசித்தீசவரர்
8 அர்த்தசித்தீச்வரர்
9 காமசித்தீச்வரர்
10 மோக்ஷசித்தீசவரர்

யுகங்களால்

11 க்ருதயுகேசவரர்
12 த்ரேதாயுகேச்வரர்
13 துவாபரயுகேசவரர்
14 கலியுகேசவரர்

வேதங்களால்

15 வேதநூபுரேசவரர்
16 அத்தியப்பதேச்வரர

திக்பாலகரால்

17 சத்தியநாதேச்வரர்
18 வன்மீகநாதேசவரர
19 வன்னீச்வரர்
20 யமேச்வரர்
21 நிருதீச்வரர்
22 வருணேச்வரர்
23 செவந்தீச்வரர்
24 குபேரீச்வரர்
25 கைலாசநாதேச்வரர்

நவக்கிரகங்களால்

26 சூரியேச்வரர்
27 சந்திரேச்வரர்
28 அங்காரகே ,,
29 புதே ,,
30 பிரகஸ்பதி ,,
31 சுக்ரேச்வரர்
32 சனீஸ்வரேசவரர்
33 ராகுவேச்வரர்
34 கேதுவேச்வரர்

அசுரர்களால்

35 சுசீலேச்வரர்
36 சுதர்மேச்வரர்
37 சுபுத்தீச்வரர்
38 பாணேச்வரர்
39 ஓணேச்வரர்
40 காந்தேச்வரர்
41 சலந்தரேச்வரர
42 அந்தகேச்வரர்
43 ஹிரண்யகசிபேச்வரர
44 ஹிரண்யாக்ஷேச்வரர்
45 பிரகலாதேச்வரர்
46 மாவலீச்வரர்
47 விரோசனேச்வரர்

அமரர்களால்

48 மணிகண்டேச்வரர்
49 விஷகண்டேச்வரர்
50 ஜ்வராஹரேச்வரர்
51 த்ருணேச்வரர்
52 சொர்ணலிங்கேச்வரர்
53 மஹாலிங்கேச்வரர்
54 மாயாரோஹணேச்வரர்

விஷ்ணுபரிவாரங்களால்

55 காமேச்வரர்
56 விஷ்வக்சேனேச்வரர்
57 கருடே ,,
58 சீதே ,,
59 லக்ஷ்மணே ,,
60 விபீஷணே ,,
61 சுக்ரீவே ,,
62 அநுமந்தே ,,
63 மாதலீசவரர

64 தக்ஷேச்வரர்
65 தக்ஷபுத்ரேச்வரர்
66 ஐராவதே ,,
67 சித்தே ,,
68 முத்தீ ,,
69 ரேகாவதீ ,,
70 ரேணுகீ ,,
71 சுவயம்புவே ,,
72 மகாகாளே ,,
73 பஞ்சதரே ,,
74 பஞ்சமணீ ,,
75 வாலீ ,,
76 ஹரிச்சந்திரே ,,
77 தர்மே ,,
78 பீமே ,,
79 அருச்சுனே ,,
80 நகுலே ,,
81 சகாதேவே ,,
82 பாஞ்சாலிகே ,,
83 த்ருஷ்டத்யும்னே ,,
84 சிகண்டி ,,

வ்ருஷிகளால்

85 மார்க்கண்டேச்வரர்
86 சுவயம்பேச்வரர்
87 மிருத்யுஞ்ஜயே ,,
88 அபுனர்ப்பவே ,,
89 முக்தீ ,,
90 ஜைகிஷவ்யே ,,
91 இஷ்டசித்தீ ,,
92 ஹயக்கிரீவே ,,
93 அகத்தீ ,,
94 திரிகாலக்கியானே ,,
95 வியாசசாந்தீ ,,
96 மதங்கே ,,
97 மாண்டுகென்னீ ,,
98 சௌனகே ,,
99 நாரதே ,,

சப்தருஷிகளால்

100 பார்க்கவேச்வரர்
101 கவுச்சகேச்வரர்
102 வசிஷ்டே ,,
103 கவுதமே ,,
104 காசிபே ,,
105 ஆங்கிரசே ,,
106 பராசரே ,,
107 தௌமியே ,,
108 பஞ்சதபே ,,
109 சிகி ,,
110 கிக்ஷிபே ,,
111 உக்ரேச்வரர்
112 கௌசிகேசவரர்
113 வீதகவ்யேச்வரர்
114 நாகே ,,
115 த்ரைதகசிபே ,,
116 வியாசே ,,
117 பௌரிகுச்சே ,,
118 குச்சகே ,,
119 உரோமசே ,,
120 மௌத்கல்யே ,,
121 முற்கலே ,,
122 கூரே ,,
123 பிரம்ஹே ,,
124 புண்ணியகோடி ,,
125 பிரவாளே ,,
126 வீரட்டானே ,,
127 கிருபாநாதே ,,
128 தாளிவனே ,,
129 குரங்கணீ ,,
130 ஜீவத்பாகே ,,
131 கைலாயநாதே ,,
132 கண்ணீ ,,
133 பச்சமே ,,
134 அஷ்டபுஜே ,,
135 ஆதிபதீ ,,

136 நரசிமமேச்வரர்
137 மாயமோகினீசவரர்
138 விஷ்ணுவே ,,
139 மத்தளமாதவே ,,
140 அனந்தபதமநாபே ,,
141 அரிசாபபயஹரே ,,
142 மசசீ ,,
143 கச்சபே ,,
144 வராஹே ,,
145 சரபே ,,
146 அபிராமே ,,
147 பரசுராமே ,,
148 வீரராகவே ,,
149 ராமே ,,
150 பலராமே ,,
151 பாண்டவதூதே ,,
152 கிருஷ்ணே ,,
153 கற்கி ,,
யோகாசாரியர்களால்
154 சுவேதேச்வரர்
155 சுவேதகேதேச்வரர்
156 சுவேதசிகேச்வரர்
157 சுவேதாஸ்வேச்வரர்
158 சுவேதலோகேச்வரர்
159 சுதாரேச்வரர்
160 துந்துபேச்வரர்
161 சதருத்ரேச்வரர்
162 ருசீச்வரர்
163 கேதுமானேச்வரர்
164 விகேசேச்வரர்
165 தருகேச்வரர்
166 விசாபேச்வரர்
167 மகாசாபநாசனேச்வரர்
168 சுகோத்ரேச்வரர்
169 சுமுகேச்வரர்
170 துர்முகேச்வரர்
171 துர்த்தமேச்சுவரர்
172 துரதிக்கிரமணேச்வரர்
173 சநாதனேச்வரர்
174 சநநதனேச்வரர்
175 சனற்குமாரேச்வரர்
176 நிர்மானேச்வரர்
177 நிர்மமேச்வர்
178 நிரகங்காரேச்வரர்
179 விரேதேச்வரர்
180 ரக்ஷோபேசுவரர்
181 சர்வக்ஞேசுவரர்
182 சீததேஜேசவரர்
183 சததியஸ்ஸத்தியே
184 தபாஜடேச்வரர்
185 சமபுத்தீசவரர்
186 வாக்மீசவரர்
187 வாலகில்யேச்வரர்
188 கௌதமேச்வரர்
189 அத்ரீச்வரர்
190 ருத்ரதபேசுவரர்
191 ஸ்ரவணேச்வரர்
192 அவிஷ்டகேச்வரர்
193 த்ரையாருணீச்வரர்
194 அவனேச்வரர்
195 உசனேச்வரர்
196 பிரகஸ்பதீச்வரர்
197 உசத்தியேச்வரர்
198 வாமதேவேச்வரர்
199 சிகண்டீச்வரர்
200 க்ருதக்ஞேச்வரர்
201 வாஜஸ்ரவேச்வரர்
202 மகாகாயேச்வரர்
203 மகாநீலேச்வரர்
204 நிரஞ்சனேச்வரர்
205 ஸ்வகீர்ததீசவரர்
206 தீஸ்வரேச்வரர்
207 விஸ்வேச்வரர்
208 ஜடாமாலீச்வரர்

209 மஹாநதபேச்வரர்
210 ஹிரண்யநாபேசவரர்
211 கௌசல்யேசவரர்
212 லோகாக்ணேச்வரர்
213 க்ருதமேச்வரர்
214 அட்டகாசேசவரர்
215 சுமந்தேச்வரர்
216 பாதரீச்வரர்
217 குசிகந்தீச்வரர்
218 பிரசேக்ஷசவரர்
219 தாக்ஷாயணேசவரர்
220 க்ரதுமானேசவரர்
221 லாங்கலீஹலீசவரர்
222 பல்லவீசவரர்
223 மதுபிங்கேச்வரர்
224 ஸ்வேதரேசவரர்
225 உசிஜேச்வரர்
226 த்ருணபிந்தேச்வரர்
227 சுதாமேச்வரர்
228 மதனேச்வரர்
229 வ்ரஜேச்வரர்
230 சங்கேச்வரர்
231 கபிலேச்வரர்
232 பைலேச்வரர்
233 பராசரேச்வரர்
234 கர்க்கேச்வரர்
235 ஜைகஷ்யேச்வரர்
236 பார்க்கவேச்வரர்
237 சுரூதீச்வரர்
238 கசேரோஷேச்வரர்
239 மேஷாக்ஷீச்வரர்
240 மேகவாகனேச்வரர்
241 அங்கிரேச்வரர்
242 பாடபேச்வரர்
243 மேதுசிருங்கேச்வரர்
244 ஸ்ருகோரூத்ரேச்வரர்
245 பலபந்தேச்வரர்
246 நிராமித்ரேச்வரர்
247 ஸ்த்ரீதாமேச்வரர்
248 தபோதனேச்வரர்
249 லம்போதரேச்வரர்
250 லம்பாகேக்ஷச்வரர்
251 விளம்பேச்வரர்
252 லம்பகேச்வரர்
253 வசிஷ்டேசவரர்
254 காசிபேச்வரர்
255 ரமேதேச்வரர்
256 பிரம்ஹதத்தேசவரர்
257 பைரவேச்வரர்
258 காலத்யேச்வரர்
259 கவிசூலேச்வரர்
260 சாலிஹோத்ரேசவரர்
261 நிவேத்யேசவரர்
262 தண்டீச்வரர்
263 முண்டீசவரர்
264 யுவனேசவரர்
265 அஸ்வரதேசவரர்
266 பாகலேச்வரர்
267 குண்டகேச்வரர்
268 சம்புவேச்வரர்
279 சங்குகர்ணேச்வரர்
270 வலாஹகேசவரர்
271 சகிஷ்ணேசவரர்
272 வைத்யேச்வரர்
273 சம்பரேச்வரர்
274 ஆச்வலாயனேச்வரர்
275 ஜதுகர்ணேச்வரர்
276 சோமசர்மேச்வரர்
277 குமாரேச்வரர்
278 லோகவத்ஸலேச்வரர்
289 லகுளீச்வரர்
280 கங்காவரேச்வரர்
281 தீர்த்தேச்வரர்
282 விஸ்வநாதேச்வரர்

284 ஓதபுரீச்வரர்
285 ஓத்தீச்வரர்
286 முத்தீச்வரர்
287 அம்பிகாவனேச்வரர்
288 மங்களேச்வரர்
289 கங்கணேச்வரர்
290 கடகேச்வரர்
291 கௌசிகேச்வரர்
292 அனந்தருத்ரேச்வரர்
293 சூக்ஷ்மருத்ரேச்வரர்
294 சிவோத்தமருத்ரேச்வரர்
295 ஏகநேத்ரருத்ரேச்வரர்
296 ஏகருத்ரேச்வரர்
297 திரிமூர்த்திருத்ரேச்வரர்
298 ஸ்ரீகண்டருத்ரேச்வரர்
299 சிகண்டிருத்ரேச்வரர்

ஸ்ரீமயானேச்வரர்
ஸ்ரீஏகாம்ரநாதேச்வரர்
ஸ்ரீஸ்வச்ச ஏகாம்பரநாதேச்வரர்
ஸ்ரீமோகன ஏகாம்பரநாதேச்வரர்
ஸ்ரீபத்திர ஏகாம்பரநாதேச்வரர்

திருமால்கள்.

1 வைகுண்டப்பெருமாள்
2 சுவேதப்பெருமாள்
3 பச்சைவண்ணப் பெருமா
4 பவழவண்ணப்பெருமாள்
5 வரதராஜப்பெருமாள்
6 தீபப்பிரகாசப்பெருமாள்
7 அஷ்டபுஜப்பெருமாள்
8 யதோத்காரிப்பெருமாள்
9 உலகளந்தப்பெருமாள்
10 பாண்டவ தூதப்பெருமா[ள்
11 ஊரகமுள்ளப்பெருமாள்
12 நிலாத்துண்டப் பெருமா
13 கள்ளப்பெருமாள்
14 ஸ்திதப்பெருமாள்
15 ஆசனப்பெருமாள்
16 சயனப்பெருமாள்
17 நரசிங்கப்பெருமாள்
18 திருப்பாடகப பெருமாள்

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ ஏகாம்பரநாதராலயத்திலுள்ள மூர்த்திகள்.

முதலாம் ஆவரணம்.

ஏகாம்பரநாதர்:

காமாக்ஷிதேவியாரால் பூஜிக்கப்பட்டவர். தீர்த்தம்-சிவகங்கை-கம்பாநதி. உமாபத்திரை, கீர்த்திமதி. விருக்ஷம்—மா

உலகமாதாவாகிய உமாதேவியார்,—தமக்குப்போகபூமியாகிய மந்தரமலையில் போகார்த்தமாய் வீற்றிருக்கின்ற சிவபெருமானோடு போகலீலாவினோத இன்பரசங்களை நுகர்ந்த பின்னர் பெருமானுங் களித்திருக்கும் களிப்பை நோக்கி மீதூர்ந்தகளிப்புடையவராய்,

மும்மைப்புவனங்களுஞ் செய்தவப்பேறுமுற்றச
சும்மைத்திரைநீருடை மேதினிநோற்றமெய்த்தவச்
செம்மைத்திசையெட்டினுந் தென்றிசைமிக்கொல்க
மம்மர்த்தொகைநூறிய வண்டமிழ்நாடுவாழ

நலமன்னியதண்டக நாடுசெழித்துமல்கப்
பலருமபுகழ்காஞ்சி வளம்பதிமேன்மைசாலக்
குலவுஞ்சமயங்க ளோராறுமகிழ்ச்சிகூற
வுலகெங்கணும் வைதிகசைவமுயர்ந்துமன்ன.

எவ்வெத்தவத்துஞ் சிவபூசனையேறறமென்னப்
பெளவப்புனல்சூழ்படி மேலவர்தேறியுய்யத்
தெவ்வுத்தொழில்பூணு மறக்கடைதேயநல்கூ
ரெவ்வத்திறநீங்கி யுயிர்ப்பயிரெங்குமோங்க.

முப்பான்முதலிட்ட விரண்டறமுந்தழைப்ப
வெப்பாலுலகத்தொளி யாவையுமெம்பிரானார்
தப்பாவிதியின்னெறிச் சால்பெனயாருங்காண
வப்பார்சடையாரடித் தொண்டரகங்களிப்ப.

ஓர் விளையாட்டை எண்ணிப்பின்புறத்தே சென்று தமது இருகொங்கைகளும் அழுந்தத்தழுவி இரண்டுகண்களையும் இருகரங்களாலும் மூடிமறைத்தனர். மறைப்பவே உலகமெல்லாம் இருள்மூடியது. அது மூடவே ஆன்மாக்களனைவரும் உயிர்க்குறுதி பயப்பனவாகிய தவந் தானம் ஞானம் அர்ச்சனை முதலியயாவும் இழந்தவர்களாய்ப் பதிதராயினர். ஆகவே பாவம்மேலிட்டு அம்மையாகிய உமாதேவியைப் பற்றியது. பற்றவும் அழகெல்லாந் திரண்ட திருமேனிகறுத்து விளையாட்டொழிந்து வினையாய்முடிந்தது. முடியவே உமாதேவியார் திருவுளநடுங்கி இருகரங்களையும் எடுத்து பெருமானைப்பணிந்து யானுய்யுமவகை யருள்செய்வாயென்று வேண்டினர். வேண்டவும இறைவனார் தேவியைநோக்கி எமக்கும் நின்றனக்கும் நந்தம் அகத்தடியவர்க்கும் சூரியனை இருளணுகாததுபோல் பாவம் அணுகுவதில்லையாயினும் நாமிருவரும் உலகிற்கு அம்மையப்பரா யிருத்தலினால் அவ்வுலகினராகிய மக்கட்குரிய விதிவிலக்குக ளித்தன்மைத் தென்பதூஉம் பாவபுண்ணியம் இத்தன்மைத்தென்பதும் பரிகாரங்களாயுள்ளவை இவையென்பதும் நாம் காட்டினாலன்றி அவரறிய வல்ல ரல்லராகலான் இப்பொழுது என்னால் விதிக்கபடும் விதியைக் கைக்கொண்டு அவ்வழியேநடந்து இப்பழியைப் போக்கடித்துக்கொள்வாயென்று சிவார்ச்சனையையும, சிவத்தியானத்தையும, சிவதோத்திரத்தையும், சிவபஞ்சாக்கர ஜபத்தையும், சிவனடியார் வழிபாட்டையும் அநுக்கிரகஞ் செய்து இவையிற்றை நமக்கினிய காஞ்சிநகரின்கண் செய்வாயென் றேவினார். ஏவியவண்ணமே காஞ்சிநகரின்கண் வந்து காமகோட்டத்தில் தவமும் முப்பத்திரண்டறமும் வழுவாது செய்து வந்து மாவடியின்கண் சிவார்ச்சனை முதலிய ஐந்தையும் விடாதுசெய்து அன்று மந்தரமலையில் பின்புறந்தழுவி மனங்களித்தது போல் என்றும் பக்கத்திருந்து திருவேகம்பரைத் தழுவி இன்புற அப்பெருமானை ஏத்திவழிபடப் பெற்றனர்.

இரண்டாம் ஆவரணம்.

*, வெள்ளக்கம்பர். கள்ளக்கம்பர். நல்லகம்பர்.

சிவபெருமான் கச்சிமயானத்தின்கண் சைவவேள்வி செய்து முடித்த பின்னர் சிவசத்தி லலிதாதேவி என்னுந் திருநாமங்கொண்டு வெளிப்பட்டு யாவும் படைக்கத் தொடங்கியபொழுது அவரது முக்கண்ணினுந்தோன்றிய மும்மூர்த்திகளுள் பிரமனால் பூசிக்கப்பட்டவர் (வெள்ளக்கம்பர்) திருமாலால் பூஜிக்கப்பட்டவர் (கள்ளக்கம்பர்) உருத்திரரால் பூசிக்கப்பட்டவர் (நல்லகம்பர்) இம்மூவருள் ஏகாம்பரநாதருக்கு வலப்பக்கத்தில் வெள்ளக்கம்பர். இடப்பக்கத்தில் கள்ளக்கம்பர். ஈசானத்தில் நல்லகம்பர்.

தென்பக்கத்தில்,—

அகத்தீச்வரர்,—

விந்தமலையின் இறுமாப்பை யடக்கத் தேவர்கள் வேண்டியவாறு காசியில் வசித்திருந்த அகத்தியமுனிவர் காஞ்சிக்கு வந்தபோது அக்காஞ்சி சான்றோரை யுடைத்தாயிருக்குஞ் சிறப்பைநாடி இவ்விடத்தில் நாம் தேவர்கள் சொல்லிய வண்ணம் வெளிப்படுத்த வெண்ணியிருக்கும் இனிமையுடைத்தாகிய தமிழை வெளியாக்கல் வேண்டும் என்று பூசித்தனர்.

ஷை - மேற்பக்கத்தில்,—

அஷ்டோத்தரசதலிங்கம். (108)

† உமாதேவியார் பதரிகாச்சிரமத்தில், சிவாஞ்ஞையால் யோகதண்ட முதலியவைகளோடு சிவார்ச்சனைக்காகத் தாம் பெற்று வந்த மணல் காஞ்சிக்கு வந்தபோது இலிங்கரூபமானவைகள். இந்த லிங்கங்களுக்கு நிருதிதிக்கிலுள்ள விநாயகக்கடவுளும், வாயுதிக்கிலுள்ள முருகக்கடவுளும் காமாக்ஷி

---

* சுவசசயேகாம்பரநாதர். மோகன ஏகாம்பரநாதர். பதரயேகாம்பரநாதர். இந்நாமங்கள் வடமொழியிற்கண்டது. † இந்தச்சரித்திரம்-காமாக்ஷி லீலாபிரபாவத்தில் 8-வது அத்தியாயம் ரசாலேசப்பிரபாவத்திலுள்ளது.

தேவியாரால் ஏகாம்பரநாதரைப் பூசிப்பதற்கு முன்னுகப்பூசிக்கப்பட்டவர்கள்.

ஷெ வடப்பக்கத்தில்,—

மார்க்கண்டேச்வரர்.

மார்க்கண்டேய முநிவர் ஓர்காலத்தில் சலப்பிரளயம்வந்தபோது அதில் நீந்தி வந்து ஓர்புகலிடங்காணுது மனம்வருந்திப்பார்க்கக் காஞ்சியிலுள்ள வேதசொரூபமாகிய மாவிருக்ஷம் வளர்ந்து சலப்பிரளயத்தின்மேல்தோன்றிற்று. அது கண்டு அதனைப்பிடித்துக் கொண்டு காஞ்சியிலிருந்து ஆமபரமாகிய மாவையும ஆமபரநாதரையுங் கண்டு களித்துப் பின்னர் தமது பெயராற் பூசித்தனர்.

மத்தளமாதவேஸ்வரர்

மாதவராகிய திருமால் தில்லையில் திருநடனங்கண்ட காலத்தில் நந்தியாதியர்போல் தானும் மத்தள முழக்கவேண்டுமென்று நடராசப பெருமானை வேண்ட அவர் நீ வேண்டிய இதனைப் பெறவேண்டுவையாயின் காஞ்சியின்கண் சிவலிங்கப்பிரதிட்டைசெய்து இவ்வரம்பெற்று இங்குவந்து மத்தளமுழக்குவாயென்றருள அவ்வண்ணமேவந்து பூசித்தனர்.

கீழ்ப்பக்கத்தில்,—

நிலாத்திங்கட்டுண்டப்பெருமாள்.

இவர்பாற்கடலிற்றோன்றிய விடச்சுவாலையினுல் சரீரம் தபிக்கப்பெற்றகாலத்தில் சிவாஞ்ஞையால் நீ என்முன் இங்கிருக்கப் பெறுவையாயின் எனதுசடையிலுள்ள சந்திரனுடைய நிலவானது உன்மேற்படும் அதுபடுமாறுல் இந்தவெப்பம் நீங்குமென்றருள அவ்வண்ணமே நின்றனா. இவ்விடம் திருமாலுக்குரிய திருப்பதிகளிலொன்று இந்த முதலாம ஆவரணத்தில வடக்கில் கீர்த்திமதி என்னுமதீர்த்தம் இது ஏகாம்பரநாதருடைய பூஜைக்குரியது அக்னிதிக்கில் மடைப்பள்ளியில் உமாபத்திரையென்னுந் தீர்த்தம். இது காமாக்ஷி

தேவியார ஸ்நானஞ் செய்தற்குரியது. இவ்விரண்டுங் கிணறுகள.

௩-ம் ஆவரணம்.

மேற்பக்கம்,—நிருதிமூலையில் (108) இலிங்கத்தோடு கூடியுள்ள ஒரு சிவலிங்கம், வாயுமூலையில் (1000) இலிங்கத்தோடு கூடியுள்ள ஒரு சிவலிங்கம், இதன்மத்தியிலேமணகோலநாதராகிய ஏகாம்பரநாதரும், மாவிருக்ஷமும், மாவடிகந்தப்பரும், ஏலவார்குழலியாரும் உள்ளார்.

கந்தப்பர் மாவடியின்கண் வேதசொரூபமாகிய மாமரத்தின்கண் சித்தாந்தச் சுவையோடுகூடிப் பழுத்திருக்கும் வேதாந்தக் கனியை யுண்பதற்கு வீற்றிருக்கின்றார். * ஏலவார்குழலியார்கங்கையே அத்திருவுருவமாகவந்தவர்.

வடதுபக்கம்,—பிரளயபந்தனி - இந்தச்சத்தி கம்பாநதியானது சிவபெருமானுடைய ஆணையால் வெள்ளமாய் வர அதனை ஏகாம்பரநாதரைப் பூசிக்கின்ற காமாக்ஷிதேவியார்கண்டு தனது சேடியருள் ஒருசத்தியையழைத்து இவ்வெள்ளத்தைத் தடுப்பாயென்று கட்டளையிட அந்தச்சத்தி தான்வைத்திருந்த விஸ்வபக்ஷண மென்னுங்கபாலத்தில் அவ்வெள்ளத்தையடக்கினவள்.

நடராஜமூர்த்தி தில்லையின்கண் திருமாலுக்கு மதத்தை முழுக்கக் காஞ்சிக்குப்போகும்படி அருள்செய்தபொழுது திருமாலைப்பார்த்து நாம் இத்தில்லையில் சிற்சபையைமாத்திரம் சிதாகாசமாகக்கொண்டு நடனஞ்செய்கின்றோம். காஞ்சியில் அவ்வெல்லாமுற்றும் பரவெளியாகக் கொண்டு ரக்ஷாதாண்டவஞ் செய்கின்றோம். அந்தக்காட்சியை நீ அங்குக்காணலாமென்று கட்டளையிட்டவண்ணம் ரக்ஷாதாண்டவ தெரிசனங் கொடுத்தருளினவர்.

* இது காமாக்ஷிலீலாப்ரபாவத்திற்காண்க.

கருந்தடங்கண்ணி.

இவ்வம்மை காமாக்ஷிதேவி கவுரியாரானபோது அவரது திருமேனியினின்று நீங்கிய கரியகோசம்.

நான்காம் ஆவரணம்.

துவஜஸ்தம்பத்தானத்தில்,— கச்சிமயானர்.

பூர்வத்தில் பந்தகாசுரன் என்னும் ஓரசுரன் திருமால் முதலிய யாவருள்ளுங் கலந்து அவர்களுடைய வீரியங்களை யுண்டுவரும்பொழுது அதனையறிந்துகொள்ளாத திருமால் முதலியோர் கைலாயத்திற்சென்று பெருமானைப்பணிந்து நாங்க ளிறக்கவேண்டியகாலம் வருவதற்குமுன்னமே இறந்துபோகும்படியானகதி எங்கட்கு வந்திருக்கின்றது காரணம் அறியோமென்று இரந்துகூறப் பெருமான் காரணங்கூறி யாவரையுங் காஞ்சியில் சைவயாகத்துக்குரிய திரவியங்களாக வரச்செய்து தாம் உமாதேவியாருடன் யாககர்த்தாவாக எழுந்தருளியிருந்து யாகாக்னியையுண்டாக்கி அதில் யாகத்திரவியரூபமாயிருக்கின்ற தேவர்களையெல்லாம் இட்டுச்சுட்டெரித்தனர். எரிப்பவே அவருள்ளிருந்த பந்தகாசுரன் நாசமடைந்தனன் உலகமும் நாசமுற்றன அதனால் அவ்விடம் மயானமாயிற்று. அக்கச்சிமயானத்தில் யாகாக்கினியாய்ச் சொலித்துக்கொண்டிருந்த சிவபெருமான் இலிங்கரூபமாயினர். அக்காரணத்தால் கச்சிமயானேச்வரர் எனப்பெயர்பெற்றனர்.

வாலீஸ்வரர் (கச்சிமயானத்துக்குக்கீழ்பால்.) தேவேந்திரன் மகனாகிய வாலி தன்னைப்போரில் யாவரெதிர்ப்பினும் அவரது பலத்தில் தனக்குப்பாதியும், தோல்வி யில்லாத வெற்றியும் வரவேண்டுமென்று பூசித்தனன். அச்சுயம்புமூர்த்தி வாலியின் வால்தழும்பும் பெற்றுள்ளார்.

பைரவராலயம் (வாலீச்சரத்துக்குக் கீழ்பால்)

சிவகங்கை—சிவபெருமான் சைவயாகஞ்செய்யத்தொடங்கியபொழுது தமது வலக்கைவிரல் நகங்களால் பறித்து

ஓர் குண்டமாக்கி அதில்கங்கைபோல் வாமதேவமூர்த்தியை நெய்யாகப் பூசிக்கப்பெற்றதனால் சிவகங்கை எனப்பெயர் பெற்றது.

தென்பக்கத்தில்-விஷ்ணுவேச்வரர். சரச்வதி மண்டபம்

திருப்பாற்கடலிலிருந்து திருமால் தன்மனையாட்டி முதலாயினருடன் தில்லையில்வந்து திருநடனங்காணத் தலைப்புரியுங்கால் தில்லைநாதன் திருக்காஞ்சியில் எம்மைவழிபட்டு வருவையாயின் இங்கு எமது நடனங்காணப் பெறுவாயென்று கட்டளையிட அவ்வண்ணமேவந்து பூசித்தனர்.

இடபேச்வரர். (சிவகங்கைக்குக்கீழ்ப்பக்கத்தில்)

வைகுண்டத்தில் திருமால் தன்னிடத்தில் செருக்குற்ற கருடனையடக்குதற்பொருட்டு கைலைக்குச்சென்று கருடனை இடபதேவரிடத்தில் விட்டுவிட்டுத் தான் இறைவன் தெரிசனார்த்தமாய் உள்ளேசெல்லும்பொழுது இடபதேவருக்குக் குறிப்பால் தம்தெண்ணத்தைத் தெரிவித்துச் செல்ல அவர்குறிப்பை இடபதேவர் அங்கீகரித்துத் தாம் உறங்குபவர்போலுறங்கி பெருமூச்செறிந்து அந்தமூச்சில் கருடனையலைத்தலைத்து வருத்தியிருப்ப அதனைச்சிவபெருமானறிந்து நமதாணையின்றி இச்செயலைச்செய்தபடியினால் இதுபெருங்குற்றம், இதனைக்காஞ்சியில் எம்மை வழிபட்டு ஒழித்துக்கொண்டு இங்குவரக்கடவாயென்று கட்டளையிட அக்கட்டளைப்படியே இங்குவந்து பூசித்தனர்.

ஐந்தாம் ஆவரணம்.

(விகடசக்ர விநாயகர் ஆயிரக்கால் மண்டபத்தில்)

இவர் விஷ்வக்சேனனது விகடக்கூத்தைக் கண்டு திருமாலுக்குச் சக்ரதானஞ் செய்தனர்.

ஏகாம்பரநாதர் சந்நிதிவீதி, கீழண்டைவாடை,—

மாதலீச்வரர். ஸ்ரீ ராமருக்கு இந்திரன் தேர்ப்பாகனாக் அனுப்பிய மாதலி என்பவன் பூசித்தது.

மங்களேச்வரர் மங்கள தீர்த்தத்துக்கு மேற்பக்கம் காமாக்ஷிதேவியின் தோழியாகிய மங்களை என்பவள் பூசித்தது.

கம்பாநதி.

இராமேச்வரர். (ஆதிசைவர்கள் அக்கிரகாரக்கோடி.)—ஸ்ரீ ராமர் ராவணசங்காரஞ்செய்து சேதுவில் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டைசெய்து பூஜித்தும் எஞ்சிநின்ற தோஷத்தைப் போக்கடித்துக்கொள்ள அந்த ராமநாதரானையால காஞ்சிக்கு மீண்டும்வந்து பூசித்தனர்.

மேலண்டைவாடை.

அநந்தபத்மநாபேச்வரர். லிங்கப்பன் தெருவில்.

வைகுண்டநாதராகிய திருமால் ஓர் காலத்தில் கயிலாயநாதரிடத்தில் போனபோது சிவனும் சிவையும் லீலாவிநோதமாய்ச் சூதாடுகருவிகள் கொண்டு சூதாடிக்கொண்டிருப்ப அவ்வாட்டத்துக்குத் தான் நடுவாய்நின்று வெற்றிகொண்ட உமாதேவியாரது வெற்றியைக் கூறாமல் தோல்வி யடைந்த போது சிவனாரது பக்கமாய் அவருக்குவெற்றிகூற அண்ணனே ! நீ பொய்கூறினாய் உன்னுடைய நாவானது இரண்டாய்விட்டது ஆகையால் பிளவுபட்ட நாவைப் படைத்துள்ள பாம்பாகப் போகக்கடவாயென்று சபிக்க அக்கணமே பாம்பாகி அனந்தனென்று பெயர்பெற்றுக் காஞ்சிக்கு வந்து அவ்வுருவம் நீங்கப் பூசித்தனர்.

பாண்டவதூதேச்வரர். (கண்ணமபுக்காரத் தெருவில்)

கிருஷ்ணமூர்த்தி பிருகுமுனிவர் சாபத்தால் தனக்கு வந்த பிறவித்துன்பத்தை எண்ணி இனிப் பிறவித் துன்பம்வாரா வண்ணம் பிறவி எப்பொழுதும் இல்லாதவனாகிய சிவபெருமானைப் பூசித்தல்வேண்டுமென்று பூசித்தனர்.

ஜ்வரஹரீச்வரர்.

தேவர்கள் சிவபெருமானுடைய வீரியத்தைவேண்டி உண்ட பின்னர் அதன்வெப்பத்தைத் தாங்கமுடியாது

சுரநோயுண்டாய்விட அந்நோய் நீங்கித் தங்கட்குத தணி வுண்டாமாறு வந்து பூசித்தனா.

தான்றோன்றீச்வரர்.

உபமன்னியமுனிவர் தமது பிதாவாகிய வியாக்கிரபாத ருடைய உத்தரவின்படி தில்லையைவிட்டுக் காஞ்சிக்குவநது காமதேநுவின் பால்போல் இனியபாலுண்ணவேண்டிப பூசி த்தனர்..

சர்வதீர்த்தம்.

இலக்ஷ்மணேச்வரர். சீதேச்வரர் சுக்கிரீச்வரர் அநுமந்தேச்வரர். விபீஷணேச்வரர்.

இலக்குமணர் முதலியோர் ஸ்ரீ ராமருடன் வநதபோது ராவண யுத்தத்தில் வந்ததோஷத்தை ராமர் சிவார்ச்சனைசெய்து பரிகரித்துக்கொண்டது போல் தங்களுக்குண்டாகிய தோஷங்களையும் போக்கிக்கொள்ளத் தனித தனியே தங்கள் தங்கள் பெயரால் பூசித்தனர்.

கங்காவரேஸ்வரர்.

கங்கைமுதலிய புண்ணிய நதிகள் ஓர்காலததில் வந்து தங்களிடத்தில் படிந்துள்ள பாவங்களைப் போக்கிக்கொள் ளப் பூசித்து இனிப்பாவங்கள் வந்து அணுகாதிருக்கவும் வந்து பூசித்தன.

விச்வேச்வரர்

காசியின்கண் வாழும் விசுவநாதர் காஞ்சியே இக்காசி யினுஞ் சிறந்த இனிமையானதென்று வந்து வாழ்ந்தனர்.

காமீச்வரர்.

சிவபெருமான் நெற்றித் தீப்பொறியால் அநங்கனாய்ப் போனமன்மதன் திருக்கலியாணகாலத்தில் நினைக்கவந்த போது அவன் இறைவனை வணங்கி யான்யாவருக்கும் சந்தான விர்த்தியுண்டாதற் கேதுவாகிய காமத்தை விளைவிக்கவும்,

காமியார்த்தமாய்ப் பிரருக்கிவோரும் ஏற்போருமாகிய இருவருள்ளத்து மிருந்து கொடுப்பதற்கும் ஏற்பதற்குமான ஆசையை விளைவிக்கவும், என்னுணையை மூன்றுலகத்தாரும் கடவாதிருக்கவும் வேண்டுமென்று வேண்டச, சிவபெருமான காஞ்சியிலனிபபோ மென்று சொல்ல அவ்வண்ணமே வந்து பூசித்தனன்.

தீர்த்தராஜேச்வரர்.

காமாக்ஷிதேவியார் பூசனைசெய்யுங்காலத்தில் சிவபெருமானேவிய தீர்த்தங்களெல்லாந் திரண்டு வேகமாய்வந்துபெருமானைக் காமாக்ஷிதேவியார் தழுவியிருந்தலைக்கண்டு வேகமடங்கித் தாமும் சிவார்ச்சனைசெய்ய ஆசைகொண்டு தீர்த்தராசனென்று பிரதிஷ்டைசெய்து பூசித்தனர்

வருணேச்வரர்.

தீர்த்தங்களெல்லாம் தீர்த்தராசனென்று சிவபெருமானைப பூசித்துப் பேறுபெற்றதை வருணன் கண்டு தான் தண்ணீருக்குத் தலைவனுகவேண்டுமென்று பூசித்தனன்.

இரணியகசிபேச்வரர்.
இரணியாக்ஷேச்வரர்.
பிரகலாதேச்வரர்
மாவலீச்வரர்.
விரோசனேச்வரர்.

இவ்வைவரும் மனிதர்களாலும், மிருகங்களாலும், பறவைகளாலும் ஏனைய பிறவியுடையவர்களாலும் ஆயுதவகைகளாலும் எந்தப்பொழுதிலும் இறவாதிருக்க இரணியன் முதலிய ஐவராலும்பூசிக்கப்பட்டவர்.

சந்திரேச்வரர். * சந்திர புஷ்கரணியின் கீழ்பால்.

சந்திரன், சூரியன்முதலிய எண்மர்களோடு தானும் ஓர் கிருகமாயிருக்கப் பூசித்தனன். சந்திரபுஷ்கரணி என்கிற தீர்த்தமும் இவனால் உண்டாக்கப்பட்டது.

சர்வதீர்த்தத்துக்குமேற்கில் † ஈஸ்வரகோட்டத்தில்.

---

* இது ஈயப்பிள்ளையார் கோயிலென வழங்குகின்றது.
† இது வெள்ளைக் குளமென வழங்குகின்றது.

முப்புராரிக்கோட்டம்.

சுதர்மேச்வரர். சுசீலேச்வரர் சுபுத்தேச்வரர். திரிபுராதிகள் தங்களுடைய முப்புரங்களைச் சிவபெருமான் எரித்த பின்னர் அப்பெருமானை எங்கள் மூவருள் இருவர் உனதுவாயிற் காவலாளிகளாகவும், ஒருவன் மத்தள முழக்கவுமாக அருள்செய்ய வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கத் திரிபுராரி காஞ்சியில் எம்மைப்பூசிப்பீராயின் அப்பணி கிடைக்குமென்ன அவ்வண்ணமே வந்து பூசிக்கப்பெற்ற மூர்த்திகள்.

பஞ்சிப்பேட்டை.

சலந்தரேச்வரர் (சர்வதீர்த்தத்துக்கு வாயுமூலையில்).

சலந்தராசுரன் ஆண்மையும் வன்மையும் எவவுலகும் ஆளவல்ல இறைமைத்தன்மையும பகைவரைவெல்லுந் திறமையும் சிவபிரானால் மரணத்தையும்வேண்டிப் பூசித்தனன்

ஓணேச்வரர். காந்தேச்வரர்.

சர்வதீர்த்தத்துக்குத் தென்பாலுள்ளது

ஓணன் காந்தன் என்பவர் இரண்டசுரர்கள் இவ்விருவரும் வாணாசுரனுடைய சேனைத் தலைவரா யிருந்து இவ்வுலக வாழ்வை வெறுத்துச் சிவபெருமானுடைய அன்புவேண்டிப் பிறவித் துன்பத்தையொழிக்கப் பூசித்தனர் அவவாலயத்தருகிலுள்ள தீர்த்தம அவர்களாலுண்டாக்கப்பட்டது.

சேவந்தீச்வரர்.

வாயுதேவன் கந்தவாகனன் என்னும் பெயர்பெற செவ்வந்தி (சாமந்தி) மலர்களைக்கொண்டு பூசித்தனன் அதனால் செவந்தீச்வரரெனப் பெயர்பெற்றனர். இவ்விடத்தில் வயிரவ மூர்த்தியினுடைய சூலாயுதத்தினாலுண்டாக்கப்பட்ட சூலதீர்த்தமென்று ஒரு தீர்த்தமுளது.

நவக்கிரகேச்வரர். (பருததிக்குளத்துக்குக் கீழ்பால்)

சந்திரன் நீங்கலாக ஏனைய எண்மர்களும் கிரகநிலைபெறுதற்குத் தனித்தனி தங்கள் தங்கள்பெயரால் பூசித்தனா இவருள் சூரியமூர்த்தித் தலைவராதலால் பருதி என்கிற தன் பெயரால் ஒரு தீர்த்தமுண்டாக்கினர். அது பருதிக்குளமென வழங்கும்.

சுவர்ணலிங்கேச்வரர். (பொன்னேரியில்)

பிரம விஷ்ணுக்களால் பூஜிக்கப்பட்டவர். சுவயம்புமூர்த்தி. இந்தமூர்த்தியைத் தொடப்பெற்றவர் பொன்னிறத்தைப்பெறுவர். சிலாரூபமாக அங்கு ஸ்பரிசவேதிகையென ஒன்றுளது. அதுவுந் தொட்டவரைப் பொன்னாக்கல முதலிய பலமகிமைகளை யுடையது.

*சக்கரதீர்த்தம். (வெள்ளைகுளம் தென்பக்கம்.)

அபுனர்ப்பவேச்வரர். (பிறவாததானேச்வரர்.)

வாமதேவமுனிவரென்பவர் தாய்வயிற்றிருக்கும் பொழுதே பிறத்தற்கஞ்சி சிவபெருமானைத் தியானித்து என்னையனே! எனக்கு இவ்வண்ணம் கருவிற்பட்டுழலும் பிறவித்துன்பத்தை யொழித்தருளல் வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கச் சிவபெருமான் இரக்கமுற்று அவ்விடத்திற்றானே தலைக்காணும் வண்ணஞ்செய்து அப்பனே! நீஇப்போது யாதொருதுன்பமு முறாது வெளிப்படுவாய் நீ பிறந்தவுடன் காஞ்சிக்ஷேத்திரத்தை யடைந்து இனிப் பிறவாவண்ணமா மென்னைப்பூசனை செய்வையாயின் நான்உன்னை இனிப் பிறவாவண்ணஞ் செய்கிறேனென்றருள அவ்வண்ணமே பூசித்துப் பிறவாநெறியளித்த பெருமானென வாழ்த்தினர்.

முத்தீச்வரர். (பிறவாத்தானேச்வரருக்கு மேற்கு)

முன்சொன்ன வாமதேவமுனிவர் காஞ்சியை விட்டு வாசஞ்செய்து மரணமடையாது கைலைக்குச் சென்று அங்கு கைலாய நாதரிடத்தில் சிவலிங்கமொன்று தொடுத்தரு

* இவ்விடம் கோனேரிகுப்பமகிராம மென வழங்கும்.

ளப் பெற்று மீண்டுங் காஞ்சிக்குவந்து அவ் விலிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டைசெய்து முத்தீசரென்னுந் திருநாமமிட்டுப் பூசித்தனர். (இவ்விடத்தில் ஞான தீர்த்தம்)

இறவாத்தானேச்வரர். (ஏகாம்பரநாத ராலயத்துக்குக கிழக்கு.)

மார்க்கண்டேய முனிவர் யமபயந் தனக்குண்டாகா திருத்தற்கும் என்றும் முத்தராய் வாழ்தற்கும் பூசித்தனர்.

மஹாலிங்கம். (இறவாத்தானேச்வரருக்குக் கிழக்கு)

அரிபிரமர்கள் ஓர் பிரளயத்தில் தாம் தாம் பரமென்று மன்றாடி நிற்ப இருவர்க்கும் பரமாயபரமன் மகாலிங்கமாய்த்தோன்றி இருவரையும் அபரங்களாக்கப பின்னர் இருவரும் முன்போல் உலகினர்க்குப் பரமாயிருப்பப் பூசித்தனா.

வீரட்டஹாஸேச்வரர்.

ஓர்சங்கார காலமாகிய இரவில் சிவபரஞ்சுடர் உமாதேவியார்காண வீரமாகிய அட்டகாசத்துடன் ஆனந்த நடனஞ்செய்து புனருற்பவமாகிய உதயகாலத்தில் இலிங்கவுருவமாயினர். அக்காரணத்தால் வீராட்டஹாஸேஸ்வரரெனப் பெயர்பெற்றனர். அந்த விலிங்கமூர்த்தியை அநேக சித்தர்கள் பூசித்து அற்புதமான சித்திகளைப்பெற்றனர். கொங்கணமுநிவரென்பவர் இச்சிவலிங்க மூர்த்தியே இக்காஞ்சியில் சங்காரகாலத்தில் எல்லாவுலகங்களையும் நீறுக்கித் தன்னிடத்தில் ஒடுக்கிக்கொள்வது உண்மையாயின யான் வைத்திருக்கும் இக்குளிகையினை நீறுக்கி உட்கொளளல்வேண்டும் என்றுசொல்லி அக்குளிகையினை அம்மூர்த்தியின்மேல் வைத்தனர். உடனே அதுசாம்பராய் உள்ளே சென்றுவிட்டது. அதுகண்ட முநிவர் அந்தோவென்றதிசயித்து அவ்விடத்திற்றனே யிருநது சாவசித்தியுந் தமககுண்டாகப் பூசித்தனர். இவ்விலிங்கமூர்த்தியை ஓர்காலத்தில் இலக்ஷுமிதேவியானவள் நாராயணரைப் பார்த்து நீர் சிவபெருமானைப்போலும் பவளமேனியரா யிருப்பீராயின்

பொன்னிறமுடைய னெக்குக்களிப்பாக விருக்குமென்ன அவர் பச்சவண்ணப்பெருமானென இங்குவந்திருந்து பவளநிறம் பெறுவதற்குத் தன்னுடைய சக்கரத்தால் ஒரு தீர்த்த முண்டாக்கி நாடோறும் பதினாலாயிரந் தாமரைமலர்களால் பூசித்துப் பவளநிறம் பெற்றனர்

சக்கரதீர்த்தத்துக்குக் கீழ்ப்பக்கத்தில்,

பஞ்சபாண்டவேச்வரர்.

தருமர்முதலிய ஐவரும் துரோபதைசகிதமாய் உரோமசர், முற்கலர், வியாசர் முதலிய பலமுனிவருடன் தீர்த்தயாத்திரையாய்க் காஞ்சிக்குவந்தபோது வீராட்டகாசலிங்கமூர்த்தியினுடைய பெருமைகளைக்கேட்டு அந்தமூர்த்தியை வழிபட்டு இவ்வெல்லை மிக்க மகிமையுடைத்தான தென்றெண்ணித் தனித்தனியே தங்கள்தங்கள் பெயரால் சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து பூசித்து அவரவர்வேண்டிய சித்திகளை டைபெற்றனர்.

அதனுல் பஞ்சபாண்டவர் பூசித்த ஐந்துலிங்கங்களையல்லாமல் ஒன்றைய துரோபதைமுதலியோரால் பூசிக்கப்பட்ட லிங்கங்கள்பல அவ்விடத்திலிருக்கின்றன. அவையெல்லாம் முன்னர் குறித்திருக்கும் ஈச்வரநாமங்களிற் காண்க

ஈசானேச்வரர். (பாண்டவேசத்துக்குக் கிழக்கு)

திக்பாலகரில் ஒருவராகிய ஈசானதேவர் ஈசானதிக்குக்குத்தலைவராயும் இந்திராதியெழுவருக்குந்தலைவராயும் இருத்தற்குப் பூசித்தனர்.

சிப்பீசர். (கிழண்டைராஜவீதி)

வித்தியாதர ரென்னும வேதிய ரொருவர் சைவானுஷ்டானத்திற் சிறந்தவராய் குபேரன்மகளாகிய ரேகாவதியென பவளைக் கலியாணஞ்செய்துகொண்டு காஞ்சியில் வாழுநாளில் ரேகாவதி என்பவள் சிவபத்தியிற் சிறந்தவளாய் ஆயிரமுத்தாரங்களைக்கொண்டு நாடோறும் அர்ச்சித்துவர, சிவ

பெருமான் கருணைகூர்ந்து அங்குள்ள தீர்த்தத்தில் முத்துச்சிப்பிகள்தோன்றுமாறு அனுக்கிரகஞ்செய்ய அம்முத்தங்களைக்கொண்டு என்றும் ஆராதித்து வந்தனர்.

முத்துச்சிப்பிகள் தோன்றியபடியால் அத்தீர்த்தம் சிப்பித்தீர்த்தமெனப் பெயர்பெற்றது.

கோனேரிகுப்பம். கம்மாளத்தெருவில்.

கங்கணேச்வரர். இவ்விரண்டுமூர்த்திகளும் உமாதேவியார் ஏகாம்பரநாதரைப் பூசிப்பதற்காகக் கங்கணமும் ரக்ஷையும் அணிந்துகொள்வதற்குத் தனித்தனியே பூசித்தனர்.
கடகேச்வரர்.

* துவக்கௌசிகேச்வரர் காமாக்ஷியம்பாள் கோயிலுக்கு (ஈசானம்)

உமாதேவியார் திருக்கண்புதைத்த காலத்தில் தமக்குண்டாயிருந்த கறுமேனியைக் காஞ்சியில்வந்துகழிக்க அது கவுசிகி என்னுஞ் சக்தியாய்ப் பூசித்தமூர்த்தியார்.

கண்ணீச்வரர். (ஷை)

விடச்சுவாலையால் வெப்பிப்போனமேனியைப் படைத்த திருமால் அவ்வெப்புநீங்கப்பூசித்தனர்

மஹாகாளேச்வரர். (மகாகாளர்கோயிலில்)

மஹாகாளனென்னும் ஓர் பாம்பு முத்தியடைய விருப்பங்கொண்டு சீகாளத்தியில் பூசித்துவர அக்காளத்திநாதர் காஞ்சியில் எம்மைப்பூசித்தால் முத்திகொடுப்போமென்றுசொல்ல வந்துபூசித்தது.

மோகினீச்வரர். (கண்ணீசர்பக்கலில்)

திருமால் மோகினியுருவங்கொண்டு அசுரரைமயக்கிய பாவம்நீங்கப் பூசித்தனர்.

உருத்திரகோடீச்வரர். (மொட்டைக்கோபுரம்.)

---

* உடம்பாகிய சட்டை.

ஓர்கற்பத்தில் உருத்திராதிகாரத்திலிருந்த கோடி ருத்திரர்கள முத்திப்பதம் விரும்பி பூசித்தனர்.

அபிராமீச்வரர். (சங்குபாணிவிநாயகருக்கு மேற்கு)

திருமால் மாவலியை யடக்க வாமனவுருவங் கொள்ளவும், பின்னருலகையளக்கத் திரிவிக்கிரம வடிவங்கொள்ளவும் பூசித்தனர். மாவலியை வெற்றிகொண்ட பின்னரும் வந்து வாமனதீர்த்த மென்று ஓர்தீர்த்த முண்டாக்கிப் பூசித்து ஆனந்தங்கொண்டு சிவபெருமானுக்குந் தானெடுத்த உலகளந்த வுருவைக்காட்டி அவ்வுருவமாகவேநின்றனர்.

இராஜவீதி.

சேனாபதீச்வரர். (குமரக்கோட்டம)

வள்ளிநாதர் சாமிநாதராய் எவர்க்குமநாதராகிய சிவபெருமானது மொழியைக் கடந்ததற்குப பரிகாரமாகப் பூசித்தனர்.

மகாசாஸ்தேச்வரர். (வாணியர் மண்டபத்தில)

ஹரிஹரபுத்திரராகிய சாஸ்தா பிறந்தவுடன் சிவபெருமானை நோக்கி உனது திருவருள் பெறுதற்குரிய தலைமைத் தன்மை எனக்கு வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க அதுகாஞ்சியிற் பூசித்துப் பெறுவாயென்று கட்டளையிட அதுபோல் வந்து பூசிக்கப் பெற்றபெருமானார்.

அபிராமீச்வரர். (வாணியர்மண்டபத்துக்கு அடுத்தசந்து.)

தேவர்கள் வரத்திலும் வன்மையிலும் சிறந்த அசுரர்களிடத்தில், தங்களுக்கு வெற்றியுண்டானமை சிவபெருமானாலென்றுணராது தங்களாலென்றுணர்ந்து பெரும்போரிற் றலைப்பட்டுநிற்ப; இவர்களது வெற்றித் திறத்தை ஈசானராகிய சிவபெருமான் துரும்பொன்று நாட்டி அவர்களது அகங்காரத்தை யொழித்தனர். அஃதொழிந்த பின்னர் உம்மையன்றி எங்களால் ஓரணுவும் அசைக்க முடியாதென்று யாவரும் ஒருங்குகூடிப் பூசித்தனர்.

ஐராவதேச்வரர். (கச்சபேச்வரர் கோயிலுக்கு ஈசானம்)

ஐராவதம் என்கிறயானைத் தேவேந்திரனைத்தாங்கிப்பெருமை பெறப் பூசித்தது.

கச்சபேச்வரர்.

திருமால பாற்கடலில் மந்தரமலையைத் தாங்கக்கச்சப (ஆமை) உருக்கொண்டு காத்தபின்னர் செருக்குற்றுக் கடலைக கலக்கிய காலத்தில் சிவபெருமான் அவ்வாமையின் செருக்கடக்கி ஓட்டையெடுத்து மதாணிப்பதக்கமாக மார்பிலணிந்து கொள்ளவே பூர்வஞானம் பிறந்து சிவாபராதஞ் செய்து விட்டோமென்றஞ்சி அவ்வபராதம் நீங்கப் பூசித்தனராதலால கச்சபேச ரெனப் பெயர்பெற்றனர்.

இவரையே பிரமன் கலைமகளோடு வந்து சிருட்டித்தொழில் செய்யும் அனுக்கிரகம் பெறப் பூசித்தனன்.

இட்டசித்தீச்வரர். (கச்சபேசருக்குவடக்கில்)

அசுரகுருவாகிய சுக்கிராசாரி விச்சிரயாக்கையும் மிருதசஞ்சீவினியும பெறப் பூசித்தனன். இந்த சுக்கிராசாரியினுடைய ஆக்ஞையினால் ததீசிமுனிவரும்வந்து பூசித்து வச்சிர சரீரத்தைப பெற்றனர். தீர்த்தம் இஷ்டசித்திதீர்த்தம இதனுடைய மகிமை இங்கு எழுதமுடியாது. புராணத்திற் காணலாம் இத்தீர்த்தத்தின் வடக்கில் தருமசித்தீச்வரர். கிழக்கில் அர்த்தசித்தீச்வரர். தெற்கில் காமசித்தீச்வரர். மேற்கில் மோக்ஷசித்தீச்வரா.

தீர்த்தத்துககுக்கிழ்ப்பக்கத்தில் துர்க்கை சரஸ்தா சூரியன வயிரவர் ஆகிய இந்நால்வர் நடுவில் விநாயகரிருக்கின்றன இவர் பஞ்சசந்திவிநாயக ரென்னும் பெயருடையாா

அரிசாபபயஹரேச்வரர். (நெல்லிக்காரத்தெருவு)

திருமால் தனக்குப் பிருகு முனிவரால் நேர்ந்த சாபந்துக்கஞ்சிச் சிவபெருமானது நிக்கிரகத்தாலும் அனுக்கிரகத்தாலும போக்கிக்கொள்ள வந்து பூசித்தனர்.

மதங்கேச்வரர். (நெல்லிக்காரத் தெருக்கோடி)

மதங்கமுனி என்பவரால் ஐம்புலன்களின் மதமடங்க பூசிக்கப்பட்டவர்.

திரிகாலக்யானேச்வரர்.

முக்காலமும் அறிந்து கொள்ளவெண்ணிய பல ஞானிகளால் பூசிக்கப்பட்டவர்.

* சத்தியநாதேச்வரர். (மதங்கேசவரருக்குக்கிழக்கு)

சிபி என்கிற இந்திரன் இந்திரபோகத்தை வெறுத்து சிவபோகத்தை விரும்பி முத்திபதம் வேண்டிப் பூசித்தனன். கிருகநிலை பெறுதற்குப் புதனும் பூசிக்கப்பட்டவர். தீர்த்தம - இந்திரதீர்த்தம். இது வாரதீர்த்தங்களில் புதவார தீர்த்தம். இந்த க்ஷேத்திரம் சத்திய விரத க்ஷேத்திரமெனவும், திருநேறிக் காரைக்காடு எனவும பெயர் பெறும.

சித்தீச்வரர். (குசத்தெருவு)

சிவபரஞ்சுடர் காமாக்ஷிதேவியாரது ஸ்நான தீர்த்தமாகிய மஞ்சள் நீர் நதியில் ஆனந்தக் கூத்தாடிப் பின் சிவலிங்க மூர்த்தியாயினர். இவர் பலசித்திகள் வேண்டிய பலசித்தர்களால் பூசிக்கப்பட்டனர்

ஆதிபதீச்வரர். (இராஜாம்பேட்டை)

சொன்ன வண்ணஞ் செய்தபெருமாள் பிரமனுடைய யாகத்தை யழித்தற்கு நடுராத்திரியில் வந்த வேகவதிநதியைக் காண்பதற்கு முடியாமல் தான் தீபம்போல் பிரகாசிப்பதற்காகப் பூசித்தபெருமானுர், அக்காரணத்தால் அப்பெருமாளு விளக்கொளிப் பெருமாளெனப் பெயர் பெற்றனர்.

பணாத்ரேச்வரர். (ஆலடிப்பிள்ளையார் கோயில்)

கருடனுக்கஞ்சிய சர்ப்பசிரேஷ்டங்கள் சந்திரசேகரருக்கு நாம் ஆபரணங்களாக ஆவோமாயின் நாம் கருடனைக் கண்டு ஏன் கருடா சுகமா வென்று கேட்கலாமன்றோவென வெண்ணிப் பூசித்தன.

காயாரோகணேச்வரர்.

பிரம்ம விஷ்ணுக்கள் ஒடுங்கவருங் காலங்களில் அவர்களை சிவபெருமான் தனது திருமேனியி லொடுக்கிக் கொண்டு இவ்விடத்தில் நடனஞ்செய்து வருகின்றவராதலால் காயாரோகணரெனப் பெயர் பெற்றனர். இலக்ஷ்மியினாலும் தேவகுருவினாலும் பூசிக்கப்பட்டவர்.

தீர்த்தம் - லக்ஷ்மிகுண்டம் குருவாரதீர்த்தம்

பிள்ளைபாளையம்.

பச்சமேச்சுவரர் * (திருமேற்றளி)

திருமால் சிவசாரூபம் பெற்ற க்ஷேத்திரம்

ஓதபுரீச்வரர்.

விஷ்ணுமூர்த்தி தானும் யாவரைப்போலும் பிறந்திறத்தலுக்கு நாணமுற்றுத்தனது விஷ்ணுசொரூபத்தைவெறுத்துப்பிறவாநெறியையளிக்கவல்ல சிவசாரூபத்தை யடைய வெண்ணித் திருமேற்றளி என்னும் இவ்விடத்துக்கு வந்து வைவச்வதமன் வந்திரத்தில் இருபத்தெட்டாவது கலியுகம் வரையில் தவஞ்செய்திருந்து ஸ்ரீ ஞானசம்பந்தப்பெருமானால் அச்சிவசாரூபத்தைப் பெற்று இலிங்கமூர்த்தியாயினர்.

ஒத்தீச்வரர்.

ஓதபுரீச்வரரை ஸ்ரீ ஞானசம்பந்தப் பெருமானார் திருப்பதிகத்தாற்பாடும்பொழுது அப்பதிகத்தைத் தாமுங்கேட்க வேண்டுமென்னும் ஆசையினால் வந்த சிவபெருமான்.

நூற்றுப்பதினெட்டு இலிங்கமூர்த்தங்கள்.

சிவகணத்தலைவர்களாகிய அனந்தருத்திரர் முதலாகச் சொல்லப்பட்ட 118-ருத்ரர்களால் பூசிக்கப்பட்டவை.

நூறு இலிங்கமூர்த்தங்கள்.

அண்டங்களைக் காப்பவர்களாகிய கபாலீசன் முதலிய நூறு ருத்திரர்களால் பூஜிக்கப்பட்டவை.

அஷ்டவித்யேஸ்வர லிங்கமூர்த்தங்கள்.

அனந்தர் முதலிய அஷ்டவித்யேச்சுவரர்களால் பூஜிக்கப்பட்டவை.

மண்டலேஸ்வர லிங்கமூர்த்தங்கள்.

குரோதனர் முதலான மண்டலாதிபதிகளால் பூஜிக்கப்பட்டவை.

2000 தக்ஷபுத்ர லிங்கமூர்த்தங்கள் (கயிலாயநாதர்க்குப் பின்புறம்)

மோக்ஷம்விரும்பிய தக்ஷனுடைய பிள்ளைகளால் பூஜிக்கப்பட்டவை.

மேலைப்பிள்ளையாளையம்.

வயிரவீச்வரர். (சோணிச்வரர் கோயில்)

வயிரவர் சிவநிந்தையையே செய்துகொண்டிருந்த பிரமனது ஐந்தாந்தலையை நகத்தினாற்கிள்ளி அதனைக் கபாலமாக வேந்தி அதில்திருமால் முதலியோருடையரத்தபிக்ஷையேற்று காஞ்சிக்குவந்து பூசித்தனர். இவருடனெண்மைப்பட்ட எண்மரும்பூசித்தலிங்கங்கள் தனித்தனியே உள்ளன.

விஷ்வக்சேனேச்வரர். (ஷை கோயிலுக்குத்தென்பால்)

விஷ்வக்சேனன் வயிரவமூர்த்தியின் சூலத்திலிருந்த தன்னைத்திருமால்மீட்பித்தனராதலால் அதற்குக் கைம்மாறாகத் தக்ஷயாகத்தில் திருமாலிழந்த சக்கரத்தைத் தான் வீரபத்திரமூர்த்தியிடம் பெற்றுக்கொடுக்கப் பூசித்தனன்

தக்ஷேச்வரர். (கச்சியப்பன்தெருவு)

தக்ஷன் வீரபத்திரமூர்த்தியால் தலையற்றுப் பின்னர் மேஷத்தின்றலையைப் பெற்று அவ்வாட்டுக்குரிய ஒலிக்குறிப்போடு ஸ்ரீ ருத்திரத்தை யுச்சரித்துப் போற்றிக்காஞ்சியிலவந்து பூசித்துக் கணத்தலைமை எய்தினன்.

வன்மீகநாதேச்வரர். (பலபத்திர ராமேச்வரருக்குமேற்கு)

இந்திரன் ஓர்காலத்தில் தேவர்களுக்கெல்லாம் புகழுண்டாக வேண்டுமென்று எண்ணிச்செய்த ஓர்யாகத்தில், பு

கழுண்டாக, அந்தப் புகழைத்திருமால் அடித்துக்கொண்டு போய் தேவர்களை வஞ்சித்துத் தன்னுடைய கோதண்டத்தை யூன்றி அதன் நுனியில் முகவாய்க்கட்டையை வைத்துக்கொண்டு ஊன்றி நிற்ப இந்திரன்கண்டு இவரது தலை அற்றுப்போகும் வகையைத் தேடவேண்டுமென்றெண்ணி இவ்வண்ணீகநாதரைப்பூசித்தனன். இந்த க்ஷேத்திரம் சாலப்பாக்கங்காலவாய்க்கு வடக்குக் கழனியிலுள்ளது.

கைலாயநாதர் நாரதேச்வரர். (புத்தேரிதெருக்கோடி)

திருமால் பவுத்தாவதாரங்கொண்டு நாரதரோடு திரிபுரத்துக்குச்சென்று அங்குள்ளவர்க்குச் சிவபக்தியீனம் உண்டாகும் வண்ணஞ்செய்து பின்னர் அம்மஹாபாவம் நீங்க நாரதரோடும் வந்து பூசித்தனர்.

* அநேகபதேச்வரர். (கைலாயநாதருக்கு ஆக்னேயம்)
விநாயகரால் பூசிக்கப்பட்டவர்.

அகஸ்தீச்வரர். (உபநிஷத்பிரஹ்மசுவாமிகள் மடத்தில்)

அகத்தியர் ஏகாம்பரநாதர் ஆலயத்தில் தமதிஷ்டசித்தி பூர்த்தியாகும் வண்ணம் பூசித்துவரும்பொழுது இவ்விடத்தைத் தமதிருக்கையாகக் கொண்டிருந்தனராதலால் இவ்விடத்திலும் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டைசெய்து பூசித்துவந்தனர். அக்காலத்தும் அவ்விடம் ஆச்சிரமமாயிருந்தபடியினால் இக்காலத்தும் துறவிகளுடைய ஆச்சிரமமாகவேயிருக்கின்றது.

வீரராகவேச்வரர். (ஷை-மடத்துக்கு அக்னிதிக்கில் விளைநிலத்தில்)

ஸ்ரீ ராமர் இராவணனை வெற்றிகொள்ள அகஸ்தியமுநிவரிடத்தில் சிவமந்திரோபதேசம் பெற்றுப் பாசுபதவிரதம் பூண்டுபூசித்தனர்.

கற்கீச்வரர். (வீரராகவேச்வரருக்குத் தென்பக்கம்.)

விஷ்ணுமூர்த்தி ஹயக்கிரீவராய் அவதரித்த காலத்தில் பூசித்தனர். தீர்த்தம் மிருத்சாநுதீர்த்தம்.

பலபத்திரராமேச்வரர். (பிள்ளைபாளயம்)

பலபத்திரர் பாரதயுத்தத்திற்கிருக்கும் மனமில்லாதவராய்த் தீர்த்த யாத்திரையாகப் போனபொழுது சரஸ்வதி தீரத்திலிருந்த முனிவர்களால் காஞ்சிக்ஷேத்திர மகிமை தெரியவந்து உபமன்னிய முனிவரிடத்தில் சிவதீக்ஷைபெற்றுப் பூசித்தனர். சாலத்தெருவு மேலண்டை வயலில்.

சகோதரதீர்த்தம் (ஒக்கப்பிறந்தான்குளம்)

மாண்டுகேன்னீச்வரர். (ஷை-குளத்துக்குக்கீழ்ப்பக்கம.)

மாண்டுகன்னிமுனிவர் அமமையில் தேவருலகில் அரமபையரோர்வொழும் போகத்தை இம்மையில் இப்பிறபிற்றனே அவ்வரமபையரோடு கூடி அனுபவிக்கவேண்டிப பூசித்தனர்.

வன்னீச்வரர். (ஷை-குளத்துக்குத் தென்கரையில)

அக்கினி தேவன் தன்னுடன் பிறந்த மூன்று சகோதரரும் தேவர்கட்கிடும் அவிகளைத்தாங்கும் வன்மையற்று இறநதுபோகத் தானும்பயந்து சிலநாள் சகோதர தீர்த்தத்தில் ஒளிததிருந்து தேவர்களால் வெளிப்பட்டு அவர்கள்வேண்டிக்கொண்டவண்ணம் அவியைததாங்கும் வல்லமையைப பெறப்பூசித்தனன்.

இவ்வக்னிதேவன் தான் ஒளித்திருப்பதற்கு இக்குளத்தருகே வநது வருணனைத் தன்னையொருவருக்குங் காட்டக்கூடாதென்றும் எனக்கு நீ சகோதரனல்லவாவென்றும் பிரார்த்தித்து ஒளித்திருநதனனாதலால் அக்குளம் சகோதரதீர்த்தமென்ப் பெயர் பெற்றது.

சவுனகீச்வரர்.

சவுனகமுனிவர் முத்திவேண்டிப் பூசித்தனர்.

பராசரேச்வரர். (ஆடிசன்பேட்டை)

பராசரமுனிவர் தனது பிதாவாகிய சத்தி என்பவரும் அவருடன் பிறந்த நூற்றுவரும் சுதாசனென்னும் அசுர

னால் சொல்லப்பட்டார்களென்று அறிந்து அசுரகுலத்தை நாசஞ்செய்ய வெண்ணிப் பூசிக்கப்பெற்ற பெருமானார்.

முத்தீச்வரர்.

தம்பிரான் தோழரால் திருக்குறிப்புத் தொண்டர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன் என்று போற்றப்பட்ட திருக்குறிப்புத்தொண்டருக்கு முத்திகொடுத்தவர்.

கருடேச்வரர். (முத்தீசுவரருக்குப் பின்னேயுள்ளவர்)

கருடன் தன் தாய்க்கு சக்களத்தியினால் நேர்ந்த சிறையை மீட்பதற்காகப் பூசித்தனன்.

மணிகண்டீச்வரர்.

தேவாசுரர்கள் தங்களால் சிவபெருமான் விடமுண்ட அபராதம் நீங்கப் பூசித்தனர்.

விஷகண்டீச்வரர் (ஷை மணிகண்டீசராலயத்துள்)

தேவர்கள் சிவபெருமான் தாங்கள் செய்த குற்றத்தை எண்ணாது அமிர்தம் அளித்த கருணையைநாடிப் பூசித்தனர்.

பணாமணீச்வரர். (இவரும் ஷை ஆலயத்துள்)

வாசுகி தன்னிடத்திலுண்டாகிய விடத்தைச் சிவபெருமான் புசித்தனரே என்று தனது முடியிலுள்ள மணிகளால் அருச்சித்தனன்.

புண்ணியகோடீச்வரர். (பெருமாள்கோயில் அநுமந்தராயர் கோயில் சந்து)

வரதராஜமூர்த்தியினால் பூஜிக்கப்பட்டவர்.

பிரம்ஹேச்வரர். (புண்ணியகோடீசருக்குக் கிழக்கு)

காப்பதாகிய தொழிலொன்றேயுடையிருந்த திருமால் உலகத்தோடு தன்னையும் படைக்கப்பெற்றமை பொறாது தானியல்பாக உலகைப்படைப்பது போலும் அத்திருமாலையும் தானேபடைக்க வேண்டுமென்று சிவபரஞ்சுடரைப் பிரார்த்திப்ப அவ்வூர்காஞ்சியில் பூசனைசெய்வையாயின் தருவேமென்று சொல்ல அவ்வண்ணமேவந்து பூசித்தனர். இந்த

க்ஷேத்திரம் சிவாத்தானமென வழங்கும். வேகவதி நதிக்கு த தென்பக்கம். தேனம்பாக்கம் என்னும் கிராமம்

தும்பவனம்.

ஜைகிஷவ்யேச்வரர்

ஜைகிஷவ்யமுநிவர் மோக்ஷ சித்தியின் பொருட்டு அம்மைமலரால் பூசித்தனர். பூஜைநிமித்தமாய்த் தும்பைச்செடியை வனமாக வைத்தனராதலால் தும்பவனமெனப் பெயர் பெற்றது.

வியாசசாந்தாச்ரயர்.

வியாசமுநிவர் காசியில் நாராயணரே பரப்பிரமமென்று கூறிய அபராதம் நீங்கப் பூசித்தனர்.

சப்தத்தானேச்வரர் (எழுலிங்கமூர்த்திகள்)

சப்தருஷிகளும் முத்திபதம் வேண்டித் தனித்தனியே தங்கள் தங்கள் பெயரால் பூசித்தனர்.

பார்க்கவேச்வரர்.

சுக்ரர் அசுரர்களுக்கு வேண்டிய மாயவித்தைகளில் தான் வல்லவராய்ப் பிரகாசிக்கப் பூசித்தனர்.

அஷ்டபுஜேச்வரர்.

அஷ்டபுஜபெருமான் நக்ராசுரன் முதலிய எண்மரை ஏககாலத்திற் கொல்ல எட்டுக்கரங்கள் தனக்குண்டாகப் பூசித்தனர்.

நரசிம்மேச்வரர்.

நரசிங்கப்பெருமாள் இரணியகசிபனைத் தான் கொல்லும் வல்லமையைப் பெறப் பூசித்தனர்.

சரபேச்வரர்.

நரசிங்கப்பெருமாள் தனது நரசிங்கச் சட்டையைச சிவபெருமான் சரபமாய் வந்து கிழித்தருளிய கருணையை நாடிப்பூசித்தனர்.

வேதநூபுரேச்வரர். * திருமாகறல்.

வேதங்கள் ஓர்கால்சிவபெருமான் சகத்சம்ஹார ஜயப் பிரதாப நடனம் இத்திருமாகரலின்கண் செய்யுங்காலத்தில் அப்பெருமானது திருப்பாதத்தில் நூபுரமாக விருந்து கலீல்கலீல் எனவொலித்திருக்கப் பெற்றுயாவராலும்போற்றப்பெற்ற புண்ணியத்தை நாடிப்பூசித்தன. சேயாற்றுக்குவடகரை

காதம்பரேச்வரர் (கடம்பர்கோயில்.)

வேதங்கட்குக் காஞ்யின்கண் ஏகாம்பரநாதர் நாம எவவெவ்விடத்தில் எவ்வெக் கோலங்கள் கொள்ளுகின்றோமோ அவ்வக் கோலங்கட் கேற்றவாறு உங்களைக்கொள்ளுகின்றோமென்று அனுக்கிரகஞ் செய்தபடியே தாருகாவனத்தில் பிக்ஷாடன கோலங்கொண்ட காலத்தில் அவ்வேதங்களைக் கோவணமாகக் கொண்டனராதலால் வேதங்கள் அக கருணையை நாடிப்பூசித்தன. சேயாற்றுக்குத் தென்கரை

அத்யாபகேச்வரர். * திருவோத்தூர்.

வேதார்த்தவுண்மைகளை ஓர் காலத்தில் சைவவேதியராகிய சிவபரஞ்சுடர் தேவர்களுக்கும் வைதிகசைவானுஷ்டனத்திற் சிறந்த மஹருஷிகளுக்கும் அத்தியயனபூர்வகமாவோதியருளினர். இந்தக்ஷேத்திரம் சேயாற்றுக்கு வடகரை.

திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் ஆண்பனையைப் பெண்பனையாக்கிய க்ஷேத்திரம்.

குரங்கணீச்வரர். * குரங்கணிமுட்டம்

ஸ்கந்த பத்தினியாகிய வள்ளியம்மையின் மாதாவாகிய மானுருவுகொண்ட லக்ஷ்மியினாலும், சிவயோகியாய் வந்த விஷ்ணு மூர்த்தியினாலும்; பிரமனாலும், இந்திரனாலும், நாரதமுனிவராலும், அநுமாராலும், சிக்ரோடமுனிவராலும், காகமையாய் வந்த யமனாலும் பூசிக்கப்பட்டவர். இயமனால் உண்டாக்கப்பட்டயம தீர்த்தம் ஒன்றுண்டு.

வ்ருஷபேச்வரர்.

திரிபுரதகன காலத்தில் வ்ருஷபமாய்த் தாங்கிய திரு

மாலானும், சுப்பிரமணியக்கடவுளானும், நந்திதேவரானும், காளியினுலும், அநேக அசுரர்களாலும் பூசிக்கப்பட்டவர்.

ஜீவத்பாகேச்வரர் (வ்ருஷபேச்வரருக்கு வாயுமூலையில்)

இலக்ஷ்மி நாதராகிய விஷ்ணுமூர்த்தியினுல் பூஜிக்கப்பட்டவர்.

தாளிவனேச்வரர். * (திருப்பனங்காடு)

அகஸ்தியரால் பூஜிக்கப்பட்டவர். தீர்த்தம்சடாகங்கை.

கிருபாநாதேச்வரர். புலஸ்தியரால் பூசிக்கப்பட்டவர்

இவ்விரண்டு லிங்கமூர்த்திகளும் ஒன்ருகவுள்ளன.

திருப்பக்குழி.

வராஹேச்வரர் (பெரிய காஞ்சிபுரத்துக்குமேற்கு)

வராக அவதாரங்கொண்ட திருமால் பூமியைப் பாயாய்ச் சுருட்டிக்கொண்டு போன இரணியாக்கனைக் கொன்று பூமியை முன்போல் நிலைநிறுத்திப் பின்னர் இச்செயலைச்செய்ய வல்லகடவுளர் நம்மைபபோல் எவரிருக்கின்றனர் என்று இறுமாப்'படைந்த காலத்தில் அச்செயலே யன்றி இவ்விறுமாப்புச் செயலையும் அடக்கவல்லோனுகிய யானொருவனிருக்கின்றேன் என்னை மறந்தனையோ வென்று சிவபரஞ்சுடர் வேடுருக் கொண்டுவந்து திருமாலாகிய அவ்வராகத்தின் கொம்பைப் பிடுங்கி மார்பிலணிந்து கொள்ளவே செருக்கொழிந்து மனந்தெளிந்து ஓ ஈசனே! இதற்குயான் செய்யுங்கைம்மாறு யாதென்று காஞ்சி எல்லையிலுள்ள திருப்பூக்குழியிற் பூசித்தனர். அச்சிவார்ச்சனைக்கு ஓர்குண்டமொன்றெடுத்து அதில் நீலோத்பல முதலிய நீர்ப்பூக்களை யுண்டாக்கி அதனைச் சிறப்பித்தனராதலால் அவ்வூர் திருப்பூக்குழி' எனடப் பெயர் பெற்று திருப்பக்குழி' எனவழங்குகின்றது.

சுயம்புவேச்வரர. (ஷை வராஹீச்வரருக்குக் கிழக்கு)

சடாயுவானவன் உத்தமமகிய மோக்ஷகதிவேண்டு மென்றெண்ணித் தன்பெயரால் சுயம்புவேச்வரரைத் தன் பெ

யர் விளங்கச் சடாயுலிங்கம் என்று பிரதிஷ்டை செய்து பூசித்தனன். சடாயுதீர்த்தமென்று தீர்த்தமுமுண்டாக்கினன்

வாணேச்வரர்.

வாணாசுரன் தனக்குண்டாகிய தோள்தினவை சிவபராஞ்சுடரோடு மல்யுத்தஞ்செய்து போக்கிக் கொள்ள வெண்ணிக்கேட்ட குற்றநீங்கப் பூசித்தபெருமானார்.

அந்தகேச்வரர். (வராகீச்வரருக்குக் கிழக்கு)

அந்தகாசுரன் திருடால் முதலிய தேவர்களை யெல்லாம் எதிர்த்துப் போர்புரியுங் காலத்து அவரெல்லாம அவனோடு போர் செய்யமுடியாது பெண்வடிவங் கொண்டு எங்கெங்கும் ஓடினர். அங்கங்கும் அவ்வந்தகன் விடாது பின் சென்று பல துன்பங்களைச் செய்யப பின்னரவரெல்லாம கைலாயத்துக்குப்போய் உமாதேவியாரது தோழியர்களாகிய சத்திகூட்டங்களோடுக்கலந்து அவர்களோடுகூடியிருந்தனா அது கண்ட அந்தகன் அவர்களோடு போர் செய்வதற்குக் கூடாமற் சென்று சிலநாள்கழித்து கயிலாயத்திற் போர்செய்ய வந்தனன். அவனது அகங்காரத்தைக்கைலாயநாதன் கண்டு வயிரவக் கடவுளை யழைத்து இவனை யடக்கி வருவாயென்று கட்டளையிட அவர் அவனை அதிக சுலபமாயச் சூலத்திற் குத்திமேனோக்கிப் பிடித்துக் கொண்டு கூத்தாடிக் கொண்டே காஞ்சிக்குவந்துநிற்ப அந்தகன் சூலாயுதந்தி லிருந்தவண்ணம் தோத்திரஞ்செய்து வேண்ட வயிரவக்கடவுளிரக்கமுற்றவராய் அவனைச் சூலாயுதத்தினின்றும் இரக்கி நல்லறிவு தோன்றுமாறு அநுக்கிரகஞ்செய்தனர். செய்யவே அவனும் சாந்தகுணமுடையவனாய் முத்தியை வேண்டிப் பூசித்தபெருமானார்.

அம்பிகாவனேச்வரர். (அம்பி என்னுங்கிராமம்.)

காமாக்ஷிதேவியாரது தோழியருட் சிறந்த அம்பிகை முதலிய தோழியர் தேவியாரது கட்டளையின்படி நந்தவனமமைத்து அதில் தேவி மகிழும்வண்ணம் கோட்டினங்களி

னும் கொடியினங்களினும் நிலத்திலுண்டாகும் இனங்களி னும் நீரிலுண்டாகும் இனங்களினும் உண்டாகும் மலரினங களெல்லாம் எக்காலத்தும் உண்டாகவேண்டுமென்று பிரார் த்தித்து ஆம்பிரநாயகனை வாழ்த்தி அந் நந்தவனத்திற்று னே சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டைசெய்து அம்பிகாவனேச்வரரெ னத் திருநாமமிட்டுப் பூசித்தனர்.

(பெரியகாஞ்சிபுரத்துக்கு மேற்கு.)

* பிரவாளேச்வரர். திருமாற்பேறு.

பிருந்தை என்பவளைத் தன்மனையாட்டியாகக்கொண்டு சுகித்துவாழ வெண்ணி அவளது கணவனுகிய சலந்தராசுர ன் அழிந்தநாளில் அவளைக்கூடிய திருமால் அவ்வசுரனைக் கொன்ற அரிய சக்கராயுதத்தைச் சிவபரனுசுடரிடத்திற் பெறுதற்கு இந்த க்ஷேத்திரத்தில்வந்து இச்சிவலிங்கமூர்த் தியைக் கண்டு தெரிசிக்கும்பொழுது சிவலிங்க மூர்த்தியின் கண் காமாக்ஷிதேவியார் தமது திருக்கரத்தாற் றடவித் தட விப்பவளம்போற் சிவந்துபோன திருமேனியையும், நான்கு திக்குகளிலும் நான்கு திருமுகங்களையும் அம்முகங்கள் தோறும் ஆயிரமாக அருந்தவரெல்லாம் நின்று போற்றுங் காட்சியையும் இறைவன் காட்டி நிற்பத் திருமால் அத்தி ருக்கோலத்தைக் காணுந்தோறும் அதிசயித்துக் கருணை யை வியந்து இந்த மூர்த்திதான் நாம் வேண்டியாங்களிக்க வல்லனென்றெண்ணி நாடோறும் ஆயிரம் மலர்கள்கொண் டருச்சித்து வந்தனர். பிராட்டியார் வருடச் சிவந்தபவள மேனியைக் காட்டியதால் பிரவாளேச் வரரென்னுந் திருநா மம் வந்தது. ஈதன்றியும் சாதரூபர், மணிகண்டர், தயாநி தியார், பவளமலையார், வாட்டந் தவிர்த்தார், சாகிசனர், தி ருமாற்குப் பேறளித்தார் என்னு நாமங்களையு முடையார். ஆக இவருக்குரிய நாமங்கள் பிரவாளேச்வரர் முதலாக எ ட்டு. (படுவூர் ஸ்டேஷனுக்குச் சமீபம்.)

---

* இக்குறியிட்ட க்ஷேத்திரங்கள் தேவாரம் பெற்றுள்ளவை.

பரசுராமேச்வரர். (திருமாற்பேற்றுக்குக்கிழக்கு.)

சமதக்னி முநிவருக்குப்பிறந்த பரசுராமர் என்னுந்திருமால் கார்த்தவீரிய னென்பவனால் தன்தாதை யிறந்துபோனதைக் கண்டு மனம் புழுங்கி க்ஷத்திரியவம்சத்தை நாசஞ் செய்யவெண்ணி அவ்வாற்றல் தனக்குண்டாகப் பூசித்தனர்

ரேணுகேச்வரர். (பரசுராமேச்வரருக்குத் தெற்கு)

(தந்தை சொன்மிக்க மந்திரமில்லை) என்னும் நீதியை எண்ணிய தன்மகனாகிய பரசுராமரால் கொல்லப்பட்ட இரேணுகை மீண்டுந் தன்மகனாலேயே எழுப்பப்பட்ட. பின்னர் மகளீர் கற்புநிலையுடையராயின் அவர் உலகினரால் தொழுந தெய்வமாவ ரென்னும புகழை நாம் வெளியாக்கல் வேண்டுமென்றெண்ணி இங்குவந்து தன் பெயராற் பூசித்தனா

குரூரேச்வரர் (திருமாற் பேற்றுக்குத்தெற்கு கூர்மகிராமம்) குரூரரென்னு முநிவா ஈசானலிங்கம, தத்புருஷலிங்கம்,அகோரலிங்கம, வாமதேவலிங்கம, சத்தியோசாதலிங்கம் என்னும் பஞ்சப்பிரம நாமங்களால் ஐந்துலிங்கங்களை பிரதிஷ்டைசெய்து சிறந்தமலர்களைக் கொண்டு ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தாலர்ச்சனை செய்து வந்து சிவசாயுஜ்யத்தைப் பெற்றனர்.

திருமாற் பேற்றுக்குச சமீபத்தில் கோவிந்தபாடி எனனும் ஓர் க்ஷேத்திரமுண்டு அவ்விடத்தில் கோவிந்தராகிய திருமாலுக்கும் ஸ்வேதர் முதல் லகுளர் முதலாகச் சொல்லப்பட்ட யோகாசாரியர்களுக்கும் ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தி பரமாசாரியராய் எழுந்தருளியிருந்து வேத வேதாந்தங்களைப் பாடமுறையாகச் சொல்லி யருளினர். அதனால் கோவிந்தபாடி எனப் பெயர் பெற்றது. இவ்விடத்தில் தெய்வத்தன்மையுடைய கிளி யொன்றிருக்கின்ற தென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இவ்விடந் தொட்டு ஏகாம்பரநாதராலயத்துக்கு வடக்கிலுள்ள பருதிக்குளம் வரையில்மேற்சொன்ன யோகாசாரியரெல்லாம தனித்தனியே சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டை செய்து பூசித்திருக்கின்றனர்.

காஞ்சிக்ஷேத்திர மஞ்சரி முற்றிற்று.

சர்வதீர்த்தத்தில் ஸ்நானகாலத்தில் சொல்லவேண்டிய

தியான சுலோகம்.

ஸ்ரீசைல ஸ்யாக்னி திக்பாகே யோஜனே சைகவிம்ச தே. காவேரி கிருஷ்ணயோர்மத்யே தத்ரகௌரீதபோவனே சர்பாயா தக்ஷிணேகூலே ருத்ரசாலா தராதலே. (௧)

ஏகாம்பர நாயகச் சம்புஸ் ஸதா தத்ரைவ வர்த்ததே உமாலிங்கன ஸக்ராந்த குசகங்கண முத்ரிதஃ. (௨)

லிங்க மேகாம்பர நாதஸ்ய ஸைகதம் ஸமுபாஸ்மஹே யோச்சயோ ருத்ர சாலாயாம் லிங்கமேகம் பிரயத்னதஃ

கோடிலிங்கார்ச்சனபலம் சிவலோகஞ்ச கச்சதி, யோவசே ருதரசாலாயாம் க்ஷணார்த்தம்வா ததர்த்தகம். (௪)

முச்யதே சர்வபாபேப்யஸ் ஸாக்ஷாத் பர்கோ நராக்ருதிஃ, சிவபீஜ சமுத்பூதம வேதசாகாபி ருஜ்வலம். (௫)

மருகண்டு தநயாதாரம் ரசாலந்தம் நமாம்யஹம், ஸ்ரீமதேகாம்ப்ர விருக்ஷஸ்ய யோவஸேன் மூலபூதலே. (௬)

குணவ்ருத்யா முஹூர்த்தஸ்ய கோடிலிங்கார்ச்சனம் பவேத, சுப்ரசந்நம் மஹாதேவ்யா நித்யகல்யாண சுந்தரம்

மஹாப்ரளய பாபக்னம் ரசாலேச மஹம்பஜே, குதே சாம்பிகயோஃ காஞ்ச்யாம் சிவாவிர்ப்பாவ வாசரேஃ (௮)

கலியாணம் குர்வதஃ கோடி கந்யாதானபலம் பவேத் கோடிலிங்கப பிரதிஷ்டாயாம் யத்பலம் ஸ்தான கஸ்யது.

தத்பலம் லபதேமர்த்யஸ் ஸக்ருச்சூதேச சேவயா, ஹரரோம சமுத்பூத சர்வதீர்த்த ஸமன்வயாத் (௧௦)

கம்பயாபூரிதம் வந்தே பாத்ரமதத் ஸர்வதீர்த்தகம் யாத்ரயா ஸர்வதீர்த்தேஷு ஸ்நானதோயத் பலம்நருணாம்.

சர்வதீர்த்தே ஸக்ருத் ஸ்நாநாத் தத்பலம் லபதேநரஃ யயிதம் பிராதுருத்தாய ஸ்நானகாலே படேந்நரஃ (௧௨)

தியான சுலோகம்.

ச்லோகத் த்வாதசமாத்ரேண ச்லோகோக்த பலமாப்
நுயாத், ஏகத் ரஹஸ்ய மாக்யாதம்சர்வதீர்த்தப் பிரகாசகம்.
யះபடே ச்ருணுயாநித்ய மிமமத்யாய மாதராத், சர்வ
தீர்த்த ஸரஸ் ஸ்நாநாத் யத்பலம் தத்பலம் லபேத்.

இந்தக்ஷேத்திரத்தில் முக்கியமான சிலஅற்புதங்களுள அவைவருமாறு

முதலி மண்டபமூன்று, அவற்றுள் ஒன்று சர்வதீர்த்தக் கரையிலிருக்கின்றது. ஒன்று முத்தீச்வரர் கோயிலி லிருக்கின்றது. ஒன்று நலுக்கர்களது தர்க்காவாயிருக்கின்றது. இவை யன்றி, கங்கைகொண்டான் மண்டபத்துக்கு நிருதி மூலையில் ஓர் மண்டபமிருக்கின்றது. அதற்குப் பரமாநந்த மண்டபமெனப் பெயர். அது முன் ஏகாம்பரநாதருக்கு வாகன மண்டபமாயிருந்து, இப்பொழுது மகுதியாயிருக்கின்றது. இதுவுமன்றிச்சுப்பிரமணிய க்ஷேத்திரமாகிய குமரகோட்டத்துக்குத் தெற்கில் ஓர் நடபாவியுண்டென்றும், அதில் ஆயிரம் இதழ்களோடுகூடிய ஓர் தாமரை மலருண்டென்றும், அதில் முருகக்கடவுள் பாலராய் விளையாடிக் கொண்டிருக்கின்றாரென்றும், அவரது ஆலயத்தில் சுவர்ண விருக்ஷமிருப்பதென்றும், தெய்வத்தன்மையுள்ளமயிலொன் றிருப்பதென்றும், காமாக்ஷிதேவியாரது ஆலயத்தில் சண்பக விருக்ஷமிருப்பதென்றும், மாவடியில் கபோதப் பறவையும், நாகணவாய்ப் பறவையுமிருப்பதென்றும், திருமாகறலில மாடப் புறுவிருப்பதென்றும், கோனேரிகுப்பத்திலுள்ளசக்கரதீர்த்தத்தில் சக்கரவாளப் பக்ஷியிருப்ப தென்றும், இன்னுமிவை போன்ற பலவற்புதங்களிருப்பனவென்றும், இரட்டையருலாமுதலிய பலநூல்களில் நன்றாய்க்கூறப்பட்டுள்ளன. கல்வி மண்டபம் ஏகாம்பரநாதரா லயத்தில் சரஸ்வதி மண்டபமென்றும், கணக்கறி மண்டபம் இரட்டைமண்டபமென்றும் வழங்கிவருகின்றன. கீழண்டைராசவீதியில் ஈசான்யத்தில் துலாபாரதான மண்டபம் என்று ஒன்றுளது.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீகாமாக்ஷிதேவ்யைநம:

காமாக்ஷி லீலா பிரபாவம்.

இஃது

ஸ்ரீ கோளகிமடநிவாஸ பஞ்சாக்ஷர சிவாசாரியர்

மரபில வந்தவரும், ஸ்ரீ ஏகாம்பரநாதர்பூஜகரும், ஸ்ரீ முத்து

கச்சபேச்வர சிவாசாரியர் குமாரரும்

ஆகிய

ஸ்ரீமத் - பைரவ சிவாசாரியா

முன்னிலையில்

ஸ்ரீ - ஏ - ஆலாலசுந்தரம் பிள்ளை

அவர்களால்

மொழிபெயர்க்கப்பட்டு,

ஸ்ரீ காஞ்சி சிவநேசச்செல்வர்களின்

பேருதவியால்

சென்னை:

வித்யா பரிஸ்கர அச்சியந்திரசாலையில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விசுவாவசு ௵ பங்குனி ௴

1906.

இதன் விலை அணா 12.

விளம்பரம்.

இப்புத்தகம மிகவும் அவசியம வேண்டியவர் ஸ்ரீகாஞ்சிபுரம் ஆடிசன்பேட்டை பண்டாபீஸ் ம-ா-ா-ஸ்ரீ - து. அ. பாலசுந்தர முதலியாரவாகளிடத்திலும், சின்னகாஞ்சிபுரம் வெள்ளாழஞ் செட்டித்தெரு ம-ா-ா-ஸ்ரீ - கு. அப்பாசாமி செட்டியாரிவர்களிடத்திலும், சென்னைபெததுநாய்க்கன்பேட்டை கோவிந்தப்பநாயக்கன் தெரு வித்யா பாஸ்கர அச்சியந்திரசாலை புரொப்ரைட்டர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ - மல்லவபுரம அ-சோமசுந்தரசெட்டியாரவர்களிடத்திலும, ஷை சென்னை வெப்பேரிரெண்டால்ஸ்ரோட் 19-நெம்பர்வீடு ம-ா-ா-ஸ்ரீ கா. ஏ. ஆ. ஏகாம்பரம் பிள்ளையவர்களிடத்திலும் வி. பி மூலமாய்ப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விகடசக்ரவிநாயக ஸ்தோத்திரம்

ஸ்வகடஜாத மதாச்ரித பம்பர
பாகடகூஜித நாதித திக்தடம்
நிகடவாஸிந மேகரசாஸிநோ
விகடசக்ர விநாயக மாச்ரயே.

மாதாமஹ மஹாசைலம்
மஹாஸ்தத பிதாமஹம்
காரணம் ஜகதாம்வந்தே
கண்டாது பரிவாரணம்.

ஆம்ப்ரநாத ஸ்தோத்திரம்

ஐச்வர்யம் பரமந்தத்வ மாதிமத்யாந்த வர்ஜிதம்
ஆதாரம் சர்வலோகாநாம் அநாதார மவிக்ரயம்
அநந்தாநந்த போதாம்பு நிதி மத்புதவிக்ரமம்
அம்பிகாபதி மீசான மனீசம் ப்ரணமாம்யஹம்.

சுப்ரசன்னம் மஹாதேவ்யா நித்யகல்யாண சுந்தரம்
மஹாப்ரளய பாபக்னம் ரசாலேச மஹம்பஜே.

உமாலிங்கன சக்ராந்த குசகங்கணமுத்ரிதம், லிங்க
மேகாம்ப்ர நாதஸ்ய சைகதம் சமுபாஸ்மஹே.

திரிப்புரசுந்தரிஸ்தோத்திரம்.

இக்ஷுகோதண்ட புஷ்பேஷு பாசாங்குச லசத்கராம்
உத்யத்சூர்ய நிபாம்வந்தே மஹாத்ரிபுரசுந்தரீம்.

விச்வகாரண நேத்ராட்யாம் மஹாத்ரிபுர சுந்தரீம், பாந
தகாசுர சம்ஹர்த்ரீம் காமாக்ஷீம் தாமஹம்பஜே.

சுவர்ணகாமாக்ஷி ஸ்தோத்திரம்.

ச்வர்ணாங்கீம் ரத்னபூஷாட்யாம் சுகஹஸ்தாம ஈசிஸ்மிதாம, க்ாஞ்சீ நிவாசினீம்வந்தே காமாக்ஷீம் காமிதார்த்த தாம்

ஆம்பரவிருக்ஷ ஸ்தோத்திரம்

சிவபீஜஸமுத்பூதம் வேதசாகாபி ருஜ்வலம, மருகண்டு தனயாதாரம் ரசாலம்தம் நமா ம்யஹம்.

காமகோடிபீட ஸ்தோத்திரம்

ஜகத்காமகளாகாரம் நாபிஸ்தானம் புவ:பரம, பதாம்க மஸ்ய காமாக்ஷ்யா மஹாபீட முபாஸ்மஹே.

காமகோடிமஹாபில ஸ்தோத்திரம்.

காயத்ரீமண்டபாதாரம் நாபிஸ்தானம் புவ:பரம், புருஷார்த்தப்ரதம் சம்போ பிலாபராந்தக் நமாம்யஹம.

சர்வதீர்த்த ஸ்தோத்திரம்.

ஹரரோம சமுத்பூத சர்வதீர்த்த சமன்வயாத், சாவ தீர்த்தா ஹ்வயம் வந்தே கமபாயா பூரிதம்சர:.

வேகவதிநதி ஸ்தோத்திரம்.

நமஸ்தேபிரஹ்ம பத்னிதவாம் ஸரிதரூபாம சரஸ்வதீம், சர்வபாப ப்ரசமனீம் வேகவத் யபிதான்விதாம.

காமாக்ஷிலீலா பிரபாவத்தில் வரும் அம்சம் என்பதினளவு:

160-அம்சங்கொண்டது 1-யோசனை. ஒரு யோசனைக்கு மைல்-10. ஒரு மைலுக்கு அம்சம்-16

ஸ்ரீ காமாக்ஷிதேவ்யைநம:

அத்தியாய விஷய சூசனை.

முதலத்தியாயம்.

பராசத்தி பலவிதமான லிங்கரூபமாயும், யந்திரரூபமாயும், பிம்பரூபமாயும், இன்னும் பலரூபமாயுமிருந்து தனது ஆதிக்கியத்தைக் காட்டுகின்ற க்ஷேத்திரங்கள் பலவிருப்பினும் பராசத்திலிங்கயந்திர பிம்பரூபமாயிருக்கின்ற மகிமையையும், சிவசொரூபமாயிருக்கின்ற அற்புதக் காட்சியையும் விஷ்ணு சொரூபமாயிருக்கின்ற மோகனக்காட்சியையும், விளக்குவது காஞ்சியா யிருத்தலால் இது மேம்பாடுடையதாயிற்றென்பதையும், சிவகாமேஸ்வராங்கஸ்தா, சிவஸ்வாதீனவல்லபா, என்கிற நாமங்களைப் பராசத்தி யுடைத்தாயிருப்பதால் சோதிலிங்க சத்தி சொரூபிணியாயும், விஷ்ணுரூபிணீ, விஷ்ணுமாயாவிலாசினீ என்கிறநாமங்களையுமுடைத்தாயிருப்பதால் வரதராஜமூர்த்தியாயும் இருக்கின்றாளென்பதையும், சோதிலிங்க சத்திசொரூபமாயிருக்கின்ற அவசரம் முத்தான்மாக்கள் சர்வமந்திர சர்வஜ்ஞான சித்தியடையும்பொருட்டென்பதையும், வரதராஜமூர்த்தியா யிருக்கின்ற அவசரம் பெத்தான்மாக்கள் மாயா விலாசமாயிருக்கின்ற இஷ்டகாமிய போகசித்திகளையடையும் பொருட்டென்பதையும் விளக்குவது

இவைகளின்றி இவ் வத்தியாயத்தில் காஞ்சிக்கு முதலாவரணத்தி னெல்லையாயுள்ளது,— கிழக்கில் சமுத்திரம் எனவும், தெற்கில் தக்ஷிண பிநாகினி எனவும், மேற்கில் சிலாஹ்ருதமெனவும், வடக்கில் சுவாமி புஷ்கரணியெனவும்,— இரண்டாம் ஆவரணத்தினெல்லையாயுள்ளது,— கிழக்கில் மாவலிபுரம் எனவும், தெற்கில் தேவகிபுரம் எனவும், மேற்கில் விரிஞ்சிபுரம் எனவும், வடக்கில் நாகலாபுரம் எனவும்,— மூன்றாம்ஆவரணத்தினெல்லையாயுள்ளது,— கிழக்கில் திரிவே

ணிசங்கம்நகரம் எனவும், தெற்கில் வியாக்கிரபுரம் எனவும், மேற்கில் க்ஷீராப்திநகரம் எனவும், வடக்கில் நந்திகங்காபுரம் எனவும் கூறப்படும் மூன்றுவரணங்களை யுடைத்தெனவும், சத்திய விரதக்ஷேத்திரமுதலாக எண்ணப்பட்ட ஒன்பது நாமங்களை யுடையதெனவும்,— இவைகளன்றி பாலாற்றின் வரலாற்றையும், — பராசத்திமூன்றுவித சொரூபமானமையையும், அவ்வவற்றின் வரலாறுகளையும் விளக்குவது.

இரண்டாவது அத்தியாயம்.

வரதராஜருடைய க்ஷேத்திரத்தினெல்லை க்ஷேத்திராங்கினன்னுந துர்ககாலய முதல் நரசிஹ்மராலயம் வரையில் எனவும், அவ்வெல்லைக்குள் முக்கியமான துர்ககாலயம ஒன்றெனவும, சிவாலயம மூன்றெனவும், விஷ்ணுவாலயம் எட்டெனவும, முத்திரைக ளைந்தெனவும், தீர்த்தங்கள் நான்கெனவும், இவற்றின் வரலாறுகள் இவை எனவும விளக்குவது.

மூன்றாவது அத்தியாயம்.

வரதராஜப பெருமாள் வீற்றிருக்கின்ற அத்திகிரி, இலக்ஷ்மிதேவி சரஸ்வதிதேவி இவவிருவரும் தங்கள் தங்களுக்கே பெருமையுடைத்தென்பதை நாட்டிக்கொள்ள இந்திரனை வினவ அப்பொழுது சரஸ்வதியால அவனுக்கு வந்த சாபவுருவெனவும், அந்த அத்திகிரியில் நரசிஹ்மர் ருஹாநரசிஹ்மராய் வீற்றிருததற்குக் காரணம் இது வெனவும, பெருமாள் சந்நிதிக்குப பின்பக்கத்தில் இரண்டுபல்லிகள் இருக்குங்காரணம் இதுவெனவும் இவற்றின் வரலாறுகள் இவை எனவும் விளக்குவது.

நான்காவது அத்தியாயம்.

அத்திகிரியில் திருமால் வரதராஜமூர்த்தியாய் வருவதற்குக் காரணம் பிரமனுக்குச் சிருட்டிதண்டங் கொடுத்தற்கெனவும், வேகவதி என்னும் நதி சிருட்டிதண்டம் பெறுதற்குப் பிரமன் செய்யத் தொடங்கிய யாகத்தை யழித்தற்கு வந்த சரஸ்வதிதேவி எனவும், அந்நதியால் யாகத்துக்

கு யாதொரு இடையூறும் வராவண்ணம் வரதராஜர் காத்தவகை இது இது வெனவும், இந்த அத்திகிரியில் வரதராஜப் பெருமாள் வைகுண்ட முதலியவைகளைக் காட்டி அம பிரியமுடையராயிருந்தற்குக் காரணம் இதுவெனவும் விளக்குவது.

ஐந்தாவது அத்தியாயம்.

வேகவதியாய் வந்தகலைமகள் திருமாலால் அவமானத்தை யடைந்தனளாதலால் அவ்வவமான நிவிர்த்தி அவராலே யபானமையும் நிவிர்த்தியான பின்னர் பிரமதேவனோடு முன்போல் கூடி மகிழ்ந்தமையும் விளக்குவது.

ஆறாவது அத்தியாயம்.

ஏகாம்பரநாதருடைய எல்லை காயாரோகணேஸ்வரராலய முதல் சுவேதபெருமாளாலயம் வரையில் எனவும், அவ்வெல்லைக்குள் முக்கியமான தூக்காலயம் நான்கெனவும், சிவாலயம் எட்டெனவும், விஷ்ணுவாலயம் எட்டெனவும், முத்திரைகள் ஐந்தெனவும், தீர்த்தம் நான்கெனவும், இவற்றின் வரலாறுகள் இவை எனவும் விளக்குவது.

ஏழாவது அத்தியாயம்.

ஏகாம்பரநாதர் இடங்கொண்டிருக்கும் மாவிருக்ஷத்தினுடைய சொரூபம் இதுவெனவும், அது ஓர்பிரளயகாலத்தில் மார்க்கண்டேயருக்காய்வளர்ந்து அவரைக்காத்து அவரைக் காஞ்சியில் வாழச் செய்த விதம இதுவெனவும், மாங்கனியினுடைய பெருமை இதுவெனவும விளக்குவது

எட்டாவது அத்தியாயம்.

ஏழாவது அத்தியாயத்தில் சொல்லிய மாவிருக்ஷமூலத்திலிருக்கும் சோதிலிங்கப் பெருமானது சொரூபம் இதுவெனவும், அச்சோதிலிங்கப் பெருமானைத் தழுவுவதற்கு உமாதேவியார் ஸ்ரீகயிலாயத்தை விட்டு வந்த காரணம் இதுவெனவும், கயிலாயத்தை விட்ட அம்மையார் பதரிகாசிரமத்தை வந்தடைந்தமையும், அந்த ஆச்சிரமத்திலுள்ள காத்தியாயனமாமுனிவர் அவ்வம்பிகைக்கு யோகதண்டமுதலி

யவை கொடுத்தமையும், அவைகளைப் பெற்றுக் காசிக்கு வந்தபின்னர் அங்கு யாவரையும் வருத்திவிருந்த துவாதச வருடக்ஷாமத்தைப் போக்கினமையும், அதன்பின்னர் காஞ்சிக்கு வந்தபோது யோகதண்ட முதலியன வெல்லாம் சிவபூஜைக்குரிய சிவலிங்க மூர்த்தி முதலியனவாக மாறினமையும், அதன் பின்னர் அம்மையார் காஞ்சியில் அரியதவமியற்றிவந்ததினால் சிவபெருமானார் கங்கையைக் கம்பாநதியாக பெருகிப்போகச் செய்தமையும், அவ்வெள்ளத்தை உமாதேவியார்பிரளய பந்தனியைக் கொண்டடக்கினமையும், மீளவும் சிவபெருமானார் பிரளய பந்தனியினுடைய கபாலத்திலடங்கியிருந்த வெள்ளத்தைப் பெருகிப்போகச் செய்தமையும் அவ்வெள்ளத்தைக் கண்டு காமாக்ஷிதேவியார் ஏகாம்பரநாதரைத் தழுவினமையும், தழுவியமாத்திரத்தில் காட்சிகொடுத்துத் திருமணஞ் செய்துகொண்டு யாவருக்கும் அனுக்கிரகஞ் செய்தமையும் விளக்குவது.

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

சர்வதீர்த்தமானது ஏகாம்பரநாதர் தம்முடைய கால் பெருவிரலால் உண்டாக்கப்பட்டதென்பதும், இரண்டுமுறை பெருகிவந்த கம்பைவெள்ளம் அதில் வீழ்ந்துள்ளதென்பதும், அந்தச்சர்வதீர்த்தம் காமாக்ஷிதேவியினால் கட்டப்பட்டதென்பதும், பின்னர் அத்தேவி தாம் செய்துவந்த முப்பத்திரண்டறங்களை நடத்திவரக் கணபதியை நியமித்தாரென்பதும், சர்வதீர்த்த மகிமையினால் ஓர் பிராமணனுடைய பிதுர்க்கள் நரகத்தினின்றும் கயிலைக்கேகினார்களென்பதும் விளக்குவது.

பத்தாவது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ காமாக்ஷி தேவியினுடைய எல்லை க்ஷேத்திராங்கி என்னுந் துர்க்காலயமுதல் சுவேதப் பெருமாளாலயம் வரையில் என்பதும், அவ்வெல்லைக்குள் முக்கியமான துர்க்காலயம் ஆறென்பதும், விஷ்ணுவாலயம் நான்கென்பதும், சிவாலயம் ஐந்தென்பதும், தீர்த்தம் நான்கென்பதும் அந்தக்

காமாக்ஷிதேவியினுடைய ஆலயத்துக்குள் அன்னபூரணியாலயம், சாஸ்தாவாலயம், அஞ்சன காமாக்ஷிசந்நிதி, சந்தான ஸ்தம்பம் என்பன உளவென்பதும் இவற்றின் வரலாறுகள் இந்தன்மையவென்பதும் விளக்குவது.

பதினொன்றாம் அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ காமாக்ஷிதேவியினுடைய ஆலயத்துள் பராசத்தி வீற்றிருக்கும் மண்டபம் காயத்திரி மண்டபம் என்பதும், அதற்கு ஆதாரமாயுள்ளது மஹாபிலம் என்பதும், அந்த மஹாபிலத்துக்குரிய மஹிமையினால்வந்த நாமவிவரணம் இவையென்பதும், அவற்றுள் காமகோடி காமகோஷ்டம் என்னும் இரண்டு நாமங்களுக்குள்ள விசேஷணங்கள் இவையென்பதும், பின்னர் பந்தகாசுரனுடைய உபத்திரவம் இந்தன்மைத்தென்பதும், அவ்வசுரனுடைய உபத்திரவத்துக்கு அஞ்சி அங்குவந்த தேவர்களுக்கு அந்த மஹாபிலத்தினுடைய பிரபாவம் இத்தன்மைத்தென்று விளக்கிய விதம் இந்தன்மைத்தென்பதும், அந்தப் பிலப்பிரதக்ஷண மகிமை இந்தன்மைத்தென்பதும் விளக்குவது.

பன்னிரண்டாம் அத்தியாயம்.

காமகோடி பீடத்தில் வீற்றிருக்கும் ஸ்ரீ திரிபுரசுந்தரியினுடைய வாணனையையும், தேவர்களுடைய துன்ப நிவிர்த்தியின் பொருட்டுப் பிலத்தினின்றும் தேவி வெளிப்பட்டு வந்து உலகினைப் பஸ்மீகரப்படுத்தித் திரிமூர்த்திகளையுண்டாக்கிப் பின் மறைந்துபோனமையையும், பின்னர்த்தேவி பந்தகாசுரப் பிரேதத்தோடு வெளிவந்தமையையும், வெளிவந்து தேவர்களுக்கு அப்பந்தகனைப் புதைத்து தனக்காலயமுண்டாக்கித் தன்னைப் பிரதிஷ்டைசெய்து தெரிசிக்கும் விதத்தைச் சொன்னமையையும், அவர்கள் தன்னைத் தெரிசித்தபின்னர் அவர்களுக்குத் தனவரலாறெல்லாம் தெரிவிக்கின்றமையையும் தேவிசொன்னதுபோல் அத்தேவர்கள் பூஜித்தமையையும், நான்குயுகங்களில் பராசத்தியைப் பூசித்தார் இவரிவரென்பதையும் விளக்குவது.

பதின்மூன்றாம் அத்தியாயம்.

பந்தகாசுரனைப் புதைக்கத் தொடங்கிய பொழுது அந்தப்பள்ளத்தில் தவஞ்செய்திருந்த அசுரனைத் திருமால்

கொல்லத் தொடங்கிய காலத்தில் அசுரக்கூட்டங்கள் பெரு வெள்ளமாகத் தோன்ற அவைகளை யொழிப்பதற்கு இரண்டு சிவபூதங்கள் தோன்றி அவைகளை யொழித்துத் திருமாலோடு போர்செய்து தோல்வியடைந்துபோகத் திருமால நின்றார் இருந்தார் கிடந்தார் என்கிற மூன்றுவித கோலங்கொண்டமையும், மூன்றுவித கோலங்கொண்ட திருமால் சிவபூதங்களை இம்சித்தது சிவாபராதமென்றெண்ணி அது நீங்குதற்குச் சிவபெருமானைத் தியானிக்க அவரனுக்கிரகத்தால் பஞ்சதீர்த்தமுண்டாய் அவ்வபராதத்தைப் போக்கினமையும், பின்னர் அவ்விரண்டு பூதங்களை அத்தீர்த்தத்துக்குக் காவலாக நியமித்து அவைகளுக்கு ஆகார திருப்திக ளுண்டாக்கித் திருமாலையும் அவ்விடத்தில ஓர்திருப்பதியாகக் கொண்டிருக்கச் செய்தமையும் விளக்குவது.

பதினான்காம் அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ ஏகாம்பரநாதருக்கு வல்லபையாயிருந்த காமாக்ஷி தேவி பிரமாவினுடைய வேண்டுகோளால் சுவர்ண விக்கிரகமாய் நியமிக்கப்பட்ட காரணத்தையும், அந்த அம்பிகையினுடைய சவுந்தரியங்களையும், இந்தக் காஞ்சிக்ஷேத்திரத்தில் சிவக்ஷேத்திரங்கடோறும் தேவி யில்லாமைக்குக் காரணத்தையும், சிவபெருமானது நெற்றிக்கண்ணால் எரிந்துபோனமன்மதன் காமாக்ஷிதேவியினிடத்தில் வரம்பெற்றுக் கோடி மன்மதர்களாய் வரம்பெற்று ருத்திரகோடிகளை வெற்றிகொண்டமையும், மன்மதகோடியர் உண்டான காலத்தில் பூமண்டலத்திலுள்ள சகல சிவக்ஷேத்திரங்களிலும் சத்திரூபமாகிய அம்பிகை யுருவங்களெல்லா மறைந்து போகப் பின்பிரமனால் பிரதிஷ்டையான காரணத்தையும், பிரமனை நோக்கிச் சுவர்ண காமாக்ஷிக்கும் ஏகாம்பரநாதருக்கும் திருக்கலியாணம் நடத்த வேண்டிய விதிமுறைகளையும், பராசத்தியையும், தபஸ்காமாக்ஷியையும், சுவர்ணகாமாக்ஷியையும் ருத்திரயாமளதந்திரப்படிச் செய்யவேண்டிய பூஜையினுடைய பேதமுறைகளைச் சொன்னமையும், பிரமன் தனக்கு ஸ்ரீ சக்கரஸ்தானத்தை மிதித்ததனாலுண்டாகிய கணநோட்டைப் போக்கிக்கொண்ட விதத்தையும், பின்னர் பராசத்தியைப் பூசித்தவா வரலாற்றையும் விளக்குவது.

அத்தியாய விஷய சூசனை முற்றிற்று.

உ

ஸ்ரீ திரிபுரசுந்தர்யைநம:

காமாக்ஷிதேவ்யைநம:

காமாக்ஷி லீலா பிரபாவம்.

முதலத்தியாயம்.

துதி.

காரணி கருமமாற்றுநு கடவுளர் முடிமேற் றங்குஞ்
சீரணி ஞானபாதச் செல்வியே சம்பற் போற்றித.
தாரணி தழைப்பமாளுந் தன்னருட் குலைகயில் வாழும்
பூரணி காமக்கண்ணி பொற்பதஞ் சிரமேற் கொள்வாம்.

பீடத்திரய விவரணம்.

இப்பூமண்டலம் ஐம்பது கோடி யோசனை விசாலமுள்ளது. இதனுள் தேவி சம்பந்தமான பீடங்கள் ஆறுயிரத்து நானூறு. அவற்றுள் அறுபத்து நான்கு பீடங்கள் சிறந்தன. அவற்றுள்ளும் ஐம்பத்தாறு பீடங்கள் சிறந்தன. அவற்றுள்ளும் முப்பத்தாறு பீடங்கள் சிறந்தன. அவற்றுள்ளும் பதினெண் பீடங்கள் சிறந்தன. அவற்றுள்ளும் மூன்று பீடங்கள் சிறந்தன.

அவையாவன :—காமராஜ பீடம், ஜாலந்தர பீடம், ஒட்டியாண பீடம்.

இம்மூன்று பீடங்களையும் பூசித்தவர் :- ஹயக்கிரீவர், பிருகு முனிவர், வியாசமுனிவர்.

இவருள் காமராஜ பீடத்தில் வாக்பவ கூடத்தைப்பூசித்தவர் ஹயக்கிரீவர். ஜாலந்தர பீடத்தில் மனோபவமென்கிற மத்திய கூடத்தைப் பூசித்தவர் பிருகு முனிவர். ஒட்டியாண பீடத்தில பராபீஜ சொரூபமான காமரூபத்தைப்பூசித்தவர் வியாச முனிவர். காமராஜ பீடம் காஞ்சி நகரத்திலும், * ஜாலந்தர பீடம் ஜ்வாலாமுகியென்கிற க்ஷேத்திரத்திலும், ஒட்டியாண பீடம ஜகந்நாதமென்கிற க்ஷேத்திரத்திலும் உள்ளன

காஞ்சிமண்டலத்தி னெல்லை

(முதலாம் ஆவரணம்)

கங்காநதிக்குத் தென்பாகத்தில் (200) யோசனை தூரத்திற்கு மேலுள்ள சமுத்திரகட்டத்தின் 0 அக்கினிதிக்கே கிழக்கெல்லை. அதற்குநிருதியில் (7½) யோசனை தூரத்திலுள்ள தக்ஷிண பினாகினியே தெற்கெல்லை; அதற்கு வாயுவில் (7) யோசனை தூரத்திலுள்ள || சிலாஹ்ருதமே மேற்கெல்லை, அதற்கு ஈசானத்தில் (8) யோசனை தூரத்திலுள்ள சுவாமி புஷ்கரணியே வடக்கெல்லை.

கிழக்கெல்லையாகிய சமுத்திர கட்டத்தின் மகிமை.

கிழக்கெல்லையாகவுள்ள சமுத்திரகட்டம் காஞ்சிப்பதிக்கெல்லையாக வமைந்தமையாலும், சரஸ்வதி தேவிமுன்னொருகாலத்தில் தனக்கு நேர்ந்த ஓர் 0 தோஷத்தை மாற்றிக்கொள்ள நதியுருவங் கொண்டு இக்கடலிற் சங்கமமாய்ப் பரிசுத்த மடைந்து தன் கணவனோடு சேர்ந்து சமுத்திர ராஜ

---

* ஜாலந்தரபீடமும், ஒட்டியாணபீடமும் வடதிசையிலுள்ளன. 0 காஞ்சிநகரம் எந்திரரூபமாய் நிருமித்திருப்பதாகலான் கோணமாகிய அக்கினிதிக்கையே கிழக்கெல்லையாக எடுக்கப்பட்டது.

|| சிலை என்றால் கல். ஹ்ருதம் என்றால் மடு. ஆகலான் அது கல்லாறு எனவழங்குகின்றது.) தோஷமென்றது - காஞ்சிப்புராணத்தில சிவாஸ்தானப் படலத்திற் காண்க.

னைப்பார்த்து இத்தீரத்தில் எவரெவர் எவ்வெக் காலங்களில் ஸ்நானஞ் செய்த போதிலும் அவரெல்லாம் பரிசுத்தராய் சிவபத மடைவரென்று வரமளித்தமையாலும் இவ்வெல்லைக்கு ஸ்நானஞ் செய்யலாகாதென விதித்த காலங்களில்லையாயின.

தெற்கெல்லையாகிய தக்ஷிணபிநாகினியின் மகிமை.

முன்னொரு காலத்தில் அசுரகுருவாகிய பிருகுமுனிவர் சிவானுக் கிரகத்தினால் பூமியிற் கிடந்திருந்த பிநாகமென்னும் தனுசை யெடுத்துத் தாங்கிய பொழுது கங்கை நதிரூபமாய்ப்பெருக் கெடுத்தோடியது. அதுகண்ட முனிவர் இது பிநாகினியினா லுண்டானபடியால் *பிநாகினியெனப் பெயர் பெற்று வழங்கக் கடவதென்றும் இதில் ஸ்நானஞ் செய்பவர்கள் புண்ணிய சொரூபிகளாய்ச் சிவலோக மடையக் கடவர்களென்றும் வரமளித்தனர்.

மேற்கெல்லையாகிய சிலாஹ்ருதத்தின் மகிமை.

முன்னொரு காலத்தில் அநுமார் அமிர்தம்போலும் பிழைப்பிக்க வல்ல ஔஷதிகளைப் பறித்தெடுத்து வரும்போது சிலாஹ்ருத தீர்த்தத்தில் அலம்பிப் பின்னர் லக்ஷ்மணரிடத்திற் கொண்டு போய்க் கொடுத்தனர். அலம்பிய காலத்தில் இதில், யாரொருவர் ஸ்நானஞ் செய்கின்றார்களோ அவர்கள் சித்தர்களாய் நெடுங்காலஞ் சீவித்திருந்து பின் தெய்வத் தன்மையடைந்து விஷ்ணுபதத்தை யடையக் கடவர்களென்று வரமளித்தனர்

வடக்கெல்லையாகிய சுவாமி புஷ்கரணியின் மகிமை.

முன்னொரு காலத்தில் விஷ்ணுமூர்த்தி லக்ஷ்மி தேவியைக் கலியாணஞ் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று விரு

---

* பிநாகினி என்னும் நதியானது பெண்ணையாறு எனவழங்குகின்றது.

ப்பிச் சித்ர வேடங்கொண்டு திருப்பதி என வழங்கும் சேஷாசலத்தை வந்தடைந்த காலத்தில் தன்னுடன்வந்த சீடர்களுடைய ஸ்நானபான நிமித்தம் ஓர் தடாகத்தை யுண்டு பண்ணி அதில் விரஜாநதியைப் பிரதிஷ்டைசெய்து தாமும் தமது கலியாண முடிந்த பின்னர் ஸ்நானஞ்செய்து *சுவாமி புஷ்கரணி என்று பெயரிட்டு இதில் யாரொருவர் ஸ்நானஞ் செய்கின்றார்களோ அவர்கள் இவ்வுலகில் எல்லாப போகங்களையும் அனுபவித்துப் பின்னா எனது லோகத்தை யடையக்கடவர்களென்று வரமளித்தனர்.

இந்நான் கெல்லைக் குட்பட்ட பிரதேசம் தொண்டீரனென்னும் அரசனால் நீதியோடு ஆளப்பட்டமையான் தொண்டீரமண்டலமெனப் பெயர் பெற்றது.

(இரண்டாம் ஆவரணம்.)

காஞ்சிக்குக் கிழக்கெல்லையாகிய சமுத்திரத்திற்கு (1) யோசனை மேற்கில் மாபலிபுரம். அதற்கு (5) யோசனைநிருதியில் தேவகிபுரம். அதற்கு (5) யோசனை வாயுவில் விரிஞ்சி புரம். அதற்கு (5) யோசனை ஈசானத்தில நாகலாபுரம் அதற்கு (5) யோசனை ஆக்னேயத்தில் முற்கூறிய மாபலி புரம.

வரலாறு

பூர்வத்தில் மஹாபலிச் சக்கிரவர்த்தி பரமசிவானுக்கிரகம் பெற்றுப பெருஞ்செல்வ மடைந்து அங்கு வாழ்ந்திருந்தனாதலால மாபலிபுரமெனவும்,—உக்கிரசேன னென்னும் அரசனும் பரமசிவாராதனை செய்து கன்னியாரத்னமாகிய தேவகி என்னும பெண்ணைப் பெற்று அங்குவாழ்ந் திருந்தனாதலால் தேவகிபுரமெனவும்,—அரம்பையும் பரமசிவாராதனைசெய்து இந்திரனுக்கு ஊர்வசிமுதலாயினாரைக்

* சுவாமிபுஷ்கரணி என்பது திருப்பதிக்குக் கிழக்கிலுள்ளது.

காட்டினுந் தான் அதிகப் பிரியை யாவதற்குத் தவஞ்செய்யப் பிரமன் சிருட்டிசெய்த புரமாதலால் அது விரிஞ்சிபுரமெனவும்,—உலகங்களுக் கெல்லாம நாசந் தரும்படியான விடம் நாகத்தி னின்றுந் தோன்றிய பொழுது அதனை மஹாதேவ ரஞ்சாது கையிலேற்ற விடம் அதுவாதலால் நாக ஹலாபுரமெனவும் பெயர் பெற்றன

இந்நான்கு புரங்களுக்குட்பட்ட பிரதேசம் ஏகாம்பர நாதர் பூஜார்த்தமாய் வந்த பார்வதி தேவியார் வீற்றிருந்தியற்றிய தவத்தினால் பிரகாசமடைந்தமையால் தபோவனமெனப் பெயர் பெற்றது

இப்பொழுது சொல்லிய நான்கெல்லைக்குள் மாமபிரந்துக்கு (3) யோசனை மேற்கில் *திரிவேணி சங்கமநகரம்
அதற்கு ($1\frac{1}{4}$) யோசனை நிருதியில் 0 வியாக்கிர புரவனம்
அதற்கு ($1\frac{1}{4}$) யோசனை வாயுவில் || க்ஷீராப்திநகரம்
அதற்கு ($1\frac{1}{4}$) யோசனை ஈசானத்தில் 0 நந்திகங்காபுரம்
அதற்கு ($1\frac{1}{4}$) யோசனை ஆக்கினேயத்தில் முன்னர்க்கூறிய திரிவேணிசங்கமநகரம்

வரலாறு

விஷ்ணுமூர்த்தி தன்னுடைய ஓர் பக்தனுக்குத் திரிவேணி சங்கமத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தால் வரும்பலனை அவ்விடத்திலடையும்படிச் செய்தன ராதலால் திரிவேணி சங்கமநகரமெனவும்,—வியாக்கிர பாதருக்கு நடராஜமூர்த்தி பூர்வத்தில் இவ்விடத்தில் நிருத்த தரிசனங் காட்டின ராதலால்

---

* திரிவேணிசங்கம நகரமென்பது திருமுக்கூடலென வழங்குகின்றது. அது சிவரமென வழங்கும் சிவபுரத்திலுள்ள. 0 வியாக்கிரபுரவனமென்பது திருப்புலிவனம் எனவழங்குகின்றது. இது உத்தரமேரூருக்குப்போகும் வழியிலுள்ளது. || க்ஷீராப்தி நகரமென்பது திருப்பாற்கடலெனவும். 0 நந்திகங்காபுரமென்பது தக்கோலம் எனவும் வழங்குகின்றன.

வியாக்கிரபுரவன மெனவும்,—விஷ்ணு மூர்த்தி தன்னுடைய ஓர் பக்தனுக்குத் திருப்பாற் கடலில் தாம் வீற்றிருக்குங் கோலத்தை இங்குக் காட்டின ராதலால் க்ஷீராப்திநகரமெனவும்,—சிவபெருமானாரிடத்தில் அன்புள்ள வோர்புலையன் தன் விளை நிலமெல்லாம் மழையின்றிப் பாழ்படக்கண்டு வருந்தியிருப்ப அச்சிவபெருமானார் இரங்கி நந்தி வாயின் வழியாகக் கங்கையை வரச்செய்து பயிரை வளர்பபித்துப பின் அவனை அதநீர்த்தத்தில் மூழ்கச்செய்து மோக்ஷமடையச் செய்தனராதலால் நந்திகங்காபுர மெனவும் பெயர் பெற்றன.

இந்நான்கு நகரங்களுக்குட்பட்ட பிரதேசம் முன் பிரமன் செய்த அஸ்வமேதத்திற்குச் சாலையாக வமைந்து விளங்கினமையான் பிரமசாலை யெனப் பெயர் பெற்றது.

இப்பொழுது சொல்லிய விஷ்ணு க்ஷேத்திரத்தில் திரிவேணிசங்கமத்திற்கு (1) யோசனை மேற்கில் பாஞ்சாலிகை என்னுந் துர்க்கை,—அதற்கு (89) அம்சம் மேற்கில் கன்னிகேசர் என்னுஞ் சிவபிரானார்,—அதற்கு (50) அம்சம் உத்தரத்தில் சூரிய புஷ்கரணி தீரத்தில் ஸ்வேதாக்கியர் என்னும் விஷ்ணு மூர்த்தி,—அதற்கு (17) அம்சம் கிழக்கில் சந்திர புஷ்கரணி தீரத்தில் க்ஷேத்திராங்கி என்னுந் துர்க்கை,—அதற்கு (51) அம்சம் ஆக்னேயத்தில் முற்கூறிய பாஞ்சாலிகை என்னுந் துர்க்கை,—என்றெண்ணபபட்டவர் வீற்றிருக்கின்றனர்.

க்ஷேத்திரநாம விவரணம்.

காஞ்சி க்ஷேத்திரத்தை சத்தியவிரத க்ஷேத்திர மெனவும், பாஸ்கர க்ஷேத்திர மெனவும், தைஜஸ க்ஷேத்திரமெனவும், ஹரிஹர க்ஷேத்திர மெனவும், சத்தி க்ஷேத்திர மெனவும், மஹா புண்ணியப் பிரத க்ஷேத்திர மெனவும், கைலாசம், வைகுண்டம், ஸ்ரீபுரமெனவும் வரும் ஒன்பது நாமங்களால் சான்றோர்கள் புகழ்கின்றனர்.

வரலாறு

என்றும்சிவசாநித்தியத்தை யுண்டுபண்ணுகிறதாயும், மஹாசக்திப் பிரபாவத்துக்கு முதலிடமாயும், அந்த மஹாசத்தியின் பிரதான சக்திகளுடைய வைபவங்கள் விளங்கத்தக்கதாயும் சக்தி சொரூபமாகிய விஷ்ணு சக்திக்கு அதிஷ்டானமாயும், நாசமற்றதாயும், சான்றோர்களாற் சூழப்பட்டதாயும் இருப்பதால் சத்திய விரத க்ஷேத்திரமெனவும்,—சிரேஷ்டமான மலைகளாலும் ஆலயங்களாலும் சூழப்பட்டிருப்பதால் பாஸ்கரக்ஷேத்திரமெனவும்,—மஹாபிலம், மஹாவிருக்ஷம், புண்ணியகோடி விமானம், என்னுமிவைகளையுடைத் தாயிருப்பதால் தைஜஸக்ஷேத்திர மெனவும்சத்திசிவாத்மகமா யிருப்பதால் ஹரிஹரக்ஷேத்திரமெனவும்,—விஷ்ணுவென்றும் சத்தியென்றும் சகுணபாவனையால் இரண்டுருவமாகப் பாவிக்கப் பட்டும் மஹாமாயை என்று நிர்க்குண பாவனையால் ஒருருவமாகப் பாவிக்கப் பட்டும் விளங்குகின்ற ஆத்ம சிற்சத்தியாகிய மஹாதேவியே ஆகாச ரூபமாயுள்ள பிலசக்தி ரூபமாயும், ஸ்திரீ ரூபமாயுள்ள காமாக்ஷி சக்தியாயும், புருஷரூபமாயுள்ள வரதராஜசத்திரூபமாயும்இருப்பதால் சத்திக்ஷேத்திரமெனவும்,—அழிவில்லாததாயும் நிர்மலஸ்தானமாயும் புண்ணியாதிக்கிய முடையவர்கள் வாழ்தற் கிடமாயும் இருப்பதால் கைலாசம், வைகுண்டம், ஸ்ரீபுரமெனவும்,—எந்தவிருக்ஷங்களும் தேவவிருக்ஷங்களாயும், கிணறு தடாகம் நதிமுதலிய வற்றிலுள்ள சலங்களும் கங்கா தீர்த்தமாயும், மாநுடரெல்லாந் தேவர்களாயும், சிலைகளெல்லாம் சிவவிஷ்ணு சொரூபங் களாயும், நடப்போருடைய பாததூளிகளெல்லாம் பரிசுத்தத்தைச் செய்யத்தக்கவையாயும், வீசுகின்றகாற்று பாவச் செயலையடக்கும் அங்குசமாயும், இருப்பதன்றித் தேவர்களும் சித்தர்களும் மோக்ஷா பேக்ஷையுள்ள சிரேஷ்டமான ருஷிகளும் அந்த க்ஷேத்திரத்தில் தேஜோரூபமாய்ப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருப்பதாலும் இவ்வண்ணம் யாவும் எவரும் தெய்வ ரூபமாக

விருக்கின்ற படியினால் புண்ணியபபிரத க்ஷேத்திரமெனவும சொல்லப்படும்.

துண்டீரமண்டலத்துள் "சத்தியவிரத க்ஷேத்திர" முதலாகச் சொல்லப்பட்ட ஒன்பதுநாமங்களை யுடைத்தாயிருக்கிற எல்லையெதுவோ அது காஞ்சித் தலமென்று சொல்லப்படும்.

இந்தஎல்லையின் நடுவில் ஸ்ரீ வித்தியா பரமேஸ்வரியினுடைய ஸ்தன கும்பத்தினின்றும் வெளிப்பட்டதாயும நாசரகிதமாகிய ஞானத்தைக் கொடுக்கிறஅமிர்தசொரூபமாயும தேகத்திற்குவரும நரைதிரைமூப்பாதி துக்கங்களைப போக்கடிப்பதாயும் கிருதயுகத்தில் அமிர்தரூபமாயும், திரேதாயுகத்தில பால் ரூபமாயும், துவாபரயுகத்தில் நெய்ரூபமாயும், கலியுகத்தில் சலரூபமாயும், இவ்வண்ணம் யுகங்கடோறும் செல்லுகின்ற மகிமையுடைததாயும், ஸ்நானஞ்செய்த மாத்திரத்தில சகல பாவங்களையும் போக்கி முத்தியைக் கொடுப்பதாயும உள்ள பாலாறு ஒன்று செல்லுகின்றது.

பாலாற்றின்வரலாறு

பூர்வத்தில் பராசத்தியி னுடைய பாலுண்டருளிய மகிமையினால் சர்வக்ஞராயும் பண்டிதோத்தமராயும் விளங்குஞ் சுப்பிரமணியர் ஒர்கால் பிரமனைநோக்கி ஞானவித்தையான பிரணவார்த்தத்தைக் கேட்டகாலத்தில் அவன் சொல்லமுடியாது சிறையிடைப்பட்டனன் பின்னர் அப்பிரமன் தானும் அந்தப் பராசத்தியினுடைய க்ஷீரபானத்தை விரும்பி நந்திமலையில் தேவிதீர்த்தக்கரையில் தவம்புரிய சிவபெருமானர் தோன்றினர். அவர்பால் ஸ்ரீவித்தைஎன்னும் மந்த்ரோபதேசம்பெற்று நூறுவருடம் அதியுக்ரமான தவத்தோடு தேவித்தியானஞ் செய்துவரும்பொழுது மஹாமாயா சொரூபிணியாயும் ஸ்ரீவித்தியா பரமேஸ்வரியாயும் லலிதா ராஜராஜேஸ்வரியாயும் மஹாதிரிபுர சுந்தரியாயும் ஸ்ரீசக்கர ராஜபுர சாம்பிராஜ்ஞையாயும், மஹாகைலாச வாசினியாயும்

விளங்கும் ஸ்ரீமஹாதேவி மகிழ்ந்தவளாய், தனது ஸ்தனமாகிய கும்பத்தில் அவரவருக்கேற்ற ஞானங்கள் நிறைந்திருக்கும் அமிர்தமாயும் ஜரைமரணங்களைப் போக்கடிக்கிறதாயும் இருக்கிற பாலாகிய அமிர்தப்பிரவாகத்தைப் பிரமனுக்குப் பிரணவ ஞானத்தையுண்டாகும் பொருட்டு அவனது சரீரமுற்றும் நனையும்படிச் சிரசிற்பொழிய அவன் ஆனந்தபரவசனாய் அந்த ஞானப்பாலையுண்டு உள்ளும் புறமும் நிறையப்பெற்றுத் திருப்தியடைந்தனன். பின்னர் அவனுண்டமிருந்த அப்பால்வெள்ளமானது அவனது முகமாகிய தாமரையினின்றும் வழிந்து நந்திமலையில் விழுந்து அம்மலையினின்றும் நதிரூபமாய்ப் பூமியிற் பிரவேசித்துப் பெருக்கெடுத்துவந்து தக்ஷிணத்திலிருக்கின்ற பாகுநதியையும், உத்தரத்திலிருக்கின்ற குண்டலிநதியையும், இவைகளோடு சமாகமனவிருத்தமென்கிற நதிகளையும் தனக்கு இருபக்கத்திலும் அங்கமாகக் கொண்டு அவைகளோடு சமமாகக்கலந்து காஞ்சிநகரத்திற் பிரவேசித்து ஒன்றாய் அவ்வழியேசென்று சமுத்திரசங்கமமாயிற்று. அந்தக்ஷீரபானத்தால் சகலகலாவல்லபமடைந்த பிரமன் அந்நதியை நோக்கி இதில் யாரொருவர் ஸ்நானஞ்செய்கின்றார்களோ அவர்கள் பூர்வஜ்ஞானமுடையவர்களாயும் சர்வவித்யாபாரங்கதராயும் மோக்ஷமடையக்கடவரென்று வரமளித்தனன்.

மஹிமை.

முன்னொருகாலத்தில் அந்தணனொருவன் தன்னுடைய குலதர்மங்களைக் கைவிட்டுப் பாவங்களையே செய்து மரணமடைந்து யமதண்டனைக்குள்ளாய் மீளவும் பூவுலகத்தில் குண்டலினி என்னும் நதியில் தவளையாகப் பிறந்திருந்தனன். க்ஷீரநதி அக்குண்டலினியோடு கலந்து வருகின்றபோது அவன் ஒருதண்ணீர்ப் பாம்பின்வாயிலகப்பட்டு இறக்குங்கால் பூர்வஜ்ஞானமுண்டாய் மோக்ஷமடைந்தனன்.

இப்படியே இந்தக்ஷீரநதியில் வசிக்கின்ற உயிர்களுடைய பரிசத்தாலும் தீர்த்த பரிச முதலியவற்றாலும் மு

தியடைந்தவர்கள் இவ்வளவினரென்று கணிக்கக்கூடுமோ? கூடாவென்க.

பராசத்தி மூன்றுவித சொரூபமானது.

முன்னொருகாலத்தில் பிரமன் தனது வம்சத்திற்பிறந்திறந்த அசுரர்களுக்கு மீளவும பிராணனையும் அவர்கள் வேண்டும் வரங்களையுந் தானே கொடுப்பதற்கு வேண்டிய சக்தியைப் பெறுதற் கெண்ணி ஸ்ரீபுரநகரமாகிய காஞ்சிக்ஷேத்திரத்தில் பரமாகாசமூலத்தில் வீற்றிருக்குங் காமாக்ஷிசந்நிதானத்தை யடைந்து தேவியைத் தியானித்துத் தவஞ்செய்யத் தொடங்குங்கால் அத்தவத்துக்கு யாராலும் ஓரிடையூறும் வரா வண்ணம் விஷ்ணுமூர்த்தியினுடைய காதினின்றும் வெளிப்பட்ட மது கைடபரென்னும் அசுரர்களைக் காவலாக வைத்துதான் தவஞ்செய்துவந்தனன்.

அசுரகாதகியாகிய பராசத்தி பிரமனுக்குப் பின்பக்கத்தில் இடம் வலங்களிற் காவலிருக்கின்ற அவ்வசுரர்களைச் சங்கரிக்க வெண்ணி, அவ்வசுரர்களுடைய நடுவில் தனது ஆச்சரியமாகிய மாயையினால் விஷ்ணுவடிவங் கொண்டு வந்து சக்கிராயுதத்தினால் அவ்வசுரருடைய சிரங்களையறுத்துத் தள்ளிப் பிலாகாசத்துக்கு ஆக்னேய திக்கிற்சென்று அங்கு நின்றதிருக் கோலமாய்த் தன் சொரூபமாகிய பிலத்தின் முகமாக நின்றனள்.

மது கைடபர் சிரம் அறுபட்டு வீழுகின்ற காலத்தில் பேரிரைச்சலிட அவ்வோசையைக் கேட்ட பிரமன் திடுக்கிட்டு அவ்வசுரரிடம் வேகமாய் வந்து அவர்கள் தலை அறுபட்டு உதிரவெள்ளஞ்செல்ல இரண்டு முண்டங்களும் துடிப்பதைக் கண்டு ஆ! ஆ! இது என்ன ஆச்சரியம் என்று அதிக கோபங்கொண்டு இவர்களைக் கொன்றவன் யாவன் அவனெங்கே?யென்று கண்களைச் சுழலவிட்டுத் திக்குகளைப் பார்க்கின்றபொழுது ஆக்னேயதிக்கில் சக்கரதாரியாய் வி

ஷ்ணு ரூபங்கொண்டு பயந்தோடுவதைப் போல் ஓடுகின்ற தேவியாகிய விஷ்ணுமூர்த்தியைக் கண்டு இவர்தான் அவா. களைக் கொன்றிருக்க வேண்டுமென் றெண்ணி நிச்சயித்து விரைவாக வோடி அவரைச் சமீபித்துக் கொல்ல வுத்தேசித்துக கோபங்கொண்டு பிரமாஸ்திரத்தைப் பிரயோகஞ்செய்யத் தொடங்கினன். அதைக்கண்ட தேவியாகிய விஷ்ணுமூர்த்தி பிரமனே! நானு உன்னுடைய காவலாளிகளைக் கொல்லுவேன் ? அவர்களைக் கொன்றவர் உருத்திரமூர்த்தியே. அவர் இப்பொழுதுதான் போயினர். அவரை நீ பார்க்க வில்லையா? அவர் உன்னுடைய பின்புறத்திற்முன் ஓடுகின்றார். திரும்பிப் பாருமபாரும் என்று தமது இரண்டுகரங்களையும் நீட்டினர். உடனே பிரமன் திரும்பிப் பார்த்தனன். அவன் திருமபிப் பார்ப்பதற்குமுன் விஷ்ணுமூர்த்தியாய்க் கூறிய தேவியே அபபிரமன் கண்ணுக்குத்தோன்ற உருத்திரமூத்தியாய் வாயுதிக்கை நோக்கிச் சென்றனர். அதனையறியாத பிரமன் தன்னெதிரில் நின்ற விஷ்ணுமூர்த்தியைப்பார்த்து நீர் அவர்களைக் கொன்றவராக நானே அனுமானித்து வநதேனேயன்றி நீர கொன்றவரன்று என்றுசொல்லிவிட்டு வாயுதிக்கைத திருமபிப பார்த்தனன். அநதத் திக்கில் காலகால ரூபியாயும், உதிபயங்கரராயும், அகோர ரூபியாயும், சூலபாசபாணியாயும் இருக்கிற பைரவரூபியாய் ஓடுவதைக் கண்டு இவர்தான் கொன்றிருக்க வேண்டுமென்றெண்ணிக் கோபத்துடன் அவரைச சமீபிததனன். அங்கு உருததிரமூாததியாய்த தோன்றிய தேவி அபபிரமனைப பார்தது, பிரமனே! உனக்கு எதனால் கண் சிவந்திருககின்றது? உனக்கென்ன கோபமென்று கேட்கப பிரமன் ஒன்றுஞ்சொல்லாது நின்றனன். அபபொழுது உருத்திர மூர்த்தியாகிய தேவி கோபித்தவளைபோல பாசுபதாஸ்திரத்தைத் தாங்கித் திவ்ய தேஜசோடும ஆகாயத்திற் பிரகாசித்து மறைநதுபோயினள். அதுகண்ட பிரமன் ஆசசரிய மடைந்து உருத்திரமூர்த்திதான் கொன்றவரென்று சொன்ன விஷ்ணுமூர்ததியைததிரும்பிப் பார்ததனன். அவரும் ஆகாயத்தில் மறைந

துபோயினர். அதுகண்ட பிரமன்நாம் அக்னிமூலையிற் கண்ட திருமாலையுங் காண்கிலோம், வாயுமூலையிற் கண்ட உருத்திர ரையுங் காண்கிலோம், இவ்விரண் டுருவத்தையுங் காட்டியது எதுவோ வென்று ஒன்றுந் தோன்றாது நடுக்குற்று இனி நம்முடைய பிராணன் தப்பினாற் போதுமென்று தன்னுலகம் போய்ச்சேர்ந்தனன்.

அதுமுதல் காஞ்சிநகரத்தில் வாயுமூலையிற் காட்டிய சிவரூபமானது ஆம்பர(மா) விருக்ஷரூபமாய் எக்காலத்தும அழிவில்லாமற் றோன்றி ஏகாம்பரமெனவும், அதுபோலவே அந்த வாயுதிக்குக்கு நேராகிய அக்கினிதிக்கிற் காட்டிய விஷ்ணு ரூபமானது பிரமன் அஸ்வமேதஞ் செய்யத்தொடங்கிய காலத்தில் அந்த யாகாக்னியில் திவய தேஜசோடு தோன்றி வரத ராஜமூர்த்தி எனவும், அந்த இரண்டுருவமாகக்காட்டியது யாதொருசத்தியோ அது அந்த இரண்டிடத்துக்கும் மத்தியிலுள்ள பிலாகாச ஸ்தானத்திற்றோன்றி காமாக்ஷி தேவி எனவும் பிரகாசித்துக் கொண்டு விளங்குகின்றன.

உ

ஸ்ரீ காமாக்ஷிதேவ்யைநம:

இரண்டாவது அத்தியாயம்.

விஷ்ணு க்ஷேத்திர வரலாறு.

காஞ்சி க்ஷேத்திரத்தின்கண் பராசத்தியானவள் பிரமதேவன்காணும்படி அக்கினிதிக்கில் வரதராஜ மூர்த்தியாய் நின்றனளாதலால் அது விஷ்ணுக்ஷேத்திர மெனவும விஷ்ணுசாலை எனவும பெயர்பெற்றது.

இதற்குப் பெயர் ஐந்து.

அவையாவன:—

1 ஹரி க்ஷேத்திரம் 2 புண்ணிய கோடி க்ஷேத்திரம 3 வைகுண்ட க்ஷேத்திரம் 4 ஹஸ்திசைல க்ஷேத்திரம ௦. 5 திரிஸ்ரோத க்ஷேத்திரம் என்ப.

இதன் எல்லை

* சந்திரபுஷ்கரணிதீரத்தில் வீற்றிருக்கும் க்ஷேத்திராங்கி என்னுந்துர்க்கைக்கு (25) அம்சம் அக்கினிதிக்கிலுள்ள

சத்தியநாதராலயமே,— கிழக்கெல்லை

சத்தியநாதராலயத்துக்கு (25) அம்சம் தெற்கிலுள்ள

---

0 சிவபெருமானால் தேவலோகத்தினின்றும் பெருகிய கங்கை மூன்றுபிரிவாய் (திரிபதா) என்கிறபெயர்பெற்றுச செல்வதுபோலு ங் காஞ்சியில் தேவியினால் நந்திமலையினின்றும் பெருகிய க்ஷீரநதியானது பாகுநதி குண்டலினிநதி என்கிற இரண்டுநதிகளோடு கல் நது மூன்றாய் வருதலால் (திரிஸ்ரோதா) என்கிற பெயர்பெற்றது. பாகுநதி என்பது சேயாறு எனவும், குண்டலினிநதி என்பது வேகவதி எனவும் வழங்குகின்றன. * சந்திரபுஷ்கரணி என்பது வெள்ளைக்குள மென வழங்குகின்றது.

௦ பாஞ்சாலிகை ஆலயமே,— தெற் கெல்லை

பாஞ்சாலிகை ஆலயத்துக்கு (32) அம்சம் மேற்கிலுள்ள நரசிஹ்ம ராலயமே,— மேற் கெல்லை

நரசிஹ்ம ராலயத்துக்கு (32) அம்சம் வடக்கிலுள்ள * க்ஷேத்திராங்கி ஆலயமே,— வடக்கெல்லை.

இந்நான் கெல்லைக்குட்பட்ட பிரதேசமே விஷ்ணுசாலை எனப்படும். இவ்வெல்லைக்குள்,—

க்ஷேத்திராங்கிக்கு (32) அம்சம் ஆக்கினேயத்திலுள்ளவர். † வலம்புரிவிநாயகர்

வலம்புரிவிநாயக ராலயத்துக்கு ஓரம்சம் கிழக்கிலுள்ளவர். சுப்பிரமணியக்கடவுள்.

துர்க்காலயம் 4.

ஷை- சுப்பிரமணிய ராலயத்துக்கு (2) அம்சம் தெற்கிலுள்ளவள். பாஞ்சாலிகை. (1)

பாஞ்சாலிகை ஆலயத்துக்கு (15) அம்சம் வாயுதிக்கிலுள்ளவள். க்ஷேத்திராங்கி (2)

க்ஷேத்திராங்கி ஆலயத்துக்கு (10) அம்சம் தெற்கிலுள்ளவள் கம்புதாரணி. (3)

கம்புதாரணி ஆலயத்துக்கு (48) அம்சம் அக்கினிதிக்கிலுள்ளவள் ‡ பாணும்பிகை. (4)

சிவாலயம் 3.

ஷை - பாணும்பிகைக்கு (4) அம்சம் தெற்கிலுள்ளவர் புண்ணிய கோடீசர் (1)

---

௦ இவ்வம்மை துரோபதி எனவும். * இவ்வம்மை குதிரை பலி கொண்ட கோயிலாத்தாள் எனவும். † வலம்புரிவிநாயகரும் சுப்பிரமணியக்கடவுளும் வரதராஜர் கோயிலிலுள்ளவர்கள். ‡ இவ்வம்மை கிராம ரக்ஷணி எனவும், வேலாத்தாள் எனவும் வழங்கப் படுகின்றனர்.

புண்ணிய கோடீசருக்கு (15) அம்சம் வாயுதிக்கி லுள்ளவர்
மணிகண்டேசர். (2)
மணிகண்டேசருக்கு (10) அம்சம் வடக்கி லுள்ளவர்
சத்தியநாதீசர். (3)

வரலாறு

(வல்லபுரி விநாயகரை) பிரமன் தான்செய்யத் தொடங்கிய அஸ்வமேத நூதுக்கு வரும் இடையூறுகளைப் போக்குதற்கும்,— (சப்தபிரமசாரியசக்கடவுளை) சாதகாசாரியராகவிருந்ததற்கும்,— (பாகுசாலிகையை) சுவாசினி (சுமங்கலி) பூஜைக்கும்,— அஸ்வமேதத்துக்குக் கொண்டுவந்த குதிரையைக் களவினாற் கொண்டுபோன அயாசுரனைப் பலிகொண்ட (க்ஷேத்திராங்கியை) பலி கொள்ளுவதற்கும்,— விஷ்ணுமூர்த்தியைப் பூஜித்து அவரிடத்தில் சங்கினைப்பெற்ற (கம்புதாரணியையும்) (பாணம்பிகையையும்) யாகத்துக்குக்காவலாக விருத்தற்கும்,— (புண்ணிய கோடீசரை) யாகாரம்பத்தில் பூசிப்பதற்கும்,— (மணிகண்டேசரையும்) இந்திரன் தனக்குவந்த யோனியன் என்னும்பெயர்போய்ச் சஹஸ்ராக்ஷன் என்னும் பெயரவரப் பூசித்த சத்தியநாதீசரையும், அவுந்காதா (உபதிஷ்டா)க்களாக விருந்து மந்திரங்களை யெடுத்து ஓசைபட உச்சரிப்பதற்கும்,— அவரவரை அந்தந்த ஸ்தானங்களில் அமைத்துக்கொண்டனன்.

விஷ்ணுவாலயம் 8

சத்தியநாதீசருக்கு (12) அம்சம் தெற்கு திக்கிலுள்ளது
யதோத்காரிசந்நிதி (1)
யதோத்காரி சந்நிதிக்கு (5) அம்சம் அக்கினி திக்கிலுள்ளது.
குகாநரசிம்மர்சந்நிதி (2)
குகாநரசிம்மசந்நிதிக்கு (5) அம்சம் நிருதி திக்கிலுள்ளது
அஷ்டபுஜர்சந்நிதி (3)
அஷ்டபுஜர் சந்நிதிக்கு (5) அம்சம் வாயுதிக்கி லுள்ளது.
வித்தியாகுண்டர்சந்நிதி. (4).

வித்தியாகுண்டர் சந்நிதிக்கு (5) அம்சம் தெற்குதிக்கிலுள்ளது ○ நரசிஹ்மர்சந்நிதி (5)
நரசிஹ்மர்சந்நிதிக்கு (7) அம்சம் வடக்குதிக்கிலுள்ளது தீபபிரகாசர்சந்நிதி (6)
தீபபிரகாசர் சந்நிதிக்கு (21) அம்சம வடக்கு திக்கிலுள்ளது வைகுண்டர்சந்நிதி (7)
வைகுண்டர் சந்நிதிக்கு (5) அம்சம் வடக்கிலுள்ளது பவளவண்ணர்சந்நிதி (8)

வரலாறு.

(யதோத்காரிப்பெருமாள்) பிரமன் செய்யத் தொடங்கியயாகத்தை அழிக்கவெண்ணி (வேகவதி) என்னு நதிருபமாய்வந்த சரஸ்வதியின் கர்வத்தையடக்கும்பொருட்டு நிர்வாணியாய்ச் சயனித்திருந்தவர்,— (குகாநரசிஹ்மப்பெருமாள்) இந்திரன் சாபத்தால் * கஜேந்திரனை காலத்தில் வரதராஜர் சந்நிதியில்வந்து தன்து இதயமாகிய குகையில் பூஜிக்கபட்டவர்,—(அஷ்டபுஜப்பெருமாள்) மாயை என்னுங்காளியோடு போர்செய்து அவளைக் கீழேதள்ளி சிரசினமேல் வீற்றிருப்பவர்,— (வித்யாகுண்டப்பெருமாள்) முன்சொன்ன சரஸ்வதியின் மானத்தைப் போக்கவந்த காலத்தில்அவளால் பூஜிக்கபபட்டவர்,— (நரசிஹ்மப்பெருமாள்) பூர்வத்தில் கபாலிஎன்பவனைக் கொன்று அவனால் விடபட்ட அஸ்திரங்களை விழுங்கி ஜீரணமாக்கிக் கொண்டவர், (தீபப்பிரகாசப பெருமாள்) பூர்வத்தில மாயாநலன் என்பவனைத் தீபம்போல் தன் கரத்திற்றாங்கினவர்,— (வைகுண்டப்பெருமாள்) தண்டீரராஜனுக்கு வைகுண்ட தரிசனங்காட்டினவர்,— (பவளவண்ணப் பெருமாள்) பூர்வத்தில் அசுரர்களுடைய ரத்தத்தைப் பானஞ்செய்தவர்.

† முத்திரை 5.

முன்சொன்ன பவளவண்ணர் சந்நிதிக்கு (46) அம்சம்

○ இது சிங்கப் பெருமாள் என வழங்கும் * யானையான காலத்தில். † அடையாளம்.

அக்கினிதிக்கில் வரதராஜப்பெருமாளிடம்.(1)
வரதராஜப் பெருமாளுக்குப் பின்பக்கத்தில் (1) அம்சம்
கிழக்குதிக்கில் இரண்டுபல்லிகளிடம் (2)
பல்லிகளுக்கு(2)அம்சம் தெற்குதிக்கில்
இருபத்துநான்குபடிகள்(3)
அப்படிகளுக்கு(1)அம்சம் மேற்குதிக்கில் இலக்ஷ்மிதேவி
வீற்றிருக்கும் அர்த்தாசனம் (4)
அந்த அர்த்தாசனத்துக்குசமீபம(1) அம்சமாசான திக்கில்
புண்ணியகோடிவிமானம்.(5)

வரலாறு.

(வரதராஜப் பெருமாளுக்குப்)பூதேவியார் அளவிறந்த புஷ்பங்கள் கொடுத்து, அவரைவிவாகஞ்செய்து கொண்டனர்,— (இரண்டு பல்லிகள்) பூர்வஜன்மத்தில் பிராமணராக விருந்து சாபத்தால் பல்லிகளாயின,— (24படிகள்) வரதராஜர் சந்நிதிக்குப் போகமுன் தேவசில்பியினால் நிர்மிக்கப்பட்டவை,— (அர்த்தாசனம்) லக்ஷ்மிதேவி யானவள் தன்னைவரதராஜமூர்த்தி விவாகஞ் செய்துகொள்ள வீற்றிருந்தவிடம,—(புண்ணியகோடிவிமானம்) வரதராஜமூர்த்தி எழுந்தருளியிருப்பதற்கு இந்திரனு லனுப்பப்பட்டது.

தீர்த்தம் 4.

புண்ணிய கோடி விமானத்துக் கு(2) அம்சம் ஈசான திக்கில் அனந்தசரசு—(1)
அனந்தசரசுக்கு(2)அம்சம்வாயுதிக்கில்
பக்தோதயசரசு(2)
பக்தோதயசரசுக்கு (3) அம்சம் வடக்குதிக்கில்
இந்திரதீர்த்தம்(3)
இந்திர தீர்த்தத்துக்கு(25)அம்சம் அக்கினிதிக்கில்
பாஞ்சாலிகைதீர்த்தம்(4)

வரலாறு.

(அனந்தசரஸில்) முன் ஆதிசேஷன் ஸ்நானஞ்செய்து பூமியைத்தாங்கும வல்லபத்தைப் பெற்றனன்,— (பக்தோதயசரஸ) விஷ்ணுபக்தர்கள் ஸ்நானஞ்செய்தால் அவர்களுக்கு ச் சாவபாவங்களையும் போக்குவது,— (இந்திரதீர்த்தத்தில்) இந்திரன் ஸ்நானஞ்செய்து ஆயிரங்கண் பெற்றனன்,— (பாஞ்சாலிகை தீர்த்தம) காளிகாதேவியின் பொருட்டு விஷ்ணுமூர்த்தியினது தரிசனமென்னும் சக்கரத்தினால் உண்டாக்கப்பட்டது.

ஆக விஷ்ணுக்ஷேத்திரமாகிய இவ்வெல்லையில் விநாயகராலயம் (1) ஸ்கந்தராலயம் (1) துர்க்காலயம் (4) சிவாலயம (3) விஷ்ணுவாலயம் (8) முத்திரை (5) தீர்த்தம் (4).

இந்த விஷ்ணுசாலையில் இவையெல்லாம் தேவியினுடைய ஆஜ்ஞையினால் எப்பொழுதுங் காணப்பட்டு வருகின்றன. இதில் வசிப்போர்க்கு வைகுண்டவாசபல னுண்டாமாதலால் இது பூலோகவைகுண்ட மெனப பெயர்பெற்றது

தீர்த்தபலன்

அநந்ததீர்த்தத்தில் திருமாலுக்குப்பிரீதியாகிய சனிவாரத்தில் ஸ்நானஞ்செய்வோர்க்குக் காவேரியில் ஸ்நானஞ்செய்தபலனுண்டாகுமென்று ஆதிசேஷனும், பக்தோதயதீர்த்தத்தில் ஏகாதசி திதியில் ஸ்நானஞ் செய்வோர்க்குத் திருப்பாற்கடலில் ஸ்நானஞ்செய்த பலனுண்டாமென்று வரதராஜமூர்த்தியும், இந்திரதீர்த்தத்தில் புதவாரத்தில் ஸ்நானஞ்செய்வோர்க்கு யமுனாநதி ஸ்நானபலமும் இந்திரபதமும் உண்டாமென்று இந்திரனும், பாஞ்சாலிகா தீர்த்தத்தில் திருவோணம் கேட்டை நக்ஷத்திரங்களில் ஸ்நானஞ்செய்தால் விரஜாநதியில் ஸ்நானஞ்செய்த பலனும் சகல ஐஸ்வர்யமு முண்டாமென்று காளிகா தேவியும் வரங்கொடுத்தனர். இந்த விஷ்ணு க்ஷேத்திரமாகிய பூ வைகுண்டத்தில் வசிப்பவர் விஷ்ணு பதத்தை யடைவர். இதிற் சந்தேகமில்லை.

சர்க்கிரி வரலாறு.

சிந்துதீரத்தில் பாணகுண்டமென்கிற கிராமத்தில் வசித்த கோதரஜ்ஞரும் ருக்வேதியருமான கர்க்கிரி என்னும் ஒரந்தணரிருந்தனர். அவர் நித்யகர்மமான சந்தியாவந்தனாதிகளையும், பிதுர்க் காமாதிகளையுங் கைவிட்டுப் பிறர்பொருளைக் கவர்வதிலும் பரதாரகமனத்திலும் எப்பொழுதும் பிறர் போசனத்தையே விரும்புவதிலும் ஏனைய பாபசெய்கைகளைச் செய்வதிலும் மனமுக்க முடையவராயும் சாமர்த்திய முடைய வராயு மிருந்தனர். அவர் சித்திரை மாதத்தில் பார்க்கநதியிலுள்ள நெல்லிமரங்களி லேறி அக்கனிகளைப் பறித்துக்கொண் டிருக்கும் பொழுது காஞ்சி நகரத்தில ஹரிக்ஷேத்திர வாசியாராகிய ஓரந்தணர் அம்மார்க்கமாக மிகுந்த தாகத்தோடு செல்லும்பொழுது "அவருடைய தாகத்தைப் பார்த்து ஓபிராமணரே? நீர் தாகத்தோடு போவதாய்த் தெரிகின்றது,' ஆகையால் நான் நெல்லிக்கனி தருகின்றேன் அதைத் தின்பீராகில் தாகந்தீருமென்று ஒருபிடியளவு நெல்லிக்கனியைத்தந்து இதோ ஓர்தடாக மிருக்கின்றது என்று தடாகத்தையுஞ் சுட்டிக் காட்டித் தான் தன்னூருக்குச் சென்றனர். நெல்லிக்கனிபெற்ற அப்பிராமணர் அக்கனியை யுண்டு தடாகத்தில் தண்ணீரையும் பருகித் தாகந்தணியப் பெற்று யாத்திரையாகச் சென்றனர்.

சிலகாலங்கழித்து நெல்லிக்கனிதந்த அந்தப்பிராமணர் மரணமடைய, அவரைக் காலதூதர்கள் சமீபித்துக் கொண்டு போவதற்கு நடுங்கினவர்களாய் இவன் மஹாபாவி என்று பேரொலியிட்டு என்செய்வோமென் றேங்கினவர்களாய்க் காலபாசத்தாற் கட்டித் தண்டத்தால் அடித்தடித்து யமலோகத்துக்குக் கொண்டுபோய்விட்டனர். அப்பொழுது விஷ்ணுதூதர்கள் வந்து யமதூதர்களைத் தண்டித்து இவன் புண்ணியசாலி இவனை நீங்களடிக்கவும் பாசத்தாற்கட்டவும் யாயின்றோ இது நன்றாயிருந்தது என்று அவரைக் கட்டிய

பாசத்தை யவிழ்த்து புஷ்பவிமானத்திலேற்றி உபசாரமரியாதைகளோடும பரமபதங் கொண்டுபோய் நாராயணரிடத்தில் விட்டனா

இச்செய்தியை இயமனறிந்து வைகுண்டத்துக்குப்போய் நாராயண மூர்த்தியைக்கண்டு இந்தப்பிராமணன் என்னபுண்ணியஞ் செய்தனன். இவன்செய்த தெல்லாம பாவமே ஆகையால் எனதுலோகத்தில என்வசமா யிருக்கத்தக்கவன என்றுகூற, நாராயணர் இயமனைப்பார்த்துக்காஞ்சிக்ஷேத்திரத்தில ஆக்னேயதிக்கிலுள்ள பூலோகவைகுண்டத்தில் இந்தபிராமணன் ஒரு புண்ணியஞ் செய்திருக்கின்றனன் அது வொன்றனாலேமாய் அவன்செய்த பாவங்களை யெல்லாம போக்கி இந்த வைகுண்டத்துக்குவரும் புண்ணியசீலர்களுள் ஒருவனுக்கியது அவன்செய்த புண்ணியம் என்னையெனின், முன்சொல்லிய எனது க்ஷேத்திரத்திலிருந்து யாத்திரையால் ஒருபிராமணன் தாகத்தோடு செல்லும் பொழுது அவன் தாகந் தணிவதற்குத் தான் வைத்திருந்த நெல்லிக்கனியிற் சிலகொடுத்து ஓர் தடாகத்தையுங் காட்டினன். பின் அந்தப்பிராமணன் உண்டகனியும பானம் செய்த நீரும் எனக்கே அர்ப்பணமாயிற்று. ஏனென்றால் அந்தவிடத்தில் வசிப்பவரெல்லாம யானேயன்றி வேறில்லை. இனி நீ வந்தவழியைப் பார்த்துக்கொண் டேகலாம் என்றுகூற, இயமன் பயந்து நாராயணரையும் அந்தப்பிராமணரையும் பலமுறையும் வணங்கி என்னால நேரிட்ட அபராதத்தைப் பொறுத்தருளல் வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டு தன்னுடைய உலகமபோய்ச் சேர்ந்தனன்.

இரண்டாவது அத்தியாயம் விஷ்ணுக்ஷேத்திர வரலாறு.

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ திரிபுரசுந்தர்யைநம:

மூன்றாவது அத்தியாயம்

---*---

அத்திகிரிவரலாறு.

புண்ணியகோடிகள் வசிப்பதனால் புண்ணியகோடியெனப் பெயர்பெற்ற அத்திகிரியானது பாஞ்சாலிகை என்னும் நிர்த்தத்திற்கு அமசதூரம் வாயுதிக்கி லிருப்பது. அவ்விஷ்ணுக்ஷேத்திரத்திற்கு அலங்காரமாக வுள்ள இந்தக்கிரி முன்னொரு காலத்தில் இந்திரன் சாபத்தாலடைந்த யானை யுருவமாதலால் அத்திகிரி எனப் பெயர்பெற்றது.

சரஸ்வதிதேவி இவ்வுலகத்துக்கு வேண்டிய (௬௪) வித்தைகளுக்கும் நாம் மூலகாரணியா யிருப்பதனால் நாமே சிறந்தவள் நமக்குச் சமானமானவர் இங் கொருவருமில்லை என்று ஒருவரையுமதியாது இறுமாந்து உலாவிவந்தனள். இந்தச்சரஸ்வதிதேவியைப்போலவே, இலக்ஷுமி தேவியும் உலகத்துக்கு வேண்டிய சகல பாக்கியங்களுக்கும் நாம மூலகாரணியா யிருப்பதனால் நாமே சிறந்தவள் நமக்குச் சமானமானவர் எவ்வுலகினுமில்லை என்று ஒருவரையுமதிக்காது இறுமாந்து உலாவிவந்தனள். இவ்விருவரும் ஓர்கால் சந்தித்து அவருள் இலக்ஷுமிதேவி, சரஸ்வதிதேவியைப் பார்த்து நீ இறுமாந்து வருகின்றனையே உனக்கு என்ன பெருமை யிருக்கின்றது நீ என்முன் இப்படியும் வரலாமோ வென்று கூறினள். அது போலவே சரஸ்வதி தேவியும் இலக்ஷுமிதேவியைப் பார்த்துக் கூறினள். பின் இருவருக்கும் பெருங்கலகம் விளைந்து சுவர்க்கலோகமடைந்து இந்திரனைப்பார்த்து, இந்திரனே! எங்களிருவருள் யார்சிறந்தவள்? நீ நியாய விரோத மின்றி நடுவு நிலைமையாய் நின்று கூறுவா யென்றனர். இந்திரன் சரஸ்வதி தேவியைப் பார்த்து

சகல கலாவல்லி? இலக்ஷ்மிதேவி மண்ணுலகத்தாருக்கும் விண்ணுலகத்தாருக்கும் சகல சம்பத்தையுங் கொடுக்கு தெய்வமாயிருக்கின்றாள். அன்றியும் விஷ்ணுமூர்த்திக்கு பத்தினி, உனக்கு மாமி, உலகத்தாருக்குத் தாய், ஆகையால் இச் செந் தாமரையாளே சிறந்தவள் என்றனன். அது கேட்ட வெண்டாமரையாள் மிகவுங் கோபங்கொண்டு நீ நியாய விரோதமாய்க் கூறினமையால் நானிடுஞ் சாபத்தாக்குள்ளாவாய், உனது சம்பத்தை நிலைநிறுத்திக் கொள்வதற்கல்லவா இப்பொழுது இலக்ஷ்மியைச் சிறப்பாகக்கூறினை. நியாயமறியாதவுன்னிடம் யான் வந்தது என்னறியாமையே எனக்கூறித் தன்மனத்தில் இவ்விந்திரன் மிக அகங்காரியாயும் துஷ்ட சித்தமுடையவனாயும் மூடனாயும் இருக்கின்றான். இவனை இப்படியாக்கியது இவன் படைத்திருக்கும் தன கர்வமல்லவா வென்றெண்ணி இவனை எவ்விதத்திலாவது நமதுசாபத்துக் குள்ளாக்க வேண்டியதென்றாலோசித்து இந்திரனை நோக்கி ஓ இந்திரா? நீ பெற்றிருக்கும் ஐஸ்வரிய மதத்தினால் என்னைச் சிறந்தவளென்று கூறுவதற்கு உனக்கு நாவெழாமற் போயிற்றல்லவா! ஆனபடியால் நீ மத முடைய யானையாகக் கடவாயென்று சபித்துப் போயினள்.

அதுகேட்ட, இலக்ஷ்மிதேவி இந்திரனைப்பார்த்து ஓ இந்திரா! உனக்கு இச்சாபந்தீரும் உபாயமொன்றைக்கூறுகின்றேன். என்னையெனின், வரதராஜர் வீற்றிருக்கும் ஹரி க்ஷேத்திரத்தை யடையப் பெறுவையானால் இந்த யானைவடிவம் நீங்கும். நீ அந்த ஹரிக்ஷேத்திரத்தை யடைவதற்கோருபாயங் கூறுகின்றேன். பூலோகத்தில் சிம்ஹாசலமென்று ஒரு பர்வதமிருக்கின்றது அப்பர்வதத்திற்கு சமீபத்தில் தண்டகாரண்யமென்றொரு ஆரண்யமுள்ளது, "அவ்வாரண்யத்தில் விஷ்ணு பக்தனான பிரகலாதனென்பவனொருவனிருக்கின்றான். அவனிடத்தில் நீ சென்று (௩௨) எழுத்தோடுகூடிய நரசிம்ஹமந்திரத்தை உபதேசமுறையாகக்

கேட்டு ஏகாக்கரசித்தனாய்த் தியானஞ் செய்வையாயின் பூர்வஜ்ஞானமும வரதராஜ க்ஷேத்திரத்தை யடையும் புண்ணியமும் வல்லமையும் பெற்று அந்த ஹரி க்ஷேத்திரத்தை யடைந்து நரசிம்ஹ மூர்த்தியினால் கஜவடிவம் நீங்கப்பெறுவாயென்று அனுக்ரஹஞ் செய்து சென்றனன். அவ்வாறே யானைவடிவ மடைந்த இந்திரன் காஞ்சியில் ஹரிக்ஷேத்திரத்தையடைந்து நரசிம்மமூர்த்தியைத் தனது இருதயத்தில் தியானஞ்செய்ய அவர் அவனது இருதயத்தினின்றும் வெளிப்பட்டு அந்தக் கஜரூபத்தைத் தனது கைகளால் இரண்டாகப்பிளந்தனர். உடனே இந்திரன் சாபத்தினின்று நீங்கி தன்னுருவத்தைப் பெற்றுச் சென்றனன். நரசிம்ஹமூர்த்தி இந்திரனுடைய அந்தக் கஜரூபத்தைப் பர்வதமாக அநுக்கிரகஞ் செய்து ஸ்ரீதத இருதயமாகிய விடத்தைக் குகையாகக்கொண்டு அதில் யோகிகளைப்போல் யோகாரூடராய் வீற்றிருந்ததனால் குஹாநரசிம்ஹ ரெனப் பெயர் பெற்று விளங்குகின்றனர். வரதராஜ மூர்த்தியும் அந்த யானைவடிவாகிய மலையின்மேல் வீற்றிருந்ததனால் அத்திகிரிநாதரென்று பெயர்பெற்றனர். அம்மலையும் அத்திகிரி எனப் பெயர்பெற்றது

இந்திரன் குஹாநரசிங்கமூர்த்தியினால் சாபவிமோசனமுண்டாய்ச் செல்லும்பொழுது அத்திகிரியினின்றும் இரண்டு சிறுபிள்ளைகள் வரக் கண்டனன். அவ்விருவரும் அதிசுந்தரமுடைய வர்களாயும் வேதசாரமே பிழம்பாய்த் திரண்டிருப்பதுபோல் பேரொளி பெற்றிருக்குந் திருமுகமண்டலமுடையவர்களாயும் இருப்பதைப்பார்த்து அதிசயித்து அவர்களை நோக்கி ஓ சிறுவர்களே ? நீங்கள்யாவர் ? உங்களாச்சிரமமேது? இவ்வழியாய்வருங் காரணமென்னை? இம்மலையிலே எப்பொழுது ஏறினீர்கள்? இவை எனக்குத் தெரிவியுங்களென்றனன். ஐயா! நாங்கள் சிருங்கிபேரருடைய பிள்ளைகள் எங்கள் குலம் பிராமணகுலம். எங்களுக்குப் பெயர்

ஹேமன். சுக்லன் எங்கள் சூத்திரம் வைகானசசூத்திரம். எங்கள் ஆச்சிரமம் பிரமசரி யாசசிரமம். எங்கள் ஆசாரியர் கௌதமமுனிவர். யாங்கள் வியாகரண சூத்திரங்களிலும் மீமாம்ஸா சாஸ்திரங்களிலும் வல்லவர்கள். இதுவரையில் எங்கள் மரபு முதலியவற்றைக் கூறினோம்.

இனி வந்ததற்குக்காரணம் கூறுகின்றோம். கொங்கண தேசத்தில் எங்களாசிரியருடைய ஆச்சிரமம். அவர் விஷ்ணு மூர்த்தியின் பூஜைநிமித்தம் எங்களைப்பார்த்துத்தீர்த்தமும் சமித்துங் கொண்டுவரும்படிக் கட்டளையிட்டனர். யாங்கள் அவர்கட்டளைப்படி ஓர் சுத்தமான பாத்திரத்தில் தீர்த்தத்தை நிரப்பிப் பரிசுத்தமான விடத்தில் மூடாமல் வைத்து விட்டுச் சமித்துக்களுக்காக ஓர் மரத்தின்மேலேறிச் சமித்துக்களை யொடித்துக்கொண்டு கீழிறங்கி தீர்த்தத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு ஆச்சிரமத்தை யடைந்து ஆசிரியர் முன் தீர்த்தத்தை வைத்தோம் அப்பொழுது அத்தீர்த்தத்தினின்றும் ஒரு சிறிய பல்லி துள்ளி வெளியே விழுந்தது. நாங்கள் தீர்த்தத்தை மூடாமற் கொண்டு வந்து வைத்ததையும் அதினின்றும் பல்லி வெளியே குதித்தமையும் ஆசிரியர் கண்டு அறிவிலிகளே என்னகாரியஞ் செய்தீர்கள். நீங்கள் தீர்த்தத்தை மூடாமல் வைத்தபடியினாலல்லவா அதிற்பல்லி விழுந்தது. இனி இத்தீர்த்தம் பூஜைக்காகா. நீங்களுடைய பூஜைக்கு விக்கினஞ் செய்தவர்களானீர்கள் என்று கோபித்துப் பல்லிகளாகப் போகக்கடவீர்கள் என்று சபித்தனர்.

இந்திரனே? நாங்கள் அச்சாபத்தை யேற்றவர்களாய் வரதராஜர் வீற்றிருக்கின்ற இந்த மலையருகிலுள்ள விருக்ஷத்தில பல்லிகளாய் வாழ்ந்திருந்தோம். உன்னுடைய கஜரூபத்தை நரசிஹ்மமூர்த்தி பிளக்கின்றகாலத்தில் உனது துதிக்கையினால் நாங்கள் வாழ்ந்திருந்த மரத்தை முறித்தனை அப்பொழுது இந்த அத்திகிரியினுடைய பின்பக்கத்திற்றுள்ளிப் பாய்ந்தோம்.

உடனே சாபம் நீங்கப் பெற்றோம் இனிப் போய்வருகின்றோமென்று சொல்ல, இந்திரன் மகிழ்ந்து அச்சிறுவர்களைக் கையினாற் றடவி விடைகொடுப்ப அவர்கள் தங்களிடம் போய்ச் சேர்ந்தனர். பின் சாபம் நீங்கிய மகிமை விளங்கப் பொன்னினாலும் வெள்ளியினாலும் இரண்டு பல்லியுருவங்களமைத்து மேலே பிரதிஷ்டை செய்து இவ்விடத்தில இவ்விரண்டு பல்லிகளையும கையினால் பரிசித்து இவ்விடத்திற் றானே நின்று யாரொருவர் இந்த அத்திகிரியைத் தெரிசனஞ் செய்கின்றார்களோ அவர்கள் ஏகாதசியில் அகோராத்திரம ஹரிநாமசங்கீர்த்தனஞ் செய்ததையும விரதபலனையடையக்கடவர் என்று வரமளித்துச் சென்றனன். ஆதலால் ஹேம சுக்கிரர்களுடைய சாபம் நீங்குமாறு செய்த அத்திகிரியைத் தெரிசிக்கப் பெற்றவர்களும பரமபதத்தையடைவார்கள்.

மஹிமை.

பூர்வத்தில சரயுநதிக்கரையில் வசிக்கும் பரத்துவாச குலத்திற் பிறந்த சுக்லவேதியனான கனு என்னும் பிராமணனொருவன் சகல சாஸ்திரசம்பன்னனாயும் தனுர்வித்தையிற் சிறந்தவனாயும பிராஹ்மணவேடத்திற் சிறிதுங் குறைவில்லாதவனாயு மிருந்தனன். அவன் பூர்வ சன்மத்தால பாவகன்மத்திலாசையுடையவனாய் எப்பொழுதும் யாத்திரைசெய்வதிலேயே மிக விருப்புடையவன்போல் யாவருக்கும் புலப்படுத்தி யாத்திரார்த்தமாய்ச் செல்பவரோடு தானுஞ்சென்று மலை வனம் துர்க்கம் முதலிய மற்றவானவிடங்களிற் போகுங்கால் தான் கற்றிருக்கும் வில்வித்தையினுடைய சாமர்த்தியத்தினால் ஒருவரையும விடாது கொன்று அவர்கள் பொருள்களைக் கொள்ளைகொண்டு தன்னிடஞ்சென்று மனைவி மக்களுடன் வாழ்ந்திருந்தனன். ஓர் நாள் இவன் முன்போல் யாத்திராவாசிகளைக் கொலைசெய்கின்ற பொழுது அவர்களில் நைமிசாரண்யவாசியான் ஒரு விப்ரனிருந்தனன் அவ்விப்ர

இவ்வேதியன் செய்கையைக்கண்டு மனம்புழுங்கி அவனைப் பிடித் திறுகக்கட்டி நீ என்செய்கின்றாய் ? இந்தக்கொலைத் தொழிற்கா இந்தப் பிராமணவேடமென்று அவனை யிகழ்ந்து கூறி நீ கொலைத்தொழில் பூண்டவனுயினும பிராமணகுலத்திற் பிறந்தவனாதலால் உன்னைக் கொலைசெய்தல் பழுதென்றுகூறி ஓர்கத்தியை எடுத்து அவனது யக்ஞோபவீதத்தையும் சிகையையும் அறுத்துப் பின்னர் அவனைக் கட்டியுநட்டவிழத்து இவ் வழியே யோடிப்போவாய் இனி இவ்வழி ஒருபொழுதுந்திரும்பாதே என் றசசுரு றுத்தி ஓட்டிவிட்டனன். அந்தப்பிராமணன் அவனிறுக்கிய இறுக்கினுல சரீரம் புண்பட்டு ஓடிபபோவதற்கு முடியாமல் பையப்பைய நகாந்து தட்கோலம என்கிற ஊரையடையும்பொழுது பூர்வபுண்ணிய வசத்தால் இந்த அத்திகிரியைக்கண்டு மரண மடைந்தனன். அந்த அத்திகிரியினுடைய தெரிசனவிசேடத்தால் விஷ்ணு தூதாகள் வந்து அவனைத திவ்ய விமானத்தி லேற்றிக்கொண்டு விஷ்ணுலோகம் போயச்சேர்ந்தனா.

மூன்றுவது அத்தியாயம் அத்திகிரி வரலாறு முற்றிற்று

உ

ஸ்ரீ காமாக்ஷிதேவ்யைநம

நான்காவது அத்தியாயம்

வரதராஜ மூர்த்தி வரலாறு.

சங்குசக்ர கதா தாரியாய் ஸ்யாமளவர்ணராய் சர்வாபரண பூஷிதராய் நீலமணிபோற் சுந்தரராய் செந்தாமரைக் கண்ணராய் ஸ்ரீவத்ஸராய் ஸ்ரீதரராய் ஸ்ரீமானுய் பத்மா

க்ஷராய் பத்மநாபராய் இரத்னகர்ப்பராய் கிரீடகுண்டல தாரியாய்ச சவ்யாவ்ய பாகங்களில் ரமா பூமியாகிய மங்கைய ரிருவர் சாமரைக ளசைக்கப் புண்ணியகோடி விமானத்தில வீற்றிருந்து பிரமனுக்கும் தனது பக்த ஜனங்களுக்கும் சர்வா பீஷ்டங்களையுங் கொடுக்கும் வரதராஜமூர்த்தி பிரம னுக்குச் சிருட்டி கண்டங்கொடுத்த வரலாற்றைக் கூறுகின் றேன்.

நான்தான் சிறந்தவளாமென்று வாதாடி முன்சென்ற சரஸ்வதி இலட்சுமியாகிய அவ் விருதேவியரும் அவ்வளவி லொழியாது மீளவுங் குரோதத்தையே மேற்கொண்டு பிரம னிடஞ்சென்று மாதர்களிற் சிறந்தவள் யாவள் என்று கேட்ட னர் பிரமனும் இந்திரனைப்போலவே இலக்ஷுமியே சிறந்த வளென்றுகூறினன் அதுகேட்ட சரஸ்வதி கோபமடைந்து இந்திரனைச் சபித்தோம் இவர் கணவராயிருப்பதால் சபிக் கலாகாதென் றெண்ணிப் பிரமதேவன் கையிலிருக்கும் விஷ் ணுமூர்த்தியினால் கொடுக்கப்பட்ட தன்னம்சமாகிய சிருட்டி கண்டத்தைப் பிடுங்கித் தன் சரீரத்தி லொடுக்கிக்கொண்டு அவ்விடத்தில் இல்லாமற் சென்றனள்.

பிரமனுக்குப் பின் சிருட்டிசெய்யும் வன்மையற்றுப் போகவே சர்வ சராசரங்களுந் தோன்றுதலிலவாயின அது கண்ட பிரமன் சிந்தாகுல மடைந்து நம்முடைய பத்தினி என்னசெய்தாள்! நாம் வைத்திருந்த தண்டம் அவளுடைய அம்சமா யிருந்தபடியினாலல்லவா அதனைப பிடுங்கிக்கொண் டனள் ஆயினும் அதுதண்டத்தைக் கொடுத்தவள் இவளல் லவே விஷ்ணுமூர்த்தியல்லவா நமக்குக்கொடுத்தவர், அதனை யவர்பாற் பெறுவோம் என்றெண்ணி இனி இந்தச் சரஸ்வதி யால நமக்காவதென்னை? அவளுடைய முகத்தையும் பார்க்க க்கூடாதென்று குரோதங்கொண்டு இமயமலையையடைந்து விஷ்ணுமூர்த்தியை நோக்கித் தவஞ்செய்து வந்தனன்.

விஷ்ணுமூர்த்தி இவனது தவத்துக் கிரங்கிப் பிரசன்ன ராய்ப் பிரமனே! யாது வேண்டித் தவஞ் செய்கின்றனை

என்று வின்வ, பிரமன் என்றந்தையே! சிருட்டி நிமித்தம் உமமால் கொடுக்கப்பட்ட தண்டத்தை வாணி தன்வன்மையால் அபகரித்துக் கொண்டனள். அதுமுதல் சிருட்டித் தொழில் நின்றுவிட்டது. இனி அத்தண்டமின்றி எவ்வாறு சிருட்டிசெய்வே னென்றனன் திருமால் நீ நூறு அஸ்வமேதம இளாவிருதகண்டத்திற் செய்வையாயின் அத்தண்டங்கிடைக்கும் அங்கு நூறு செய்ய முடியாதாயின், நூறு அஸ்வமேதபலனை ஒரு அஸ்வமேதஞ் செய்வதினாலேயே யடையக் கூடுமான ஒருக்ஷேத்திர மிருக்கின்றது, அது காஞ்சியாம அவ்விடத்திற் சென்று உத்தமோத்தமமாகிய அத்திகிரியின் முன்பிரதேசத்திலிருந்து ஒரு அஸ்வமேதஞ்செய்தால இளாவிருத கண்டத்தில் நூறுஅஸ்வமேதஞ்செய்த பலனுண்டாகும இதிற் சந்தேகமில்லை. ஆகையால அஸ்வமேதம நூறாவது ஒன்றாவது முன்குறித்த விடங்களிற் செய்வாயாகில அந்த ஓமகுண்டத்தில் நான்வெளிப்பட்டுவந்து சிருட்டிதண்டந் தருகின்றேன் இதிலையமில்லை. இனி நீ இருளாவிருத கண்டத்திலாவது, காஞ்சியில் விஷ்ணு க்ஷேத்திரத்திலாவது செய்வாயாக உன்னுடைய இஷ்டம் என்று அனுக்கிரகஞ் செய்து மறைந்துபோயினர்

பிரமன் மகிழ்ந்து ஒரு அஸ்வமேதமேசெய்ய வுத்தேசித்து அதிகவிரைவாய் அத்திகிரியையடைந்து அத்திகிரிக்கு மேற்பக்கத்தில் நரசிம்ஹருடைய சந்நிதியில் தேவசிலபியைக்கொண்டு விதிபபடி யாககுண்டமமைத்து ஒரு வருடஞ் செய்யத்தக்க இந்தயாகம் நிர்விக்கினமாய் நிறைவேறவேண்டுமென்று விக்னேஸ்வரப் பிரார்த்தனைசெய்து விதிமுறையாக அந்தயாகத்துக் குரிய லக்ஷண மமைந்துள்ள அஸ்வத்தைக்கொண்டு வந்து அபிஷேக அலங்காரங்கள் செய்து நீலமாயும் சுவர்ணமயமாயுமுள்ள வஸ்திரங்களால் அலங்கரித்து அதன்மத்தகத்தில் பொன்பட்டங்கட்டி நேத்திரபட்டந்தரித்து யதேச்சையாகப் போகும்படிச் செய்து யக்ஷ கந்தர்வ ராக்ஷசர்களால் யாதொரு தீங்கும் வராவண்

ணைங்காதது அதனைமீட்டுக்கொண்டுவரச்செய்து யாகசாலையிலுள்ள யூபஸ்தம்பத்திற் கட்டி அதன்காதில் "தத்சக்ஷுஸ" என்னும் மந்திரத்தினால் நேத்திர பட்டத்தை யவிழ்த்து தன்னுடையபீடத்தில் தர்மபத்தினியை ஆவாகித்துக்கொண்டு பின்னர் சுப்பிரமணியக்கடவுளைச் சாதகராகவும், மணிகண்டீசரை உதகாதாவாகவும், வருணனைச் சோமமாகவும், யமதர்மராஜனைச் சஸ்தரமாகவும், சாதான்ஹிகரைப் பௌரோகிதராகவும், இருடிகள் முதலான தேவகந்தர்வ யக்ஷ கின்னர அப்சர சித்த சாத்யர்களை ஏனைய தொழில்களுக்காகவும், கணத்யக்ஷர் க்ஷேத்திர பாலகர் யோகசிம்ஹா முதலியோரை யாக ரக்ஷார்த்தமாகவும் அந்தந்த ஸ்தானங்களில் அவரவரை யேற் படுத்திக் கொண்டு யாகஞ்செய்ய எத்தனித்து "ஷட்பர்யவாம்சகை:" என்பதாதிமந்திரங்களால் கவாஸ்தானங்களாகிய ஷடங்கங்களில் அவ்வவ் வங்க தேவதைகளைப் பூசித்து அந்த வபைகளை யெடுத்து யாகாங்க தேவதைகளை யுத்தேசித்து ஓமஞ் செய்யத் தொடங்கினன்.

இச்செய்தியைச் சரஸ்வதிதேவியறிந்து பத்நியுக்தமாகச் செய்யவேண்டிய யாகத்தைப் பத்நியில்லாமலே செய்யத்துணிந்தது மிகநன்று, இவ்விதியை எங்குக்கண்டனர்! இதுதானோ இவர்விதியென்று பொய்படைத்ததற்கு லக்ஷணம்! இதுயாருடைய கற்பனையோ! என்று பலவாறுகவெண்ணி அடங்காத குரோதங்கொண்டு ஆ! ஆ! இவரை விட்டேனா! யாகத்தை முடிக்கச் செய்வேனா!! அப்படிமுடிக்கச் செய்ய விடுவேனாயின் நானுங் கலைமங்கையாவேனோ! என்று பல வீரமொழிகள்பேசி மஹாகோபங்கொண்டு தனது மாயையினால் அளவிடப்படாத அக்னி ரூபியாயிருக்கின்ற மாயா அநலனை யுண்டாக்கிப் பிரமன் யாகசாலைக் கேவினள். அதுகண்ட விஷ்ணுமூர்த்தி அவ்வனலனை ஓர்கையில் தீபம் போலேந்திக்கொண்டு தீபப்பிரகாசராயினர். பின் கபாலா

ஸ்திரத்தைப் பிரயோகஞ்செய்ய அதனைச் சிம்ஹரூபமாய்ப் பக்ஷித்து நரசிம்ஹராயினர். அதன்பின் அனேக அசுரர்களேயும் அவர்களைக்கொன்று உதிரபானஞ்செய்து செந்நிறமடைந்து பவளவண்ணராயினர். அதன்பின் ஏவிய காளியைத் தனது எட்டுத் திருக்கரங்களாலும் பிடித்திறுக்கிப் பூமியிற்றள்ளி அவள் சிரசின்மேல் அட்டகாசமாய் வீற்றிருந்து அஷ்டபுஜராயினர். பின்னர் சரஸ்வதி தன்னால் விடப்பட்டதும், விடப்பட்டவரும் விஷ்ணு மூர்த்தியினால் பாழ்பட்டுக்கண்டு இனிநாமே செலவோம் இந்தவிஷ்ணு என் செய்வார் பார்ப்போ மென்றெண்ணி, முன் மஹாதேவியை வெருட்ட அதிகவேகமாய்ப் பெரும் வெள்ளங் கொண்டு வந்த கம்பைநதியும், நந்திமலையினின்றும் பெருவெள்ளமாய்ப் பெருக்கெடுத்துச் சமுத்திர சங்கமமாவதற்குச் சென்ற க்ஷீரநதியும், இப்பொழுது ஒன்றாகத்திரண்டு வருவதென்றெண்ணுமாறு மஹாப் பிரளயத் தோடும் அதிகவேகமாய் யாகசாலையை நோக்கிவந்தனள். அதுகண்ட விஷ்ணுமூர்த்தி இவ்வெள்ளம் சாக்ஷாத் சரஸ்வதியென்றே அறிந்து இவளைச் சுலபமாய் வென்றுவிட வேண்டுமென் றெண்ணினவராய் அவ்வெள்ளம்வரும் வழியிடையில் நிர்வாணியாய்க் குறுக்கே நன்றாய் கைகால்களை விரித்துப் படுத்துக்கொண்டனர்.

அவ் வலங்கோலத்தை வெள்ளரூபமாய் வருகின்ற சரஸ்வதிகண்டு இப்படியுஞ் செய்வாருண்டோ! இதுவா ஆண்பிள்ளைத்தனம்! இவர்தான் ஆண்பிள்ளைத் தன்மையைவிட்டாலும் நாம பெண்தன்மையை விடலாமாவென்று நாணங்கொண்டு அவ்வழிச் செல்லாது பிலத்தை யடைந்தனள்.

இச்செய்தியை யறிந்த பிரமன் மனமகிழ்ந்து விஷ்ணுமூர்த்தியி னுடைய கருணையைப் பாராட்டித் தான் செய்து கொண்ட சங்கற்பப்படி ஒருவருஷமும் நிறைவேறினமையால் பூர்ணாகுதி செய்து யாகத்தைப்பூர்த்தி செய்ய வெண்

ணி யாகத்தில்ஓமஞ்செய்துவந்த யாதொரு திரவியங்களோ அந்தத் திரவியங்களுடைய சேஷங்களை 0 யவாம்சங்களோ டுமெ * கவாம்சங்களோடுஞ் சேர்த்து நெய்யோடுகூட்டிச் சிருக்கில்வைத்துச் சருவத்தை மேலேமூடிக் கிழக்குமுகமாக நின்று விஷ்ணுமூர்த்தியைத் தியானித்து மந்திரங்களை மன சாதவுச்சரித்துப் பூர்ணாகுதி செய்தனர். உடனே அவ் வோமகுண்டத்தி னின்றும் விஷ்ணுமூர்த்தி சிருஷ்டி தண்டத்தோடும் வெளிப்பட்டுச் சிருட்டி தண்டத்தைப் பிரமனுக்கு அநுக்கிரகஞ்செய்ய நின்றருளினர்.

அவர் நின்றருளியகாலம் சுவேதவராக கல்பம் ஐந்தாவது வைவஸ்வதமனு கிருதயுகம் நரசிம்ம ரவதார காலம் யுவஸு வைசாகமீ மேஷத்தில் சூரிய னிருக்கிறகாலம் சுக்லபக்ஷ சதுர்த்தசி அஸ்த நக்ஷத்திரம் சூரியோதய காலமாகிய சுபதினமாகும் அக்காலத்தில் அவரது தெரிசனங்கண்ட பிரமன் பூமியில் தண்டாகாரமாக விழுந்து அஞ்சலியஸ்தனாய் நின்று சிருட்டி தண்டத்தை அவரால கொடுத்தருளப் பெற்றுக்கொண்டு தேகபரவசனாய் ஒருமுகூர்த்தகாலம நின்றனன். அதற்குள் இந்திரன் விஸ்வகர்மாவினாலை அந்த அத்திகிரியில் இருபத்து நாலுபடிகளையும் அதன் மேல் ஓர்புண்ணிய விமானத்தையு மமைத்து அதில்பல்லிகளுடைய முத்திரையுநெரிய ஆலய முண்டாக்கினன். தேகபரவசனாய்நின்ற பிரமன் கண்களைவிழித்துப் பார்க்க அந்த வரதராஜமூர்த்தி புண்ணியகோடி விமானரூடராய்க் காக்ஷி கொடுக்கக்கண்டு முன்போல் பரவசமுற்று வரதராஜருடைய ஸ்ரீபாதத்தில் தன்முடியைப் பொருந்தவைத்து ஆனந்தக் கடலில் மூழ்கிக் களித்தனன். தேவர்களும் முனிவர்களுமா யாகாக்னியிற் றோன்றிய உஷ்ண சாந்தியின்பொருட்டு நெய்யினால் ஒருமுகூர்த்தகாலம திருமஞ்சனஞ் செய்து அறுசுவையோடு கூடிய மஹாநிவேதனத்தை நைவேத்தியஞ்செய்

0 யவாம்சமாவது யாகநிவேதனத்துக்காக வைக்கும் அன்னம்.
* கோம்சமாவது குதிரையி னிடத்திருந்து எடுக்கும் வபை.

வித்துப் பின் பிராஹ்மணர்களைப் போசனஞ் செய்வித்து அவர்களுக்கு வேண்டியவாறு ஆடை யாபரண கநத புஷ்ப தாம்பூலாதிக ளெல்லாங் கொடுத்து மகிழ்வித்தனர். உற்சவ ததின்பொருட்டு விஸ்வகர்மா வரதராஜருடைய அநுக்கிரக த்தைப்பெற்ற கஜேந்திரனைப்போல ஓர்யானையைத் தநத னன். இநதிரன் முத்துக்குடை தந்தனன். பிரமன் நவர தனமயமாகிய மகுடந்தநதனன். இவ்வாறு யாவரும் யானை முதலியவை யெல்லாந் தந்தபின்னர் அன்று மாலைக்காலத் தில் வரதராஜமூர்த்தி திவ்யாலங்காரத்தோடுங் கஜாரூட ராய் வீதியில் திருவோலக்கமா யெழுந்தருளிவர உற்சவத தை நடத்தி முன் போல் விமானத்தில் வீற்றிருக்கச் செ ய்து பின் அபீஷ்டவரதா வரதாவென்று தோத்திரஞ்செ ய்து இந்தக் காஞ்சியில் பிரசன்னராயிருநது பக்தர்களுக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்து வரவேண்டுமென்று பிரார்த்திததுக கொண்டு விடைபெற்றுத் தங்கள் தங்கள் பதங்களுக்குச்செ ன்றனர் பிரமதேவன் வரதராஜருடைய நாபிஸ்தானத்தில் மாணிக்கரூபமாய்ப் பதிநது பிரகாசித்தனன்.

பின்னர் வரதராஜமூர்த்தி தனது பக்தனான பிரமனை ப்பார்த்துத் தேவர்களுடைய வேண்டுகோளின்படி இக்கா ஞ்சிக்ஷேத்திரம் வைகுண்டத்தைப் பார்க்கிலும் அதிபாவன மாயிருப்பதால் எனக்கு அதிரம்யமாயிருக்கிறது. ஆகையா ல் இவ்விடத்தில் எனக்கு வருடந்தோறும் சித்திரைமாசம் எனது ஜன்ம நக்ஷத்திரமாகிய திருவோண நக்ஷத்திரத்தில் நெய்யினால் சஹஸ்ரதாரையில் அபிஷேகமும் பூஜையும் உற்சவமும் பிராமண போஜனமும் செய்விக்கின்றவர்கள் யாரோ அவர்கள் என்னால் பெறக்கடவனவாகிய அபீஷ்ட ங்களைப் பெறக்கடவர் என்று வரமளிததனர்.

மஹிமை,

யமுனாதீரத்தில் கோகுலக்ஷேத்திரத்தில் வாதராயண கோத்திரத்தில் யஜுர்வேதியான பானுவர்ண னென்னும்

பிராமணன் யாத்திரைமூலமாய் இந்த அத்திகிரியையடைந்தனன். அன்று வரதராஜருக்கு கிருதாபிஷேகமாக விருந்தமையான் அவ்வபிஷேக மகோற்சவத்தைக் கண்டு களிகதுப்புகழ்ந்து தன்னூரை யடைந்து சிலகாலம் வாழ்ந்திருந்து மரணமடைந்தனன். அவனைத் தேவகணங்கள் கொண்டுபோய்ச் சுவர்க்க பட்டாபிஷேகஞ்செய்ய, அங்குசிலகாலம் வாழப் பெற்றுப் பின்னர் அவ்விடத்தி னின்றும விஷ்ணு கணங்களால் சூழப் பெற்று வைகுண்டபதத்தை யடைந்து வாழ்ந் திருந்தனன்

நான்காவது அத்தியாயம் வரதராஜ மூர்த்தி வரலாறு.

முற்றிற்று.

உ

ஸ்ரீ திரிபுரசுந்தர்யைநம:

ஐந்தாவது அத்தியாயம்.

வேகவதி வரலாறு.

முன் சரஸ்வதி வரதராஜரால் அவமதிக்கப்பட்டு நாணங்கொண்டு கீழ்நோக்கிப் பிலத்தையடைந்தபின்னர் விஷ்ணு சாலையில் ஸ்ரீ வரதராஜ க்ஷேத்திரத்துக்கு மூன்று அம்சம் தெற்கில் வேகவதியென்கிற நதிரூபமாய்ச் செல்லத்தொடங்கினாள். அந்தக் கலைமகளுருவாகிய நதியானது உற்பத்தியானகாலத்தில் பிரம லோகத்தினின்று நந்திசைலத்தை யடைந்து அதினின்றும் பாலாற்றில் அந்தர்க்கதமாய்க் கலந்து இருபது யோசனைதூரம் வந்து ஹரிக்ஷேத்திரத்துக்கு மேற்கில் ஒன்றரையோசனை தூரத்தில் அந்தப்பாலாற்றுக்கு

வேருகப் பிரிந்து மறுபடியும் அந்தவிஷ்ணுசாலைக்குக் கிழக்கில் மூன்றரையோசனை தூரத்தில் முன்போல் பாலாற்றிற் போய்க்கலந்து சமுத்திரசங்கம மாயிற்று. அது இந்தப்புண்ணியகோடி க்ஷேத்திரத்தில் பிரவேசித்துச் சென்றபடியால் புண்ணியகோடியெனவும் பெயர் பெற்றது.

வேகவதி புண்ணியகோடியெனப பெயர் பெற்ற கலைமகளானவள் விஷ்ணு மூர்த்தியினுல் தனக்கு வந்த பரிபவம் நீங்கப்பெற்றுப் பேறுபெற்ற வரலாறு இனிவருமாறு.

நதிரூபமாய்ச் சென்ற சரஸ்வதி தேவியானவள் பின்னர் விஷ்ணுமூர்த்தியைத் தியானிக்க அவர் பிரசன்னராயினர். அவரை நோக்கி ஓ நாராயணரே! நான் நதிரூபமாய் வரும்பொழுது நீர் நிர்வாணியாய் என்முன் எதிர்ப்பட்டீரல்லவா? அதனுல் எனக்குமானபங்கமும் பதிவிரதாபங்கமும் வந்துவிட்டது இதிற் சந்தேகமில்லை. ஸ்திரீகளுக்கு இவ்விரண்டுந்தானே அங்கமும் லக்ஷணமும்? இவைபங்கப்படுமானுல் இருந்தாலென்! இறந்தாலென்! ஆகையால் எனக்கு அவ்விரண்டையும் நீர்தரவேண்டும், தராவிடில் நான்பிராணனைவிடுவேன் என்றனள். அதுகேட்ட விஷ்ணுமூர்த்தி மனமிரங்கி, ஓ சரஸ்வதீ! நீ எனது அம்சம். பிரமன்கையிலுள்ள சிருஷ்டி தண்டம் உன்னுடைய அம்சமாக என்னுலுண்டாக்கபட்டது. இங்ஙனமிருக்க இவற்றை மறந்து அத்தண்டத்தை உன்னுடைய சுதந்தரமாகப்பிடுங்கி உன்னிடத்தில் ஒடுக்கிக்கொண்டு அகங்காரத்தோடு வந்தனையன்றோ? அதனுல் உன்னைமானபங்கஞ்செய்து இப்பிலத்திலொடுக்கிப்பிரமனுடைய யாகத்தையுமுடித்து அவனுக்கு வேறு சிருஷ்டிதண்டமும் கொடுத்தேன். இப்பொழுது நீ அகங்காரத்தை விட்டு என்னைத் தியானித்து எனக்குக் கற்பு வரவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கின்ற படியால் யான்சொல்லுமுபாயத்தை மறுக்காது செய்வையானுல் கற்புடையவளாவையென்றனர். அதுகேட்ட சரஸ்வதி கற்பினையே பெண்ணல்

மாக வெண்ணினு ளாகலான் அவர்மொழிக் கிணங்கி அவ்வு பாயத்தைக் கூறுவீரென்றனள்.

விஷ்ணுமூர்த்தி ஓ சரஸ்வதி! நீ முன்போல் நதியுருவாகவே வெளிப்பட்டு முன்வந்தவழியே சென்று க்ஷீரநதியோடு கலப்பையாயின் கற்புநிலையழிந்த பாவம்போய்விடும். பின் அந்நதியோடு சமுத்திரசங்கம மாவாய். சங்கமமாகிச் செல்லுகின்ற உன்னழகைப் பிரமன்கண்டு உன்னிடத்திற் கொண்டிருந்த குரோதநீங்கி மகிழ்ச்சிகொண் டுன்னைக்காண ச சமுத்திரசங்கமஸ்தானத்தில் பிரசன்னமாவான். காஞ்சி க்ஷேத்திரத்துக்குக் கிழக்கெல்லையாயுள்ள சமுத்திர கட்ட சங்கமத்தினாலும், பர்த்தாவினுடைய தெரிசன விசேஷத்தினாலும் உனக்குச் சர்வதோஷமும் நிவர்த்தியாய்ப் பரிசுத்த தையடைவாய். பின்னர் பிரமன் உனக்கு அர்த்தாசனம (தன்னாசனத்திற்) பாதிகொடுத்துத் தழுவிக்கொள்ளுவனென்று அனுக்ரகஞ்செய்து சென்றனர்.

சரஸ்வதிதேவி அவராணையின்படியே க்ஷீரநதியோடு கலந்து அதிவேகமாய்ச் சென்று சமுத்திரசங்கம மானபொழுது பிரமன் மகிழ்ந்து தேவியையழைத்து அர்த்தாசனங் கொடுத்துக் கலைமகள் மகிழக் கலியாணஞ் செய்துகொண்டு 'ஹே, சரஸ்வதி! நீ அதிவேகமாய் நதிவடிவங்கொண்டுவந்த படியினால் இந்நதி வேகவதியென்று வழங்கக்கடவது. இதில் ஸ்நானஞ் செய்கின்றவர்களுடைய பாவம் அதிவேகமாய்ச் செல்லக்கடவது. அவர்களுக்குப் புண்ணியம் அது போலும்வளரக்கடவது என்று வரமளித்து கலைமகளோடுசத்தியலோகமடைந்து சிருஷ்டித்தொழிலைச் செய்துவந்தனன்

மஹிமை.

சிறந்த கங்கா தீரவாசியும் காசியகோத்ரஜனும் சாமவேதியுமான தௌமியநாதனென்னும் வேதப்பிராமணன்பாக்யவந்தனும் வித்வானுமிருந்தும் பரதாரகமனனாயிருந்தனன். அப்பாவத்தினால் கிழத்தனம்வந்த காலத்தில் குஷ்ட முதலிய பலவியாதிகளினாற் பீடிக்கப் பட்டு மனநொந்து

இதற்கு விமோசனமு முண்டாகுமோ வென்று பெரியோர் களைப் பணிந்துகேட்டனன். அவர்கள் மனமிரங்கி, ஓ அந்த ணனே ! நீ வேக வதியில் ஸ்நானஞ் செய்தால் தீரு மென் றனர். அப்படியே அவ்வந்தணன் வேகவதியை யடைந்து மூன்றுகாலம் ஸ்நானஞ் செய்ய அவனைப் பற்றி யிருந்த வியாதி யெல்லாந் தீரப்பெற்று பரிசுத்தனாய்த் திடசரீரத் தோடு தனது தேசம்போய்ச் சேர்ந்து தனதான்யாதி சகல சம்பத்துடன் வாழ்ந்திருந்து அந்தியத்தில் விஷ்ணு பத மடைந்தனன்.

ஐந்தாவது அத்தியாயம் வேகவதி வரலாறு

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ காமாக்ஷிதேவையுநம.

ஆறாவது அத்தியாயம்.

சிவ க்ஷேத்திர வரலாறு.

காஞ்சி க்ஷேத்திரத்தின்கண் வாயுதிக்கில் பராசக்தி யானவள் மஹா ருத்திரமூர்த்தியாய்ப் பிரமன்காணும் வண் ணங் காட்சி கொடுத்தருளினாராதலால் அது சிவக்ஷேத்திர மெனவும், உருத்திரசாலை எனவும் பெயர்பெற்றது.

இதற்குப் பெயர் ஐந்து.

அவையாவன:—

1 உருத்திரசாலை 2 † உருத்திர கோடி 3 கயிலாயம் 4 ஏகாம்பரம் 5 மஹாஸ்மசானம் என்ப

---

† ருத்திரம் என்னும் பதத்துக்கு இலிங்கமெனப் பொருளாக லானும், இலிங்க மூர்த்தங்கோடி அவ்விடத்தி லுளவாகலானும் அப்பெயரெய்தியது.

இதன் எல்லை.

சுவேதப்பெருமாளுக்கு (50) அம்சம் தெற்கி லுள்ள காயா ரோகணேஸ்வரராலயமே,—தெற்கெல்லை.
காயாரோக ணேஸ்வரராலயத்துக்கு (32) அம்சம மேற்கி லுள்ள கன்னிகேஸ்வர ராலயமே,—மேற்கெல்லை.
கன்னிகேஸ்வர ராலயத்துக்கு (25) அம்சம் வடக்கி லுள்ள கயிலாசநாத ராலயமே,— வடக்கெல்லை
கயிலாய நாதருக்கு (25) அம்சம் கிழக்கி லுள்ள சுவேதப்பெருமா ளாலயமே,— கிழக்கெல்லை.

இந்நான்கெல்லைக் குட்பட்ட பிரதேசமே உருத்திரசா லை எனப்படும் இவ்வெல்லையில் ஒரு சிவலிங்கார்ச்சனை செய் தால் கோடி லிங்கார்ச்சனை செய்த பலனுண்டாகும். அதுவு மன்றி அவ்வெல்லையில் ஒரு க்ஷணகாலமாவது அதில் அரை யாவது வசிக்கப்பெற்றால் எல்லாப் பாவங்களும் ஒழிந்து போம்.

இவ்வெல்லைக்குள்,—

முன்சொன்ன காயாரோகணருக்கு (44) அம்சம் வடக்கி லுள்ளவர். விகட சக்கர விநாயகர். (1)
விகட சக்கர விநாயகருக்கு (1) அம்சம் வடக்கி லுள்ளவர். மாவடி வைகுஞ் சேவ்வேள். (1)

துர்க்கை ஆலயம்.—4.

மாவடி கந்தபபருக்கு (1) அம்சம கிழக்கு திக்கில் பிரளயபந்தினிஆலயம். (1)
பிரளய பந்தினிக்கு (10) அம்சம தெற்கு திக்கில் சம்பத்கரீஸ்வரி ஆலயம். (2)
சம்பத்கரீஸ்வரிக்கு (10) அம்சம் மேற்கு திக்கில ரேணுகாம்புஜ வல்லிஆலயம் (3)
ரேணுகாம்புஜ வல்லிக்கு (25) அம்சம தெற்கு திக்கில் வீரவரேஸ்வரி ஆலயம். (4)

வரலாறு

(பிரளயபந்தினி) என்னுந்துர்க்கை கம்பாநதிப் பெருக்கைத் தேவியினது ஆஞ்ஞையினால் தடுத்துத் தனதுகபாலத்திலடக்கினவள்,-(* சம்பத்கரீஸ்வரி) என்னுந்துர்க்கை கஜாசுரனென்பவனைக் கொன்று ருஷிகளைக் காத்தவள்,—(ரேணுகாம்புஜ வல்லி) என்னுந் துர்க்கை சம்புக னென்னும் அநதகப் பிராமணனுக்குக் கண்கொடுத்தவள்,-— († வீரவரேஸ்வரி) என்னுந் துர்க்கை வீரபத்திர மூர்த்தியினுடைய கோபத்தைத தணிவித்தவள்.

சிவாலயம். 8.

முன்சொன்ன வீரவரேஸ்வரிக்கு(10) அம்சம் கிழக்கிலுள்ளவர். காயாரோகணேஸ்வரர். (1)

காயாரோக ணேஸ்வரருக்கு (36) அம்சம் வடக்கிலுள்ளவர் சுரஹரீஸ்வரர். (2)

சுரகரீஸ்வரருக்கு (10) அம்சம் நிருதியிலுள்ளவர். அநேக பத்தேஸ்வரர் (3)

அநேக பத்தேஸ்வரருக்கு (1) அம்சம் வாயுவிலுள்ளவர். கைலாச நாதர். (4)

கைலாச நாதருக்கு (6) அம்சம் தெறகிலுள்ளவர். ‡ பச்சிமேஸ்வரர். (5)

பச்சி மேஸ்வரருக்கு (24) அம்சம் ஈசானத்திலுள்ளவர் § காசிவிஸ்வேஸ்வரர். (6)

விசுவேஸ்வரருக்கு (3) அம்சம் வடக்கிலுள்ளவர் ஓணகாந் தீஸ்வரர். (7)

ஓணகாந் தீஸ்வரருக்கு (10) அம்சம் கிழக்கிலுள்ளவர். $ கச்சிமயானேஸ்வரர். (8)

---

* அரசாத்தம்மை கோயிலென வழங்கும். † வீரகாளியம்மை கோயிலென வழங்கும். இது பிள்ளைபாளயத்திலுளது. ‡ திருமேற்றளியென வழங்கும் இதுவும் பிள்ளைபாளயத்திலுளது. § இவரிடம்சர்வதீர்த்தக் கரையின் மேற்பக்கம். $ இவரிடம் ஏகாம்பரர் கோயிலில்

வரலாறு.

(காயா ரோகணேஸ்வரர்) யயாதி ராஜனுக்குச் சரீரத் தோடு முத்தி கொடுத்தவர்,— (சுரஹரீஸ்வரர்) தேவர்களு க்குவந்த மகேஸ்வர சுரத்தைப் போக்கி யவர்,— (அநேக பதேஸ்வரர்) விருத்திராசுரனைக்கொல்ல இந்திரனுக்கு வச்சி ராயுதங் கொடுத்தவர். முதற் கடவுளாகிய விநாயக மூர்த் தியினால் பூசிக்கப்பட்டவர்,—(கைலாசநாதர்) துண்டீரராஜ னுக்குக் கைலாச பதவியைக் கொடுத்தவர்,— (திருமேற்றளி நாதர்) வாலகில்யர்களுக்கு அபயங் கொடுத்து ரக்ஷித்த வர்,— (விஸ்வேஸ்வரர்) கங்காநதியின் பாவத்தைச் சர்வதீர த்தத்தினாற் போக்கியவர்,— (ஓணகாந்தீஸ்வரர்) ஓணனென் பவனும் காந்த னென்பவனும்வழிபட, ஓணனென்பவனுக்கு வாளாயுதமும், காந்த னென்பவனுக்குச் சூலாயுதமும் கொ டுத்தவர்,—(கச்சிமயானேஸ்வரர்) பண்டாசுரனைச்சங்கரிக் கு நிமித்தம் தமது சத்தியினால் உலகங்களையெல்லாஞ்சாம்ப லாக்கினவர்.

விஷ்ணு ஆலயம். 3.

முன்சொன்ன கச்சி மயானேஸ்வரருக்கு நிருதி திக்கிலுள் ளது பாண்டவப்பெருமாள்சந்நதி. (1)

பாண்டவப் பெருமாள் சந்நிக்கு ஈசான திக்கிலுள்ளது

* சந்திரகிரீவப்பெருமாள்சந்நதி (2)

சந்திர கிரீவப் பெருமாளுக்கு ஈசான திக்கி லுள்ளது.

சுவேதப் பெருமாள் சந்நதி. (3)

வரலாறு.

(பாண்டவப் பெருமாள்) பாண்டவர் களுக்கு வெற்றியுண் டாகத் தூதுசென்றவர்,— (சந்திர கிரீவப் பெருமாள்) ஏகா ம்பர நாதருடைய சடையிலுள்ள சந்திர காந்தியைத் தமது கண்டத்தில் தாங்கப் பெற்றவர்,— (சுவேதப் பெருமாள்) அந்தகார னென்னும் அசுரன் எங்கும் இருளை விளைவிக்க

* ஏகாம்பரநாதர் சந்நதி முதற் பிரகாரம் ஈசானத்தில்.

அவ்விருளைச் சந்திர வர்ணமாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற தம்மொளியாற் போக்கினவர்.

முத்திரை 5.

முன்சொன்னசுவேதப்பெருமானுக்கு (1) அம்சம் நிருதியில் கள்ளக் கம்பரிடம். (1)
கள்ளக் கம்பருக்கு (2) அம்சம் மேற்கில் மார்க்கண்டேய ரிருக்குமிடம். (2)
மார்க்கண்டேய ரிருக்கு மிடத்துக்கு (2) அம்சம்வடக்கில் ஏலவார்குழலியா ரிருக்குமிடம். (3)
ஏலவார்குழலியா ரிருக்கு மிடத்துக்கு (2) அம்சம் ஆக்னேயத்தில் வெள்ளைக்கம்ப ரிருக்குமிடம் (4)
வெள்ளைக்கம்ப ரிருக்கு மிடத்துக்கு (2) அம்சம்கிழக்கில் வீரபைரவ ரிருக்குமிடம் (5)

வரலாறு

(கள்ளக்கம்பர்) ஏகாம்பரனார் கள்ளவடிவங்கொண்டு அன்பாக் கருளியபின் இலிங்க ரூபமானவர்,— (மார்க்கண்டேயர்) சிவாஞ்ஞையினால் மார்க் கண்டேயரால் பூஜிக்கப்பட்டவர்,— (ஏலவார்குழலியார்) தேவசில்பியினால் நிர்மிக்கபட்டு ஏகாம்பர நாதரோடு சமாசனத்தில் சமமாய் வீற்றிருபபவர். இவ்வம்பிகை கங்கா தேவியினுடைய அம்சம்,— (வெள்ளக்கம்பர்) காமாக்ஷி தேவியார் பொருட்டுச் சிவனுடைய நெற்றிக் கண்ணிற் றோன்றிய கங்கை பின்னர் லிங்க ரூபமாய்த் திரண்டமூர்த்தம்,—(வீரபைரவர்) ஏகாம்பரநாதருடைய கட்டளையினால் கச்சிமயானத்தைக் காப்பவர்;

தீர்த்தம் 4.

முன் சொன்ன வீரபைரவருக்கு (1) அம்சம் வாயுவில் சிவகங்கைதீர்த்தம். (1).
சிவகங்கை தீர்த்தத்துக்கு (5) அம்சம்ஆக்னேயத்தில் மங்களதீர்த்தம். (2)
மங்கள தீர்த்தத்துக்கு (8) அம்சம் நிருதியில் சுரஹரதீர்த்தம். (3)

சுரஹர தீர்த்தத்துக்கு. (9) அம்சம் வாயுவில
பாண்டவதீர்த்தம்.(4).

வரலாறு.

(சிவகங்கை தீர்த்தம்) பிரமாண்டத்தினின்றும் வெளிப்பட்டு வந்தது. சகலபாவங்களையும்போக்கடிப்பது,—(மங்கள தீர்த்தம்) அங்காரகனது அக்கினி ரூபத்தைப் போக்கியது,— (சுரஹரதீர்த்தம்) தேவர்கட்கு வந்த மஹேஸ்வர சுரத்தைப் போக்கியது,— (பாண்டவதீர்த்தம்) பாண்டவதூதப் பெருமாளால் உண்டாக்கப் பட்டது.

தீர்த்தபலன்.

(சிவகங்கையில்) சோமவாரத்தில் ஸ்நானஞ்செய்வோருக்குக் கங்கா நதியில ஸ்நானஞ்செய்த பலனுண்டாமென்று உமாதேவியாராலும,—(மங்களதீர்த்தத்தில்) மங்களவாரத்தில ஸ்நானஞ்செய்தால் சரஸ்வதிநதியில் ஸ்நானஞ்செய்த பலனுண்டாமென்று அங்காரகனாலும் (சுரஹரதீர்த்தத்தில்) எந்தவாரத்திலாயினும் ஸ்நானஞ்செய்தால் கபிலா நதியில ஸ்நானஞ்செய்த பலனுண்டாமென்று தேவர்களாலும் (பாண்டவதீர்த்தத்தில்) திருவாதிரை நக்ஷத்திரத்தில் ஸ்நானஞ் செய்தால் கிருஷ்ணாநதியில் ஸ்நானஞ்செய்த பலனுண்டாமென்று பாண்டவர்களாலும் வரங் கொடுக்கப்பட்டன.

ஆக சிவக்ஷேத்திரமாகிய இவ்வெல்லையில் விநாயகராலயம் (1) ஸ்கந்தராலயம் (1) துர்க்கைஆலயம் (4) சிவாலயம (8) விஷ்ணுவாலயம் (3) முத்திரை (5) தீர்த்தம (4)

இந்த ருத்திரசாலையில் இவையெல்லாம் ஏகாம்பரநாதருடைய ஆஞ்ஞையினால் எப்பொழுதுங் காணப்பட்டு வருகின்றன. இதில் வசிப்போர்க்குக் கைலாசவாசபலனுண்டாகுமாதலால் இது பூலோககைலாச மெனப் பெயர்பெற்றது.

மஹிமை.

கிருஷ்ணாதீரத்தில் ஏலாபுரத்தில் ருக்வேதியும் கௌதமகோத்திரஞ்ஞனுமான கௌசிகனென்னும்பிராமணன்சதி,

கர்மஹீனனுய்த் துராசாரசம்பன்னனுய்ப் பூமியில் நிக்ஷேபங்களைக் காண்பதற்கு எங்கும் உலாவி மார்க்கங்களில் யாத்திரையாய்ச் செல்லுகின்ற லட்சணமுள்ள பாலர்களைத் தன்னிடத்திற் கழைத்துப்போய் அவர்களுக்கு வேண்டிய அன்னேதகங்களையும் திரவியங்களையுங்கொடுத்துப்பாதுகாத்து வந்து ஆறேழுமாதமாவது ஒருவருடமாவது கடந்தபின் நிக்ஷேபங் காணுமிடங்களிற் பலிகொடுத்து அத்திரவியங்களையெடுத்துக்கொள்வன். இவ்வாறு செய்துவருநாளில் காஞ்சிக்ஷேத்திரத்தி லிருந்து ஓரந்தணன் யாத்திரையாக மார்க்கத்தில் வரும்பொழுது அவனது தாகவேட்கையைக் கண்டுமனமிரக்கமுடையவனுய் நீர்மோர்கொடுத்தனன். சில நாள் கழிந்தபின்னர் அவன்மரணமடைய அவனை இயமன் பாசத்தாற்கட்டித்தனதுலகத்திற் கொண்டுபோயினன். சிவகணங்கள் அவனைமீட்டுக்கயிலாயத்திற்சேர்த்தனர். இதன் காரணமறியாது இயமன்கைலாயஞ்சென்று சிவபெருமானை வணங்கி இக்கொடுமையாளனிங்குவருவதற்குக் காரணமென்னையோவென்று வினவ, சிவபெருமானார் ஓ இயமனே! இவன் மகாபாதகனுயினும் ஒரு சிறுபுண்ணியத்தால் பல பெரிய பாவங்களைப்போக்கவல்ல ருத்திர சாலோயி னின்றும் வந்த ஓர்பிராமணனுக்குத் தாகந்தணிவித்ததனு லிங்குவரப் பெற்றனன் நீ செல்லக்கடவாயென்று விடைகொடுத்தனர்.

ஆறுவது அத்தியாயம் சிவக்ஷேத்திர வரலாறு.

முற்றிற்று.

உ

ஸ்ரீ திரிபுரசுந்தர்யைநம:

ஏழாவது அத்தியாயம்.

ஆம்பிர விருக்ஷ பிரபாவம்.

சைவமுனிவர்களாற் சூழப்பட்ட புண்ணியகரமான அநேக விருக்ஷங்கள் நெருங்கிய ஆரண்யத்தில்உருத்திரகோடி

சாலையில் பாண்டவதீர்த்தத்திற்கு(கச)அம்சம் உத்தரத்தில் வேதம் மா விருக்ஷரூபமாய் வளர்ந்தோங்கி நிற்கின்றது. அது சிவபீஜத்தினின்றுந் தோன்றியதாயும், ஸ்ரீகாமாக்ஷிதேவியினால் ஏகாம்பரதருவென்கிற திவ்வியநாமத்தால் துதிக்கப்பட்டதாயும், வேதசாகைகளே கிளைகளாகவுள்ள புண்ணிய சொரூபமாயும், பதினன்கு வித்தைகளே மல்லிகைக்கொடிகளாகப் படர்ந்திருப்பதாயும், சலப்பிரளயத்தில் மிதந்து வந்த மார்க்கண்டேயமுனிவரைக் காத்ததாயும், புராணாதிகளால் புகழ்ந்துரைக்கப்பட்ட சிறப்புடையதாயும் விளங்குவது.

மார்க்கண்டேயமுநிவரைக்காத்தவரலாறு.

ஓர்கால் கைலாசத்தில் அதிவிசித்திரமா யலங்கரித்திருந்த அந்தப்புரத்தில் போகமூர்த்தியாய் உமாதேவியாரோடு அர்த்தாசனத்தில் வீற்றிருக்கும்பொழுது சிவபெருமானுக்குமிகவும் பிரியரூபிணிகளாய் (சுச)கலைகளினின்றுந் தோன்றிய சத்திகோடிகள் அகங்காரங் கொண்டவர்களாய்ச் சிவபெருமானைச் சமீபித்து, எங்கள் நாயகரே! நீர் பார்வதிக்கு அர்த்தாசனங் கொடுத்திருப்பது போல எங்கட்குங் கொடுக்கவேண்டு மென்று பிரார்த்தித்தனர்.

சிவபெருமான் அவர்களைப்பார்த்து இவ்விடத்திலுள்ள புருஷரெல்லாம் என்னுடைய அம்சத்திற் றோன்றினவர். ஸ்திரீகளெல்லாம் கவுரியம்சத்திற்றோன்றினவர். ஆகையால் புருஷர்களுக்கு யான் தலைவன், பெண்களுக்குக் கவுரிதலைவி. இம்முறையால் கவுரியை நோக்க நீங்களெல்லாந் தாழ்ந்தவர்கள், தாழ்ந்தவர்களாகிய வுங்களுக்கு யான் சமாசனம் கொடுக்கத்தக்கதன்று, என்னோடு சமமாக சமாசனத்திலிருக்கத்தக்கவள பார்வதி யொருத்தியே என்றனர். அவ்வார்த்தையைக்கேட்ட சத்திகோடிகள் சிவபெருமானைப் பார்த்து என்னகூறினீர்? இது பக்ஷபாதமல்லவா! உம்மைப்போலும் இவ்வளவு முழுமோசமாகப் பேசினவரை யாங்கள் எங்குங்கண்டதில்லை. ஆ? ஆ? யாங்களா கவுரியம்சத்திற் றோன்

றினவர்கள் இந்தக் கவுரியல்லவா எங்க ளம்சத்திற் றோன்றி னவள்? இதனையறியார்போன்று எங்களுக்குச்சமமான ஆச னங் கொடுக்கமாட்டேனென்றது அடாது, எங்கட்கே கொ டுக்கவேண்டும். அன்றியும் இப்பார்வதிக்குப் பெண்களுக் கிருக்க வேண்டிய சாகசகுணமுதலியன விருக்கின்றனவா? மன்மதனுடைய லீலையிற் சிறந்தவளா? நாயகன் குறிப்பு முதலியவற்றை யறியும் நுண்ணறிவுடையவளா? கல்வியறி வில்மிகுந்தவளா? உருவமுதலாக எண்ணப்பட்ட ஆறுகுண ங்களால் நிறைந்தவளா? அந்தோ! ஒன்றுமிலலே, இருக்கு மாயின் எங்கட்கு அந்தமான்மியத்தைத் தெரிவியுமென்று சத்திகோடிகள் கூறிய வாய்மொழிகளைக்கேட்டு அவர்க ளகங்கார மடங்குமாறு ஓர்விளையாட்டாக அவர்க ளணிந்திருந்த வஸ்திரங்கள் நழுவிப்போகும்படிசெய்தனர். உடனே அச்சத்திகளெல்லாம நிர்வாணிக ளாய்ப்போக நாணமுற்றுப பூமியில்தண்டாகாரமாகப பணிந்தார்கள். அதனைப் பார்வதி யார்கண்டு அச்சத்திகோடிகள்எழுந்திருந்து கழன்றுபோன ஆடைகளை எடுத்து உடுக்குமளவும் தமதுநாயகருக்கு ஆந்தி ருவாணகோலந் தோன்றுதிருக்க அவருடையநேத்திரங்களை ஒருமுகூர்த்த காலம் மூடியிருந்தனர். அபபொழுது சூரிய சந்திராக்கினிக ளுடைய பிரகாசம்போய் எங்கும் இருண்ம யமாய் எல்லாவுயிர்களுஞ் செயலற்று இரு ளுருவாகவே யிருந்தன. அக்காலத்தில் சலபபிரளயமும் உண்டாயிற்று. அந்தக் கோரமாகிய வெள்ளத்தில் அழிவில்லாதவ ராகிய மார்க்கண்டேயமுனிவர் எல்லாவுயிர்களும் முழுகுவதைப் பார்த் ததிசயித்து இனி யாம் என்செய்யக்கடவோமென்று அந்தப் பிரளயத்தில் நீந்திவருகின்றபொழுது, ஒருபற்றுமி ல்லாது இவ்வெள்ளத்தில் நீந்திவருகின்ற நமக்கு ஒ ராதாரம் வேண்டுமென்று இச்சைகொண்டு சதாசிவ ஈஸான ருத்திர ஹரிப் பிரஹ்மாதி காரணரும், தேவியினுடைய திவ்யதிரு மேனியில் ஆசையுள்ளவரும், நாசரகிதரும், மஹாத் திரி புரசுந்தரிக்கு நாயகரும், நிர்க்குணருமான சாம்ஸ்வரஸ்ரத்

தியானஞ்செய்து, ஓகஈமேஸனே ! எனக்கு ஆதாரத்தைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று பிரார்த் தித்துச் சிரமத்துடன் வரும்பொழுது, உருத்திரசாலையில்சிதரூபராயும் யாவராலுங் காணக்கூடாத தேஜோ ரூபராயும் இருக்கின்ற ஏகாம்பரநாதரானவர்கருணையுடையவராய் அவரைரக்ஷிக்கும்பொருட்டுத் தம்முடைய சொரூபமாகவும் நான்கு வேதங்களையே நான்கு கிளைகளாகவு முடைய மாவிருக்ஷத்தை ஓர் க்ஷணத்துக்குள் தளிர் பூங் கனிகளோடு பிரளய சலத்துக்குமேல் வளர்ந்தோங்கச் செய்தனர்

அது கண்டமுநிவர் இது நம்பெருமான் கருணையேயாமென்று அம் மா மரத்தின்மேலேறிப பிரளய சலத்தைப் பார்த் தாசசரிய மடைந்து தனக் காதரவாய் நின்ற அவ்விருக்ஷத்தைச் சிவசொரூப மாகப் பாவித்து இது நம்மைப் பாதுகாக்க வந்த கருணைவடிவென்று நிச்சயித்து அங்கிருந்த வண்ணமே அதன் மூலமளவும் சோதி சொரூபமாகக காணப்படுந் துவாரத்தைக் கண்டு அவ்வழியே நுழைந்து அங்கு ஒளிப்பிழம்பாய் விளங்கும் பெரிய நகரத்தைக் கண்டு இதுவென்ன ஆச்சரியம் ! இந்த லயகாலத்திலும் யாதொரு நாசமில்லாமல சலமத்தியில் சோதி சொரூபமாய் விளங்குகின்றதே என்று அதனடியி லிறங்கவும், அவ்விடத்தில் சிவகுமாரரான ஷண்முகக் கடவுள் அம்மரத்திற் பழுத்திருக்கும் கனிகளைப் புசித்துக்கொண் டிருப்பதைப் பார்த்து மிகவும் ஆச்சரியங்கொண்டு வணங்கி, ஓ ஷண்முகக்கடவுளே ! இந்த க்ஷேத்திரத்தின் பெயரென்னை ? இந்த விருக்ஷம் எத்தன்மைத்து? தேவரீர் இப்பழங்களைப் புசித்துக் கொண்டு இங்குவசிக்குங் காரணமென்னை ? யாருடைய மகிமையினால் இநதஜலப்பிரளயத்திலும் இந்நகரமழியாதிருக்கின்றது ? இவையாவும் என்பால்கருணைகூர்ந்து அருளிச் செய்யவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, ஆறுமுகக்கடவுள் ஓ மார்க்கண்டேயனே ! இது காஞ்சிக்ஷேத்திரமென்று சொல்லப்படும். இந்த க்ஷேத்திரத்தைப் பிரளயங்க ளுண்டாகுந் தோறும் மஹாதேவி தனது தேஜோன் மயமாகியபிரகாசத்

தினால் அழிவுறாவண்ணம் காப்பாற்றி வருகின்றா னாதலால் இது பிரளயஜித்தெனப் பெயர்பெற்றது. இந்த விருக்ஷம் சாக்ஷாத்சங்கரருடைய சொரூபமாயுள்ளது; மஹாத்திரிபுரசுந்தரிக்கு நாயகராகிய காமேஸ்வரரே இந்த விருக்ஷபீஜமாயுள்ளவர். அதனாற்றான் இங்கிருக்கும் எனது கடவுளுக்கு ஏகாம்பரரெனத் திருநாமம். அவருடைய கருணை உன்னிடத்திலிருந்தபடி யினாற்றான் இந்த வெள்ளத்தில் அந்த ஏகாம்பரம் உனக்கு ஆதரவாயிற்று. இந்த விருக்ஷத்தின் கனியை யாரொருவர் பக்தியாகப் புசிக்கின்றார்களோ அவர்கள் வேத வித்யா குருவாகின்றனர். ஆகையால், நான் இப்பழத்தை நாடோறும் புசித்து வருகின்றேனென்றருள்செய்ய, மார்கண்டேயர் நமஸ்காரஞ்செய்து அம்மரத்தினடியில் தாமுமிருந்து அதன் கனியையுண்டு இந்தக் கனியை எவனொருவன் புசிக்கின்றானோ அவன் கோடி லிங்கார்ச்சனைப்பலனை யடைவானென்று வரங்கொடுத்து வாழ்ந்திருந்தனர்.

மஹிமை.

துங்கபத்திரா தீரத்தில் சிருங்கிசைலத்தில் வசிக்கின்றகிரௌஞ்சனென்னும் பிராமணன நாடோறும் சிவபக்தசிரோன்மணிகளாகிய பிராமணோத்தமர் பூசிக்கும் சுவர்னலிங்கங்களை யபகரித்து அதனை விற்றுச் சீவனஞ் செய்துவந்தனன். அப்பாவத்தால் அவனுக்குப் பதினாறுபிள்ளைகள் அலிகளாய்ப்பிறந்தன. அவனப்பிள்ளைகளைப்பார்த்துமிகவுந்துக்கித்து அவ்வலிரூபத்தை நிவர்த்திக்கப் புண்ய க்ஷேத்திரங்கடோறுஞ் சென்று தெரிசித்துக்கொண்டு வருங்கால், இந்த ருத்திர சாலையை யடைந்து மா விருக்ஷத்தைப் பார்த்து அதனடியில் ஒரு க்ஷணகாலமிருந்து தன்னிளைப்பை மாற்றிக்கொண்டு தன்னகரமடைந்தனன். மாவடியில் வாசஞ் செய்த புண்ணியவிசேஷத்தால் அப்பிள்ளைகள் புருஷரூபமடைந்தனர். அதனைப்பார்த்து இனி நம்முடைய குலம்விருத்தியடையும் இவ்வாறு விருத்தியடையச் செய்தது ருத்ரசாலையென் நிச்சயித்து ஆனந்தபரவசனாய் இளைப்பாறுவதற்குத் தங்கியிருந்த புண்ணியமே இவ்வளவு பெரும்பேற்

றைத் தருமாயின் அந்தக்ஷேத்திரத்தில் எப்பொழுதும் வசி ப்போமாயின் நழுக்குவரும்பலனை என்னவென்று மதிப்போ மென்று புளகாங்கிதங்கொண்டு அக்கணமே புறப்பட்டு கா ஞ்சிநகரத்திலுள்ள ருத்திரசாலையையடைந்து அவ்விடத்தில் நாடோறும் செய்யும்படி விதித்திருக்கும் ஒழுக்கங்களிற் றவ றுது நடந்து சிவ பூஜையிற் சிறந்தவனுய் வாழ்ந்திருந்து தே காந்தத்தில் சிவலோகமடைந்தனன்.

ஏழாவது அத்தியாயம் ஆம்பிரவிருக்ஷ பிரபாவம்.

முற்றிற்று.

உ

காமாக்ஷிதேவ்யைநம:

எட்டாவது அத்தியாயம்.

ரசாலேச பிரபாவம்.

வேதசொரூபமாகிய ஆமபிரவிருக்ஷத்திற்குக் கீழ்பால் அவ்விருக்ஷ மூலத்தில் சாக்ஷாத் சங்கரர் கதலி குசுமம (வா ழைப்பூப)போல் ஒரு அஸ்தப்பிரமாணஞ்சோதிசொரூபரா ய்உமாலிங்கனத்தினுல் குசகஞ்சண சோபிதராய்ப் பிரஹ்ம விஷ்ணு ருததிர மஹேஸ்வரராகியசதுர்மூர்த்திகளுக்கு மத யராயுள்ள சதா சிவானுக்கிரக மூர்த்தியாய் அகண்ட சச்சி தானநத தேஜோமயராய் மான்மழு வரதாபய அஸ்தங்களா ற் பிரகாசிக்கின்றவராய் தவள மேனியராய் நித்ய கல்யாண சுநதரராய் வியாக்ர சர்மதரராய் கஜசர்மோத் தரீயராய்ப் பஸ்மோதத்தூளித விக்ரஹராய் திரிநேத்திரராய்சந்திரசேகர ராய் சர்ப்பங்களாலும் கங்கையாலும் பிரகாசிக்கின்ற சடா மகுடதரராய்ச் சவ்யதக்ஷணங்களில் உமா தேவியுங் கங்கா தேவியும் நின்று வீசப்பட்ட சாமரைகளை யுடையவராய் ருத்திர கோடீஸ் வரராய் ஏகாம்பரமூலத்தி லுள்ளவராய் ஸ்ரீகாமாக்ஷி தேவியார் துதிக்க மகாப் பிரளயத்தைப் போக்கி

அவர் வேண்டியாங்கு பாணிக்கிரகணஞ் செய்து கொண்ட வராய் நித்தியகலியாண சுந்தரராய் விளங்குகின்றார்.

உமாதேவியார் முன்சத்திகோடிக ளுடையமானத்தைப் பாதுகாத்தற்பொருட்டு சிவபெருமானுடைய நேத்திரங்களைப் புதைத்த ஒருமுகூர்த்த காலத்துக்குள் பிரளயகோரமாய்க் காணப்படும் சர்வசங்கார காலத்தில் உலகமெல்லாம் அழிவுறுதல்போ லழிந்து சிருட்டியாதிகள் மாறி உயிர்களியற்ற வேண்டிய தருமங்க ளெல்லா மொழிந்துபோன அக காரணத்தால் பாவம் மேலிட்டு அப்பாவங்க ளெல்லாங் கருமைநிறங்கொண்டு தேவியாரது நித்தியசுந்தரமாகிய தேஜோரூபத்தைக் கருநிறமாக்கியது. அச்சமயத்தில் தேவியார இறைவன் கண்ணைப பொத்தியிருந்த கைகளை நீக்கித்தமது திருமேனி மாறுபட்டிருத்தலைப பார்த்து நடுக்கமுற் றதிசயித்து மனவருத்தமுற்று இதன்காரணம்யாதோவென்று சிவபெருமானைப பலமுறை பணிந்து ஹே ! தேவதேவா ! ! மஹாதேவா! கருணாகரா! சங்கரா! சொர்ணம்போற்பிரகாசிக்கும் என்மேனி பாவரூபமான கருநிறமடைந்து பார்ப்பதற்குச் சகியாத கோரமாகக் காணபபடுங்காரணம் என்னையோ வென்று வினவினர் சங்கரர் ஓ தேவியே ! இதுகருமைநிறமன்று நீ என்னுடைய கண்களை மூடியதனால் வந்த உயிர்களின் பாவத் திரட்சியாமென்றுகூறத் தேவிகேட்டு உளம் நடுங்கி, ஹே ! தேவ தேவனே !! ஜகந்நாதனே! சரணாகத வதஸலனே! கருணாநிதியே! யான்செய்தசர்வாப ராதங் களையும் கிருபையினால் க்ஷமித்தல் வேண்டும் என்று துதித்து, இதற்கு யான் செய்து கொள்ளத்தக்க பரிகாரமென்னையென்று கண்ணீரரும்பி மீளவுங்கேட்ப, சங்கரர் நீ விரைவாய்ப் பதரிகாச்சிரமத் துக்குச் சென்று அங்கு ஒரு குழந்தை வடிவங் கொண்டிருப்பாயாக, அவ்விடத்தில் புத்திரப்பேறு வேண்டிய காத்தியாயன முனிவன் வருவான், அவ னுன்னைப் பார்த்தவுடன் புத்திர காமந்தீர்ந்து மகிழ்ச்சியடைந் து ஞானதிருஷ்டியினா லுன்சொரூபத்தையு மறிந்து தன் னாச்சிரமத்துக்

குக் கொண்டுபோய் (8) வருடம் உன்னைச் சீராட்டியும் பூஜித்தும் வருவான். பின்னர் என் னாஞ்ஞையினால் *யோகதண்டம், ஜபமாலை, தீபஸ்தம்பம், இரண்டுகுடம், விசிறி, இரண்டு சாமரை, வித்யாதாரம், வியாக்ராசனம், புத்தகம், வறுத்தபயறு, கங்கைமணல், கங்காதீர்த்தம், குடை இவைகளைத்தருவான். அவைகளை நீபெற்றுக்கொண்டு உடனே மழையின்றி வறுமையடைந்திருக்குங் காசிக்குச்சென்று அன்னதானத்தா லவ்வறுமையைப்போக்கி அன்னபூரணியென்று பெயர்பெற்று யாவரும் புகழப் பன்னிரண்டுவருடம அவ்விடததிலிருந்து எத்திசையினுமிக்க தென்றிசையை நோககிச செல்லக்கடவாய். அப்படிச செல்லும்பொழுதுபுலித்தோல் சோமவிருத்தமாயும், குடம் ஆதாரபீடமாகிய அகன் சூத்திரமாயும, மணல் இலிங்கரூபமாயும், ருத்திராக்ஷமாலிகை பில்வமாலையாயும், குடை நாகாபரணமாயும், யோகதண்டம் திரிசூலமாயும், சாமரைகள் இரண்டுபெண்களாயும, விசிறி கிளியாயும், குடம் குடதீபமாயும, புத்தகம காமதேனுவாயும், வித்யாதாரம் ஊசியாயும், வறுத்தபயறு முளையோடுகூடினதாயும், கங்கை பாலாயும் † எந்தவிடததில் மாறுகின்றனவோ ‡அந்தவிடத்தைக் காஞ்சிக்ஷேத்திரமென் றறிவாயாக

---

* யோகதண்டம்சாக்ஷமாலாம் தீபாதாரம் கடத்வயம், வ்யஜனம் சாமரத்வந்த்வம் வித்யாதாரஞ்ச புஸ்தகம்,— வியாக்ராசனம் தப்தமுத்கம் கங்கா ஸைகதமேவச, கங்காதீர்த்தஞ்ச சத்ரஞ்ச க்ரிஹீத்வாச மனோன்மனி,— இவற்றால்யோகதண்ட முதலியன தந்தமை காணக.

† யத்ரவியாக்ராசனம் சோமவ்ருத்தம் தத்சூத்ரகம் கடம், ஸைகதம் லிங்கரூபஞ்ச ஜபாக்ஷா பில்வமாலிகா,— நாகபூஷணகம் சத்ரம் த்ரிசூலம் யோகதண்டகம், சாமரம் யுவதியுக்மம் வ்யஜனம் சுகரூபகம்,— கடதீபத்வயம் வன்னி ரூபங்கீதனுஸ்ச புஸ்தகம், வித்யாதாரம் சூசிகாஞ்ச தப்தமுத்கஞ்ச சாங்குரம், கங்காதீர்த்தம் பயோரூபம் பவேத் யத்ர மனோன்மனி, இவற்றால் வியாக்ராசன முதலியன மாறினமைகாண்க.

‡ தத்காஞ்சீநகரம்வித்தி தத்ரசோம சுவ்ருத்தகே,— ருத்ரே

அவிடத்தில் சோமசூத்திரத்துடன்கூடிய அவ்விலிங்கத்தை
நாடோறும் க்ஷீரத்தா லபிஷேகித்து நாகாபரணத்தில் எழுந்
தருளச்செய்து பில்வமாலையைச்சாத்தி முளைத்த பயறை
நிவேதனஞ்செய்து தியானித்து, *பக்கங்களில் இரண்டுவஹ்னி
களைக் காவலாகவைத்து கோக்ஷீரத்தைப் பானஞ்செய்து கி
ளியைக் கையிற் பிடித்துக்கொண்டு பஞ்சாக்னியை வளர்த்தி
அதன்மத்தியில் ஊசியை நாட்டி அதன் முனையில் நின்று
என்னைத் தியானித்துத் தவஞ்செய்து வருவாயாக. அப்பொ
ழுது நான் உனக்குப் பிரத்யக்ஷமாகிக் கலியாணஞ்செய்து
கொள்ளுகிறேன். அக்கணமே நீ கருமை நிறம் நீங்கப்பெற்
று சொர்ணரூபத்தை யடைவாயென்று கூறிய வாய்மொழி
களைக்கேட்டு பிரதக்ஷிண நமஸ்காரங்கள்செய்து விடை
பெற்று அவராணையின்படியே பதரிகாச்சிரமத்திற்சென்று
காத்தியாயன முனிவரை மகிழச்செய்து அவரால் யோகத
ண்ட முதலியவை பெற்றுக் காசியை யடைந்து அன்னதா
னஞ் செய்து காசிராஜனுக்கு மோக்ஷமளித்து ஸ்ரீ காஞ்சி
யை யடையவேண்டுமென்றெண்ணி வரும்பொழுது, யோக
தண்ட முதலியவை மாறினமைகண்டு இதுதான் ஸ்ரீ காஞ்சி
க்ஷேத்திரமென்று தெளிந்து ஒவ்வொரு மாவிருக்ஷத்தின
டியிலும் பெருமானைத் தேடித்தேடிக் காணாமல், முடிவில்
ஒரு மாவிருக்ஷத்தினடியில் கைலாசத்தில் தமது நாயகரால்
சொல்லப்பட்ட வண்ணம் இருக்கக்கண்டு ஆனந்த பரவச
த்தோடு ஆச்சரியமடைந்து பூசித்துத் தவஞ்செய்து வந்தனர்
அநேக நாட்சென்றும் அவர் அருள் புரியாமையால் உக்கி
ரமான தவத்தைச் செய்துவரும் நாளில் ஒருநாள் திரத்த

தக்ஷைகதம் லிங்கம் பில்வமாலா சமன்விதம், நாகபூஷண சம்யுதம் நித்யம் க்ஷீராபி ஷேசிதம்.— முதகாங் குரஞ்ச நைவேத்தியம் நிருத்ய தியாத்யாத்து சாம்பவி,— இதனால் பூஜிக்கவேண்டிய முறைமை கூறினமைகாண்க.

*பார்ஸ்வயோர் வஹ்நிதேஸ்தாப்ய கோக்ஷீரைஸ் ஸமயாசனே:— கரேக்ருத்வா சுகஸ்ரேஷ்டம் பஞ்சாக்னௌ சுசிகோபரி, ஸ்திதவா மாம் த்யாயதீ பக்த்யா, தப குருசதுஸ்ஸமம்,—இப்பற்றல் தவஞ்செய்யு முறைமை கூறினமைகாண்க.

யாத்திரையாய் வருகின்ற நாரதமுனிவர் அவ்விடம் வந்த பொழுது நைஷ்டிக தவத்தோடுங் கூடியிருக்கின்ற கௌரியைப்பார்த்து, அவரைத் தவஞ்செய்யும் காரணங்கேட்டு மிகவும் அன்புடையவராய், ஹே அம்பிகே! உனக்குக் காமேஸ்வரராகிய பெருமானார் சீக்கிரத்தில்பிரத்தியக்ஷமாகும் வண்ணம் ஓர்மந்திரத்தை யுபதேசிக்கின்றேனென்று பஞ்சபாணமந்திரத்தை யுபதேசித்து விடைபெற்றுத் தென்திசையைநோக்கிச் சென்றனர்.

அதன்பின்னர், அம்பிகை அம்மந்திரத்தைத் தம்முடைய ஜன்மநக்ஷத்திரமாகிய பூரநக்ஷத்திரதொடங்கி ஆறுமாதகாலம்வரையில் விடாது ஜபித்து தவஞ்செய்துவர, அப்பஞ்சபாண மந்திரோச்சாரணையினாலுண்டாகிய அக்கினி கைலாயத்திற் பரவி வீசிற்று. அப்பொழுது சிவபெருமானார் இவ்வக்கினிசகலாக்ஷிதேவியினாற் செய்யப்பட்ட காமமந்திரத்தினாலுண்டாகிய அக்கினியென்றும், இது வொருவராலுந் தடுக்கமுடியாதென்றும், ஆலோசித்து அவரவர்வேண்டியாங் கருள்புரியுங் காமாரியாகிய வப்பெருமானார் அம்மையார் வேண்டியவாறே பஞ்சபாண மந்திரங்கட் குட்பட்டுக் காமமேலிட்டவர் போன்று யோகினி கணங்களோடு கூடி லீலா விநோதம் புரிந்தும் அடங்கப் பெறுதவராய்ச் சற்றே திருவுளத்துட் பரிபவமுற்றுத் தமது திருமுடியில் வசிக்குங் கங்கையைப் பெருக்கி அவ்வெள்ளத்தில் மூழ்கிச் சிறிது சுகமுற்று மீளவும் அக் கங்கையைப்பார்த்து, உனது உருவமாகிய ஜலத்தில் மூழ்கியும் எனக்குண்டாகிய காமாக்கினி சிறிதேனுந்தணியவில்லையாகலான் நீபார்வதிதவம்புரியுமிடத்திற்கு மஹாபிரளயரூபிணியாய்ச் சென்று அவளது மந்திரஜபத்தைத் தடுப்பாயென்ன, உடனே கங்கையானவள் அப்பெருமானுடைய ரோமங்களிலிருக்கும் மூன்றரைக்கோடி தீர்த்தங்களையும் ஆகர்ஷித்துக்கொண்டு அத்தீர்த்தங்களுடன் கலந்து வியாபகராய்வரும் சிவபெருமானாரை இருதய கமலத்திருத்தித் தியானஞ்செய்து மிகவும் சீதள

சொரூபிணியாய் அதிவேகமாய்ப் பேரலைகளோடு ஈந்திசை லமென்கிற மலையையடைந்து அங்கிருந்து ஏகமுகமாய் மஹாதேவி தவம்புரியுமிடத்தை நோக்கிவந்தனள். அதனை உமாதேவியார் பார்த்துக் *கம்பம் கம்பமென நடுக்கமுற்று அப்பிரளயத்தைத் தடுக்க வெண்ணித் தமது தோழியருள் ஒரு சத்தியைப்பார்து, ஹேதோழி! இவ்வெள்ளத்தைப் பார்த்தனையா? இதனைப பார்க்கும பொழுதே எனக்கதிக பயங்கரமாக விருக்கின்றது. இதனை நீ பந்தனைசெய்வா யென்றேவ, அந்தக்காளி அவ்வெள்ளத்துக் கெதிரேநின்று தன்கையிலிருந்த விஸ்வபக்ஷணமென னுங்கபாலத்தில் அப்பெருவெள்ளத்தைவெளியேபோகவிடாமல் அந்தக்ஷணமே உள்ளடக்கினள்.

பின்னர், அம்பிகை தனக்குவந்த விக்கினத்தைப் போக்கிய அத் தோழியினிடத்தில்அதிகப்பிரீதி யுடையவராய் நீ (மஹாபிரளய பநதனி) என்று யாவராலும புகழப்படுவா யென்று அருள்செய்தனர். பின்னர் காமேஸர் கபாலத்திலடங்கியிருநத வெள்ளத்தை ஆயிரமுகத்தோடு மஹாப்ரளயமாய் வெளியே வரச்செய்தனர். உமாதேவியார் கபாலத்திலடங்கியிருநத வெள்ளம் பெருகிவருவதைக்கண்டு இது பிரளயபந்தனியினல் தடுக்கமுடியா தென்று பயந்து தனது சகோதரராகிய விஷ்ணுமூர்த்தியை நினைக்க, அவர் உமாதேவியார்க் குண்டாகிய பயத்தைப போக்கும் பொருட்டு பூமியிற்பாதங்களும் ஆகாயத்தில்முடியுமாகவிருக்கும்பேருருக்கொண்டு தனதுகண்டத்தில் சநதிரகிரணம் விளங்க, அவ்வெள்ளத்தைத் தடுப்பார்போன்றுநின்றனர். அவரைக் கண்ட உமாதேவியார் தமது நாயகராகிய சந்திரசேகரரென நிச்சயித்து நடுக்கமுற்றபொழுது, சந்திரகண்ட விஷ்ணுமூர்த்தி கௌரியைப்பார்த்து, யான் சந்திரசேகரனன்று, அவரருளாற் சந்திரகலை கண்டத்தில் வீசப்பெற்று சந்திர கண்டனென்று இங்குவாழ்கின்ற உனது தமயனென்று தன்

---

* பயம் பயம் என்று.

னைத் தெரிவித்து ஓசங்கரி! இந்தவெள்ளம் வெள்ளம
ன்று இதுசாக்ஷாத் சங்கரருடையசொரூபம். அவர் உன்
னைச் சோதிக்கும்பொருட்டு இவ்வாறுவந்தனர் ஆகையால்
நீ பக்தியுடன் அவரையே துணையெனநம்பி உன்னால் பூஜிக்
கப்பட்டு வரும் இந்தச் சைகதலிங்கமூர்த்தியைச சரணம
டைந்து ஆலிங்கனஞ்செய்து கொள்வையேயாயின் அக்கண
மே கங்காதரராகிய சங்கரர் பிரசன்னராய்க் கருணைகூர்ந்து
மகிழ்ந்து, பிரளயத்தைமாற்றிக் கலியாணசுந்தரராய்உன்னை
விவாகஞ் செய்து கொள்ளுவர். இதுநிச்சயமென்று கூறி
ஏகாம்பரநாதருடைய எதிரில் முன்போல் தானிருக்குமிட
த்தில் சந்திரகண்டராய் நின்றனர்.

அந்தவிஷ்ணுமூர்த்தி சென்றவுடன் வெள்ளம் பெருக்
கெடுத்துவரத் தலைப்பட்டது அதைக்கண்டதேவியார் இவ்
வெள்ளம் எமது பெருமான்மேல் வருதற் கையமென்னையு
ள இனியான் என்செய்வேனென்று இலிங்கமூர்த்தியைப்
பார்த்து எம்பெருமானே! அன்பர்க்கெளியானே! அடியா
ரிடர்களையும் அண்ணலே! சிவனே! சிவனே!! எனக்கு நீ
யேகதியென்று திண்ணிய அன்புடன் தேகபரவசராய்த் த
மது இருகரங்களாலும் மார்பிறுக ஆலிங்கனஞ்செய்து தழு
வினர். எம்பெருமானும் பிராட்டியாரது முலைத்தழும்பும
வளைத்தழும்புந் தமது திருமேனியிலழுந்தப்பெறவே அது
காறும் அடங்கப்பெறாத பேரவா அடங்கப்பெற்று காமேச
ராய் அப்பிராட்டியார் தமது அர்த்தாசனத்திலிருக்க வீற்றி
ருந்தனர். அப்பொழுது உமாதேவியாருந்தாமடைந்திருந்த
காளிம வடிவநீங்கிக் கவுரநிறம்பெற்றமையால் புதிய கலியா
ணத்தை விரும்பினர். சிவகணங்களும் ஏனையவிருடிகளு
ம் அம்மையப்பருடைய பேரழகைக்கண்டு கலியாண கோ
லத்தைக் காணப் பேராசைகொண்டனர்: இவர்கள்குறிப
றிந்த பெருமான் விஷ்ணுமூர்த்தியை நோக்கி நீ எங்களிரு
வருக்குங் கலியாணமகோற்சவம்நடத்தக்கடவாயாக. நமது
கவுரியும் கலியாணகோலத்தில் விருப்புடையவளாயிருக்கின்
றாள், முன்னர் அகஸ்திய முனிவருக்கும் இவ்விடத்தில் வரு

டந்தோறுங் கலியாண மஹோற்சவதெரிசனந் தருகின்றே மென்று வரங்கொடுத் திருக்கின்றேம். ஆகையால் கலியாணம் நடத்துவதற்கு வேண்டிய பிரயத்தனங்களைச செய்வாயாகவென்று கட்டளையிட்டனர்.

விஷ்ணுமூர்த்தி அக்கட்டளையை ஏற்றுப பிரமனாதிதேவர்களைப் பார்த்து ஓதேவர்களே! இந்தக் கலியாணத்தை முடிக்கவேண்டிய கடமைப் பாடுடையவர் நீங்களேயன்றி யான் எஃது செய்வேனென்றுயாவர்க்கும் பிரியமானபலவார்த்தைகள்சொல்லி நீங்கள்யாவரும் நமதுடைய உலகங்களிற சென்று ஆடையாபரண கந்த மாலை முதலியன யாவும் அதிசீக்கிரமாகக் கொண்டுவந்து சேர்க்கவேண்டுமென்று சொல்லயாவரும் கைகொட்டிக் கூததாடி அவரவருந் தங்கள் தங்கள் பதங்களுக்குச்சென்று எல்லாத் திரவியங்களையுங் கொண்டுவந்துநாடுநகரமுதலியனவெல்லாம் அலங்கரித்துப் பெருமானுக்கும் பெருமாட்டிக்குங் கலியாண மஹோற்சவமென்றுஎங்கணும்பேரிகைமுழக்கி துவஜாரோகணமுதலியனவெல்லாம் வேதாகம விதிபபடி செய்வித்து ஒன்பது நாளுஞ் செய்யவேண்டிய விழாவையும் முறையாக நடத்திப் பந்தாநாளாகிய உத்திரதினத்தில் ஏகாம்பரநாதரையும் காமாக்ஷிதேவியையும்,விஷ்ணுமூர்த்திலக்ஷ்மிதேவியோடும்நானென்ன புண்ணியஞ்செய்தேன் நானென்ன பாக்கியஞ்செய்தேனென்று தோத்திரஞ்செய்து புகழ்ந்துகொண்டே அலங்காரஞ்செய்து கலியாணமண்டபத்தில் சகல வாத்தியங்களுமுழங்கவீற்றிருக்கச்செய்து இலக்ஷ்மிதேவியானவள் க்ஷீரஞ்சொரியவிஷ்ணுமூர்த்தி ஏகாம்பரநாதருடைய திருவடிவிளக்கிப் பட்டாடையால்ஒற்றிப் பாததீர்த்தமுண்டு மனங்களித்து மதுபர்க்கத்தைமந்திரத்தையுச்சரித்துக் கொடுத்தப் பெருமான்திருக்கரத்தின்மேல் கவுரிதிருக்கரத்தைவைத்து மந்திர நீர்வார்த்துத்தத்தஞ்செய்யப்பெருமானுங்காமக்ஷியைப் பாணிக்கிரஹணஞ்செய்தனர். பின்னர் பிரமதேவன் சங்க துந்தபி முதலிய பலவாத்தியங்கள் சத்திக்கவும்

வேதமுதலியன கோஷிக்கவும், கற்பகமலர் முதலியன மாரியாகப்பொழியவும், அவ்வேகமயவாணரைக்காமாக்ஷிதேவியாருடைய கண்டத்தில் மாங்கலிய சூத்திரத்தைச் சாத்தியருளச்செய்தனன். அக்காலத்தில்தேவ யக்ஷ கின்னர கிம்புருட சித்த சாத்தியர்முதலிய யாவரும ஜயஜயவென்றுமுழக்கமிட்டுப் பலபலவாகத் தோத்திரஞ்செய்து ஆனந்தபரவசமுற்றிருக்குஞ் சமயத்தில் திருமால் அந்தணர் முதலிய யாவருக்கும் பாயசான்ன வகைகளோடும் பக்ஷியவகைகளோடும் சமாராதனை நடத்தி அதன் பின்னர்க் கந்தம் புஷ்பமாலை தாம்பூலம் தக்ஷிணை முதலியன அவரவர்க்குக்கொடுத்து மகிழ்ந்திருப்பத் தேவதச்சனாகிய விசுவகர்மா திரிபுரதகனகாலத்தில்பெருமான் ஆரோகணித்த பூரதம் போலும் சுவர்ணமயமான ரதமும், இந்திரன் படிகத்திலுற்செய்த வெள்ளிக்குடையும், பிரமன் சடாமகுடம் போன்றஇரத்னமயமாகியமகுடமும் ஏகாம்பரநாதருக்குமுன்னே கொண்டுவந்து வைத்து எங்கள் செல்வமே! மனோன்மணியாகிய காமாக்ஷியுடன் இந்தக் கலியாண சுந்தரகோலத்தோடும் இவ்வந்திப்பொழுதில் இந்த ரதத்தில் ஆரோகணித்து எங்களாற் கொடுக்கப படும் முடியையுந் திருமுடியிற் சூடி இந்திரன் குடைபிடிக்க பாசுபதர்களாய் விளங்கும் தேவசமூகங்களாகிய அடியார்களெல்லாம் பரமானந்தவெள்ளத்தில் மூழ்கப் பவனிவரவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தனர். அவ்வண்ணமே வீதியில் பவனிவந்து ஆஸ்தானமண்டபத்தி லெழுந்தருளியிருந்து யாவரையும் பார்த்து அன்பர்களே! ஆகாசகங்கையாகிய மந்தாகினி தீரத்திலுள்ள கைலாசபர்வதத்தில் சதாசிவமூர்த்தியாய் எவ்வண்ணம் பிரசித்தியாய்ப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கின்றேனோ அவ்வண்ணம் இந்தக் கம்பாநதிதீரத்தி லிராநின்ற மாவிருக்ஷத்தினடியில் காமாக்ஷிசமேதனாய் ஏகாம்பரநாதனென்கிற நாமத்தோடு வீற்றிருந்து என்னைச் சரண்புகும்யாவருக்கும் தெரிசனமாத்திரத்தில் சகலகாமியங்களுந் தருவேன். நீங்களு

ம் ஸ்ரீகயிலாயத்தைக் காட்டிலும் இவ்விடத்தில் அதிகப் பிரீதியுடையவர்களாய் என்னுடைய சந்நிதானத்தில் வசித்துக் கொண்டு வருடந்தோறும் வரும் பங்குனியுத்திரத்தில் இந்தக் கவுரிகலியாணத்தை யுத்தேசித்து மஹாபிஷேக சகிதமான மஹாபூஜையும் அலங்கார சகிதமான மஹோற்சவமும அறுசுவையோடு கூடிய சிறந்தவுணவுகளால் பிராஹ்மணபூஜையும் செய்துவரவேண்டு மென்று ஆஞ்ஞாபித்து அவ்விடத்தில் கலியாண கோலத்துடன் வீற்றிருந்தனர்.

ஏகாம்பரநாதர் இவ்வண்ணம் அநுக்கிரகஞ் செய்த பின்னர் கலியாணகோலத்தோடிருக்கின்ற எட்டுவயதுள்ள கவுரியாகிய காமாக்ஷிதேவியானவள் தன்னுடைய நாயகராகிய சூதநாதரைத் துதித்துப் பின்னர் பக்தானுக்கிரக இசையோடு அங்கிருந்த யாவரையும் பார்த்து மிகுந்த பிரீதியுடையவளாய்ப் பங்குனியுத்திரதினத்தில் இவ்வாலயத்தில் எங்களிருவருக்கும் கலியாணத்தைப் பக்தியோடு யார்செய்விக்கின்றார்களோ அவர்கள் சகல இஷ்டங்களையும் கோடிகன்னிகாதானபலனையும் அடைவார்கள் என்று தனதுகருணைநிறைந்ததிருக்கண்களால் அநுக்கிரகஞ்செய்து அந்தச் சூதநாதருடைய வாமபார்கத்தில் வீற்றிருந்தனள்.

அதன் பின்னர் பாசுபதர்களாயிருந்தவரெல்லாம் ஆனந்தக் கடலில்மூழ்கினவர்களாய் ஒருவரையொருவர் பார்த்து சர்வசக்தியாய் விளங்குகின்ற மஹாசக்தியே இந்தக் காமாக்ஷிதேவியாயும், அந்த மஹாசக்தி நாதராகிய மஹாதேவரே இந்தச்சூதலிங்கநாதராயும் பிரகாசித்துக் கொண்டு கலியாணவரதரென்றும், முக்திப்பிரதரென்றும், ஏகாம்பரநாதரென்றும் யாவராலும்புகழப்பெற்று விளங்குகின்றாரென்று போற்றிப் பரசிவபதத்தை யடைந்தனர்.

மஹிமை.

காவேரி நதிக்கரையிலுள்ள திருப்பனங்கா டென்னுந் திவ்ய க்ஷேத்திரத்தில் யஜுர்வேதியாகிய சம்புவென்னும்

ஓர் வேதியனிருந்தனன். அவன் காஞ்சிநகரத்தின் பெருமை யையும் பங்குனிஉத்திர மஹோற்சவ மகிமையையுங் கேட்டுத் தான் தரிசிக்கவேண்டுமென் றெண்ணிக் காஞ்சிநகரத்தை யடைந்து கலியாண மஹோற்சவத்தைக் கண்டு களித்து எம்பெருமானே இவ் வைபவத்தை வருடந்தோறும் யான் கண்டு களித் துய்யுமாறு அருள் செய்யவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துக் கொண்டு தன் றேசத்திற்குப்போய் பதினாயிரம் வருடம் ஜீவித்திருந்து பின்னர்சிவகணங்கள் விமானங்கொண்டுவர ஸ்ரீ கைலயங்கிரிக்குச் சென்று அங்குசிவ கணங்களுடன் வாழ்ந்திருந்தனன்; பின்னர் ஆயிரந் தலைமுறை அவ்வேதியன் வம்சத்தில்வந்தவர்களெல்லாம் ஏகாம்பரநாதருடைய கலியாணவைபவத்தைக் குடும்பசமேதராய் வந்து தரிசித்துத் தங்கள் தேசம் செல்லும் நியதியிற்றவறு திருந்து முடிவில் ஒவ்வொருவரும சிவகணங்களா லழைக்கப்பட்டுச் சிவலோகஞ் சென்றனர்.

எட்டாவது அத்தியாயம் ரசாலேசப்பிரபாவம் முற்றிற்று.

உ

ஸ்ரீகாமாக்ஷிதேவ்யைநம:

ஒன்பதாவது அத்யாயம்.

[*]

சர்வதீர்த்த வரலாறு.

மகா புண்ணியகரமாயும், சகல பாவங்களையும் போக்தடிக்கிறதாயும் சகலதீர்த்தங்களும் தன்னிடத்தில் அடங்கியிருக்கப் பெற்றதாயுமுள்ள சர்வதீர்த்தமானது பூர்வத்தில் சிவபெருமான் தேவியை நீங்கி யிருந்தகாலத்தில் தமக்குண்டாயிருந்த காமாக்கினி யானது பின்னர் அத்தேவி தழுவத்துணிந்து, வளைச்சுவடோடு முலைச்சுவடும் பிரகாசித்தவராய்ப் பிரீதியடைந்து, முன் தமது சடைமுடியி னின்றும்

பெருகச்செய்த வெள்ளத்தைக் கண்டு உமாதேவியார் பயமுற்ற படியினால் அந்தவெள்ளத்தை யடக்கி அவரதுபயத்தைப்போக்குதற்குத்தமதுபாதத்தைப்பூமியிலூன்றினதாலுண்டாகியதீ யாதொரு தடாகமோ அத் தடாகமாகும்.

அதில் ஆயிரமுகமாகப் பெருக்கெடுத்து வந்த வெள்ளமானது நந்திமலை, பாலாறு, திருப்பாற் கடல் என்கிற இம்மூன்று சம்பந்தங்களை யுடையதாயும், வராகபுரம், பீக்ஷபுரம், அம்பிகாபுரம் என்கிற இம்மூன்று புரங்களுடைய மார்க்கத்தையுடையதாயும் சூத (மா) மூலம், சிவமூலம் என்கிற க்ஷேத்திரபிரஸ்த சம்பந்தங்களை யுடையதாயும் செல்லுகின்றபோது சமுத்திர காமினியாகச்சென்று க்ஷீரநதியோடு கூடிக்கலந்து நல்ல பெருவெள்ளமாய்ப் பெருகி யாவர் கண்ணுக்குந் தோன்றாதிருக்கும் வண்ணம் பூமியில் அந்தர்வாகினி (கீழ்வழி)யாய் வந்து பூத்திரத்து ளிருந்து வீழுஞ் சலம்போல அதில் வீழப்பெற்றதாயுமுள்ளது அச்சர்வதீர்த்தம்.

காமாக்ஷிதேவியைத் திருமணம் புணர்ந்தபின்னர்முன் தமது ரோமகூபத்தினின்றும் பெருகியமூன்றரைக் கோடி தீர்த்த சமூகமாகிய வெள்ளமானது (பிரளயபந்தனி) என்னுந் தார்க்கையினுடைய கபாலத்தில் அடங்கியிருந்த படியினால் அந்தக் கபாலவெள்ளத்தையும் அதில் வீழ்ந்திருக்கச் செய்தனர்.

இவ்வண்ணம் சிவபெருமான் சர்வதீர்த்தமுண்டாக்கிய பின்னர் காமாக்ஷிதேவியைப்பார்த்து அத்தீர்த்தத்தைக் காட்டி ஹே தேவி! நீ என்னைப்பூஜித்து வந்த காலத்தில் உன்னைப்பயமுறுத்தி உன்னால் கம்பையென்று பெயர்பெற்றநதியானது 'இத்தடாகத்தில்' வந்துகலந்திருக்கின்றது *பிரளய

* உமாதேவியார் சிவபெருமானார் தம்மைத்தழுவுவதற்கு முன் கங்கைபெருகி மூன்றரைக் கோடி தீர்த்தங்களோடும் கலந்துவந்து பிரளயபந்தனியினுடைய கபாலத்திலடங்கி அதினின்றும் ஆயிரமுகமாய்ப் பெருகிய பெருவெள்ளமும், திருமணம் புணர்ந்த பின்னர்

பந்தனியி னுடைய கபாலம் வற்றிப் போயிற்றென்று சொல்லியபோது அதனைத் தேவியார்கேட்டு புன்னகையரும்பி அத்தீர்த்தத்தின் மகிமை இத்தன்மைத்தென வறிந்து அதில் ஸ்நானஞ் செய்ய விருப்பமுடையவராய் அத்தீர்த்தத்தைப் படி முறைகளாலும், மண்டப வரிசைகளாலும், அழகுபெறச்செய்து சங்கற்பங்கூறி ஸ்நானஞ்செய்து அந்தீர்த்தத்தினின்றும் எழுந்திருக்கும் பொழுது யவ்வன முடையவராயும் சௌந்தரிய முடையவராயும் பிரகாசிக்கின்ற மங்களசொரூபமுடையவராயும் விளங்கினர்.

பின்னர் தமது உருவத்தைக்கண்டு மகிழ்ந்து அத்தீர்த்தக்கரையினின்று இருக் யஜுர் சாமவேதியர்களான அந்தணர்களுக்குக் கோதான இரணிய தானங்களும் சூரியசந்திரரிருக்கும் வரையில் சாஸ்வதமான ஜீவனஞ்செய்யப் பூதான கிருகதானங்களுஞ்செய்து அவ்விடத்தினின்றும் புறப்பட்டுக்காமகோட்டத்தையடைந்து தருமசாலைகள் ஏற்படுத்தி மகாதிரிபுரசுந்தரியாயும் மஹாசத்தியாயும் ஆதிசத்தியாயும் இருக்கின்ற தேவியை ஆராதித்து மீண்டுந் தருமசாலைக்குத் திரும்பிச் சிரேஷ்டமான (௩௨) தருமங்களையுஞ் செய்து அந்தருமம் எக்காலமும் நடந்துவர வேண்டுமென்னும் எண்ணமுடையவராய் அக்ஷயபாத்திரம் காமதேனு கற்பகவிருக்ஷம் சிந்தாமணி என்னும் இவைகளைப்பிரதிஷ்டை செய்து அவைகளைக்கொண்டு அம்முப்பத்திரண்டு தருமங்களையும் யுகங்கடோறும் அழிவின்றிச் சரிவர நடத்த அரசனையின்றி யமையாவாகலான் என்றும் அழிவில்லாதவராகிய கணபதியை அரசராகவபிஷேகித்து முடிசூட்டி அவரிடம் ஒப்புவித்து, பின்னர் காமகோடிபீடத்தில் வசிக்கும் திரிபு

பிரளய பந்தனியினுடைய கபாலத்தி லடங்கியிருந்தவெள்ளமும் சர்வதீர்த்தத்திற் கலந்திருக்கிறதெனக் கொள்க. இரண்டு முறையாய்வந்த வெள்ளத்திற்கும் கம்பை யென்றே பெயர். இந்தக்கம்பையின் வரலாற்றை முன்சொன்ன எட்டாவது அத்தியாயத்திலும் இந்த ஒன்பதாவது அத்தியாயத்திலுங் காண்க.

ரசுந்தரியைப் பிரதக்ஷணமாகவந்து' வணங்கிப்போற்றி விடைபெற்று காஞ்சிநகரத்துக் கதிபதியாயிராநின்ற கச்சபேஸ்வரமூர்த்தியிடஞ் சென்று அவரையும் விதிவத்தாய்ப் பூசித்து பிரதக்ஷண நமஸ்காரஞ்செய்து விடைபெற்று சர்வதீர்த்தத்துக்குப்போய் அந்தத்தீர்த்தத்தைமூன்று பிரதக்ஷணஞ்செய்து அத்தீர்த்தகரையினின்று தீர்த்தஸ்நானத்தையுத்தேசித்துயாத்திரையாகச்சென்று சகலதீர்த்தங்களிலும் ஸ்னானஞ் செய்தவர்களுக்கு என்ன பலனுண்டாகுமோ அந்தப்பலன் இந்தத்தீர்த்தத்தைத் தரிசித்தமாத்திரத்தி லுண்டாகுமென்றும், விதித்திருக்கும் பலபுண்ணிய காலங்களில் பலபுண்ணிய தீர்த்தங்கடோறும் ஸ்நானஞ்செய்தால் யாதொரு பலன்களுண்டாகுமோ அந்தப்பலன்களை இதில ஸ்நானஞ்செய்பவர் அடையப் பெறுவார்களென்றும் வரங்கொடுத்துத் 'தனது நாயகரிடஞ்சென்று வணங்கி அவரது வாமபாகத்தையடைந்து நித்யகல்யாணியாய் விளங்கினர் அதுமுதற்கொண்டு காஞ்சியில யாத்திராவாசிகள் சர்வதீர்த்ததைத் தெரிசித்துமஸ்னானஞ் செய்தும் அவ்வப் பலன்களைபெற்று வருகின்றனர்

மஹிமை.

—தாமபிரபாணிதீரததில் அகஸ்தியகோத்ரஜனுனும் சாமவேதியனுமாகிய சோமனென்னும ஓர் வேதியன் மதங்க (சண்டாள) குலத்தளான அழகிற் சிறந்த வோர் பெண்ணை மோகததால சங்கமஞ்செய்து ஓர பிள்ளையைப்பெற்றனன். பின்னர் இவ்வேதியனல் பிதுர்தேவதைகளை யுத்தேசிதது ச செய்யபபட்டஸ்ரார்த்தாதிகளைத்தும் கிருமிரூபமாகப போயின். சுவர்க்கததிலுள்ள பிதுர்த்தேவதைகள் நரகமடைநதனர் இவைகளையெல்லாம் அநதப்பிராமணனறிந்து மிக்க வருத்தமுற்று தீர்ததயாத்திரை செய்யப் புறப்பட்டு அங்கங்குள்ள தீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ்செய்துகொண்டு முடிவில் ருத்திரசாலையை யடைநது சர்வதீர்ததத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தமாத்திரத்தில் அநதப் பிராமணனுடைய பிதுர்க்களைவ்

ரும் இப்புண்ணிய விசேடத்தால் கோரமான நரகத்தினின்றும் நீங்கிச் சுவர்க்கமடைந்தனர். பின்னர் இவன் செய்யப்பட்ட சிரார்த்தாதிகளைப் பிதுர்க்கள் திருப்தியுடையவர்களாய் ஆகாரமாகக் கொண்டார்கள்.

ஒன்பதாவது அத்தியாயம் சர்வதீர்த்தப்பிரபாவம் முற்றிற்று.

உ

ஸ்ரீ காமாக்ஷிதேவ்யைநம:

பத்தாவது அத்தியாயம்.

காமகோட்டபிரபாவம்.

காஞ்சி க்ஷேத்திரத்தில் (காமகோட்டமென்பது) வாயு ஆக்கினேயதிக்குகளில் திருவுருவங் கொண்டுவிளங்கும் சிவ விஷ்ணு சொரூபங்கள் தானேயாகியபராசத்திக்கு இருப்பிடமாயும், சர்வான்மாக்களுக்கும் சர்வகாமங்களைக் கோடி கோடியாகக் கொடுத்தருளும் ஆற்றலுடையதாயும் விளங்குதலால் அந்தக்ஷேத்திரம் காமகோட்டமெனப் பெயர்பெற்றது.

இதற்குப்பெயர் ஐந்து

அவையாவன:—

1. ஸ்ரீபுரம், 2. பத்மநாபகம், 3. சீவன்முத்திபுரம், 4. காமகோட்டம், 5. காமகோட்டி.

இதன் எல்லை

சுவேதப்பெருமானுக்கு க்ஷேத்திராங்கிஆலயமே	(17) அம்சம்கிழக்கிலுள்ள கிழக்கெல்லை.
க்ஷேத்திராங்கிஆலயத்துக்கு அஸ்திசிஹ்மாலயமே	(15) அம்சம் தெற்கிலுள்ள தெற்கெல்லை,
அஸ்திசிஹ்மாலயத்துக்கு காயாரோகண்ஆலயமே	(15) அம்சம் மேற்கிலுள்ள மேற்கெல்லை

காயாரோகணத்துக்கு (13) அம்சம் வடக்கிலுள்ள
சுவேதப்பெருமாளாலயமே வடக்கெல்லை.

இந்நான்கெல்லைக் குட்பட்ட பிரதேசம் பஞ்சபாணநிகேதனமெனவும், காமகோட்டமெனவும் பெயர்பெறும். இது ருத்திரசாலைக்கும், விஷ்ணுசாலைக்கும் மத்தியிலுள்ளது.

இவ்விடத்தில் எவர்கள் இஷ்டதேவதா மந்திரங்களை ஜபிக்கின்றார்களோ அவர்கள் அந்தமந்திரங்களில்வரும் அக்ஷரம் ஒன்றுக்குக் கோடிபலனையும், முத்தியையும், யாவர் யாதொருகாமங்களை விரும்புகின்றார்களோ அவர்கள் அக்காமங்களையும் கோடியாக அடைவார்கள்.

இவ்வெல்லைக்குள்,—

முன்சொன்ன க்ஷேத்திராங்கிக்கு (30) அம்சம் தெற்கில்
* சங்குபாணிவிநாயகர். (1)
சங்குபாணிவிநாயகருக்கு (3) அம்சம் மேற்கில
குமரகோட்டப்பெருமான். (2)

வரலாறு.

தேவசில்பியினால் காஞ்சிநகரத்தைப் பிரதிஷ்டைசெய்ய ஆரம்பிக்குங்காலத்தில் வாஸ்துசாந்திசெய்து, சங்குபிரதிஷ்டைசெய்யு நிமித்தம் பூஜிக்கப்பட்டவர் (சங்குபாணிவிநாயகர்) பிரமதேவனைத்தாரகமந்திரம்வினவிச்சிறையிலடைத்துவிட்டுத்தாமே சிருஷ்டிசெய்யுங் கர்த்தராய் அக்கோலங்கொண்டவர் (குமரகோட்டப்பெருமானர்.)

துர்க்கை ஆலயம்.—6.

குமரகோட்டத்துக்கு (24) அம்சம் தெற்குதிக்கிலுள்ளவள்
† உக்கிரவாசினி. (1)
கருக்கினிலமர்ந்தவளுக்கு (10) அம்சம் வடக்குதிக்கிலுள்ளவள்
தாந்தோனி. (2)

* இவர் உலகளந்தப் பெருமாள்கோயிலுக்குத்தெற்கிலுள்ளசங்கபாணிப்பிள்ளையாரென வழங்கப்படுவர். †கருக்கினிலமர்ந்தாளென்றும், மதேவதை யென்றும் வழங்கப்படுவள்.

தாரதோணிக்கு (5) அம்சம் வடக்கு திக்கிலுள்ளவள் * பஞ்சசந்திகை. (3)
பஞ்சசந்திகைக்கு (5) அம்சம் வாயு திக்கிலுள்ளவள் தீர்த்தமாலினி (4)
தீர்த்தமாலினிகு (20) அம்சம் வடக்குதிக்கிலுள்ளவள் † ஹேமாசனை. (5)
பொன்னேரியம்மைக்கு (21) அம்சம் தெற்குதிக்கிலுள்ளவள் ‡ பீடவர்த்தினி. (6)

வரலாறு.

(உக்கிரவாசினி) பிரமனாற் பூஜிக்கப்பட்டவள்;—(தாரதோணி) சிவபெருமானைப் பூசித்துத் தனுர்வித்தையில் மிகவும் பண்டிதையானவள்;—(பஞ்சசந்திகை) தேவர்கள் தங்கட்கு நேர்ந்தவிக்கினங்களைப் போக்கிக்கொள்ளுவதற்குவேண்டியபலிசனைக் கொடுக்கும்பொழுது அவைகளையேற்று, அவர்கட்கு வேண்டிய இதங்களைச்செய்து (ஹிதகாரணி) யெனப் பெயர்பெற்றவள்; (தீர்த்தமாலினி) நீலையென்னும் ஸ்திரீ தனக்குண்டாகிய கர்ப்பத்தைக் காக்கப் பூசிக்கப்பட்டவள்;—(ஹேமாசனை) கோரரக்ஷித்த ரென்பவருக்கு விசேடமான செல்வத்தைக் கொடுத்தவள்; (பீடவர்த்தினி) திரிசிரனைச் சங்கரித்துக் காமகோட்டி பீடத்தைக்காத்தவள்.

விஷ்ணு ஆலயம் 4

முன்சொன்ன பீடவர்த்தினிக்கு (6) அம்சம் வடக்கில் $தூர்வாவர்னப்பெருமாள். (1)
தூர்வாவர்னப்பெருமாளுக்கு (12) அம்சம் அக்கினியில் § திரிவிக்கிரமப்பெருமாள். (2)
உலகளந்தப் பெருமாளுக்கு (4) அம்சம் வாயுவில் மதுப்பெருமாள். (3)
மதுப்பெருமாளுக்கு (2) அம்சம் ஈசானத்தில் காளாங்கப்பெருமாள். (4)

* சீச்சபேசராலயத்தி லுள்ளவள். † பொன்னேரியம்மையென வழங்குவள். ‡ காளியம்மை யென வழங்குவள். $ பச்சைவண்ணப் பெருமாள். § உலகளந்தப்பெருமாள் என வழங்குவர்.

MAHAMAHOPADHYAYA
... SWAMINATHA IYER LIBRARY

வரலாறு.

(துர்வாவர்னப்பெருமாள்) மன்மதனுக்கிய புத்திரனைப் பெறுதற்குலக்ஷ்மிதேவியினாற்பூசிக்கப்பட்டவர்,—(திரிவிக்கிரமப்பெருமாள்)பூவுலகைத்தாங்கும்வல்லமையைப்பெற்றுதற்கு ஆதிசேஷனாற் பூசிக்கப்பட்டவர்,— (மதுப்பெருமாள்) ஓர்காலத்தில் காஞ்சிமண்டலத்தில் தேன்மாரி பொழிவித்தவர்;—(காளாங்கப்பெருமாள்) சந்தானவிர்த்தியுண்டாக மஹாகாளர் என்னும் சிவபெருமானைப் பூசித்தவர்.

சிவாலயம். 5.

முன்சொன்ன காளாங்கப்பெருமாளுக்கு (1) அம்சம் சமீபத்தில்	மஹாகாளராலயம். (1)
மஹாகாளராலயத்துக்கு (35) அம்சம ஈசானத்தில்	பட்டாரகேஸ்வரராலயம். (2)
பட்டாரகருக்கு (39) அம்சம் தெற்கில்	பணாதரேஸராலயம். (3)
பணாதரேஸருக்கு (5) அம்சம் வடக்கில்	பணீஸ்ராலயம். (4)
பணீஸருக்கு (24) அம்சம் தெற்கில்	* கச்சபேஸராலயம். (5)

வரலாறு.

(மஹாகாளேஸர்) முருகக்கடவுள தனக்குப் பிள்ளையாகவரவேண்டுமென்று ஆதிசேஷனாற்பூசிக்கப்பட்டவர்,—(பட்டாரகேஸ்வரர்) ஜகதாத்மா என்பவருக்குக் கவித்துவத்தைத் தந்தவர்; (பணாதரேஸர்) பூர்வத்தில் ஓர்பிளயகாலத்தில் பனிரண்டு சூரியர்களால் நீலவர்னத்தையடைந்த படங்களையுடைய சர்ப்பங்களுக்கு முத்தியைக் கொடுத்தவர்,—(பணீஸர்) கத்துரு புத்திரர்களான சர்ப்பராசாக்களைக் கருடபயத்தினின்றுங் காத்தவர் (கச்சபேஸர்) பிரமன், கச்சபமா (ஆமையா)ய்வந்ததிருமால், சரஸ்வதி, சூரியன், சாஸ்

* சுயம்புவாயுள்ள இலிங்கமூர்த்தி.

தா, சண்டிகை, சுப்பிரமண்ணியர், சனற்குமாரர் என்பவர்களால் பூஜிக்கப்பட்டவர்.

தீர்த்தம். 4,—

காமாக்ஷிதேவிஆலயத்துக்குள் ஸ்ரீதேவிக்கு (1)அம்சம் மேற்குதிக்கில்	பஞ்சதீர்த்தம். (1)
பஞ்சதீர்த்தத்துக்கு (24)அம்சம் தெற்குதிக்கில்	காயாரோகணதீர்த்தம். (2)
காயாரோகணதீர்த்தத்துக்கு (21)அம்சம் வடக்குதிக்கில்	* இஷ்டசித்திதீர்த்தம். (3)
இஷ்டசித்திதீர்த்தத்துக்கு (15)அம்சம் வடக்குதிக்கில்	† சக்கரதீர்த்தம். (4)

வரலாறு.

(பஞ்சதீர்த்தம்) சதாசிவமூர்த்தியினது பஞ்சமுகத்தினின்றுந் தோன்றியது;— சிவபூதங்களிரண்டுக்கு முத்தியையும், பிருதிவிமுதலிய பஞ்சபூதங்களுக்கு வேண்டிய சித்திகளையுங் கொடுத்தது;— (காயாரோகண தீர்த்தம்) யயாதிமகாராஜனைச் சரீரத்தோடு சுவர்க்கலோகம்போகச்செய்தது (இஷ்டசித்திதீர்த்தம்) சனற்குமாரமுனிவருக்குச் சாபத்தால்வந்தஒட்டகசரீரத்தைப் போக்கியது,— (சக்கரதீர்த்தம்) சார்த்தவீரியனுக்குச் சாபசரீரத்தைப் போக்கி நிசரூபங் கொடுத்தது.

தீர்த்தபலன்,—

பஞ்சதீர்த்தத்தில் சுக்கிரவாரத்தில் ஸ்நானஞ்செய்வோருக்குக்கோதாவரியில் ஸ்நானஞ்செய்தபல னுண்டாகுமென்று சதாசிவமூர்த்தியும், காயாரோகணதீர்த்தத்தில் குருவாரத்தில் ஸ்நானஞ்செய்வோருக்குசிந்துநதியில்ஸ்நானஞ்செய்தபல னுண்டாகுமென்று தௌமிய முனிவரும், இஷ்டசித்திதீர்த்தத்தில் ஆதிவாரத்தில் ஸ்நானஞ் செய்வோருக்கு நரு

* இது கச்சபேசுராலயத்திலுள்ளது. † பொன்னேரியம்மைக் கோயிலுக்கு எதிரிலுள்ளது,

மதையில ஸ்நானஞ்செய்த பலனுணடாகுமென்று சனற்கு மாரமுனிவரும், சக்கரதீர்த்தத்தில் தேஷி ஜன்மநக்ஷத்திரத் திலும், பூர்வ பல்குனியிலும், ஸ்நானஞ் செய்வோருக்குக் கண்டகியில் ஸ்நானஞ்செய்த பலனுண்டாகு மென்று கார் த்தவீரியனும் வரங் கொடுத்தனர்.

ஆக காமகோட்டமாகிய இவ்வெல்லையில் சங்குபாணி விநாயகராலயம்—1; குமரகோட்டப் பெருமானாகிய முருக க்கடவுளாலயம் 1; துர்க்காலயம்—6; விஷ்ணுவாலயம்—4; சிவாலயம்—5; தீர்த்தம்—4.

கச்சபேஸ்வர ராலயத்துக்கு (5) அம்சம் ஈசானத்தி லுள்ள ஸ்ரீகாமாக்ஷிதேவியினுடைய ஆலயத்துள் அன்னபூர ணி முதல் சந்தானஸ்தம்பம் வரையில் சொல்லப்பட்டவை யெல்லாம் இருக்கும் இடங்கள் இனிவருமாறு.

காமாக்ஷிதேவிவீற்றிருக்கும் இடத்துக்கு நிருதியில்
அன்னபூரணிஆலயம்.

அன்னபூரணி ஆலயத்துக்கு வாயுவில்
சாஸ்தாஆலயம்.

சாஸ்தாவாலயத்துக்கு ஈசானத்தில்
அஞ்சனிகாமாக்ஷி.

அஞ்சனகாமாக்ஷிக்கு சமீபம் கிழக்கில்
சந்தானஸ்தம்பம்.

வரலாறு.

(அன்னபூரணி)பூர்வத்தில் காசிக்ஷேத்திரத்திலுண்டா கிய துவாதசவருடக்ஷாமத்தை அன்னதானத்தாற் போக்கி னவள். இவ்வம்பிகையை அன்னவிர்த்தியை வேண்டினோர் அ வரது ஆலயத்தில் (தர்மத்துவாரம்) என்று பெயர் பெற்று ள்ள முன்னேகாணப்படும் சிறிய துவாரத்தை விட்டு அவர து வலப்பக்கத்திலுள்ள சிறிய துவாரத்தை யடைந்து அந் தவிடத்தில் தமது கைகளைவிரித்து மூன்று ஜாண் அளந்து மூன்றுதடவையும்(பவதிபிக்ஷாந்தேஹி) என்று பிரார்த்தித்

து வேண்டுவராயின் அவர்பசித்திருந்துவாழும் தாழ்வற்றுப் பித்துண்டுவாழும், பெருவாழ்வை வேண்டியவாறு பெறுவர். (சாஸ்தாசு)சுப்பிரமண்ணியக்கடவுளைப்போல் தேவியினுடைய திருமுலைப் பாலை அவ்விடத்திலுண்ணப்பெற்றனர். (அஞ்சனகாமாக்ஷி) விஷ்ணுமூர்த்தியினுடையசாபத்தால் வந்தவிருந்தருபத்தைக்காமாக்ஷிதேவியினுடைய கடாக்ஷத்தால்நீங்கப்பெற்று அம்மையைப் போல் சர்வானுக்ரஹ மூர்த்தியாய் சாந்துகாமாக்ஷி என்று வாழ்கின்றனள். (சந்தானஸ்தம்பம்) ஸ்ரீகாமாக்ஷிதேவி அனுக்கிரகத்தால் வைவஸ்வதமநு மூன்று பிரதக்ஷணஞ்செய்து புத்திரனைப் பெறும்வரம்பெற்று அயோத்தியையடைந்தனன்.

காமகோட்டமாகிய சத்திசாலையில் இவையெல்லாம் காமாக்ஷிதேவியினுடைய ஆஞ்ஞையினால் எப்பொழுதுங் காணப்பட்டு வருகின்றன. இதில் வசிப்போர்க்குக் கைவல்லியமாகிய முத்திநகர வாசபல னுண்டாகுமாதலால் இது பூலோக ஸ்ரீபுரமெனப் பெயர்பெற்றது.

மஹிமை.

கங்காதீரத்தில் குண்டிலினி நகரத்தில் ஸ்ரீவத்ஸ கோத்திரஜனும் ருக்வேதியுமான ஜகந்நாதனென்னும் ஓர் பிராமணன் வேதகிருத்தியங்களை யொழித்து துஷ்கிருத்தியங்களைக் கைக்கொண்டு பசு அஜம் மச்சம் இவைகளைக் கொன்று வியாபாரம் நடத்தி அவைகளைத் தானுந்தின்று வாழ்ந்துவருங்காலத்தில், யாத்திரார்த்தமாய்க் காஞ்சியிலிருந்து வந்த பிராமணனுக்குச் சிறிதுபொருள் தந்தனன்.

அந்தக் காஞ்சிப் பிராமணன் அச்சிறிது பொருள்கொண்டு தனக்குவேண்டிய ஆகாராதிகளைச் செய்துகொண்டு காசியையடைந்தனன். பின்னர் ஜகந்நாதன் விஷக்கடியாலிறக்க அவனை யமதூதர்கள் மிக்ககோபத்தோடு பாசத்தாற் கட்டி அக்கினிமயமாகிய தண்டங்களால் மோதி மண்டையைப்பிளந்து அக்கினிச்சுவாலை வீசும் மார்க்கமாய் இயமனிடம் அதிவேகமாய்க் கொண்டு செல்லும்பொழுது தேவியார்

ஞ்ஞையால் அவருடைய கணங்கள் அத்தூதர்களைக்கொன்று விமானத்திலேற்றி தேவிசமீபத்திற் சேர்ந்தனர். இயமனிவைகளைக்கேட்டு அம்பிகையினிடத்திற்சென்று வணங்கி நரகவேதனையை யனுபவிக்கவேண்டிய இம்மஹாபாவியை அடியேன்வச மொப்புவித்தல் முறைமையென்று பிரார்த்தித்தனன். அதுகேட்ட தேவி என் க்ஷேத்திரத்திலிருந்துயாத்திரையாகப்போனவோர்பிராமணனுக்குச் சிறிதுபொருளீந்தவினன் அஃது எனக்குப் பிரீதியாயிற்று. அதனால் சகல பாபங்களினின்றும் நீங்கினன். இனி இவ்வந்தணனை உன்வச மொப்புவித்த லடாதென்றுகூற இயமன் யான்கேட்ட பிழையைப்பொறுக்கவேண்டுமென்றுபலமுறையும் வணங்கித் தன துல்கம்போய்ச்சேர்ந்தனன்.

பத்தாவது அத்தியாயம்காமகோட்டப்பிரபாவம்
முற்றிற்று.

உ

ஸ்ரீ காமாக்ஷிதேவ்யைநம:

பதினொன்றும் அத்தியாயம்.

பிலாகாசபிரபாவம்.

பிலாகாசமானது இஷ்டசித்தி தீர்த்தத்திற்கு மூன்றாம் சம் ஈசானத்தில் ஸ்ரீகாமாக்ஷிதேவி வீற்றிருக்கும் ஆலயத்தி, துள்ளது.

இந்தமஹாபிலம் எவ்வளவு விசாலமுள்ளதோ அவ்வளவுவிசாலமாகக் காயத்திரிசொரூபமான மண்டபம் அதனைமறைத்து அதற்கு மறைவிடமாக விருக்கின்றது.

அந்தமண்டபத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டிருக்கிறஅந்தப்பிலமானது நாத பிந்து யுக்தமான பரமாகாசவடிவமாயிருப்பதால் (நாதபிந்து சம்ஞ்ஜிதம்பரமம்வியோமம்) என்றும், அந்தப்பரமாகாசம் பிரமத்துக்குச் சரீரமாயிருப்பதால் (ஆகாசசரீரம்பிரஹ்மா) என்றும், அந்தப் பிரஹ்மசொரூபமாகிய பரமசிவத்துக்கும் அதுவேசரீரமாயிருப்பதால் (சம்பு

சரீரம்) என்றும், நிஷ்களி சகள சொரூபமாயிருக்கிற பரசிவ த்தியானத்தால் அடையத்தக்க மோக்ஷத்தைப் பிரத்யக்ஷ மாகக் கொடுப்பதால் (பிரத்யக்ஷம்மோக்ஷதம்பரம்) என்று ம், ஞானவான்கட்கு சித்சொரூபத்தை விளக்குவதால் (தே வசிந்நப:)என்றும், உலகத்துக்குக் காமவிலாஸமாயிருப்பதா ல் (ஜகத்காமகளாகாரம்)என்றும்,பூமிக்கு நாபிஸ்தானமாயி யிருப்பதால் (குண்டலினீப்தம்) என்றும்,பூமிக்குமர்மஸ்தா னமாயிருப்பதால்(ஆதிபௌதிகமர்மாங்கம்) என்றும்,சர்வசா மங்களு மிருப்பதற்கு ஓர் நகரமாயிருப்பதால்(காமநகரம்)எ ன்றும்,எவ்வுலகத்தாராலுங்கொண்டாடப்படும் பிரகாசமு டைத்தாயிருப்பதால் (திவ்யம்) என்றும், பாவங்களைப் போ க்கடிப்பதாயிருப்பதால்(அகக்னம்)என்றும்,சர்வசித்தியையு ங்கொடுப்பதாயிருப்பதால்(சர்வசித்திதம்) என்றும்,இந்திரிய காமங்களை யடக்குவதால் (தபஸ்தானம்) என்றும், ஒருவ ராலு மறியக்கூடாத் பரமரகஸ்யமாயிருப்பதால் (சூக்ஷமம் பிலம்) என்றும், ஸ்ரீபுரம்,திரிமூர்த்திகள், ஈசசம்பந்தமான சொரூபங்கள்,திக்குகள், உலகங்கள், மேரு, கோ ரூபமாகி யபூமி ஆகியஇவைகட்கு ஒன்பதுதுளையோடுகூடிய மார்க்க மாயிருப்பதால் (நவத்துவாரஸ்யமார்க்கம்) என்றும் ,பூமிக் குக் காரணமாகிய யோனிஸ்தானமாயிருப்பதால்(பூயோனி) என்றும்,

இஷ்டகாமத்தையுத்தேசித்து யார் யார் எந்தெந்த வி தமாகத் தருமங்களை யொருதரஞ்செய்தபோதிலும் அந்தத் தருமங்களை நல்லதருமங்களாகவாக்கி அவர்களுக்குஅந்தத் தருமம் ஒன்றுக்கு ஒரு பலஞ்கவல்லாமற் கோடிபலனைக் கொடுப்பதா யிருப்பதாலும், குபேரன்போல் சம்பத்துண் டாகவேண்டுமென்று திரவியத்தைவிரும்புவோருக்குஅத்தி ரவியத்தைக்கோடியாகக் கொடுப்பதா யிருப்பதாலும்,மோ க்ஷமானது காமத்தின் கோடியி(முடிவி)லிருப்பதால் அந்த மோக்ஷவின்பத்தைக்கைவிட்டுக் காமத்தையே விரும்புவோ ருக்கு அந்தக் காமத்தைக் கோடியாகக் கொடுப்பதாயிருப்ப

தாலும், மோக்ஷமானது புருஷார்த்தத்தின் கோடியா (முடிவா)கவிருப்பதால் அந்தக்காமவின்பத்தைக் கைவிட்டு மோக்ஷத்தையே விரும்புவோருக்கு அந்தமோக்ஷவின்பத்தைக் கோடியாகக் கொடுப்பதா யிருப்பதாலும், இங்ஙனம் அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் நான்கையும் தனித்தனியே விரும்புவோருக்கு அவ்வண்ணமே தனித்தனியாயும், அறம் பொருளின்பங்களை விரும்பாது மோக்ஷத்தை மாத்திரம் விரும்பும் மோக்ஷகாமிகளுக்கு அந்தமோட்சத்தோடு ஏனைய மூன்றையும், தருமம் அருத்தம், காமம் என்கிற மூன்றை மாத்திரம் விரும்புவோர்க்கு அவற்றையும், அவற்றோடுமோக்ஷ விருப்பத்தையும் கொடுப்பனவாக விருப்பதாலும், பரசிவமூர்த்திநெற்றிக்கண்ணினால்தகிக்கப்பட்ட காமனைப்போலக் காமாக்ஷிதேவி தன்னுடைய நேத்திரத்தினின்றும் லீலாமாத்திரமாய்க்கோடிகாமர்களை யுண்டாக்கியதாலும் (காமகோடி) என்றும்,

வீட்டை விரும்புவோர்க்கு அறம், பொருள், இன்பங்களோடு அவர்கள் விரும்பியவீட்டையும், அறம், பொருள் இன்பங்களை விரும்பு வோர்க்கு, அவற்றோடு அவர்விரும்பாதவீட்டையும் கொடுத்தற்கு அந்நான்கும் அப்பிலத்தை யிடமாகக் கொண்டிருத்தலால் (காமகோஷ்டம்) என்றுஞ் சொல்லப்படும்.

சிவபெருமான் முன்னொருகாலத்தில் தாருகாவனத்திற் சென்று ருஷிபத்தினிகளுடைய கற்பையழித்தகாலத்தில் அவர்கள்கணவர்களாகிய ருஷிகள் சிவத்துவேஷிகளாய் எவ்வுருவுந் தன்னுருவமாகவே யுடைய சிவபரஞ்சுடரைப் பலவாறான நிந்தைமொழிகளால் இகழ்ந்து,பின்னர் அநாதிநித்தியமாகிய அச்சியபரஞ்சுடரை அழிக்கவெண்ணிப்புலிபாம்பு மான் கொக்கு முயலகன் உடுக்கை அக்கினி முதலியவைகளை யேவியும் அவையெல்லாம் அவருக்கு அணிகலமாகவும் ஆடைமுதலியன வாகவும் ஆனமைகண்டு மனம்புழுங்கி இவரை இனிக்கண்டோரெல்லாம் நகைக்கும்வண்ணஞ்செய்ய

வேண்டுமென்றுதுணிந்துமிகவும்அகங்காரங்கொண்டு அலியாய்ப் போகவேண்டுமென்றுசபித்துப்புலம்பிக்கொண்டிருந்தனர். சிவபெருமானார் (பெண்ணாகியாணையலியாய்ப் பிறங்கொளிசேர் விண்ணாகி மண்ணாகி யித்தனையும் வேறாகி) அநாதியே நின்றருளும் தமதியல்புணராது கர்மபிரஹ்ம வாதிகளாங்கருமத்தையே கடவுளாகமேற்கொண்டிருக்கின்றனர் என்று அவர்களது அறிவின் சிறுமையைத் திருவுளத்தெண்ணித் தாம் அவர்கள் கண்டு நாணமடையும் வண்ணம் சிறிதுபொழுது ஆனந்தக் கூத்தாடிக் கைலாயத்துக் கெழுந்தருளிப் பார்வதியாரோடு வீற்றிருந்தனர்.

இச்செய்தி இங்ஙனநிற்க. பந்தகனென்னு மிராக்கதன் பிரமனனுக்கிரகத்தாற்சூரியசந்திரர்களிருக்குமளவுஞ்சிரஞ்சீவியா யிருக்கும் வரத்தைப்பெற்று இந்திராதி தேவர்களுக்கு வைரியாயும், சித்தர் முனிவர் முதலியோர்க்குப் பிராணகண்டகனாயும் உலவி எல்லா வுலகங்களையும் வென்று, பின்னர் கைலாயத்திற்குச் சென்றனன். ஓராதாருள்ளத் தொளிக்கு மொளியானும், கரவாடும் வன்னெஞ்சர்க் கரியானுமாகிய இறைவன் அவன்கண்ணுக்குத்தோன்றாமல் தமதுகணங்களோடு மிருப்ப பந்தகாசுரன் தன்பரிவாரங்களோடு கயிலையிலிருந்து எல்லா வுயிர்களையும் பீடித்துக்கொண்டு வாழ்நாளைக் கழித்து வந்தனன்.

இவனது உபத்திரவத்தைச்சகிக்கமுடியாததேவர்கள் கைலாயத்திற்கு வடக்கிலுள்ள கோமுகமென்னுந் திவ்ய க்ஷேத்திரத்திலிருக்கும் பிலத்துட்சென்று காஞ்சிக்ஷேத்திரத்தில் காமகோடியாகியபிலத்தின்வழியாய் வெளியேவந்தனர். அப்பிலமூலத்தில்காமகோடீஸ்வரியாயும், மஹாதேவியாயும், திரிபுரசுந்தரியாயும் எழுந்தருளி விளங்கும் தேவியைத் தரிசித்து நமஸ்கரித்து தங்கள் தங்களுக்குவேண்டியவைகளைப் பிரார்த்தித்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது சிவபெருமானார் அப்பிலத்தின் மகிமையைத் தேவர்களுக்குத்தெரிவிக்க அப்பிலத்தினின்றும் வெளிவந்து கோடிசூரியப் பிரகா

சமாய் திவ்யரூபத்தோடும் நின்று ஓ தேவர்காள்! கோரூபமாய் விளங்கும் பூமிக்குக் கோமுககேஷத்திரம் முகமென்றும், ஸ்ரீபுரம் சிரமென்றும், இமாலயம் கண்டமென்றும், கேதாரம் உதரமென்றும், காசி பிருஷ்டமென்றும், கமலாலயம் அதற்குமூலமென்றும், காஞ்சிஇடையென்றும், இக்காமகோட்டிபீடம் அதற்கு நடுவென்றும், அதிலுள்ளபிலம் துவாரமென்றும் சொல்லிவரும்பொழுது தேவர்கள் இறைவனை வணங்கித் தேவரீருடைய திருமேனி எக்காலத்துங் கண்டறியாத திவ்யதேஜசோடும் இப்பொழுது ஒளிவிட்டெரிகின்றதே இதன்காரண மென்னையோவென்று வினவினர்.

பெருமானார் ஓ தேவர்காள்! யான், பூமிதேவிக்கு முகமாகிய கோமுகமென்னும் கேஷத்திரத்தின் வழியாய்ப் பிரவேசித்துக் குண்டலினி மார்க்க மாய் இக்காமகோடி பிலத்துவாரத்தின்வழியாய் வெளிவந்தேனுகலான் இவ்வரியவுருவத்தோடும் விளங்குகின்றே னென்றறிவீர். சாதாரணமாய் உலகிலுள்ளவர்கள் பொன்னினுல் ஒரு பசுவைப் பேழும் உருவமமைத்து அதன் கர்ப்பத்தில் வசித்துப் பின் வெளிப்படுவாராயின் அவர்கள் பிரமதேஜஸைப்பெற்றுவிளங்குவாரென்றால் சிற்சத்திசொரூபமாகிய இக்காமகோடிபிலத்தின் வழியாய் வெளிப்பட்ட யான் இப்பேரொளியோடும் விளங்குவது ஓர் ஆச்சரியமா? இப்பிலத்தின் பெருமையை யான் என்னென்று கூறுவேன்! ஓ தேவர்காள்! எவனொருவன் இக் காமகோடிபீடத்தை நாடோறுமாவது ஒருவாரமாவது ஒருபக்ஷமாவது, ஒருமாதமாவது பிரதக்ஷணஞ்செய்கின்றானே அவன் மஹாபாதகனுயினும் முக்தனுவான். பிரதக்ஷணஞ்செய்யு ஒவ்வொரு அடிக்கு ஒவ்வொரு கோகர்ப்பத்தினின்றும் பிறந்தபலனை யடைவான். நாடோறும் பிரதக்ஷணஞ் செய்பவனடையும் பலன்கள் சொல்லமுடியா, பிரதணஞ் செய்யாதவன் தேவனுயினும் அவன் கழுதைக்குச் சமமாவனென்று காமகோடி பிலத்தின் பெருமைகளை யெடுத்துக் கூறி நீங்கள் இப்பீடத்தை வலம்வருவீராயின் பன்

தகாசுரனால் நீங்க ளடைந்திருக்குந் துன்பத்தை நீங்கப்பெறுவீர்கள். அவனது துன்பம் நிவிர்த்தியாகுமளவும் இப்பிலத் தருகிலுள்ள சண்பகவிருக்ஷத்தில் நீங்க ளனைவரும் கிளிவடிவங்கொண்டு வாழக்கடவீர்களென்று வரந்தந்து போயினர். பின்னர் தேவர்களெல்லாம் சிவபெருமானார் அருளியவாறே அப்பிலத்தை நடோறுந் தவறாமல் பிரதக்ஷணஞ்செய்து கிளியுருவங்கொண்டு சண்பகவிருக்ஷத்தில்பதினாயிரம் வருடம் வசித்திருந்தனர்.

மஹிமை.

நர்மதாதீரவாசியாகிய பலபத்திரனென்னும் ஓர் அந்தணன் (லஜ்ஜிரேஸ்வரி)என்னும் தனது பத்தினியை வெறுத்துத் திரஸ்கரித்துப் பரதாரவிருப்பங்கொண்டு அவர்கள்பால் தன்னிஷ்டப்படித் திரவியங்களை விரயப்படுத்திச்சுகித்துக்கொண்டிருந்தனன். விருத்ததிசை வந்தகாலத்தில் சரீரத்தில் கருங்குஷ்டமும், ஆண்குறியிலும் பீஜத்திலும் இரணமுமாக, உண்டாகி நாட்செல்லச் செல்ல ஆண்குறி க்ஷீணப்பட்டு இரணம் மேலிட்டு மிகவும் வருத்தமுறச்செய்ய, அவனைக் கண்ணுற்ற பெரியோர்கள் அநேக ஔஷதப் பிரயோகங்கள் செய்தும் நிவிர்த்திக்கமுடியாமற் போயிற்று. அப்பெரியோர்கள் இது பாபத்தால் வந்த இரணமாதலால் ஔஷதங்களாற் போகாது பாபபரிகாரத்தாற் போக்குவதே முறைமையாமென்றெண்ணிப் பொன்னாற் பசுவொன்றுசெய்து அதன் கர்ப்பத்தில் அவனை வசித்துவரச்செய்து அப்பொற்பசுவைப் பிராமணர்களுக்குத் தானஞ்செய்தனர். செய்தும் வியாதிநீங்குதலைக் காணாமல் வருந்திக்கொண்டிருக்குஞ் சமயத்தில் காஞ்சி காமகோடிபீடத்தின் பிரதக்ஷண மஹிமையைச் சிலமுதியோரால் கேட்டு அக்கணமே தன் மனைவியுடன் காஞ்சிப்பதியை யடைந்து ஒரு மாதம வரையில் நாடோறுந் தவறாமற் பிலத்தை நூற்றெட்டுப் பிரதக்ஷணஞ்செய்துவந்தனன். நாளுக்குநாட் பிணிநீங்கப்பெற்றுச் சரீரகாந்தியையும் புத்திர பௌத்திராதி சம்பத்துக்களையு

மடைந்துப் புண்ணியசீலனும் வாழ்ந்திருந்து, பின் தேவியி னாலனுப்பப்பட்ட விமானத்திலேறி அம்பிகையின் சரணார விந்தத்திற் கலந்தனன்.

பதினொன்று மத்தியாயம் பிலாகாச பிரபாவம்.

முற்றிற்று.

உ

ஸ்ரீ திரிபுரசுந்தர்யைநம:

பன்னிரண்டாமத்தியாயம்.

மஹா த்ரிபுரசுந்தரி வர்ணனை.

காமகோட்டமென்கிற விடத்தில் காயத்திரிமண்டபத் தில் பிலாகாசமாகிய பீடத்தில் காயத்திரியாகிய ஓங்காரகோ ணத்தில் பராசத்திசொரூபிணியாகிய காமாக்ஷிதேவி எல்லா வுலகங்களையும் படைப்பதற்குக் காரணமாயுள்ளசகளவடிவ ங்கொண்டு பத்மாசனியாய், சதுர்ப்புஜையாய், முக்கண்ணு டையளாய், மூலசத்தி, ஆதிசத்தி, ஆதிலக்ஷ்மி, ஆத்மசத்தி, பிரஹ்மவித்தை, என்கிறநாமங்களாற் றுதிக்கப்பட்டவளாய், தாமரைமலர்போன்றகாந்தியுடையவளாய், சந்திரசூடாமணி யாகிய கிரீடந்தரித்துப்பாசம், அங்குசம், கோதண்டம், (கரு ம்புவில்) பஞ்சபாணம் என்கிற இவைகளைத்தரித்திருக்கின்ற திருக்கரங்களை யுடையவளாய், இருசெவியிலும் சூரிய சந் திரர்கள் காதோலையாய் ஒளிவீச, சிவந்தபட்டாடை புனை ந்து திவ்யாபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, சகலசௌ பாக்கியங்களையுந் தரவல்ல மாங்கலியம் கண்டத்தில் விளங் கத் தாமரைமுதலிய மலர்மாலைகளணைந்து, ராஜராஜேஸ் வரியாய், ஸ்ரீவித்யாபரமேஸ்வரியாய், திரிமூர்த்திகளா லாரா திக்கப்பட்டவளாய், காமேசுரால் விரும்பப்பட்டதேவியாய் சிவசங்கரருக்கு ஆத்மசொரூபிணியாய், அச்சங்கரரால் வி ரும்பப்பட்டவளாய்சகலகலாரூபிணியாய், சர்வதத்வசொரூ பிணியாய், சகலபிரபஞ்சரூபிணியாய், சர்வப்பிராணிசொரூ பிணியாய், காலசக்கர ரூபிணியாய், ஸ்ரீகாஞ்சி நகரத்திற்கு ஈஸ்வரியாய், அவ்விடத்தில் சரண்புகுவோர்க்கு சகலாபீஷ்

டங்களுந் தரும் பிரதானியாய், இலக்குமி சரஸ்வதி என்னும் இருவரும் இடம் வலம் என்னும் இரண்டுபக்கங்களினின்று வீசப்பட்ட சாமரங்களை யுடையவளாய், சதாசிவாதி மூர்த்திகளுக்கும் கௌரியாதி சக்திகளுக்குங் காரணியாய், காமகோடி என்றும், திவ்யமங்களரூபிணியாகிய காமாக்ஷி என்றும், சூதலிங்க காரணி என்றும், சூதபீஜ அர்த்தரூபிணி என்றும், சிவனுருக்கதிகை என்றும், சிவாங்கத்தி லிருப்பவளென்றும், சிவமூர்த்தி என்றும், சிவத்தைக் கொடுப்பவளென்றும், மஹா காமேசருக்கு மஹிஷி என்றும், மஹாத்ரிபுரசுந்தரியென்றும் சொல்லப்படுந் திருநாமங்களாற் பிரசித்திபெற்று ஸ்ரீசங்கரநாயகியாய் வீற்றிருக்கின்றனள்.

அங்ஙனம் வீற்றிருக்கின்ற தேவியை சிவாஞ்ஞையால் கிளிரூபமாய்ச் சண்பகவிருக்ஷத்தில் வசிக்கின்ற தேவர்கள் ஹிருதயகமலத்தில் தியானஞ்செய்து, பந்தகாசுரனை நாசபடுத்தவேண்டித் தவம்புரிந்து வந்தனர். அம்பிகை அவர்களது தவத்துக்கிரங்கித் தயையுடையவராய்ப் பிரளயகாலாக்கினி சொரூபிணியாய் மிக்ககோபத்தோடும் பிலத்தினின்றும் வெளிப்பட்டு எல்லாவுலகங்களையும் பஸ்மீகரப்படுத்தி, பஸ்மீகரப்படுத்திய அவ்வெளியில் நிர்க்குணையாகிய தேவியானவள் சகுணமாகிய திருவுருவங்கொண்டு காயத்திரிமண்டபமத்தியில் தானொருத்தியாகவே யிருந்து தனது வாமநேத்திரத்தில் விஷ்ணுவையும், தக்ஷிணநேத்திரத்தில் பிரமனையும், பாலநேத்திரத்தில் உருத்திரமூர்த்தியையும் சொரூபமாக உண்டாக்கிப் பிரமனுக்குச் சிருஷ்டி வித்யாத்மகமாகிய பாலையும், விஷ்ணுவுக்கு ஸ்திதி வித்யாத்மகமாகிய பாலையும், உருத்திரமூர்த்திக்குலய வித்யாத்மகமாகிய பாலையும் ஊட்டிமறைந்தனள்.

திரிமூர்த்திகளும் பாலுண்டவளவில் யவ்வனரூபமடைந்து, உலகம் சூன்யமாயிருப்பதைப் பார்த்து ஆச்சரியமடைந்து சொப்பனத்திற்காணும் பொருள் மறைதல் போலப் போயிற்றே என்று ஒருவர்க்கொருவர் பேசிப் பயமடைந்தவ

ர்களாய்ப் பின்னர் ஆலோசித்துத் தர்ம செய்யத்தகுந் தொ
ழில்களை யெண்ணிப் பிரமன் முன்னிருந்தவண்ணந் தாவரச
ங்கமமாகிய வுலகத்தைப் படைக்கவும், விஷ்ணுருத்திரர்கள்
காத்தல் அழித்தலாகிய தொழில்களைச்செய்யவும், ஆரம்பி
த்தகாலத்தில் பந்தகாசுரனோடு உலகம் விருத்தியடைந்தது

சண்பகவிருக்ஷத்தில் கிளிரூபமா யிருந்த தேவர்கள் ஒ
ரு ஜாமத்துக்குள் தேவி திரிமூர்த்திகளைப்படைத்து உலகத்
தைச் சிருஷ்டிப்பித்த வதிசயத்தை யொருவர்க்கொருவர்
பேசி இன்னும் என்ன அதிசயம் விளையுமோவென் றெதிர்
பார்த் திருந்தனர். அவர்களங்ஙனமிருக்க, திரிபுரசுந்தரியா
கிய அம்பிகை திரிமூர்த்திகளைப் படைத்த பின்னாகிய ம
றுநாளிரவில் ஸ்ரீகைலாயத்தில் பந்தகாசுரன் நித்திரை செய்
வதைப் பார்த்துக் கோபங்கொண்டவளாய் ஒருபாதத்தை
யவனது கண்டத்திலும், மற்றொருபாதத்தை யவன்மார்பிலு
ம வைத்துப் பதினெட்டாயுதங்களோடுகூடிய பதினெண்புஜ
ங்களையுடைய பைரவரூபிணியாய் அவனது சிகையைப்பல
மாய்ப்பிடித்துக்கொண்டுசக்கராதி ஆயுதங்களால் அவன்து
புத்திர பௌத்திர பந்து மித்திர பரிவாரங்க ளிருக்குமிடங்
களில் க்ஷணத்துக்குட் சென்று அவரவர்களை அந்தந்த க்ஷ
ணமே கொன்று சூரியோதய காலத்தில் ஐந்து வயதுடைய
கன்னிகையாய்க் காமகோடி பீடமாகிய பிலத்துவாரத்தை
வந்தடைந்தனள்.

அப்பொழுது அங்கிருந்த தேவர்கள் கன்னிகை உரு
வமாகிவந்த அம்பிகையினது திருக்கரத்தில் பர்வதாகிருதி
யாயிருக்கின்ற பந்தகாசுரனுடையசிகை சிக்குண்டிருக்குங்
கோரத்தைக்கண்டுபயந்து பின்மரணமடைந்தானெனத்தெ
ரிந்து, சகலலக்ஷணத்தோடுங்கூடிய அதிசுந்தரமாகிய திருமே
னியுடையவளாயும், சர்வாபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்
டவளாயும், நெருப்பிலிட்ட பொன்போல் ஒளிவிடுந் திவ்யமா
கிய பீதாம்பரந் தரித்தவளாயுங் காணப்படும் கன்னிகையை
க்கண்டு துந்துபி, சங்கம், பேரிகை, படகம், காகளம், புள்

ளாங்குழல், தாளம், வீணை, மத்தளம், முதலிய பலதேவவாத்தியங்களை முழக்கி, தாமரை, மல்லிகை, முல்லை, பாரிஜாதம், சண்பகம்முதலிய தேவமலர்களையும், கஸ்தூரிமுதலியசுகந்தங்கள் கலந்த சந்தனக் குழம்பையும் மழைபோல் வாரியிறைத்து, உனக்கு ஜயமுண்டாகுக, மங்களமுண்டாகுகவென்று போற்றிப் பிரதக்ஷிண நமஸ்காரங்கள் பலசெய்து, ஹே, கல்யாணி! ஹே! தேவி! நீயார்? எங்கிருந்து வருகின்றாய்? இந்தப் பந்தகனென்பவன் உன்னால் ஏன் கொல்லப்பட்டான்? எவ்விதமாகக் கொல்லப்பட்டான்? இவனிறந்தது மிக ஆச்சரியம்! பிரமனாதியாகச் சொல்லப்பட்ட நாங்களனைவரும் இவனால் பீடிக்கப்பட்டிருந்தோம். இது நிற்க, எந்தக்காரணத்தினால் பிலத்தினின்றுந் தோன்றிய அக்கினியினால் எல்லாவுலகங்களும் கொளுத்தப்பட்டன? இவையாவும் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்க, தேவி இக்காரணங்களைப பின்னர் கூறுகின்றேன் என்று பிலத்தைவிட்டு வெளியே வந்து நின்று, நீங்களிப்பொழுது இவ்விடத்தில் ஓர் பள்ளந் தோண்டி அதில் பிரேதரூபமாயிருக்கின்ற இப்பந்தகனைப் புதைத்து ஜயஸ்தம்பம் நாட்டி அவ்விடத்தினின்றும் பிலாகாசத்துக்குப் போக ஓர் துவாரமமைத்து, அதற்கருகான தெற்கில் பிலத்தின்வெளி எவ்வளவு இருக்கின்றதோ அவ்வளவும் வேதங்களையே நாற்சதுரங்களாக வமைத்து, அதில் காயத்திரியினுடைய வர்ணங்களையே இருபத்துநான்கு கால்களாக நாட்டி, வியாக்ருதியாகிற மூன்றக்ஷரங்களை மூன்று கண்டங்களாகச் செய்து, காயத்திரிமண்டபமென்று பெயரிட்டு, அம்மண்டபத்துள் பிரணவத்தை மாணிக்கமயமான சிங்காசனமாக வமைத்து, அப்பீடத்தின்மேல் கன்னியாரூபமாக விருக்கின்ற என்னைப்போல் ஒரு பிம்பப்பிரதிஷ்டை செய்து, ஷடாதாரங்களிற் காணப்படும் ஷட்தரிசனசொரூபிணியாயும், நவாவரணமத்தியி லிருப்பவளாயும், பிலத்துக் கதிபதியாயுமிருக்கிற பராசத்தியை ஷடாம்நாய மென்கிற மந்திரமுறையில் அந்தரியாகமுறையின்படி யருச்சித்துப் பின்

ஆவாகித்துப் பால் தயிர் தேன் இளநீர்முதலியபலஅபிஷே கதிரவியங்களால் அபிஷேகித்துச் செந்நிறமுள்ள புஷ்பங்க ளாலும், அக்ஷதைகளாலும், தூபதீபநைவேத்திய ஆர்த்தி ஜபமென்கிற பஞ்சோபசாரங்களால் விதிப்படி ஆராதித்து, சுகந்த சம்பந்தமாயுள்ள சகல திரவியங்களாலும் லேபனஞ் செய்து, பிலத்துவாரத்தில் கொடுக்கவேண்டிய பலிகளுங் கொடுத்து, கதவைமூடிவிட்டு வெளியேயிருந்து சூரியோத ய மாகுமளவும் மௌனமாயிருந்து என்னைத் தியானித்து ஸ்ரீவித்யா மந்திரத்தை ஜபித்து, ஜபசமர்ப்பணைசெய்து, உ தயமானவுடன் கதவைத்திறந்து என்னைத்தெரிசனஞ்செய் யுங்கள். அப்பொழுது நீங்கள் கேட்ட கேள்விகளுக்கு,வி டைகூறுகின்றேன். அதுவரையில் என்னை யொன்றுங் கே ட்கவேண்டாம் என்றனள்.

அதுகேட்டதேவர்கள் வணங்கித் தேவி கட்டளையிட் டவண்ணம் பந்தகனைப் புதைத்து, வெற்றிக் கொடியாகத் துவஜஸ்தம்பத்தை நாட்டி, காயத்திரி மண்டபபிரதிஷ்டை யும், அதன்பின் செய்யவேண்டிய பூஜையையும், அர்த்தரா த்திரியிற் செய்து, கதவைமூடி, அருணோதயம்வரையில் மந்திரத்தை ஜபித்திருந்து, பின் அருணோதய காலத்தில் ஆசாரத்தோடு கூடினவர்களாய்க் கதவைத்திறந்து பார்க் கும்பொழுது தாங்கள் பிரதிஷ்டைசெய்திருந்த விக்கிரகத் தைக் காணமல் ராஜராஜேஸ்வரியாகிய திரிபுரசுந்தரி நிஜரூ பத்தோடும் ஆவிர்ப்பவித்திருப்பதைக் கண்டனர்.

அந்த ஆவிர்ப்பவகாலமாவது சாவித்திரி கல்பம். சுவா யம்புமனுவினுடைய தாமசகாலம். கிருதயுக ஆரம்பம்.விஷ்ணு மோகினியுருவங்கொண்ட சமயம். ஸ்ரீமுகவருடம். சூரி யன்கும்பத்திலிருக்கின்றபால்குனமென்கிற பங்குனிமாசம். கிருஷ்ணபக்ஷம். பிரதமைத் திதி. பூரநக்ஷத்திரத்தின் மத்திய காலம், ஐந்தாம் ஜாமம். சுக்கிரவாரம் உதயகாலம்.

அந்தச் சுபதினத்தில் காணப்பட்ட ராஜராஜேஸ்வரி யைத் தரிசித்து, இது வென்ன வாச்சரியமென்றும், தேவி

யினுடைய சரித்திரம் மிகவற்புதமென்றும், ஹே ஜெயதேவி! ஜகன்மாதா! திரிபுரசுந்தரீ! என்றுந் தோத்திரஞ் செய்து நமஸ்கரித்து; நாங்கள் பிரதிஷ்டைசெய்து பூசித்த அம்பிகை எங்கே? பந்தகாசுரனைக் கொன்று அவனைக்கொண்டுவந்து பிலத்தருகே நின்ற கன்னியாரூப மெங்கே? அந்த இரண்டுசொரூபங்களையுங் காண்கிலேம். இப்பொழுது உன்னைத்தான் காண்கின்றேம். நீ யாரோ அறியோம்? எங்களுக்கு அநுதக் காரணங்களைக் கிருபையோடு சொல்லவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, திரிபுரசுந்தரி ஓ தேவர்களே! நான் அந்தக் காரணங்களைச் சொல்லுகிறேன். சாவதானமாய்க் கேளுங்களென்று சொல்லத் தொடங்கினள்.

ஓ தேவர்காள்! உங்களுடைய இதத்தின் பொருட்டுப் பிரளயகாலாக்கினி சொரூபமாய் அர்த்த ராத்திரியில் இந்தப்பிலத்தினின்றும் வெளிப்பட்டுச் சர்வசகத்தையும் பஸ்மீகரஞ்செய்து ககார, அகார, மகார சொரூபிகளென்று சொல்லப்பட்ட பிரம்ஹ, விஷ்ணு, உருத்திரர்களைச் சிருஷ்டியாதி தொழில்களையுத்தேசித்து என்னுடைய மூன்று கண்களினின்றும், உண்டாக்கி, திரிபுரசுந்தரியாகிய நான் காயாக்ஷி என்கிற பெயர்பெற்றேன்.

அந்தத் திரிமூர்த்திகளும் தங்கட்குரிய தொழில்களைச் செய்ய வுத்தேசித்துப் பிரமன் சிருஷ்டிசெய்த பொழுது, உங்கள் பகைவனாகிய பந்தகாசுரன் முன்போல் தோன்றினன். அதைக்கண்ட நான் பைரவ ரூபங்கொண்டு, அந்தப் பந்தகனைக்கொன்று, அவனது பந்து மித்திரர்களையும் நாசஞ்செய்து பிரேதமாய்ப்போன பந்தகனைச் சிகைபிடித் திழுத்துக்கொண்டு கண்டார் பயப்படத்தக்க என்னுடைய பைரவ ரூபத்தைமாற்றிக் கன்னியாரூபங்கொண்டு, மஹாபிலத்தினின்றும்வெளிப்பட்டு நீங்கள் காணுமாறுவந்தேன்; வந்த என்கையில் பந்தகன் பிரேதமாயிருந்தும் நீங்கள்கண்டுபயந்தபடியால் அந்தப் பயநிவர்த்தியின் பொருட்டும், பயநிவர்த்திசெய்வதில்வெற்றியுண்டயவள்யான் என்பதும் யாவரும்

அறியும்பொருட்டும் அவனைப்புதைத்துஜயஸ்தம்புநாட்டும் படி உங்கட்குக் கட்டளையிட்டேன். நீங்கள் என்னைப் புகழ்ந்து தோத்திரஞ்செய்து அன்பு பாராட்டியபடியால் இந்தப் பிலத்தைக் காயத்திரிமண்டபத்தால் மறைத்து, ஓங்கார சிம்மாசன மமைத்து, அதில் என்னைப் பிரதிஷ்டை செய்யுங்களென்று விதித்தேன். அதுபோலவேநீங்கள் செய்தபடியால் நீங்களனைவரும் ஆச்சரியானந்த சாகரத்திழ்மூழ்குநிமித்தமும், உங்களிஷ்டார்த்த சித்தியின் பொருட்டும், சித்சொரூபமாகிய பிலாகாசத்துள்ளே வசிக்கின்ற திரிபுரசுந்தரியாகிய நான் அதை விட்டு நீங்கள் பிரதிஷ்டைசெய்த பிம்பத்தில் இப்பொழுது பிரகாசிக்கின்றேன்.

இனி நான் இந்தத் திவ்யமாகிய மண்டபத்தில் நீங்காது எப்பொழுது மிருப்பேன். இந்த இடந்தான்மேலானது. இதுதான் எனக்கிடம். இதுதான் அழிவில்லாதது. எக்காலத்தும் அழிவில்லாத காரணத்தால் இதுபிரளயஜித்தெனப் பெயர்பெற்றிருக்கின்றது என்று திரிபுரசுந்தரியாகிய தேவிசொன்னதைத் தேவர்கள் கேட்டு, நமஸ்காரஞ் செய்து ஆராதித்து அத்தேவிக்குப் பிலம் உள்ளிடமா யிருப்பதால் அந்தப் பிலத்துவாரத்திற்கும் நீராஞ்சனமுதலிய உபசாரங்கள் செய்துப் பின்னர் அத்தேவியை அந்தணர்களுடைய ஹிருதயத்தி லிருப்பவளாகத் தியானிதது, அநேக விதமான பக்ஷிய வகைகளோடு கூடிய அறுசுவையுணவுகளையுண்ணும்படிச் செய்தலாகிய சமாராதனை செய்து, அவர்களுக் கெல்லாம் நல்ல சுகந்தமாகிய சந்தனம், புஷ்பமாலை, வஸ்திரங்கள், ஆபரணங்கள் முதலான இவைக ளெல்லாம் இரண்டு பங்காகக் கொடுத்து, அவர்களைச் சந்தோஷிப்பித்து, யாவுந்தேவிக்கே அர்ப்பணமென்றுசொல்லி, தோத்திர வகைகளால் அம்பிகையைத் திருப்தி செய்வித்தனர்.

அதன்பின்னர் சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கின்ற பரமேஸ்வரிக்குப் பட்டாபிஷேக வுற்சவஞ் செய்யவேண்டுமென்றெண்ணித் தேவசில்பி பல்லக்கையும், பிரமன் முத்

துக்கொடையும், விஷ்ணு விருத்தாகாரமாயுள்ள நவரத்ன மகுடமும், ருத்திரமூர்த்தி ஸ்ரீசக்கரமென்னும் பதக்கமுங் கொடுக்க, தேவர்கள் அலங்காரஞ் செய்து, அன்று மாலைக் காலம் மஹோத்சவமா யெழுந்தருளிவரச் செய்து, முன் போல் பீடத்தில் அம்பிகையை ஸ்தாபனஞ்செய்து, ஹே தேவி! இக்காஞ்சியில் சாந்நித்யமாயிருக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, அம்பிகை நான் க்ஷீரசமுத்திரத்தி லிருக்கும் ஸ்ரீபுரத்தில் எவ்வாறு சாமர்த்திய ரூபிணியாய், சக்தியென்கிற பெயருடையவளா யிருக்கின்றேனோ அவ்வாறே இவ்விடத்தில் காமாக்ஷி என்னும் பெயருடன் சந்தானாதி வரங்களைத் தருபவளாய் வசித்திருக்கின்றேன். ஆகையால் நீங்கள் என்னை நாடோறும் தரிசித்துவாருங்கள் ஸ்ரீபுரத்தைக் காட்டிலும் இது அதிகம் என்று யாவருக்கும் ஆஞ்ஞைசெய்ய, உருத்திரர்முதலிய யாவரும் மிகவும் சந்தோஷிதத்தவர்களாய் ஸ்தோத்திர நமஸ்காராதிகள் செய்து, எவர் அம்பிகை யுற்பத்தியான தினத்தில் பூஜிக்கின்றார்களோ அவர்கள் கோடி யஜ்ஞபலத்தை யடைவார்களென்று அனுக்கிரகித்து, மறைந்து போயினர்.

பின்னர் உருத்திர மூர்த்தி தூர்வாசராய் அநேக சீடர்களுடன் கூடி, உள்ளே பிரவேசித்து விசுவாமித்திரர், கௌதமர், காசிபர், அத்திரி, பரத்துவாசர், அகஸ்தியர் முதலானவர்களையும், அவர்களுடைய புத்திரர்களையும், பஸ்மமும், பவளத்தினாற்செய்த மேருவோடுகூடிய சொர்ண ருத்திராக்ஷமும், சௌபாக்கியமான குங்குமமும் ; தேவி ஆஞ்ஞையினால் தரித்துக்கொள்ளும்படிச் செய்துப் பிரஹ்ம கல்ப பரியந்தம் சிந்தாமணி என்கிற தந்திரப்படி அம்பிகையைப் பூசித்து வரும்படி ஆஞ்ஞைசெய்து நான் இக்கிருத யுகத்தில் தூர்வாசமகருஷியையும், திரேதா யுகத்தில் பரசுராமரையும், துவாபரயுகத்தில் தௌம்மியாசாரியரையும், கலியுகத்தில் மூகாசாரியரையும் அதிஷ்டித்து, முறையே கிருதயுகத்தில் இரண்டாயிரமும், திரேதாயுகத்தில் ஆயிரத்

தைஞ்ஞூறும், துவாபரயுகத்தில் ஆயிரமும், கலியுகத்தில் ஐந்நூறுமாகத்தோத்திரஞ்செய்து, காமாக்ஷிஸ்தவம் என்கிற தாக உலகில் வழங்கச்செய்வேன் என்றுகூறி, பின் நம்மை அந்த மகருஷிகளெல்லாந் தூர்வாசரென்றறியும்படிச் செய்து, என்னை நீங்கள் ஆசாரியராகப் பூசித்து, நீங்களனைவரும் எனக்குச் சீடர்களாக இருத்தல் வேண்டுமென்று கட்டளையிட்டு, தேவியை ஆன்மார்த்தமாகப் பூசிக்கு நிமித்தம் பிம்பரூபமாகவே அங்கிருந்தனர். தேவியும் அவருடைய பூசையை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கு நிமித்தம் அவரெதிரில் வீற்றிருக்கின்றனள்,

மஹிமை.

கோதாவரி தீரத்தில் ஜமதக்னிகுலத்துதித்த கிருஷ்ண வேதியான ஜயதேவரென்னும் பிராஹ்மணன் பஞ்சவடிதீரத்தில் அநேக நாள்வாசஞ்செய்துவருநாளில் ஊழ்வகையால் வந்த வறுமையால் மிகவும் பீடிக்கப்பட்டுப்பூர்வபுண்ணியப் பிரேரேபணையால் யாத்திரை செய்துவரத் தொடங்கி அநேகக்ஷேத்திர யாத்திரைகள் செய்து கடைசியில் காமகோடி க்ஷேத்திரத்தை யடைந்து அம்பிகையினுடைய தரிசன விசேஷத்தால் வறுமை நீங்கப் பெற்று மீண்டுந் தன் தேயத்தைப்போய்ச் சேர்ந்து சகலசம்பத்துடன் வாழ்ந்திருந்தனன்.

பன்னிரண்டாம் அத்தியாயம்.

பந்தகாசுரவதை

முற்றிற்று

———

திரிபுரசுந்தர்யைநம:

பதின்மூன்றும் அத்தியாயம்.

பூதபந்த வரலாறு.

காமகோட்டமாகிய மஹாபிலத்தில் வீற்றிருக்கும் திரிபுரசுந்தரியாகிய தேவிக்கு மிகவும் சமீபஸ்தானமாகிய மேற்கில் திருமால் மூன்றுவிதமான திருக்கோலமாய் வீற்றிருக்கின்றனர்.

பூர்வத்தில் திரிபுரசுந்தரியாகிய தேவி தேவர்களுடைய ஹிதத்தை யுத்தேசித்துக் கொன்ற பந்தகனைப் புதைப்பதற்கு ஓர் பள்ளந் தோண்டவேண்டுமென்று தன்னுடைய காற்பெருவிரலால் தன்னைக்கண்டு தோத்திரஞ்செய்த தேவர்களுக்கிடங்காட்டிய காலத்தில் அத்தேவர்கள் அவ்விடத்தில் பள்ளந்தோண்டுங்கால் மல்லகனென்னும் அசுரன் எங்குந் தீவாக்கினி வீச அதியுக்ரமாகத் தவஞ் செய்வதைப் பார்த்தோடினர். அப்பொழுது அத்தேவர்களுக்குள் தீரராகிய விஷ்ணுமூர்த்தியானவர் அவன் தவஞ்செய்கின்றானென்பதை யெண்ணாமல் அவனைக் கொல்லும் பொழுது அவ்வசுரனுடைய சரீரத்தினின்றும் வெளிப்பட்ட ஒவ்வொரு ரக்தபிந்துவினின்றும் அநேக அசுரர்கள் ஒருக்ஷணத்துக்குட் டோன்றிப் பெருங்கூட்டமாய்ப் போர்க்கெழுந்தனர்.

அதுகண்ட விஷ்ணுமூர்த்தியானவர் சிறிதும் இளைக்காதவராய் அந்தக் கூட்டங்களோடு போர்செய்து வரும்பொழுது அவைகள் மாளாது சிதறுகின்ற ரக்தத்துளிகளினின்றும் விருத்தியாய் வருதலைப் பார்த்து உருத்திரமூர்த்தியைத் தியானிக்க அக்கணமே அவ ரங்கெழுந்தருளித் தம்முடைய சடையை விரித்துப் பூமியிற்றட்டி ஆண் பெண்ணாகிய இரண்டு பூதங்களையுண்டாக்கி மேன்மேல் அசுரவிருத்தி

களாகாவண்ணம் சிதறுகின்ற ரத்த பிந்துக்களை யெல்லாம் உண்டுவரக் கட்டளையிட்டுப் போயினர்.

அதுபோலவே அப்பூதங்கள் அந்தரத்தபிந்துக்களை விடாமலுண்டுவரவே அவ் வசுரக்கூட்டங்கள் தோன்றுதொழிந்தன. அவைகளொழியவே அவர்களுடைய உதிரபானஞ் செய்துவந்த பூதங்களிரண்டும் வெறிகொண்டு மதிமயங்கி அசுரத்தன்மை யடைந்து விஷ்ணுமூர்த்தியோடு போர்செய்யத் தொடங்கின. அதுகண்டு அவர் இதுவும் ஆச்சரியமதா மென்றெண்ணி அப்பூதங்களைப்பிடித்துக் கீழேதள்ளித் தாம் மிகவும் திடமுள்ளவராய் அவைகளின்மீது காலை வைத் தழுத்தி நின்றனர். அப்பூதங்களிரண்டும் அவ்விஷ்ணுவைக்கீழேதள்ளிமேலேநின்றன. விஷ்ணுமூர்த்தி அதுகண்டு உக்கிரங்கொண்டு அவைகளை மீண்டும் கீழேதள்ளி அவைகளெழுந்திராவண்ணம் மிகவும் பலங்கொண்டு தொடைகளின்மீது சார்ந்தனர். பின்னரப்பூதங்கள் விஷ்ணுவைக் கீழேதள்ளிவிட்டு மேலுலகம்போகத் தலைப்பட்டன. விஷ்ணுமூர்த்தி அவைகளைக் கீழேதள்ளிக் கால்களால் மிதித்து மேலே படுத்துக் கொண்டனர்.

பின்னர் அவை மதமொழியப் பெற்றுச் சுபாவகுணமடைந்து விஷ்ணுவைப் பார்த்து ஓ திருமாலே! நாங்கள் செய்த குற்றத்தை மன்னிக்கவேண்டு மென்றுப் பிரார்த்திக்க அவைகளை விஷ்ணுமூர்த்தி பார்த்து நீங்கள் ராக்ஷசர்களுடைய உதிரபானஞ் செய்தபடியால் மதமேலிட்டு வெறிகொண்டு சுபாவ அறிவுங்கெட்டு என்னோடு போர்செய்யத் தலைப்பட்டீர்கள். யானும் உங்களுக் குண்டாகிய மதத்தைப் போக்க உங்களைக் கீழேதள்ளி நின்றும் இருந்தும் கிடப்பவனுமானேன் நீங்கள் என்னோடுபோர்செய்ய வந்ததுங் குற்றமே, சிவபெருமானார் சடையில் வந்தவுங்களை நான் பங்கப படுத்தியதுங் குற்றமே என்று தயையோடுசொல்லிவிட்டுத் திரியம்பகராயும், உமாநாதராயும், சங்கரராயும், பஞ்சாநனராயு மிருக்கின்ற சதாசிவமூர்த்தியைத் தியானிக்க

அவர் பிரத்தியக்ஷமாய்த் தனது சடைமுடியிலுள்ள லோக பாவனியாகிய ஜான்னவியை ஐந்து சடைமுடியினின்றும் பெருகிவரக் கட்டளையிட்டனர்.

அக்கங்காதேவியும் சடைமுடியினின்றும் மகாப்பிரவாகமாய்ப் பெருக்கெடுத்து நதிரூபமாய்வந்து காமகோட்டத்தில் ஐந்துமுகமாய் விழுந்தனள். விழவே சிவபெருமானார் விஷ்ணுவை நோக்கி இப்பூதங்கள் இதில் ஸ்நானஞ்செய்யுமாயின் என்னாணையைக்கடந்து உன்னோடுபோர்செய்தபாவத்தினின்றும் விடுபடுமென்று கட்டளையிட, விஷ்ணுமூர்த்தி என்பொருட்டுத் தேவரீருண்டாக்கிய இப்பூதங்களை யான் துன்வத்தும் அடித்தும் பலவாறான அபராதங்களிழைத்தேனாதலால் அச் சிவாபராதம் நீங்குமாறு எனக்கும் அனுக்கிரகஞ்செய்யவேண்டுமென்று பிரார்த்திப்ப அவரையும் அதில் மூழ்கிவரச்செய்து அத்தீர்த்தத்தின் மகிமையைக் கூறத் தொடங்கினார். ஹேவிஷ்ணுவே! இத்தீர்த்தம் எனது பஞ்சமுகத்தினின்றுந் தோன்றினமையான் இது பஞ்சதீர்த்தமெனப் பெயர்பெறுக. இத்தீர்த்தத்தில் எவனொருவன் ஸ்நானஞ் செய்கின்றானோ அவன் எல்லாப் பாவங்களினின்று நீங்கி முத்தியடையக்கடவன். பொன் திருடினவன் ஆக்னேயதிக்கிலும், சுராபானன் தக்ஷிணத்திலும், பரதாரகமனன் மேற்கிலும், பிரமஹத்தி புரிந்தவன் உத்தரத்திலும், இவர்கள் சிநேகிதன் பூதங்கள்மத்தியிலும் ஸ்நானஞ்செய்வார்களாயின் அவர்கள் அவ்வப்பாதகங்களினின்றும் விடுபட்டவர்களாய்ச் சர்வகாமங்களையும் குறைவின்றி யடையப்பெறுவர் இதிற் சந்தேகமில்லை.

நீ ஆண்பெண்ணாகிய இந்த இரண்டு பூதங்களையும் இத்தீர்த்தத்தைக் காப்பவைகளாக ஈசானதிக்குக்கும் அக்னிதிக்குக்கு நடுவில் பிரதிஷ்டை செய்து அவைகட்கு ஸ்ரீகாமாக்ஷி தேவியினுடைய அபிடேகதீர்த்தக் கிரஹணத்தால் திருப்தியுண்டாகும் வண்ணம் நியமித்து இப்பூதங்களின் மத்தியபாகத்தின் மேலிடத்தில் முன்பூதங்களுக்காக நின்றும் இருந

துங் கிடந்தும் இருந்ததுபோல் மூன்றுபேத ரூபங்களாக வேயிருந்து உனக் கெதிரில் என்னை இலிங்க ரூபமாகப் பிரதிஷ்டைசெய் தருச்சித்து யாவர்களுக்கும் நீ தர்மார்த்த காம மோக்ஷங்களைக் கொடுக்கின்றவனாக விருக்கக்கடவாய். நான் உன்னிடத்தில் பிரீதியுடையவளாகிறேன் என்று கட்டளையிட அவ்வாறே அம்பிகையும் கட்டளையிட்டனள். விஷ்ணுமூர்த்தி இருவருடைய கட்டளைப்படியே பூதங்களைப் பிரதிஷ்டைசெய்து அவைகளின் மத்தியிலுள்ளவிடத்தைத் தன்னிடமாகக்கொண்டு மூன்று லிங்கங்களைப் பிரதிஷ்டைசெய்து அன்போடுவழிபட்டுப பின் தேவர்களையும் ருஷிகளையும் பார்த்து இந்தஇரண்டு பூதங்கட்கும்பிரீதியாக வருடந்தோறும பூதங்களின் மத்தியிலுள்ள என்னுடைய சமீபத் தானத்திலிருக்கும் சிகரத்தின்மேலின்று காபபிணியாகியவொருதாசியானவள் பஞ்ச தீர்த்தத்தில் வீழ்ந்து வருவாளாயின் கர்ப்பத்திலிருந்த சிசுவானது பிழைத்துக் கரையேறும், அவள் விண்ணுலகம்போய் மறுஜன்மத்தில் பிராஹ்மண ஜென்மத்தையடைவாள். இதைக்காணப்பெற்றவர்களுக்குப் பிரதிபந்தக பாதகமும் பூதப்ரேத பிசாச முதலான கிரகதோஷங்களும் நசித்து விடுமென் றனுக்ரெகஞ்செய்தனர். இப்பூதங்களினுடைய மத்தியஸ்தானத்தின்மகிமையைக் கேட்டயாவரும்நமஸ்கரித்து அத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து விஷ்ணுவினால் கொடுக்கப்பட்ட வரங்களைப் பெற்றுத் தங்களிடம்போய்ச் சேர்ந்தனர். ஆகையால் யாரொருவர் இதில் ஸ்நானஞ்செய்து விஷ்ணுமூர்த்தங்களையும பூதங்களையும தரிசனஞ்செய்கின்றாகளோ அவர்கள் ஸ்வேத த்வீபத்திலும திருப்பாற்கடலிலும் வைகுண்டத்திலும் விஷ்ணுசேவை செய்தவர்கள் அடையும்பலனை அடையப்பெறுவர்.

மஹிமை.

கிருஷ்ணாநதிதீரத்தில் ராமாபுரியில் கிரீந்திரர் என்பவர் மூன்று பெண்களைக் கலியாணஞ்செய்துகொண்டும் புத்திரப பேறின்றி காமகோடியை யடைந்து பஞ்சதீர்த்தத்தில் ஸ்நா

னஞ்செய்து திரிபுர சுந்தரியையும் பூதபந்த ஜனார்த்தனரா கிய விஷ்ணுவையுந் தெரிசித்து அந்த விஷ்ணு சந்நிதானத்தி லிருந்து அவரைத்தியானஞ்செய் திருக்கின்றபொழுது மது வை(தேனை)க்கொடுத்தனர். அதனாலவர்பாவமகன்றவராய் நூறுபிள்ளைகளைப் பெற்றுச் சுகமாய் வாழ்ந்திருந்தனர். இவ்வண்ணம் பேறுபெற்றவர்கள் பலர்.

பதின்மூன்றுமத்தியாயம் பூதபந்த வரலாறு

முற்றிற்று.

உ

ஸ்ரீ காமாக்ஷிதேவ்யைநம:

பதினான்காம் அத்தியாயம்.

சுவர்ன காமாக்ஷி வர்ணனை.

காமகோட்டமென்கிற காமாக்ஷிதேவியினுடைய ஆலய த்துள்ளிருக்கும் பஞ்சதீர்த்தமென்னும் தீர்த்தத்துக்குக்கிழ க்கில் திருக்கோயில கொண்டிருக்கும் பராசக்தியினுடைய நெற்றிக்கண்ணினின்றும் சுவர்னச்சாயையாக ஒருஜோதி சொரூபமான்று தோன்றியது. அத்திருவுருவம் இரண்டுநே த்திரமும், இரண்டுபுஜமும், சாமளநிறமும், கிளிதாங்கியிரு க்கும் வலக்கரமும், தொங்கவிட்டிருக்கும் இடக்கரமும், திரிபங்கியும், குஞ்சிதமாய் நிற்கும் வலப்பாதமும், தனுரா காரமாய்(வில்போலும் சிறிதுவளைந்து)தோன்றும் திருமேனி யும் அன்றலர்ந்த தாமரைபோன்ற திருக்கண்களும், பொன் போலும் நிறமுள்ள மஞ்சளாடையும், இரத்னகுண்டலமுத லிய ஆபரணவகைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட அழகியகோல மும் உடையது.

இவ்வண்ணம் விளங்கும் ஜோதிசொரூபத்தைக் கண் ட பிரஹ்மா அக் கோலத்தைப் போலும் சுவர்னத்தால் ஓர்விக்கிரகஞ்செய்தனர். அந்தப் பிம்பத்தில் மனோன்மனியா யும் சூதலிங்கநாயகியாயு மிருக்கின்ற பராசக்தியானவள் சாந்நித்தியங்கொண்டு பிரசன்னையாயினள்.

வரலாறு.

பூர்வத்தில் சிவபெருமானுடைய நெற்றித்தீப் பொறியால் அனங்கனாய்ப்போன மன்மதன் முன்போல் அங்கம் பெறவேண்டுமென்கிற விருப்பத்தினால் காமகோட்டத்தையடைந்து திரிபுரசுந்தரியாகிய அம்பிகையைவணங்கி இருதயகமலத்தில தியானித்துப் பூசைசெய்து மிகவும் உக்கிரமான தவத்தையுஞ் செய்து வந்தனன். திரிபுரசுந்தரியாகிய அம்பிகை பிரத்தியக்ஷமாய் வர, அவரது கடாக்ஷவீக்ஷண்ணிய மாத்திரத்தில் மன்மதன் மனோகரமாகிய திவ்வியதேகத்தைப் பெற்றுப பக்தியோடு பிரதக்ஷண நமஸ்காரத்தோத்திரத்தியானாதிகள் செய்து தேவியைப்பார்த்து யான் உன்றுகடாக்ஷ வீக்ஷண்ணியத்தினால் சரீரமுடையவனாயினேன் இனிச் சரீரம் பெற்றதற்குரிய பிரயோசனத்தை யானடையும் வண்ணம் தேவரீர் அனுக்கிரகஞ்செய்ய வேண்டும் அது என்னையெனின? சிவபெருமானர் மேல் முன் பார்வதியாருடைய கலியாணத்தை யுத்தேசித்து நான் விட்டபாணங்கள் அவலமாய்ப போனபடியால் இப்பொழுது அந்தப் பாணங்களை நான் அவர்மேல் பிரயோகஞ்செய்யவும், செய்யுங்காலத்தில் என்து சரீரத்துக்கு நாசம்வருமாயின் இபபொழுது கொடுத்ததுபோல் மீண்டுஞ் சரீரங்கொடுக்கவும், அந்தச்சரீரம் நரை திரை மூப்பின்றி அழிவில்லாமல் வாழவும், நான் விடும்பாணங்களாலேயே சிவனர்மோகிதராய்த் தேவி எங்கே எங்கே என்று தேடவும், அப்பொழுது தேவரீர் இடங்கொடாமல் என்னை அவர்வேண்டும்படியாகவும், பின்னர் என்னுடைய வேண்டுகோளால் அவருக்குக் காமசாந்தி உண்டாகும் வகையைத் தேவரீர் சொல்லவும் வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தனன்.

அம்பிகை மன்மதனைப்பார்த்து ஓ மன்மதா! நீ வேண்டியபடியே வரந்தந்தேன், யான் சிவனுடைய பக்ஷமாயிராமல் மவுனியாய் உன் பக்ஷமாகவேயிருந்து உனக்குவேண்டியவற்றைச் செய்கிறேன், இனி நீ சிவனிடத்துச் சென்று

செய்யவேண்டியவற்றைச் செய்வாயென்று கட்டளையிட, அக்கட்டளையைச் சிரமேற்கொண்டு நமஸ்கரித்து விடைபெற்று ஸ்ரீகயிலாயத்தை விரைவிலடைந்து சிவசந்நிதானத்தை நோக்கி நெருப்பைச்சிந்தும் பாணங்களையெடுத்துக் கருப்பு வில்லிற்பூட்டி விடுத்தனன். அப்பாணங்களைக்கண்ட மஹாதேவர் அநங்கனென்றுணர்ந்து இவன் பராசத்தியினுடைய அநுக்கிரகம்பெற்று அவளுடைய பிரேரேபணையால் வந்தானென்று மகிழ்ந்து தேவியார் தேகஹீனனுக்குக்கூறிய லீலானுக்கிரகத்துக்குத் தானும் உடன்பட்டவராய் அந்தலீலையைச் செய்யவெண்ணி நெற்றிக்கண்ணைத் திறந்து பார்த்தனர். அந்தநேத்திராக்கினி முன்போல் அவனை எரிக்காமல் அவனது முடியில் இரத்னம்போற் பிரகாசித்தது. அதனைக் கண்டு சூலாயுதத்தை எறிந்தனர்; அது அவனது வெற்றிக்கொடிபோல் நின்றது. பின்னர் பாசுபதாஸ்திரத்தைப் பிரயோகஞ் செய்தனர்; அது அவனது கண்டத்தில் வெற்றிமாலையாய் விழுந்தது. அதுகண்ட சிவபெருமானார் நமது சத்தியானவள் இந்த மன்மதனை ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்றெண்ணியிருக்கின்றாளாதலால் நாம் விட்டநேத்திராக்னி முதலியவற்றிற் கலந்து சுடாமலும், உபத்திரவிக்காமலும், கொல்லாமலும் போயினர். இப்பொழுது நம்மை அவளெண்ணியபடி யாட்டுவிக்க அவனிடத்தில் கலந்திருக்கின்றாளாதலால் அவன் சுந்தரமான உருவமுடையவனாயும், நாசமடையாதவனாயும், சுகமுடையவனாயுங் காணப்படுகின்றான். சத்தியின்வழி நாம் யாவும் செய்வதேயன்றி அவள் வேறாய வழி நாம்யாது செய்யவல்லோம். ஆகலான் இனி அவளெண்ணத்துக்கு மாறாக நாம் யாது செய்தபோதிலும் அது வீணாகுமென்றெண்ணி மன்மதன் வழியாய் நின்றியற்றும் காமசத்திக்குள்ளானவராய்க் காமமுடையார்போன்று அந்தக்ஷணத்திற்றானே சிங்காதனத்தை விட்டிழிந்து அந்தப்புரஞ் சென்று கதவையடைத்துவிட்டு உள்ளேசென்று தேவியைப் பார்க்க அவளங்கில்லாமையைக் கண்டனர்.

தேவியங்கில்லாமைக்குக் காரணமென்னையெனின் ? காஞ்சிபுராதீசையான திரிபுராம்பிகை கைலாய்முதலிய தலங்கள்தோறும் இருக்கின்ற தனது அம்சமான கவுரி அம்சமாயிராநின்ற சத்திகளை யெல்லாம் ஆகரிஷித்துக் கொண்டு காமாக்ஷி என்கிற ஏகசத்தி சொரூபமாக வீற்றிருந்தனளாதலால் ஸ்ரீகயிலாயத்தில் சிவபெருமானுருக்குத் தேவி காணாமற் போயினர்.

பின்னர் பெருமானுர் கைலாயத்தை விட்டுத் தமதுநிலயமாகிய க்ஷேத்திரங்கடோறுஞ் சென்றுதேவியைப் பார்க்க எங்கும் இல்லாமையைக் காண்டலும் தேவிக்கு ராஜஸ்தானமாகிய காஞ்சி காமகோடிபீடத்திலு மில்லாதிருப்பளோவென்று காஞ்சிக்கு வந்து காமாக்ஷிதேவி அங்கு கவுரியாயிருத்தலைக்கண்டு அதிசயமுற்று இவள் சாக்ஷாத் கவ்ரிஎன்று நினைத்துத் தமக்குண்டாயிருக்குஞ் சத்திகாமந் தணியுமாறு சமீபித்தனர். மகா சிருங்கார மோகினி வடிவுடையவளாயும், தவரூபியாயும் அரியதவத்தைச் செய்பவளாயு மிருக்கின்றகவுரி பெருமான் சமீபித்துவருதலைக் கண்டு பிணக்குடையாள்போன்று அவரைப்பார்த்து, நீ யார் காமாதுரனுயிருக்கினுய் ? இங்கு நீ யாது காரணமாய் வந்தனை? நீசங்கரனு ? என்றுகேட்க, காமசத்திக்கு ஐக்கியராய்க் காமலீலையைவிரும்பியிருக்கின்ற பெருமானுர் ஹேகவுரீ! நீஎனக்கு மனோன்மனியாகிய பத்தினியல்லவா ? நீஎனக்கு இஷ்டமான க்ஷேத்திரங்களையெல்லாம் விட்டு இவ்விடத்தில் பிரஹ்ம விஷ்ணுருத்திரர்கட்குக் காரணமான ஆதிசத்திபீடத்தில் மாத்திரம் வந்திருக்கிற காரணமென்னை ? எனது குடும்பினியாயும், பிரியையாயும், எனது இதமானகாமங்களுக்கெல்லாம் சமனையாயும் இருக்கின்ற நீ இப்பொழுது என்னிடத்தில் கோபங்கொண் டிருப்பவள்போல வருந்துகின்ற காரணமென்னை ? இவைகட்குக் காரணங்கூறி உன்னாலுண்டாகிய என்னிச்சையைத் தணிவிப்பாயென்று கூற, திரிபுராம்பிகை சிவபெருமானைப் பார்த்து உமக்கிப்போதுண்டாகிய

காமத்தைத் தணிவிக்குங் கவுரி நானன்று, காமசாந்திக்கு என்னை வேண்டு வதைவிட்டு மன்மதனை வேண்டுவீராயின் அந்தக்காமசாந்தி அவன்செய்துவைப்பானென்றபொழுது பெருமானுர் தேவி மன்மதனுக் குபகாரார்த்தமா யிருக்கும் மாருக்கருணையை நினைந்து அவள் கருணையை மறப்பவர் போன்று மன்மதன்பால் யான் செல்லேன் என்று அம்பிகையினுடைய திருக்கரத்தைப் பற்றச் செல்லும் பொழுது அவ்வம்பிகை கோடிமன்மதர்களைத் தனது கடாக்ஷ வீக்ஷண்யத்தா லுண்டாக்கிப் பெருமான்மேல் ஏவினுள், அவர்கள் அச்சிவபெருமானைச் சூழ்ந்து போர்செய்யத் தொடங்கும் பொழுது அவர் ஒருக்ஷணத்துக்குள் கோடி உருத்திரர்களை யுண்டாக்கி அவர்கள்மேற் றூண்டினூர். அவர்கள் அந்தக் கோடிமன்மதர்களேயும் பஸ்மீகரப்படுத்தினூர்கள். அதுகண்ட தேவி முன் மன்மதன் "இந்தப் போரில் நான்மடிய வருமாயின் என்னை மீட்டும் படைக்கவேண்டும்" என்று வேண்டிய வரத்தை எண்ணி மறுபடியும் கோடி மன்மதர்களைப் படைத்தனள். பெருமானும் மீண்டும் கோடி உருத்திரர்களைப் படைத்தனர். இவ்வண்ணம் பெருமானும் பெருமாட்டியும் உருத்திரகோடிகளையும், மன்மதகோடிகளையும் படைத்து இருவருக்கும் போர்மூட்டித் தாமிருவரும் சாக்ஷியாகவிருந்தனர். பின்னர் அவ்விருகோடியரும் அளவிடற்கரிய போர்புரியும்போது தேவியினுடைய லீலாசங்கற்பத்தால் மன்மதகோடிகள் உருத்திரகோடிகளை வென்றனர். அதுகண்ட மன்மதன் சந்தோஷித்தவனாய்த் தனது பஞ்சபாணங்களையும் உருத்திரமூர்த்திபர்மேல் பிரயோகஞ்செய்யவெண்ணினன், அவனது எண்ணத்தையும் அவனெண்ணத்தை முடிக்கவெண்ணி யிருக்கும் தேவியினுடைய திருவுள்ளத்தையும் பெருமான் அறிந்தவராய் இருவரெண்ணம்போல் இசைவாராயினூர்.

ஆகவே, மன்மதன் தானெண்ணியபடியே தாமரை அசோகு மா மல்லிகை நீலோற்பலம் என்னும் ஐவகைமலர்க

ளையும் முறையாக ஏவினான். அம்மலர்களைப் பெருமான் அழிக்கவேண்ணாமல் அங்கீகரிக்க வெண்ணித் தாமரையைத் தமக் காசனமாகவும், அசோகைத் தமது மேனிக்கழகு செய்வதாகவும், மாந்தளிரைப் பீதாம்பரமாகவும், மல்லிகையை மாலையாகவும், நீலோற்பலத்தை நெற்றிக்கண்ணுக் குககுளிர்ச்சிசெய்வதாகவுங்கொண்டு வீற்றிருக்க,மன்மதன் அன்று தாருகாவனத்தில் உம்மைவணங்காத முனிவர்களின் பத்தினிகளிடத்துப் பலிபாத்திர மேந்திச்சென்றபொழுது நீர் பெற்றது என்னை! இன்று அப்பலியேற்று அம்பிகைபாற் செல்வீராயின் நீர்வேண்டிய வற்றைப் பெறலாமன்றோ என்று சொல்லவும் பெருமான்மகிழ்ந்து அது யான் இப்பொழுது செய்யத்தக்கதே நன்றாகூறினையென்று அந்தக்ஷணமே மன்மதனுடன் அம்பிகைபால் பலியேற்கச்சென்றனர் அவரது கோலத்தைத் திரிபுராம்பிகை பார்த்து மன்மதனபீஷ்டம் நிறைவேறிற்றென்று திருவுளமகிழ்ந்து பெருமானே மன்மதனை யுத்தேசித்துச் செய்த நம்மிருவர் லீலைகளுமுடிந்தன. இனித் தேவரீர் கவுரியோடுகூடிக் காஞ்சாந்தியுடையவராயிருக்கலாம் என்று சொல்லித் தம்மாலுண்டாக்கப்பட்ட மன்மதர்களையும் அங்கமபெற்ற மன்மதனையுந்தம்முடைய காமகோடிபீடத்துக்கு நேராக ஆகாயத்தில் நக்ஷத்திரரூபமாக வசிக்கச் செய்து பராசத்திசொரூபத்தில் மறைந்தனள். பெருமானும் ஒட்டியாணபீடத்தில் காமரூபத்தைப் போய்ச் சேர்ந்தனர்.

மன்மதர்கள் நக்ஷத்திரரூபமாய் ஆகாயத்தில் அவ்விடத்தில் வசிக்கின்றார்களாதலால் சூரியன்முதலிய நவகிரகங்களும் அந்தமன்மத மண்டலத்துக்கு நேராகவரும்பொழுது அவ்வழியாய்ப் போகாமல் பிரதக்ஷணமாய்ப் போகின்றனர். அக்காரணத்தால் காஞ்சிமண்டலம் திசைமயக்குடைய தென்றும் அம்பிகையினாலுண்டாக்கப்பட்டமன்மதர்களால் உருத்திர கோடிகள் ஜயிக்கப்பட்டார்களாதலால் ருத்திரஜித்க்ஷேத்திரமென்றுஞ் சொல்லப்பட்டது.

இந்தச்செய்திக ளிங்ஙனமிருக்க, ஓர்காலத்தில் பிரஹ்மதேவன் பூலோகத்திலுள்ள ஸ்ரீகைலாயமுதலியசிவக்ஷேத்திரங்களைத் தெரிசிக்கவெண்ணித் தன்னுலகைவிட்டு பூவுலகை வந்தடைந்து கயிலாயமுதலிய க்ஷேத்திரங்களைத் தரிசிக்கும்பொழுது அம்பிகை ஓரிடத்தும் இல்லாமையைக் கண்டு இது வென்னகாரணமென்று தனது ஞானதிருஷ்டியால் எண்ணிப்பார்க்க இது காமாக்ஷிதேவிசெய்த லீலையென்று ஒருவாறுணர்ந்து அந்தக்ஷணமே காஞ்சி மண்டலத்துக்கு வந்து சிவக்ஷேத்திரங்க டோறும் சிவபெருமான் சாந்நித்தியமாயிருப்பது போல் அம்பிகையும் சாந்நித்தியமாயிருந்து காக்ஷிகொடுக்க வேண்டுமென்று திரிபுராம்பிகையைப் பிரார்த்தித்து வந்தித்துப் பலவாறாகத் துதித்து வழிபட்டு இருதயகமலத்தில் அம்பிகையைத் தியானித்துப் பன்னிரண்டு வருடம் அரிய தவஞ்செய்துவந்தனன். இராஜராஜேஸ்வரி பிரமன்பால் கருணையுடையவராய்ப் பிரசன்னையாய் ஓ பிரமனே! நாம மன்மதன் வேண்டியவாறே அனுக்கிரகஞ்செய்த அனுக்கிரகத்தைப் பரிபாலிக்கும் பொருட்டுச் சிவபெருமானுருக்குப் போகசக்தி உருவங் காணுதிருக்கச் சிவாலயங்கடோறும் கவுரியை இல்லாமற் செய்தோம். நீ தெரிசிக்க வேண்டுமாயின் எல்லா க்ஷேத்திரங்க டோறும் நீயேசென்று கவுரிபிரதிஷ்டைசெய்து சிவதெரிசனத்தோடு அம்பிகை தெரிசனமுஞ்செய்து மகிழக்கடவா யென்றனுக்கிரகஞ் செய்தனர்.

பிரமன் தேவியின் திருவாக்கைக்கேட்டுத் திருவடியில் வீழ்ந்து வணங்கி ஓ ஜகன்மாதாவே! இப்பொழுது இந்த க்ஷேத்திரத்தில் சிவாலயங்கடோறும் கவுரியாகிய அம்பிகையைத் தெரிசித்தல்லவோ ஏனையக்ஷேத்திரங்களுக்குப்போய் அம்பிகையைப்பிரதிஷ்டைசெய்து நான்தெரிசித்தல் வேண்டும். இங்குதெரிசிக்கும்வகை எப்படியென்றுவிண்ணப்பஞ் செய்யத் தேவி, இந்த க்ஷேத்திரத்தில் முன்னர் உருத்திர கோடிகட்கும் மன்மத கோடிகட்கும் நேர்ந்த யுத்தத்தில்

அவர் இங்குள்ள சூத விருக்ஷத்தடியில் கவுரி சகிதமாய்ச் சிவபெருமானார் ஒட்டியாண பீடத்தில் சென்றனராதலால சோதிலிங்க சொரூபராய்வெளிப்படுவர் அப்பொழுது உனக்குக் கவுரியானவள் சூதலிங்கசகிதமாகக் காணப்படுவாள் என்றனர். அதுகேட்ட பிரமன் ஹே அம்பிகே! வருடந்தோறும் இந்த க்ஷேத்திரத்தில் சூதநாதருக்குத் திருக்கலியாண மஹோற்சவம் நடத்தவேண்டுமே அதனை எந்த உபாயத்தினால் நடத்துவது என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய மஹாதேவி ஒருமுகூர்த்தகாலம் ஒன்றுஞ்சொல்லாது மவுனமாயிருந்து பின் சொல்லத் தொடங்கினார்.

ஓ வாக்பதியே! இந்தக்ஷேத்திரத்திலுள்ள சிவாலயங்கடோறும் இருக்கத்தக்கசத்திகளெல்லாமென்னிடத்திற் கலந்திருக்கிற படியால் அச்சத்திகளெல்லாம் ஒரு சத்தியாய் ஒருருவாகி ஏகாம்பிகை என்னும நாமத்துடன் எனது நெற்றிக்கண்ணினின்றும் ஒரு க்ஷணத்துக்குள் சித்சோதி சொரூபமாய்த் தோன்றப் போகின்றாள். அந்த அம்பிகை பூர்வத்தில் ஏகாம்பரநாதரை ஏகாக்ர சித்தத்தோடும் தியானிக்கவேண்டிய பாவனையால் அதிலாவண்ய சவுந்தரியத்துடன் தபோரூபியாய்த் தவஞ்செய்து பின்னர் நாயகனைக் கலந்து நித்திய கலியாணியாய் விளங்கினவள். ஆகலான் நீ என்னிடத்திற் றோன்றும் அந்தச் சோதிசொரூபமாகிய அம்பிகைபோலும் சுவர்ணத்தினாற் செய்து என்னுடைய இந்த ஆலயத்தில் ஸ்திரமானவிடத்தில் ஸ்திரமாகத்தாபித்து விவாக காலங்கடோறும் அந்த ஏகாம்பரநாதருக்கு அந்த அம்பிகையை விவாகஞ்செய்து வருவாய். அந்த அம்பிகையைப் போலவே விக்ரகங்கள் நிர்மாணஞ்செய்து அவைகளில் அந்த ஏகாம்பிகையை ஆவாகித்து இங்குள்ள சிவாலயங்கடோறும் மூலலிங்க சத்திகளாக அமைத்துச் சிவதெரிசனத்தோடு அம்பிகையையுந்தெரிசித்துமகிழ்வாய் அந்தவிக்கிரக ரூபமாயிருக்கின்ற அந்த அம்பிகைகளன்றி வேறு மூலசத்திகள் இந்த க்ஷேத்திரத்தில் பிரதிஷ்டைசெ

ய்தல் கூடாது

ஓ கமலாசனனே! சுவர்னகாமாக்ஷியை ஏகாம்பரநாதருக்குக் கலியாணஞ்செய்தல் வேண்டுமென்று சொன்னேனல்லவா! அந்த முறைமையைக் கேட்பாய். ஏகாம்பரநாதருடைய கலியாணதினத்தில் இந்த ஆலயத்திலிருக்கும் சுவர்ணம்பிகையை ஏகாம்பரநாதருடைய ஆலயத்தில் எழுந்தருளச்செய்து விதிமுறையாக இருவருக்குங் கலியாணம் நடத்தி மறுநாள் சாயங்காலம் உற்சவகோலமாய் வீதியில் வலமாகவரச்செய்யும்போது கலியாணகோலத்துடன்விளங்கும் சுவர்ணம்பிகையை என்னுடைய ஆலயத்தில் எழுந்தருளச் செய்துவிட்டு அதன்பின்னர் கலியாணமூர்த்தியாகிய ஏகாம்பரநாதரை அவருடைய ஆலயத்தில எழுந்தருளச் செய்தல்வேண்டும். பின்னர்சுவர்னகாமாக்ஷிதேவிக்குஅவளுடைய ஸ்தானமாகிய திருவஸ்தானத்தில இரண்டுநாள் பூஜை முதலியவைகள நடவாமற் போனபடியால் அதனுடைய பரிகார நிமித்தமாயுள்ள சாந்தியை யுத்தேசித்து வைதிக தந்திரானுசாரமாய்ச சீடர்களோடு கூடியிருக்கும் தூர்வாசமகருஷிமுகமாகச் சஹஸ்ரகலசாபிஷேகமுதலிய பூஜோபசாரங்களை விசேடமாகச்செய்து அதன்பின்னர் நித்திய பூஜையை நடத்தி உனக்குவேண்டிய மனோரதங்களைப் பெறுவாயாக அதுபோலவே வருடந்தோறும் உற்சவம்நடந்து வரும்படியான மார்க்கத்தையும் தேடிவைத்துப் பின்னர் உனது உலகத்தையடைவாய் என்றனுக்கிரகஞ்செய்து பராசத்திசொரூபத்தில் ஐக்கியமாய்த் தமமிடத்தில் ஐக்கியமாயிருந்த சகல க்ஷேத்திரவாசினிகளாகிய சர்வசத்திகளையும அந்தந்த க்ஷேத்திரங்களிலும் எழுந்தருளியிருந்து யாவருக்குங் காக்ஷிகொடுக்கும் வண்ணம செய்தனர். அதுபோலவே அந்தச் சத்திகளெல்லாம் அந்தந்த மூலபிம்பங்களிற் கலந்து பிரகாசித்தன.

சுவர்ன காமாக்ஷி ஆவிர்ப்பவம்.

கவுரியாகிய அம்பிகைக்குச் செய்யவேண்டிய கலியா

ணச்சடங்கு முதலியவற்றைப் பிரமதேவனுக்குத்திரிபுராம் பிகைகூறியபின்னர் அருடையநெற்றியினின்றும்சித்ஸ்வரூ பிணியாய்க் கவுரி என்னும் அம்பிகை சோதிசொரூபமாய்ப் பிரசன்னையாயினள். அவ்வம்பிகையைப் பிரமதேவன்கண்டு அதிசயித்துப் போற்றி வணங்கி அந்தக்ஷணத்திற்றானே திரிபுராம்பிகை ஆஞ்ஞைசெய்த வண்ணம் சுவர்ணத்தினால் அந்த அம்பிகையைப் போலவே விக்ரஹ நிர்மாணஞ் செய்தனன்

திருவுருவம்.

அன்றலர்ந்த தாமரைமலர் போன்ற இரண்டுகண்களையுடைத்தாயும், இரண்டுபுஜங்களையுடைத்தாயும், அவற்றுள் வலது திருக்கரம் கிளியைத்தாங்கி யிருப்பதாயும், இடது திருக்கரம் தொங்கவிட் டிருப்பதாயும், உதரம் திரிபங்கி (மூன்றுமடி)யோடு கூடினதாயும், தென்பாரிசம் வில்போலும் சாயலுடைத்தாயும், இடை நுண்ணியதாயும், ஏனைய உறுப்புக்களெல்லாம் தத்தமக்குரிய ஆபரண வகைகளால் பிரகாசிப்பனவாயும், பீதாம்பரதரையாயும் விளங்கச்செய்தனன். இந்தக் கோலமாகத்தான் திரிபுராம்பிகையினுடைய நெற்றிக் கண்ணினின்றும் தோன்றிய கவுரி என்னும் அம்பிகையினுடைய கோலமும் விளங்கிற்றென்று அறிதல் வேண்டும்.

ஆவிர்ப்பவித்த காலம்.

சுவேதவராககல்பம், ஏழாவதாகிய வுசசியம் என்கிற மன்வந்தரம்; தாமசகாலம், கிருதயுகம், ஹயக்கிரீவர் அவதாரகாலம், ஸ்ரீமுகவருஷம், சூரியன்துலாத்தி லிருக்குஞ் சமயம், கார்த்திகை மாதம், கிருஷ்ணபக்ஷம், தசமிதிதி சுக்கிரவாரவுதயம், பூர்வபல்குனிநக்ஷத்திரம், மத்தியபாகம், சூரியோதயகாலம் இந்தச்சுபதினத்தில் பராசக்தியினுடைய நெற்றிக்கண்ணினின்றுங் கவுரிதோன்றினள்

பிரதிஷ்டைசெய்தவரலாறு.

பிரமன் தனக்குக் காக்ஷி கொடுத்த அம்பிகையைப் போலவே சுவர்ணத்தினால் விக்ரஹஞ்செய்தமைத்த பின்னர்

அந்த விக்ரஹ மூர்த்தியைப் பிலத்துக்குத் தென்பக்கத்தில் த்ருவஸ்தானம் (நிலையாயுள்ளவிடம்) என்று ஒருபெயரிட்டு அந்த விடத்தில் பிரதிஷ்டை செய்து, பிரதிஷ்டை செய்த அந்த மாதமாகிய ஐப்பசி மாதந் தொடங்கி அந்த மாதத்துக்கு ஆறுவது மாதமாகிய பங்குனி மாதம் வரையில் விசேஷ நியாச பூர்வகமாய் மஹாபிஷேக நைவேத்திய பூஜோபசாரங்களை விசேடமாகச் செய்து வந்து ஏகாம்பர நாதருடைய கலியாண தினத்தில் சூதநாதருடைய ஆலயத்தில் எழுந்தருளச் செய்து இந்த அம்பிகைக்கும் அந்த ஏகாம்பர நாதருக்கும் வேதாகமோக்த விதிமுறையாக விவாக நடத்தி மறுநாள் கலியாண கோலத்துடன் உற்சவ நடத்தி ஏகாம்பரநாதரை அவருடைய ஆலயத்தில் எழுந்தருளும்படியாக அவருடைய பரிவாரங்களுடன் அவரை அனுப்புவித்து சுவர்ன காமாக்ஷியை அவருடைய ஆலயமாகிய த்ருவாலயத்தில் எழுந்தருளச் செய்து முன்சொல்லியவாறு சாந்தி அபிஷேகாதி உபசாராதிகளை நடத்திப் பின்னர் ஓர்தாமரை மலரை எடுத்து அம்பிகையைத் தியானித்து ஆகாயத்தில் விட்டெறிந்தனன். அந்த மலர் ஆகாயத்திற் பட்டவுடன் சந்திரனுடைய அம்சமாக ஒரு சக்கரவர்த்தி வெளிப்பட்டு வந்தனன் அவனிடத்தில் அந்தப் பிரமதேவன் தான்செய்த கலியாணமஹோற்சவம் வருடந்தோறும் நடந்திவரும் வண்ணம் நாசமில்லாத தாகிய (தனபாத்திரம்) ஒன்றைக் கொடுத்து நீ இந்த உற்சவத்தை நடத்தி வர வேண்டுமென்று ஆஞ்ஞை செய்து ஆகாசபூபாலன் என்கிற நாமத்துடன் இந்த நகரத்தில் வர்ழக்கடவாயென்று ஆசீர்வதித்து அவ்வரசனை அங்கிருக்கச் செய்து ஸ்ரீகாஞ்சி மண்டலத்திலும் பூமண்டலத்திலுமுள்ள சிவாலயங்க டோறும் சென்று அங்கங்கும் அம்பிகைகளைப் பிரதிஷ்டை செய்து சிவபெருமானுடனே அம்பிகைகளையுந்தெரிசனஞ் செய்து மகிழ்ந்து தன்னுலகம் போய்ச் சேர்ந்தனன்.

இனிப் பிரமனுக்கு அந்தகத்வம் வர அதற்குக் கலைமகள் கூறிய பரிகார வியல்வருமாறு:—

பிரமதேவன் சத்தியலோகம் போய்ச் சேர்ந்தவுடன் இரு கண்களும் ஒளிமழுங்கிப்போய் அந்தகனாயினன். அதனால் அவன் மனவருத்த முற்றிருக்கும் பொழுது கலைமகள் எனது நாயகனே! உமக்கு நேத்திர பங்கம் வந்ததற்குக் காரணம் கூறுகின்றேன் கேளும். என்னையெனின் காஞ்சி க்ஷேத்திரத்தில் காமகோடி பீடத்தில் காயத்திரி மண்டபத்துக் கடியில் எதுவரையில் பிலாகாசமோ அதுவரையில் குண்டலினிக்கிரகமென்கிற நாமத்தால் பூர்வத்தில் சிவபெருமானால் நிர்மிக்கப் பட்டுள்ளது. அந்தவிடத்தை நீர் காலால் மிதித்து வந்தமையால் அந்தகத்துவம் வந்தது. இனி நீர் முன்போலவே அவ்விடத்துக்குப் போய் ஸ்ரீசக்கரபூஜையைச் செய்வீராயின் நிவிர்த்தியாய்விடும். இல்லாவிடின் இந்தக்கண் குருடு ஒருநாளும் நீங்காது. இதிற் சந்தேகமில்லையென்று கலைமகள் சொல்லியபொழுது பிரமன் இந்தவிதி உனக்கு எப்படி தெரியவந்ததென்று கேட்டனன். கலைமகள் ஓ சிருட்டிகர்த்தரே! சிவபெருமான் ஸ்ரீசக்கரபிரதிஷ்டை செய்யும் பொழுது இந்தஸ்ரீசக்கரபூஜையைருத்திரயாமளமென்னும் தேவி தந்திரத்திற் சொல்லியிருக்கும் முறையாகப் பூஜிக்கவேண்டுமென்றும் இந்தவிடத்தை மிதிப்பவர் கண்குருடாய்ப் போவார்களென்றும், அதற்குப் பரிகாரம் மீளவும் வந்து பூஜித்தால்தானென்றும் கூறியிருக்கின்றனர் ஆகலான் நீரும் போய்ச் செய்யுமென்று சொல்லப் பிரமதேவன் மகிழ்ந்தவனாய் அந்தக் கலைமகளுடன் காமகோட்டத்தை யடைந்து ஸ்ரீ சக்கரபூஜைசெய்து அந்தகத்துவம் நீங்கப் பெற்றுச் சுவர்ணகாமாக்ஷியைக் கண்ணாரக்கண்டுக் களிப்படைந்து எவனொருவன்காமகோடிபீடஸ்தானத்தில்காலை யதனை உண்டாகும் பாவத்தை யடைகின்றானோ அவன் இந்தச் சுவர்ணகாமாக்ஷி தேவியைத் தெரிசனஞ் செய்தமாத்திரத்தில் அந்தப் பாவத்தினின்றும் நீங்குவான். அந்தத் தெரிசனம் கிட்டாமற் போமாயின் ஸ்ரீசக்கரபூஜையை ருத்ர யாமளதந்திரத்திற் கூறியுள்ளபடிச் செய்வானாயின் அந்த

ப் பாவத்தினின்றும் நீங்குவான். என்று வரங்கொடுத்துத் தன்னுலகம் போய்ச் சேர்ந்தனன்.

இனிப் பிரமதேவன் தன்னாத்ம தேவியாகப் பூசித்த சர்வானுக்கிரகமூர்த்தியாய் விளங்கும் சுவர்ணாம்பிகைக்கும், த்ருவாதேவியாகிய தபஸ்காமாக்ஷிக்கும், பராசத்தியாகிய திரிபுராம்பிகைக்கும் காரணப் பெயர்களாயுள்ள பஞ்சநாம விவரணம் வருமாறு.

தேவிபேத பஞ்சநாம விவரணம்.

சுவர்ணாங்கி, சுகஹஸ்தை, சூதலிங்கவல்லபை, காமாக்ஷி தேவி, தர்மதேவி, இவ்வைந்து நாமங்களும் சுவர்ண காமாக்ஷி தேவியினுடைய நாமங்களாகும்.

தபஸ்வினி, கனஸ்யாமா (நல்லபசுமை நிறமுள்ளவள்) சர்வ சைவாலயேஸ்வரி, காமாக்ஷி, சாளி, இவ்வைந்து நாமங்களும் தபஸ் காமாக்ஷி தேவியினுடைய நாமங்களாகும்.

திரிபுரை, ராஜராஜேஸ்வரி, மஹா காமேச வல்லபை, காமாக்ஷி, காமகோடி, இவ்வைந்து நாமங்களும் திரிபுராம்பிகையாகிய பராசத்தியினுடைய நாமங்களாகும்.

இதனால் பராசத்தியானவள் மூன்று விதமான கோலத்துடன் ஸ்ரீகாமகோடி பீடமாகிய ஆலயத்தில் வீற்றிருக்கின்றாள் என்றறிதல்வேண்டும்.

இனி அந்தப் பராசத்தியாகிய திரிபுராம்பிகையினுடைய ஆத்மநாதராகிய சோதிசொருபரான சூதலிங்க நாதருக்கும் அவர் அம்சமாகிய தழுவக்குழைந்த பெருமானுக்குங் காரணப் பெயர்களாகவுள்ள நாம விவரணம் வருமாறு.

சிவபேத பஞ்சநாம விவரணம்.

சூத ஜ்யோதி, நிர்க்குணாத்மா, சிவனார், காமேஸ்வரர் ஏகாம்பரநாதர். இவ்வைந்து நாமங்களும் சூதலிங்கப் பெருமானுடைய நாமங்களாகும்.

இரசால லிங்கம், உருத்திரகோடி, சதாசிவனார், சகுணர், ஏகாம்பர நாதர். இவ்வைந்து நாமங்களும் தழுவக்குழைந்த பெருமானாருடைய காரணப் பெயர்களாகும்.

இனித் தேவியினுடைய அர்த்தாம்சமாகிய வரதராஜருடைய காரணப் பெயர்கள் வருமாறு.

விஷ்ணு பஞ்சநாம விவரணம்.

யஜ்ஞோத்பவர், புண்ணியகோடி, கஜேந்திரவரதர், தேவராஜர் அபீஷ்டவரதர். என்பனவாம்.

காஞ்சி க்ஷேத்திரத்தில் பராசத்தியானவள் சத்திசம்பந்தத்தால் மூன்று விதமான சத்தியாகவும், சிவசம்பந்தத்தால் இரண்டுவிதமான சிவலிங்க சொரூபமாகவும், விஷ்ணு சம்பந்தத்தால் * ஒருவிதமான விஷ்ணு சொரூபமாகவும் ஆக ஆறு விதமாகத் தன்னுடைய லீலாவிநோதத்தால் வீற்றிருக்கின்றனள்.

இனிச் சிவசத்தி ஐக்யபூஜாவிதியின் வரலாறு.

லலிதாதேவி யானவள் சிவசத்தி ஐக்யரூபிணியாதலால் அந்தத் தேவியை நிர்க்குண பரமான சிவபாவனையாகவும் சகுணபரமான சத்தி பாவனையாகவும் தியானித்துச் சிவசத்தியாத்மகமாக அருச்சித்தல் வேண்டும். இவ்வண்ணம் பூஜிப்பதே மேலான சாஸ்திரங்களுடைய சம்மதமும், அந்த லலிதாம்பிகைக்கு எப்பொழுதும் பிரியமாயுள்ளதுமாகும். இவ்வுண்மை யறிந்து பூசிப்பவர் மங்கலத்தைப் பெறுவர் இவ்வுண்மை யறியாது சிவசத்திகளைப் பேதபாவனை பண்ணி அந்த லலிதாம்பிகையி னிடத்தில் சிவ ஐக்கியபாவனையை யொழித்து சத்திபாவனை மாத்திரங் கொண்டு பூசிப்பவர் அமங்கலத்தைப் பெறுவர்.

தவ கோலமுடைய ஸ்ரீ காமாக்ஷி தேவியும், சிவசத்தி ஐக்ய பாவமாயிருக்கின்ற லலிதா தேவியுமாகிய திரிபுராம்பிகை யினுடைய சகுண சொரூபமாகலான் அத்தேவியைச்,

* வரதராஜர் சத்திசொரூபமென்பது முதலத்தியாயத்திற் காண்க.

சிவசத்தி ஐக்கிய சொரூபமாகவே பூஜித்தல் வேண்டும். அவ்வண்ணம் பூஜிப்பதே அந்தத தேவிக்கும் பிரியம். அதனையறிந்து அவ்வம்பிகையை அவ்வண்ணமாகத் தியானித்துப் பூஜிப்பவர் தாங்கள்வேண்டும் இஷ்டசித்திகளைப் பெறுவர்.

இதனால் லலிதாதேவியாகிய திரிபுராம்பிகையையும், அவளிடத்திற்றோன்றிய தபஸ் காமாக்ஷியையும் சிவசத்தி ஐக்கிய பாவனையாகவே தியானித்துப் பூஜித்தல் வேண்டுமென்றும், அங்ஙனம பூஜிப்போர் சர்வ மங்களத்தையும் சகலமான இஷ்ட சித்திகளையும் பெறுவரென்றுந் தெரிவித்தவாறாயிற்று.

பிரமதேவனால் நிர்மிக்கப்பட்ட மூன்றாவது திருவுருவமான கவுரியாகிய சுவர்ன காமாக்ஷி தேவி ஏகாம்பரநாதருடைய பத்தினியாய்த் தனித்து அவரது வாமபாகத்தில் உடனிருக்கப் பெற்றவளாதலால் இவ்வம்பிகையைச் சிவத்தோடு ஐக்கிய மாகவும், அந்தச் சிவரூபத்தை இந்தச் சத்தியோடு ஐக்கியமாகவும் பாவித்து இருவரையும் ஒன்றாகப் பூஜனை செய்தல்கூடாது. முன்னர் ஏகாம்பரநாதரையும் அதன்பின்னர் அம்பிகையையும் அருச்சித்தல்வேண்டும. இவ்வுண்மையுணராது கவுரியினிடத்தில் சங்கருடையபாவனையும், சங்கரரிடத்தில் கவுரிபாவனையும் செய்து பூசிப்பவர் ஜன்மங்கடோறும் நரகத்தை யனுபவிப்பவராவர் இருவரையுந் தனித்தனி அந்தந்தப் பாவனையாகவே செய்பவர் மங்களப் பிராத்தை யடைவர்.

இதனால் சுவர்ன காமாக்ஷியாகிய கவுரியை சிவ ஐக்கியமாகப் பாவித்துப் பூஜனை செய்யாது தனியாகச் சத்திபாவனை மாத்திரஞ்செய்து பூஜித்தல் வேண்டுமென்றும், அங்ஙனம் பூஜிப்பவர் மங்களத்தை யடைவாரென்றும், ஐக்கிய பாவனையாற் பூஜிப்பவர் நரகமடைவாரென்றும் தெரிவித்தவாறாயிற்று.

இனி இரண்டு சத்திகளை ஒருவிதமாகவும், ஒருசத்தியைமற்றொருவிதமாகவும் பூஜித்தற்குக் காரணம் வருமாறு.

பூஜனையாகிய ஆராதனை - நிர்க்குணபரமான ஆராதனை, சகுணபரமான ஆராதனை என இருவகை. நிர்க்குணாராதனை சிரேஷ்டமெனவும் சகுணாராதனை கவுணமெனவுஞ் சொல்லப்படும். நிர்க்குணமாயுள்ளது சிவமாதலால் அந்தச் சிவபரமாயுள்ள சத்தியைச் சிவசத்தி ஐக்கியமாயாராதித்தல் நிர்க்குண ஆராதனை எனவும், சகுணமாயுள்ளது சத்தியாதலால் அச்சத்தி பரமாயுள்ள சத்தியை யாராதித்தல் சகுண ஆராதனை எனவுஞ்சொல்லப்படும். எங்ஙனமெனின், லலிதாதேவியாகிய திரிபுராம்பிகை நிர்க்குண சொரூபமாயுள்ள சோதிலிங்கத்தோடு ஐக்கியமா யிருப்பவளாதலாலும், தபஸ்காமாக்ஷியானவள் நிர்க்குண சோதிலிங்க ஐக்கியமாயுள்ள அந்தத் திரிபுராம்பிகையி னுடைய நெற்றியிற் றோன்றினவளாதலாலும் அவ்விருசத்திகளும் நிர்க்குண சோதிலிங்க பரமாயுள்ளவர்கள். அவ்விரண்டு சத்திகளையும் சிவசத்தி ஐக்கியபாவனை யாகிய நிர்குண ஆராதனையால் பூஜித்தல் வேண்டும். சுவர்னகாமாக்ஷி, விவாக வுற்சவத்திற்கு அங்கமாக லலிதாதேவியாகிய நிர்க்குணசத்தியினின்றுந் தோன்றிய சகுண ரூபியாகிய தபஸ்காமாக்ஷியே சுவர்னகாமாக்ஷியாக வந்தனளாதலால் அந்தக் காமாக்ஷியைச் சகுண ஆராதனையால் பூஜித்தல் வேண்டும்.

இதனல் காஞ்சிகாமகோடி பீடத்துக்கிசையாய் வீற்றிருக்குந் தேவியார் இருவினைப் பட்டுழலும் ஆன்மகோடிகள் வேண்டும் போகங்களைக்கொடுத்து அவர்கட்கு அவ்விருவினை யொப்புவருவித்தற்குப் போகமூர்த்தியாகிய சுவர்னகாமாக்ஷியாகியும், இருவினை யொப்புவாய்ந்த ஆன்மாக்கள் வேண்டும் தவநெறிகளைக் கொடுத்து அவர்கட்கு மலபரிபாகம் வருவித்தற்கு யோகமூர்த்தியாகிய தபஸ்காமாக்ஷியாகியும், மலபரிபாகம் வந்தஆன்மாக்கள் வேண்டும் மெய்ஞ்ஞான முறைகளைக்கொடுத்து அவர்கட்குச்சத்திநிபாதம் வருவித்தற்குஞானமூர்த்தியாகியலலிதாதேவியாகியதிரிபுராம்பிகையாகியும் இவ்வண்ணம் ஆன்மாக்கட்கு உண்டாகவேண்டிய

இருவினையொப்புமலபரிபாகம் சத்திநிபாதம் என்னுமூன்று, மிருட்டிப்பட்டுள்ள எல்லாவான்மாக்கட்குமேககாலத்தில் உண்டாவதன்றாகலான்; இருவினையொப்புவருவதற் கேது வான ஆன்மாக்கள் சிலவாயும், மலபரிபாகம்வருவதற் கேது வான ஆன்மாக்கள் சிலவாயும், சத்திநிபாதம்வருவதற்கேது வான ஆன்மாக்கள் சிலவாயும் இருப்பன. ஆகவே எவ்வவ் வான்மாக்கள் எவ்வக் காலங்களின் எவ்வவற்றை வேண்டு கின்றார்களோ அவ்வவற்றை அவ்வவர்களுக்கு அருளிக் கொண்டேவரப் போகமூர்த்தியாயும், யோகமூர்த்தியாயும், ஞான மூர்த்தியாயும் விளங்கு கின்ற ளென்றும், இந்த மூன்றனுள் யோகமும் ஞானமும் ஒன்றுக்கொன்று சம்பந் தமாய் நிற்பவாகலானும், போகம் இவற்றின் வேறாய் நிற்பதா கலானும், இம்மூன்றும் நிற்குமுறை போலவே யோகப்பிர தமாகிய தபஸ்காமாக்ஷியும், ஞானப்பிரதமாகிய திரிபுராம்பி கையும் ஒரு சம்பந்தமா யுள்ளாரென்றும், போகப் பிரதமா கிய சுவானகாமாக்ஷி வேறாய்த் தனித்து நிற்பவளென்றும், இதுபோலவே சிவமும்யோகஞானபரமான சத்திகளிடத்தி ல் வேறாகாமற் கலந்தும், போக பரமான சத்தியினிடத்தில் கலவாது வேறாயும் இருப்பதென்றும் உணர்த்தி அக்காரண த்தால் யோகஞான சத்திகளைச் சிவசத்தி ஐக்கியபரமான நிர்க்குணவாராதனையால் பூஜித்தல் வேண்டுமென்றும், போ கசத்தியைச் சிவசத்தி பேதபரமான சகுண வாராதனையால் பூஜித்தல் வேண்டுமென்றும் விதித்ததெனக் கொள்க.

அதனால் வேதவித்துக்களா யுள்ளவர் போக யோக ஞா னப் பிரதமான மூவித சத்தி பிம்பங்களையும் இதுகாறுங் கூ றிவந்த முறைப்படி அந்தந்தப் பேதமாகவே பூசிப்பார்களே யல்லாமல் எல்லாம் ஒரு சத்திதானென்று எல்லாப் பிம்ப ங்களையும் நிர்க்குண பரமான ஆராதனையாலாவது, சகுண பரமான ஆராதனையாலாவது செய்யார்.

இதுவுமன்றி பிம்பபேதம் போலவே யந்திரபேதங்களு முண்டு. ஆகலான் இவைகளை அந்தந்தப் பிம்பங்களுக்குப்

யந்திரங்களுக்கும் உரிமையாய் விதித்திருக்கும் மந்திரபேதங்களையும் தந்திரபேதங்களையும் நன்றாயுணர்ந்து பூசைகளையாவது உற்சவங்களையாவது செய்தல் வேண்டும். அங்ஙனம் செய்வாராயின் அவை அவர்களுக்கு மங்களத்தையே செய்யும்.

மந்திரபேதங்களையும், தந்திரபேதங்களையும் அறிந்து செய்ய வேண்டு மென்பது என்னை யெனின்? பராசத்தியானவள் காஞ்சிக்ஷேத்திரத்தில் மூன்றுவிதமான சத்திபேதமாகவும், இரண்டுவிதமான சிவபேதமாகவும், ஒருவிதமான விஷ்ணு பேதமாகவும், காணப்படும் ஆறுவிதமான பிம்பபேதங்களில் ஆறுவிதமான பேதங்களாகவே கலந்திருக்கின்றாளாதலால் அருச்சனை செய்யுங்கால் அந்தப்பேதங்களை யறிந்து மந்திரதந்திரங்களைச் செய்யவேண்டு மென்று விதித்ததென்க.

ஆறுவிதமாவன:— திரிபுராம்பிகையில் சோதிரூபமாயிருக்கின்ற பூரணசத்திஸ்வரூப மாகவும், தபோரூபிணியாகிய காமாக்ஷியினிடத்தில் கலாரூபமாகவும், கலியாண கவுரியினிடத்தில் கலியாணகோலத்துக்குரிய அங்கஸ்வரூபிணியாகவும், நிர்க்குண சூதசோதிலிங்கத்தில் நிர்க்குணையாய் நிர்க்குண சிவசொரூபிணியாகவும், தழுவக்குழைந்த பெருமானாய் வந்த சகுணலிங்கத்தில் சகுணையாய்ச் சகுண சொரூபிணியாகவும், பிம்பசத்தி வடிவத்தினுடைய அர்த்தாம்ச சொரூபமாயிருக்கின்ற வரதராஜ மூர்த்தியினிடத்தில் புருஷரூபமாகவும பராசத்தியானவள் விளங்குகின்றாள்.

இந்த ஆறுவிதமான மூர்த்திபேதங்களிடத்தில் ஆறுவிதமானஅம்சங்களாகவிருக்கும் பூரணம்சமான பராசத்திவீற்றிருக்கும் காமராஜ பீடமாகிய காமகோடி பீடத்தை எவன் தெரிசிக்காமற் போகின்றானோ அவன் வியர்த்தனாய் நரகாஸ்ரயனாகின்றான். எவன் தெரிசிக்கின்றானோ அவன் தன்யனாய்ச் சீவன்முக்தனாகின்றான். இதிற் சந்தேகமில்லை.

மந்திர தந்திர பேதங்களை யறிந்து மூர்த்தி பேதங்களை ஆராதனை செய்ய அசக்தனாகிற பக்ஷத்தில் கவுளாகமத்திற்சொல்லியபடி திரிகோணாகாரமாயிருக்கிற ஸ்ரீசக்ரத்தில் பூர்வ கோணத்தினுடைய அக்ரத்தில் குரு, பரமகுரு, பரமேஷ்டிகுரு, பராத்பரகுரு, என்கிற மானவெள்ளகாளாகிய, ஆசார்யர்களைப் பாவித்துப்பூஜனைசெய்தும், மஹா காமேஸ்வரீ கூடத்தில்ஸ்ரீவித்தையைநினைத்து அஷ்டோத்தரசஹஸ்ரநாம முதலிய அர்ச்சனைப் பேதங்களால் அர்ச்சனைகளைச் செய்தும, வாக்பவகூடத்தில் ஸ்ரீவித்தியா மந்திரத்தைஜபித்தலையுஞ் செய்வானாயின் அவன் அந்தத் தரும நெறிகளால் அன்னபானாதிகளுக்கு யாதொரு குறைவின்றிச் சந்தோஷசித்தனாய் வாழ்வான். இந்த விதமாய் ஸ்ரீசக்கர பூஜையுஞ் செய்யக் கூடாதவன் அந்தரங்க பக்தியுடன் ஸ்ரீகாமாக்ஷி தேவியினுடைய சரணகமலங்களைத்தியானஞ் செய்யக்கடவன்.

இங்ஙனம் சொல்லிவந்த முறைமையில் ஒருவன் சன்மமெடுத்து மரணமடைவதற்குள் யாதானும் ஒருமுறையில் ஸ்ரீ காஞ்சியில் காமகோடி பீடத்தில தேவியை வழிபடல வேண்டும். வழிபடுவானாயின் அவனுக்குப் புனர் ஜன்மமும் மரணாவஸ்தையும் உண்டாகா. அவ் வழிபாடில்லாதவன் ஒரு பிரம கற்பபரியந்தம் கிரிமியாகவே பிறப்பான். ஆகலான் தனத்திற்சிறந்த அரசன் முதலாயினார் ஸ்ரீ வித்தையினுடைய அருச்சனையை அவசியஞ் செய்தல்வேண்டும. அங்ஙனஞ் செய்வோர்க்கு வேண்டியவை கொடுக்கவே ஸ்ரீகாமாக்ஷி தேவியானவள் காஞ்சி க்ஷேத்திரத்தில் காமகோடி பீடத்தில் பிரசன்னையாயிருக்கின்றாள்.

பூர்வத்தில் மஹாலக்ஷ்மி, ஹயக்கிரீவ முனிவர், மநுச்சக்ரவர்த்தி, தசரதச்சக்ரவர்த்தி, துண்டீரமஹாராசன், காந்தாரமஹாராசன், சோழமஹாராசன், உருத்திரர் அனந்தன் முதலாயினோர் தேவியினுடைய பூஜை அருச்சனை ஜபங்களைக் கர்த்தவ்யமாகக் கொண்டு செய்திருக்கின்றனர்.

ஆராதனை செய்தவர் விரலாறு.

இலக்ஷ்மி.

பூர்வம் அமிர்தங் கடைந்தகாலத்தில் வெண்ணிற மாயிருந்த விஷ்ணுமூர்த்தி விஷமுண்டான பின்னர் நீலநிறமுடையராயினர். அப்பொழுது அவர்மார்பிலிருந்த இலக்ஷ்மிதேவி அவருடைய கருமைநிறத்தைப்பார்த்துப் பொன்னிறமாயிருக்கின்ற எனக்குக் கருமை நிறமடைந்திருக்கும் நீர் இனிப் பிரியமாக மாட்டீர். என்று பரிகாசமாகச் சொல்ல அவர்கோபங்கொண்டவராய் ஹே லக்ஷ்மி! நீ மிக அழகியோ! சிகப்பியோ! இனி நான் வெறுக்கதக்க கரப்பியாயும், கிழவியாயும் போகக்கடவாய் என்று சபிக்க, லக்ஷ்மி அந்தச்சாப மேற்றவளாய்க் காஞ்சியில் காமகோடி பீடத்தையடைந்து மகாலக்ஷ்மியாகிய மஹாதேவிக் கெதிராக வந்து பணிந்து நின்றனள். அந்த லக்ஷ்மியைத் தேவிபார்த்து உனக்கு இந்தநிறமும் கிழத்தனமும் எங்கிருந்து வந்தது? நீ விஷ்ணுவினுடைய இருதயத்திலிருந்து பூஜிக்கப்பட்டது போல் இனி எனக்கு அங்கமாயிருக்கிற இந்தக்காயத்திரிமண்டபத்தில் வடது பக்கத்தில் சாந்நித்யமாயிருந்து பக்தாபீஷ்டப் பிரதாயினியாக விருப்பாய். அன்றியும் எனக்குப் பிரியையாயிருக்கிற உன்னை யாரொருவர் பாதமுதல் உச்சிவரையில் தொட்டுந் தியானித்துந் தெரிசித்துஞ் செல்கின்றார்களோ அவர்களுக்கு நீ அஷ்டைஸ்வரியமுங் கொடுத்துவருவாய் என்று ஆஞ்ஞைசெய்ய அந்த ஆஞ்ஞையைப்பெற்று எப்பொழுதும் அவ்விடத்திலேயே இருப்பவளாக அந்த லக்ஷ்மிதேவியாயினள்.

ஹயக்கிரீவர்.

பூர்வத்தில் ஹயக்கிரீவமுனிவர் விஷ்ணுரூபத்தை யடைய வேண்டிக்காமகோட்டத்தை யடைந்து காமாக்ஷிதேவியைப் பூஜித்து இருதயத்தில் தியானித்துத் தவம்புரிந்துவந்தனர்

அந்தச்சமயத்தில் பதுமநாப னென்னும் ராக்ஷசன் அங்கு வர அவன் அவரைக் குதிரை என்று நினைத்துத் தனக்கு வாகனமாகக் கொள்ளவெண்ணிப் பாதலத்துக்குக்கொண்டு போயினன். அவனை அம்பிகைகொன்று அவர்வேண்டியவண்ணம் விஷ்ணுமுகத்தைக் கொடுத்தனள். பின்னர் ஹயக்கிரீவர் பாதாளத்திலிருந்த ராக்ஷசர்களையெல்லாங்கொன்றுசுக்கிராசாரியரால் நிர்மிக்கப்பட்டிருந்தகுறைவுபடாத அமிர்த கலசத்தைக்கிரகித்துக்கொண்டு, உடனே காமகோட்டத்துக்குவந்து திரிபுராம்பிகைக்கு அபிஷேகஞ்செய்து ஆராதித்து அம்பிகைக்குத் தக்ஷிணபாகத்தில் இருந்துவிட்டனர்.

மநுவின்.

பூர்வத்தில் எட்டாவதாகிய மநு, சூரியபகவானால் கொடுக்கப்பட்ட பூவுலகைப்பெற்று அரசுபுரிவதற்கு அறியவேண்டுவனவாகியபுண்ணிய பாவங்களைமுன்னர் நன்குணரவேண்டுமென் றெண்ணி இராஜ்யத்தைச் சுமந்திர னென்கிற மந்திரியினிடத்தில் ஒப்புவித்து வசிட்டமுனிவரிடத்தில் விடைபெற்று காமகோட்டத்தை யடைந்து அங்கிருந்த தூர்வாச முனிவரிடத்தில் தேவிமந்திரோபதேசம் பெற்று அந்த மந்திர முறைப்படியே தேவியினுடையஆராதனமும் தியானமுஞ்செய்தலாகிய அரியதவத்தைஇயற்றி வந்தனன். ஒருநாள் காமாக்ஷிதேவி கலைமகளுருவங் கொண்டு ஓர் கும்பத்தில் உலகாணிதீர்த்தமாகிய பஞ்சதீர்த்தத்தை நிறைத்து அந்த மநுவுக்கெதிரில் பிரசன்னையாய் அந்த தீர்த்தத்தை அவன் சிரசின்மேல் அபிஷேகஞ்செய்துசகலகலைகளும் உணரும் வண்ணம் அநுக்கிரகஞ்செய்து அந்தர்த்தான மாயினர். பின்னர் மநுச்சக்ரவர்த்தி கலைமகளுக்குச் சமானமாகச் சர்வசாஸ்திராங்கதனாய்த் தன்னகரம்போய்ச் சேர்ந்து நீதிவழியே செங்கோல் செலுத்தி வாழ்ந்திருந்தனன்.

தசரதச் சக்ரவர்த்தி.

தசரதச்சக்ரவர்த்தி யானவர் புத்திரப் பேறு வேண்டி வசிட்டருடைய ஆஞ்ஞையின் பிரகாரம் தீர்த்தயாத்திரை

யை விதி முறையாக நடத்திக் காமகோடி பீடத்துக்கு வந்து திரிபுராம்பிகையைத் தரிசித்துப் போற்றி வணங்கிப் பூசித்து வந்தனன். ஓர்நாள் ஆகாசவாணியானவள் ஓ அரசனே ; உனக்கு இன்னும் ஒரு வருஷத்தில் நன்மக்கட் பேறுண்டாகும் என்று கூற அதனை அரசன் கேட்டு மகிழ்ந்து தந்நகரம்போய்ச் சேர்ந்து மக்கட்பேறு பெற்றனன்.

துண்டீர மகாராஜன்.

பூர்வத்தில் பிரமதேவனால் ஆகாயத்தினின்றும் சந்திராம்சமாக வருவித்த (ஆகாயபூபதி) யானவன் தருமத்துக்காக நியமித்திருந்த திரவியங்களை யபகரித்துக் கொண்டு புத்தமதத்திற் புகுந்து தெய்வ பக்தியிழந்து போயினன். அந்தப் பாவத்தால் புத்திரப் பேறற்றவனாயினான்.

பின்னர் பூர்வ புண்ணிய விசேடத்தால் கோரக்ஷ சித்தரை யடையப் பெற்று வேதபாஹ்ய மாகிய புத்ததருமங்களைக் கை விட்டு வேதத்துக்கு அந்தரங்க மாகிய தருமங்களை யுபதேசஞ்செய்யப் பெற்றுப் பின்னர் புத்தக்கூட்டங்களையும் அவர்களுக்குக் குருக்கண்மாரா யுள்ளவர்களையுந் தனது நாட்டிலிராவண்ணம ஓட்டி நீதிவழியே செங்கோல் செலுத்தி அம்பிகையின் மந்திரோபதேசமும்பெற்றுக் காஞ்சிமண்டலத்திலுள்ள சகலக்ஷேத்திரங்களையும் ஜீர்ணோத்தாரணஞ் செய்து தேவியினிடத்தில் மிகுந்த அன்பும் ஆராதனையு முடையவனாய் அந்தத் தேவிபரமாகவே தனது வாழ்நாளைச் செலுத்தி அந்தத் தேவியினுடைய சகலதருமங்களையும் மிகச்சிறப்பாக நடத்தி வந்தனன். மஹாதேவியாகிய காமாக்ஷி தேவியானவள் அந்த அரசனுடைய தருமபரிபாலனத்துக்கு மகிழ்ந்தவளாய்த் தனது மூத்தபிள்ளையாகிய கணேச மூர்த்தியைப் பார்த்து எனது அன்பனாகிய ஆகாசபூபதி அபுத்திரவான் என்கிற வசையைப் பெற்றுள்ளானாகையால் அவ்வசை நீங்குமாறு நீ அவனுக்குப் புத்திரனாகப்

டுபோவாயென்று கட்டளையிட, கணேசமூர்த்தி யான் உலகில் யாவராலும் பிள்ளையார் - பிள்ளையார் என்றே துதிக்கப்பட்டவனா யுள்ளேன். அப்பேரையுடையவனா யிருக்கின்ற யான் உனக்கன்பனா யிருக்கின்ற அவனிடத்துப் பிள்ளையாய்ப் போயிருத்தலடாதா? யான்போகின்றேனென்று விடைபெற்று அவன்பால் வந்து ஓ அரசனே! ஸ்ரீகாமாக்ஷிதேவியினுடைய கிருபையினால் நான் உனக்குப் புத்திரனாகவிருக்க வந்துள்ளேனென்று சொல்ல, அரசன் அம் மதுரமொழியைக்கேட்டு அடங்காப் பேரின்பமுற்றுத் தன்மனையாள்பால் நடந்தசெய்தியைக் கூற அவள் ஈன்றவளினும் பெரிதுவந்து அணைத்து மார்போ டணைக்கும்போழ்து கணேசப்பெருமான் அன்றுபிறந்தபிள்ளைபோலாயினர். அரசன் அக்குழந்தைக்குச் செய்யவேண்டிய சடங்குகளனைத்துஞ் செய்யவெண்ணி அன்றுமுதலாக நடத்திவந்து பன்னிரண்டாநாள் சாத கன்மாதிகளை நடத்தவேண்டித் தம்பதிசமேதனாய் ஸ்நானாதிகருமங்களைமுடித்துக்கொண்டு தேவிசந்நிதானத்துக்குச் சென்று அவ்விடத்தில் முன் நடத்தவேண்டிய பூஜை அர்ச்சனை ஹோமம் முதலிய யாவும் விதிமுறையாகவும் அதிசிறப்பாகவும் நடத்திப் பின்னர் பிராஹ்மணன் உண்டு மகிழும் வண்ணம் உச்சிப்பொழுதில் சமாராதனை நடத்திவரும் பொழுது அகஸ்மாத்தாய்ப் பொன்மாரி ஒரு முகூர்த்தகாலம் பொழிந்தது. அந்த அதிசயத்தைக் கண்ட அரசன் அதன் காரணம் இன்னதென அறிய வேண்டி அங்குவந்திருந்த ஸ்ரீவத்ஸர் என்கிற முனிவர் முதலாயினோரைப் பணிந்து இது என்ன அதிசயம் என்று கேட்க, அம்முனிவர்கள் அதன் காரணத்தைச் சொல்லமுடியாமல் மயங்கிக் கொண்டிருக்கும்பொழுது மஞ்சத்தில் பன்னிரண்டுநாள் குழந்தையாகவிருந்த கணேசமூர்த்தி மஞ்சத்தைவிட்டுக் கீழேதவழ்ந்து போஜனஞ்செய்து கொண்டிருக்கும் பிராஹ்மண ஸ்திரீகளுடைய மத்தியிற்போய்த் தன்பிதாவாகிய அரசனுடைய முகத்தைப்பார்த்து ஓ தந்தையே! இதன்காரணத்தை யான் சொல்லுகிறேன். பிராஹ்மண போஜனத்துக்காக உ-

ன்னால் (பார) அளவாக வைக்கப்பட்டிருந்த பயரில், உனது சொத்தாயுள்ள பொன்னில் ஒரு பயரளவுபொன் கலந்துவிட்டது. சமையல்காரர் அதனையறியாமல் பயருடன் அந்தப்பொன்னையுஞ் சமைத்து மோதகமாகச்செய்து பிராஹ்மணபந்தியிற் படைத்தார்கள். உன்னுடைய இஷ்டதெய்வமாகிய ராஜராஜேஸ்வரி என்னும் காமாக்ஷிதேவியானவள் ஸ்திரீகளுடைய பந்தியில் தானும் ஒருஸ்திரீயைப்போல் உருவங்கொண்டு புசித்துவரும்பொழுது அவளுடையஉதரத்தில பொன்கலந்திருந்த மோதகமொன்று போயிற்று. அந்த மகிமையினால் உன்னுடைய ராஜ்யமாகிய இந்தக் காஞ்சிக்ஷேத்திரத்தில் பொன்மாரி பொழிந்தது. அந்தத்தேவியும பந்தியில் போஜனஞ் செய்து கொண்டிருக்கிறாள். நீயும்பார்க்கலாம் என்றனா. அரசன் அகமகிழ்ந்து ஆனந்தபரவசனாய்க் குழந்தை யுருவாயிருக்குங் கணேச மூர்த்தியை அழைத்துக் கொண்டு ஸ்திரீகளுடைய பந்தியிற போய்த் தேவியினுடைய சமீபத்தினின்றபொழுது அம்பிகை அரசனைப் பார்த்தவுடன் மறைந்துவிட்டனள். கணேசமூர்த்தி அம்பிகையுண்டருளிய பரிகலத்தி லிருந்த சேடங்களை யுண்டு சர்வசாஸ்திர பாரங்கதராய்ப் பிரகாசிக்க, ஏனைய அந்தணரும் அரசரும், அம்பிகையினுடைய சேடமேயல்லாமல் கணேசருடைய சேடமுங் கலந்திருந்த அந்தச்சேடத்தை யுண்டு சகலகலா வல்லியினுடைய கிருபைக்குப் பாத்திரராய்ச் சகலகலா வல்லபராயினர்.

அதன் பின்னர் யாவரும் தேவியினுடைய கடாக்ஷம் பெற்றிருக்கிற ஆகாச பூபதியினுடைய குமாரராகிய கணேசரிடத்திற் குருபாவனையுடையவராய் அவருக்குத் "துண்டீரப்பிரபு" என்கிற திவ்ய நாமகரணஞ் செய்து, அதன் பின்னர் செய்யவேண்டிய சடங்குகளைச் செய்துமுடித்து அந்தப்பொழுதே இனி இந்தத் துண்டீரமகாராஜாவுக்கு ராஜ்யபட்டாபிஷேகமுஞ் செய்ய வேண்டுமென் றெண்ணி காமாக்ஷி வீற்றிருக்குஞ்சந்நிதானத்தில் பஸ்சிமர்பி (மேற்கு)

[illegible]கமாகக் கணேசமூர்த்தியாகிய துண்டீரரை எழுந்தருளிவித்து இராஜ்ய பட்டாபிஷேகஞ் செய்து காஞ்சிமண்டலத்தை அவர் வசமாக்கினர்.

இனித் துண்டீரருடைய சந்நிதானத்துக்கெதிரில் போகும்போது மவுனமாய்ப் போகவேண்டிய வரலாறு,—

காஞ்சி மண்டலாதிபதியாய் அரசாள வந்த கணேசமூர்த்தி துண்டீரனென்னும் ராஜகோலத்துடன் தேவியினுடைய ஆலயத்தில் இரண்டாவது ஆவரணத்தில் தேவியினுடைய தரிசனவிசேஷமாகச் சந்நிதானத்தில் வீற்றிருந்து கிருதயுகத்தில் சாக்ஷாத் கணேசமூர்த்தியாகவே இருந்தும், திரேதாயுகத்தில் தேவயோனி சம்பந்தமான அம்சத்திற் கலந்தும், துவாபரயுகத்தில் மநுக்களுடைய அம்சத்திற் கலந்தும், ராஜ்யபரிபாலனஞ் செய்துவந்து கலியுகத்தில் விக்கிரகரூபமாய்ப் பிரதிஷ்டை செய்திருக்குந் தனது பிம்பத்தில் யாவர் கண்ணுக்குந் தோன்றாத தேஜோரூபமாகக் கலந்து தேவியைத் தியானித்துக் கொண்டிருக்கின்றாராதலால் அந்த இரண்டாவது ஆவரணத்தில் அவருக்கெதிரிற் போகும்போது அவரது தவத்துக்கு விரோதமில்லாவல் ராஜசமூகத்திற் போகும்போது மவுனமாய்ப் பயந்து போவதுபோல் மவுனமாய்ப் போதல் வேண்டும். மவுனமாய்ப் போகாமல் வசனித்துக்கொண்டு போவாராயின் காமாக்ஷி தேவியைத் தெரிசனஞ் செய்த பலனை யிழந்தவராவர். மவுனமாய்ப் போவாராயின் அந்தத் தெரிசன பலத்தையும், அரசாங்கத்தாற் சுகமும் பெறுவர்.

சோழராஜன்.

பூர்வம் காவேரி தீரத்தில் சோழ நாட்டில் அரசாண்டிருந்த விருஷ வம்சத்தில் உற்பவித்த வீரசோழ மகாராஜகுமாரனாகிய விக்கிரம சோழன் சல்லியாபிதன் என்கிற சகோதரன் தன்னுடைய ராஜ்யத்தை யபகரித்துக் கொள்ளத் துக்கமடைந்தவனாய் ராஜ்யம் ஆளுவதில் அன்பழுற்று அரசாக்ஷியை வெறுத்துத் தன்பத்தினியை யழைத்துக்

கொண்டு தேசசஞ்சாரியாய் வரும்போழுது தெய்வக்திய ய்க் காய்கோட்டம் வந்துசேர்ந்து நந்தனவனங்கள் வைத்து விர்த்திசெய்து நாடோறுந் தவராமல் மலர்களைக் கொய்து யானைத் துதிக்கைபோலும் மாலைகளைக்கட்டிக் காமாக்ஷிதேவிக்குச் சமர்ப்பித்துத் தியானித்து வழிபட்டு வருதனன் தேவியினுடைய கிருபையால் பெண்குழந்தையொன்று பிறந்து நாளொருமேனியாய் வளர்ந்து அங்கங்களெல்லாம் அழகுநிறையப் பெற்றிருக்கு நாளில் பாண்டிநாடாளும் குலசேகர பாண்டியன் தன் மகனுக் குரியபெண் வேண்டுமென்று எல்லாவரசர்கட்குந தெரிவித்தனன். ஒருநாள் அவனுடைய கனவில் காமாக்ஷி தேவியானவள் சென்று, ஓ அரசனே! என்னுடைய காஞ்சி நகரத்தில் விக்கிரமசோழனென்றஅரசன் தன்ராஜ்யத்தைவிட்டுத்தன்பத்தினியுடன் தேசசஞ்சாரியா யிருந்து பின்னர் காமகோட்டத்தை யடைந்து மனனிடதில் மிக்கவன்புடன் வநதனை வழிபாடுகள் செய்து வருகின்றனன். அவனுக்கு என்னுடைய கிருபையினால் ஒரு புத்திரி யுண்டாயிருக்கின்றாள். அவளுடைய ரூபலாவண்ய சுநதரங்களை நானிப்பொழுது சொல்லவேண்டியதில்லை நீயே காணப்போகிறாய் ஆகையால் நீ அநதபபெண்ணை உன் மகனுக்குக் கலியாணஞ் செய்துவைப்பாய். அதுவுமன்றி அந்தவிக்ரமசோழனை அவனுடைய ராஜ்யத்துக் கழைத்துக்கொண்டுபோய்ப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்து வைப்பாயென்று கட்டளையிட்டுப் போயினள். இந்தக் கனவைக்கண்ட அரசன் மகிழ்ந்தவனாய்த் தனது பரிவாரங்களுடன் காஞ்சிநகரத்துக்கு வந்து விக்கிரமசோழமகாராஜனைக் கண்டு இவன் சாக்ஷாத தேவியினுடைய அருளை பெற்றிருப்பவனாதலால் இவன் நம்மால் பணியத் தக்கவனென்று சாஷ்டாங்க நமஸ்காரஞ்செய்து தேவியினுடைய கட்டளையைத் தெரிவித்து, அதன்பின் தேவிக்குச் செய்யவேண்டிய பூஜோபசாரங்களை விசேடமாகச் செய்து வணங்கி யோமுறறி விடைபெற்று அந்தச் சோழனை யழைத்துக்கொண்டு அவனுடைய ராஜ்யத்துக்குப் போய், அவனுக்குப் பட்டா

ஷேகஞ்செய்து, அதன்பின் அவன்மகளைத் தன்மகனுக்கு விவாகஞ்செய்து முடித்துத் தன் நகரம் போய்ச் சேர்ந்தனன். விக்கிரமசோழமகாராசன் குலசேகரபாண்டியன் சென்றபின்னர் தனது ராஜ்யத்தைத் தன்மகனிடத்து ஒப்புவித்து முன்போல் காஞ்சிநகரத்துக்கு வந்தனன். அப்பொழுது அந்தக் காஞ்சிநகரம் காடாக விருத்தலைக் கண்டு அக்காட்டையழித்து முன்போல் எங்கும் புஷ்பவனங்களுண்டாக்கித் தேவி ஆலய ஜீர்ணோத்தாரணஞ்செய்து பசுக்கள், பூமிகள், வேண்டியதனங்கள், ஆபரணவகைகள், பொன்னுடைகள் முதலிய எல்லாச்செல்வங்களையும் தேவிக்கு அர்ப்பணஞ்செய்து வைராக்கிய சீலனாய் அரியதவங்களைச்செய்து வந்து யாவராலும் * காந்தாரச்சோழனென்று அழைக்கப்பட்டவனாய்த் தேகாந்தத்தில் தேவியினுடைய பதத்தையடைந்தனன்.

† குணருத்திரரும், ஆதிசேஷனும், கலியுகத்தில் தேவியை விதிமுறைபாகப் பூஜித்து முடிவில் முடிவில்லாத முத்திபதத்தை யுடைந்தனர்

இவ்வண்ணம் யுகங்கடோறும் தேவர்களேயன்றிச் சோம சூரியாக்கினிக ளென்கிற மூன்று வம்சத்தரசர்களும் ஸ்ரீ காமாக்ஷிதேவியை வழிபட்டுப் போகமோக்ஷங்களை யடைந்துள்ளார்.

இங்ஙனம் எக்காலத்துங் காஞ்சியில் காமகோடி பீடவாசினியாய் வீற்றிருக்கின்ற சுவர்ணகாமாக்ஷியை ஒருதரந் தெரிசிக்கப்பெற்றவர்கள் யாரோ அவர்கள் கோடி கோதான பலனை யடைவார்கள்.

நூற்பயன்.

இந்தக் காமாக்ஷி லீலா பிரபாவத்தைப் படிப்போருங் கேட்போருஞ் சுவர்ணகாமாக்ஷியைத் தெரிசனஞ்செய்யும்பலனையடைவார்கள். அன்றியும் இதனைப்பங்குனிமாதம் திருக்

---

* காடுவெட்டிய சோழன், † பிரம விஷ்ணுக்களாகிய இருவரோடு ஒருவராயுள்ள உருத்திர மூர்த்தி.

கலியாண மகோற்சவதினமாகிய உத்திர நக்ஷத்திர தினத்திலும், காமாக்ஷிதேவியினுடைய ஆவிர்ப்பவ தினமாகிய ஐப்பிசிமாதம் பூரநக்ஷத்திரத்திலும், காமாக்ஷி ஸ்வரூபராய் விளங்கும் வரதராஜமூர்த்தியினுடைய அவதாரதினமாகிய சித்திரைமாதம் அஸ்தநக்ஷத்திரத்திலும் ஆசார்ய முகமாய்க் கேட்டுவந்து முடிவுசெய்வார்களாயின் அவர்களடையும்பலனைச்சொல்லிமுடியாது. அன்றையதினங் காமாக்ஷிபிரபாவத்தைச் சொல்லிவந்தவராகிய அவரைச் சாக்ஷாத்வியாசராக நினைத்து அவருக்கு வஸ்திராபரண சந்தன புஷ்பாக்ஷதை பூமாலை முதலியவை சாத்தி தூபதீபங்காட்டி திவ்யமான ஆகாராதிகளால் திருப்தி செய்வித்துப் பின்னர் தாம்பூலம் மங்களார்த்தி முதலியன நடத்தி வேதபாராயணாதி கோஷங்களுடன் சகல வாத்தியங்களுங் கோஷிக்க அவருடைய கிருகத்தை யடைவித்து அவரைச் சிறந்த ஆசனத்திலிருத்தி நமஸ்காரஞ் செய்து அவரிடத்தில் ஆசீர்வாத அக்ஷதைபெற்று சிரசிற்றரித்துத் தங்களிடம் போய்ச் சேரக்கடவர் என்று சுரதமகாராஜனுக்கு மார்க்கண்டேயமுநிவர் சொல்ல அவன் அவரை பிரதக்ஷிண நமஸ்காரஞ் செய்து துதித்து நிற்ப, மார்க்கண்டேயமுநிவர் அரசனை ஆலிங்கனஞ்செய்துக்கொண்டு, ஸ்ரீ காமாக்ஷிதேவியானவர் தமது இளந்தளிர்போன்ற மாணிக்கக் கங்கணமணிந்த சுவர்ணத்திருக் கரமாகிய அகப்பையால் சகல சௌபாக்கியங்களையு முகந்து முகந்து கொடுத்தருளல் வேண்டும், நீ சத்ருஹீனனும், அகண்ட சாம்பிராஜ்ய முடையவனும் தீர்க்கமான ஆயுளைப் படைத்தவனும், புத்திர பௌத்திர விருத்தியையுடையவனும், சர்வ காம சமர்த்தியுடையவனும், இம்மையில் வாழ்ந்து, அம்மையில் அனந்த குணகணமணியாய், தேஜோமணியாய் விளங்கும் ஸ்ரீ தேவியினுடைய சரணாரவிந்த நிழலில் வாழக்கடவாயென்று ஆசிபுகன்றனர்.

ஸ்ரீ காமாக்ஷி லீலா பிரபாவம்.

முற்றிற்று.

அத்தியாய அகராதி.

அத்தியாயம். பக்கம்.

முதலாமத்தியாயம்.
பீடத்திரயவிவரணம் ௧
காஞ்சிமண்டலத்தினெல்லை ௨
எல்லைகளின்மகிமை ௩

இரண்டாம்ஆவரண வரலாறு ௪
க்ஷேத்திரநாமவிவரணம் ௬
பாலாற்றின்வரலாறு ௮
பராசத்திமூன்றுவித சொரூபமானது ௧௦

மூன்றாமத்தியாயம்.
விஷ்ணுக்ஷேத்திரவெல்லை ௧௩
ஷை க்ஷேத்திரவரலாறு ௧௫
ஷை - எல்லையிலுள்ள தீர்த்தங்களின் வரலாறு ௧௭
விஷ்ணுக்ஷேத்திரமகிமை ௧௯

மூன்றாமத்தியாயம்.
அத்திகிரிவரலாறு ௨௧
அத்திகிரிமகிமை ௨௫

நான்காமத்தியாயம்.
வரதராஜமூர்த்தி வரலாறு ௨௬

ஐந்தாமத்தியாயம்.
வேகவதிவரலாறு ௩௩
வேகவதிமகிமை ௩௫

ஆறாமத்தியாயம்.
சிவக்ஷேத்திரவெல்லை ௩௬
ஷை - எல்லையிலுள்ள சிவாலயம் ௩௮
ஷை - எல்லையிலுள்ள விஷ்ணுவாலயம் ௩௯
முத்திரை - தீர்த்தம் ௪௦
தீர்த்தபலன் - மகிமை ௪௧

அத்தியாயம். பக்கம்.

ஏழாமத்தியாயம்.
ஆம்பரவிருக்ஷபிரபாவம் ௪௨

எட்டாமத்தியாயம்.
ரசாலேசபிரபாவம் } ௪௭
தபஸ்காமாக்ஷி வரலாறு }

ஒன்பதாமத்தியாயம்.
சர்வதீர்த்தவரலாறு ௫௭

பத்தாமத்தியாயம்.
காமகோட்டத்தினெல்லை ௬௧
துர்க்காலயம் ௬௨
விஷ்ணுவாலயம் ௬௩
சிவாலயவரலாறு ௬௪
தீர்த்தம் ௬௫
காமகோட்டமகிமை ௬௭

பதினொன்றமத்தியாயம்.
பிலாகாசப்பிரபாவம் ௬௮

பன்னிரண்டாமத்தியாயம்.
மஹாத்ரிபுரசுந்தரிவர்ண ௭௪

பதின்மூன்றமத்தியாயம்.
பூதபந்தவரலாறு ௮௩

பதினான்காமத்தியாயம்
சுவர்ணகாமாக்ஷிவர்ண ௮௭
சுவர்ணகாமாக்ஷிவரலா ௮௮
ஷை காமாக்ஷி ஆவிர்ப்பவ ௯௫
சுவர்ணகாமாக்ஷிபிரதிஷ்டைவரலாறு ௯௬
பிரமனுக்குஅந்தகத்துவம் வந்தவரலாறு ௯௮
பஞ்சநாமவிவரணம் ௯௯
சிவசாந்நித்யநாம பூஜாவிதி ௧௦௦
ஸ்ரீசக்கரபூஜாவிதி ௧௦௫
ஆராதனைகள்செய்தவர்கள் வரலாறு ௧௦௯

உ

ஸ்ரீ காமாக்ஷிதேவ்யைநம:

புத்தக விளம்பரம்.

இப்பொழுது அச்சிட்டு முடிந்திருக்கும நூல்கள்

தேவீபாகவதம் முதலாவதுஸ்கந்தமுதல் நான்காவதுஸ்கந்தம் வரையில்முடிந்துள்ள வசனபுத்தகம் (க)க்கு	2	8	0
காஞ்சிப்புராணம்மூலமும்உரையும்வாலியமஉக்கு.	10	0	
ஷை புராணம் நாடுநகரம்தனி மூலமும உரையும	1	0	
திருப்போரூர்ச் சந்நிதிமுறை மூலமும் உரையும்	2	0	0
காமாக்ஷி லீலா பிரபாவ வசனம். காஞ்சி க்ஷேத்திர மஞ்சரி வசனம்.	0	12	0
காஞ்சிப்புராணம் வடமொழி சதாத்தியாயம் வசனம். திருவுருப்படத்துடனும் கச்சியப்பமுனிவருடைய செய்யுள்களுடனும்.	2	8	0
திருக்குறள் முதலதிகாரம் பரிமேலழகர் உரைக்கு தெளிபொருள் விளக்கம்	0	4	0
காஞ்சி க்ஷேத்திர தேவாரத்திரட்டு இரட்டையருலா, பட்டினத்தடிகள் பாடல்	0	4	0
திருப்போரூர்ச் சந்நிதிமுறையில வேதாந்தப் பதிகத் தெளிபொருள் விளக்கம	0	3	0
சிவஞான போத அதிகரண விளக்கம்	0	4	0

இங்ஙனங் குறித்த நூல்களின் விஷயசூசனைகள் வெளியிட்டிருக்கும் சூசனைபத்திரத்திற் காண்க.

இன்னுஞ் சிலநூல்கள் அச்சிட்டுவருகின்றோம். அவை முற்றுப் பெற்றவுடன் தெரிவிக்கின்றோம்.

தேவீபாகவதம இரண்டு மாதத்துக்கொருமுறை ஒவ்வொரு ஸ்கந்தமாக முடித்து வெளியிடப்படும். இன்னும் உள்ள ஸ்கந்தங்களெட்டை எட்டுஸ்கந்தங்களும் மொழிபெயர்த்திருக்கின்றன.

வேண்டியவர்கள் சென்னை வேப்பேரி ரெண்டால்ஸ் ரோட் 19 - வது நெம்பர் வீட்டிலுள்ள எமக்கெழுதி வி-பி மூலமாய்ப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இங்ஙனம்.

கா - ஏ - ஆலாலசுந்தரம் பிள்ளை